ΜΗΝ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ.

Περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ὃ τυπωθὲν ἐν Βενετίαις, παρὰ Ἰακώβῳ τῷ Πλω-
στεμάρδῳ, ἀδελφῷ ἐν τοῖς χαρακτῆρσι, τοῖς ἰδίου
χαράγματος τοῦ αὐτοῦ, ἀναλώμασι
μὲν τοῖς αὐτοῦ, ἐπιμελείᾳ τε πολλῇ
καὶ ἐπιδιορθώσει.

Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας
τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
α φ π β.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ.

Περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις, παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ἀλισπεράνδου. ὃς ὄζιν ἐκ τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἰδίου γράμματος τῶν Σπινέλων. ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ. ἐπιμελείᾳ τε πλείςῃ καὶ ἐπιδιορθώσει.

Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. α φ ϟ β'.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

INRI

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ, λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι'. Εἰς τὴν α' τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων γ'. Δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος. πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα. θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον. δωρεὰν διδῶσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, δι' ἀγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις δὲ καὶ κτήνεσι τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ὅλην ἐβδελύξαντο τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην. οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν. ἡ ὁμόφρων σύσκηνος. ξυνωρὶς ὁμότροπος. τῶν ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν. ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν τριάδα δυὰς ἡ ἀοίδιμος. Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες. ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν. ἐκ πηγῶν νάματα. ζωηφόρα τῶν ἰάσεων. ὧν καὶ τὰ λείψανα πάθη διὰ φῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πάντων τῶν θεοσόφων. σωτήριοι τελοῦντες τῷ Χριστῷ. ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος :~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ Κύριε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις. σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~ Εἰ βούλει ἑορτάσαι εἰπὲ ἀναγνώσματα μαρτυρικά. ζήτει τῇ κζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, εἶτα ψάλλε εἰς τὴν λιτήν, τὰ παρόντα ἰδιόμελα ἦχος, β'.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἅπαξ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς. Θεοφάνους. ὁ αὐτός.

Ἤθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς στενὰς ὁδοὺς διηνύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς, ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων

τελείως ἀντέστητε. πυρὶ δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσοῦσι παρέχετε. δυὰς ἱερά, φωταυγὴς ξυνωρίς. πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος ἀνάργυροι. ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς. καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι:~ Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι. ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τὸν [illegible]. καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Γερμανοῦ ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν ἁγίων εἰς αἰῶνας. βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον:~ Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων. σωτήριοι τῶν πιστῶν, ἀνάργυροι πανάκλεεις. τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε. ἱκετεύοντες θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ:~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος, ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν ἀναργύρων Χριστοῦ. λαμπρῶς καταλάμπουσα, ταῖς ἀκτῖσι, τῶν θαυμάτων. δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν. δεῦτε τῇ σορῷ τῶν ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν. ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν, ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα:~ Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἀναργύρων τὴν μνήμην, πάντες συνδράμωμεν. ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἁγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες. χαίροις δυάς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις. ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ θεοῦ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων:~

Ἄλλ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου, καλῶς φυλάξαντες. φιλαργυρίας νόσον ἐκτεμόντες πάνσοφοι, ἰᾶσθε ἀναργύρως. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον ἄθλησιν. ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί. ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ἄλλ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες, παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ. τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων. λυτρώσασθε τοὺς πίστει, ὑμνοῦντας ὑμᾶς. θεοφόροι ἀνάργυροι. καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμοῦ. ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος:~ Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν ἅγιοι ἀνάργυροι. θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε. καὶ γὰρ διάρρειον ὑμῶν πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει. καὶ χεομένη πλεονάζεται. καθ' ἑκάστην κενουμένη. πληθυνομένη πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη. καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν. θεράποντας, ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων. δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας. εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐκ ἐκτήσω ψυχὴ ἀμετανόητε. τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομή. ἐπείγει καὶ τὸ τέλος ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης. τῇ θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον:~ Τροπάριον. ἦχος, πλ. δ'.

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε ἡμῖν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἰς η'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς ς'. ᾠδὴ α'. ἦχος, δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι θεῷ.

Τοὺς ἐκ θεοῦ δεδομένους. πᾶσιν ἡμῖν χάριτι. θαυματουργοὺς καὶ ἰατρούς. τῆς ἐκκλησίας τὸ στήριγμα. τῶν ἀσεβῶν τὸ κραταίωμα. σήμερον ἀγαλλιάσεως φωναῖς ὑμνολογήσωμεν:~

Οἱ ἐν βυθῷ νοσημάτων. καὶ χαλεπῶν κλύδωνι. ἀρρωστημάτων χαλεπῶν. τρικυμιζόμενοι πάντοτε. δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαίροντες. τῶν ἀναργύρων ἰατρῶν ὅπως σωθείημεν:~

Οἶκος δειχθέντες, τοῦ θείου καὶ παντουργοῦ πνεύματος. ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς. τοῦτον ἡμῖν παμμακάριστοι τὸν θεῖον οἶκον δεικνύετε πέλαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν ὑμῶν θείων ἰάσεων:~ Θκ.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον. τὴν μόνην τὴν τράπεζαν. τὴν καλλονὴν τοῦ ἰακώβ. τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα. ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν πόθῳ μακαρίζομεν:~ ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσόν με κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς. καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ ὁ θεὸς ἡμῶν:~

Δυὰς ἐστὶν ἡ θείων ἀναργύρων. ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι. καταυγασθεῖσα πανευκλεῶς ἰαμάτων δᾳδουχίας. φωταγωγεῖ τὰ πέρατα εἰς δόξαν τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν:~

Ἀγγελικαῖς χορείαις συνημμένοι. καὶ παρεστῶτες ἅγιοι. θρόνῳ τῆς δόξης πανευκλεῶς. ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω. ἐν συμπαθείᾳ πάντοτε δαιμόνων ἐξαιρούμενοι:~

Τριαδικῶς τὴν θείαν μοναρχίαν. θεολογοῦντες ἅγιοι. ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὥσπερ ἄγγελοι. τὸ θεῖον αὐτοῦ πληροῦντες βούλημα. καὶ νῦν μακαρίζεσθε:~ Θκ.

Ὁ φοβερὸς ταῖς ἄνω στρατηγίαις. ἐν σοὶ ἀφράστως ᾤκησε. καθαρωτέραν εὑρηκώς. ὁρατῆς καὶ νοουμένης. ἁγνὴ παρθένε φύσεως. διό σε μακαρίζομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰαμάτων φωστῆρες θαυματουργοί. καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί. πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες. τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι. τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, θεοφόροι ἀνάργυροι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ἡμῶν:~ Θκ. ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί. σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀξίως δοξάζομεν τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα ὁ θεὸς τὴν ἀκοήν σου. καὶ ἐφοβήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἀφθαρσίας καταστολὴν ἐνδεδυμένοι. τῇ ἀπεκδύσει τοῦ γεώδους σκήνους ἅγιοι σὺν ἀγγέλοις πάντοτε. τῷ τῆς τριάδος θρόνῳ παρίστασθαι:~

Ἀπολυόδυνα τῶν ψυχῶν ἰᾶσθε πάθη. καὶ ἀρρωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε. εὐκλεεῖς ἀνάργυροι ῥῶσιν χαριζόμενοι. καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάκλησιν:~

Τοὺς προστρέχοντας εὐσεβῶς, ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ ἡμῶν. ἐπισκέψασθε ἀνάργυροι. ῥῶσιν χαριζόμενοι. καὶ τῶν λυπούντων ἀνάψυξιν:~ Θκ.

Ἡ λαμπὰς τοῦ θείου φωτός. ἡ ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων. ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα. ἡ θεὸν κυήσασα. ἡ θεοτόκος δοξάζεται:~

ᾠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι κύριε.

Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι. τῆς ὄντως φωτοδότιδος. οἱ εὐκλεεῖς Χριστοῦ ἀνάργυροι. φωτίζουσι τὸν κόσμον ἰαμάτων λάμψεσι. καὶ τὸ σκότος λύουσι. τῶν παθῶν τὸ χαλεπόν:~

Οἱ νόσοις χειμαζόμενοι. καὶ πάθεσι ποντούμενοι. καὶ τρικυμίαις βυθιζόμενοι. ἀμέτρων συμπτωμάτων. δεῦτε καταφύγωμεν. τῷ λιμένι χαίροντες. τῶν πανσόφων ἰατρῶν.

Τριάδα τὴν ὑπέρθεον. ποθήσαντες οἱ ἅγιοι. ταύτης θεράποντες ἐδείχθησαν. διὸ

ἐν συμπαθείᾳ. πάντων θεραπεύουσι. τὰ δεινὰ νοσήματα θαυμαζόμενοι ἀεί. Θκ.

Ἀνάτειλόν μοι δέσποινα. ἀκτῖνα θείας γνώσεως. τῷ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας δεινῶς συνεχομένῳ. καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον. μετανοίας ἄχραντε. πύλη οὖσα τοῦ φωτός.

Ὠδὴ, ϛʹ. Ὁ εἱρμός.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα. εἰς βυθὸν ἀπήγαγεν ἀμέτρων ἁμαρτημάτων. ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθέ. προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν προφήτην καὶ σῶσον με.

Ῥύονται ὡς πηγαὶ τοῦ σεπτοῦ. ἰάσεων νάματα. ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον. νοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. ἀνάργυροι φωστῆρες. τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμπροι:~

Ἅγιος ὁ ναὸς ὑμῶν. ὑπάρχει θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προστρέχων ἐκ ψυχῆς. κομίζεται ῥῶσιν. χρεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς:~

Ὡς δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες. ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας. καὶ φωτίζετε ταύτην εὐσεβῶς. ἀκτῖσιν ἰαμάτων. θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι:~ Θκ.

Σῶσόν με ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα. βυθὸς γὰρ συνταράσσει με ἁμαρτημάτων. καὶ χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν. καὶ ζάλη τῶν πραγμάτων τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με:~

Κοντάκιον, ἦχος, βʹ.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων. ἐφαπλοῖτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις. ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει. καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε. τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν:~ Ὁ οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν. τὴν ῥῶσιν γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφθόνως. ὅθεν κἀμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηται. ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, ἀρεστοὺς Χριστοῦ καὶ θεράποντας. ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας. ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται:~ Τέλος.

Τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ βασιλέως. ἰατροὶ τὴν τέχνην. ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες. καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες, τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. διαβληθέντες οὖν τῷ βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι᾽ αὐτοὺς ἀγομένων, παρέδωκαν ἑαυτούς. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χριστὸν μὴ πεισθέντες, μάλιστα καὶ τὸν βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξαν. ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν ἁγίων τυχόντα. ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷν αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλιασθεῖσα, ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ διεστράφη. καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παρεστῶτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστάτης αὐτοὺς τῆς κατ᾽ αὐτῶν τέχνης φθονήσας αὐτοὺς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν. ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου μονὴν τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζʹ. Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ λαὸς ὁ τοῦ θεοῦ. συναθροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν μακάριοι. τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει. τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ. ἀνευφημεῖ περιφανῶς. τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον. καὶ μακαρίζει ἀεί. τὴν πολιτείαν τὴν σεπτήν:~

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν πηγήν. πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζουσαν. καὶ τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ. ὡς θαυμαστὸς εἶ ὁ θεός. παράδοξα τέρατα, ἐπιτελῶν ἐπὶ τῆς γῆς. διὰ τῶν σῶν θεραπόντων:~

Ὡραιώθη ὁ ναὸς τῶν ἱερῶν ἀναργύρων. ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασιν. ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη τῶν ἐν πίστει ἀκλινεῖ. προσερχομένων ἐν αὐτῷ. καὶ τῷ θεῷ αἴνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεί, ὡς χορηγοῦ τῶν ἀγαθῶν. Θκ.

Κατα-

Καταβήσεται Χριστός, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου θεοχαρίτωτε. καὶ τοὺς χειμάρρους τῆς ἀνομίας, καταπαύσει ὡς θεός. καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν. πηγάσει τοῖς μελποῖσιν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ἣν οἰκοῦσι τὴν ἐν οὐρανοῖς, ἐκτήσασθε πολίτευμα σαφῶς. ἀγωνισάμενοι καλῶς. καὶ τὸν ὄφιν καταβαλόντες. καὶ χάριν λαβόντες, τοῦ ἰᾶσθαι βροτῶν νοσήματα. εἰς δόξαν καὶ αἶνον ἀνάργυροι Χριστοῦ :~

Διανοίγετε ὀφθαλμοὺς. ἅγιοι ἐν τάξει πρὸς θῦ χωλοῖς παρέχετε σαφῶς εὐδρομίαν. καὶ παρειμένοις ὑγείαν τελείαν. θαυμαζόμενοι πίστει ἀνάργυροι. ὅθεν καταχρέως ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν :~

Ὡς παράδεισος νοητός. ἅγιοι γνωρίζεται ἡμῖν οὗτος ὁ οἶκος. μυστικὴν εὐωδίαν ἀεὶ προφέρων. τὴν ἔνθεον χάριν, ἣν ὑμῖν Ἰησοῦς ἐχαρίσατο, καταευωδιάζων ἡμῶν τὰς διανοίας :~ Θκ.

Ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, σεσάρκωται ὁ πλαστουργὸς ἁπάντων. καὶ σοῦ προῆλθεν ἐκ γαστρός. σὲ παρθένον διαφυλάξας. ὢ θαῦμα θαυμάτων. ὢ καινῶν μυστηρίων φανέρωσις. ἐν σοὶ πεπεραγμένων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ὡς μέγιστος ὄντως ὁ πανάγιος ναός. ἀνάργυροι. πρὸς ὃν ἐπιφοιτῶντες. μεγάλα καὶ φρικτά. ἐκτελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα καὶ τέρατα σοφοί. διὸ μεγαλοφώνως συνελθόντες σήμερον, ὑμᾶς εὐφημοῦμεν :~

Στησώμεθα πάντες νῦν χοροὺς πνευματικούς. δοξάζοντες Κοσμᾶν τὸν θεόφρονα. Δαμιανὸν τὸν κλεινόν. τὴν δυάδα τὴν σεπτὴν δοξάσαντας ἔργοις ἀγαθοῖς. τὸν τοῦ παντὸς δεσπότην. καὶ θεὸν καὶ σωτῆρα πάντων :~

Ἠνέωκται πᾶσιν ἰατρεῖον ἐπὶ γῆς. ὁ ἅγιος τῶν ἀναργύρων οἶκος. τῇ προσφοιτήσει αὐτῶν. ἀποπαύων πυρετούς. πνευμάτων λυτρούμενος δεινῶν τοὺς καταπονουμένους. καὶ παν-

τοίαν ἴασιν χορηγῶν ἀνθρώποις :~ Θκ.

Φανεῖσα παρθένε τῶν χερουβὶμ ἀνωτέρα. ἀνώτερον ἀπέργασαι τὸν νοῦν μου. τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν. καὶ τοῦ βίου πειρασμῶν. καὶ δίδου βαδίζειν εὐσταλῶς. τὰς σωτηρίους τρίβους. τὰς φερούσας ἄγνὴ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων. καὶ ὕψωσε ταπεινούς. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης :~

Ἐξαποστειλάριον. ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ θεοῦ εἰληφότες. ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους. καὶ θεραπεύειν ἅπαντας. τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως. μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην :~ Θκ.

Φῶς ἀναλλοίωτον.

Δεῖξον ὑπήκοα σπλάγχνα, ὦ πανύμνητε θεοτόκε. καὶ σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας. τὴν ἄχραντόν σου εἰκόνα. ὅτι εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας, ἔχομεν πάντες. ὡς ἀσφαλῆ προστασίαν :~

Εἰς τοὺς αἴνους. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τῆς πίστεως. ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι. καὶ σαφῶς πελαγίζοντες. τὴν κτίσιν ἀρδεύετε. ταῖς θεοσημείαις. καὶ ταῖς παραδόξοις. τῶν ἰαμάτων παροχαῖς. καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε. καὶ νόσους θεραπεύετε. καὶ φυγαδεύετε πνεύματα. θεοφόροι ἀνάργυροι. πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες ἅγιοι. ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν. ἀνοῖς καὶ κτήμεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγῆτε. παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεὰν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες. διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν. καὶ φωτοφόρον πανήγυριν. ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα. φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς ὅσιος ἀναδέδεικται. φωταυγὴς καὶ οὔριος. ὡς ἄστρα τὰ θαύματα. τὰ σωτηριώδη. νῦν προσεκτησάμενος.

καὶ ὡς τὸν ἥλιον φαιδρόν. τῶν ἰαμάτων
θείαν ἐνέργειαν. κόσμια μακαριώτατε. δα-
μιανὲ παμμακάριστε. τοῦ κυρίου θεράποντες,
πρεσβεύεται τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δοξαστικὸν τοῦ α΄. Δόξα, ἦχος, δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι ἀνάργυροι.
τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις.
ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες παρὰ τοῦ
ἀενάου πηγῆς τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς
ὑμᾶς ὁ κύριος ὡς ὁμοζήλους τῶν ἀποστόλων.
ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν. καὶ θε-
ραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς
πολιτευσάμενοι. δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν παρέχετε. ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ποικίλων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζω-
μεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰ βούλει, ποίησον δοξολογίαν μεγάλην.
Εἰ δ' οὖν, εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἐν ᾧ καὶ μόνον ἐθερά-
πευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν ἀναργύρων,
ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούν-
των. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπά-
νητος, ὁ πλοῦτος τῶν ἁγίων. ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. εἰς σὲ ἀνατίθημι. μῆτερ
τοῦ θεοῦ. φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκ-
τωήχου καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς΄ ᾠδή. προκεί-
μενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. στίχος.

Προωρώμην τὸν κύριον.

Ὁ ἀπόστολος πρὸς κορινθίους πρώτης.

Ἀδελφοὶ ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα χριστοῦ.

Ἀλληλουϊάριον. ἦχος β΄.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς
τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β΄. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας
ἐσθῆτος. τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν βλαχέρ-
ναις. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια
ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τὴν σὴν μητέρα βοή-
θειαν. τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος.
δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον. καὶ φρικτὴν εἰργάσω,
σὴν οἰκονομίαν. καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν,
ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα. διὸ τὴν πάν-
σεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανηγυ-
ρίν. ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου. ἰησοῦ παν-
τοδύναμε :~ Ὅμοιον.

Ἣν ὄλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ καταχρέως δοξά-
ζουσαν. ὑπερ ἔπεις παναμώμητε. ἐσθῆτα τι-
μίαν σου. ἐξαλθεω τάτων, ἀλλ' ἄρν τε βαρβά-
ρων. ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ. καὶ ἐμφυλίου
πολέμου πάντοτε. παρθένε ἀπειρόγαμε.
καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε. παναγία θεόνυμ-
φε. τῶν ἀνθρώπων βοήθεια :~ Ὅμοιον.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε δέσποινα.
ἐδωρήσω τῇ πόλει σου. πλοῦτον ἀναφαί-
ρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον
τεῖχος καὶ ἰαμάτων θησαυρόν, καὶ τῶν θαυ-
μάτων πηγὴν ἀέναον. λιμένα τε σωτή-
ριον, χειμαζομένοις ἑκάστοτε, διὰ τοῦτο
ὑμνοῦμεν σε, ὑπερύμνητε δέσποινα :~

Δοξαστικὸν αὐτά, ἦχος β΄.

Δόξα καὶ νῦν.

Φέρνα καθαρὰν καὶ νῦν, σὺν τοῖς ἀγγέ-
λοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς
ἐξάρχοντες. δαβιτικὴν μελῳδίαν. τὴν νεά-
νιδα νύμφην τοῦ βασιλέως χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ἀνά-
στηθι κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ
παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμη-
σας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου
δέσποινα ὑπερποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ
πολεμίων βαρβάρων. τῇ κραταιᾷ δυνά-
μει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς :~

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α΄.
Πανεύφημοι μάρτυρες.

Παλάτιον ἔμψυχον θεοῦ, μόνη χρηματίσασα. καὶ τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἁγίῳ σου. τεθησαυρισμένην τοῖς πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον. δι' ἧς ἡ πόλις σου θεοφρούρητος διασώζεται. ἀνυμνοῦσα τὸ ἔνθεον κράτος σου :~

Στίχ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἐσθῆτα τιμίαν σου τὸ σόν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν κατὰ στολὴν δόξης, ἐδωρήσω πᾶσι. καὶ πηγὴν πηγάζουσαν. τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα. ἧς ἑορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε. θεοκυῆτορ, τὴν πάντας τιμήσασαν :~

Στίχ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν κατάπαυσίν σου.

Ὁ οἶκός σου δέσποινα τὸ σὸν ἱερὸν μαφόριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος φέρων ἑκάστοτε. ἁγιάζει πάντας. πίστει τοὺς προστρέχοντας. καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας. ἐν τούτῳ πάντοτε. τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ βεβαίαν σκέπην τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, β΄.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον παναχραντε θεοτόκε. τὴν ζώνην σου τὴν ἁγίαν ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ, περιέθετο καταφαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον. καὶ μυστικῶς χορεύει δέσποινα ἐκβοῶσα σοι. χαῖρε διάδημα τίμιον καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος. κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω. τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε. εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :~

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. μετὰ δὲ τὴν α΄. στιχολογίαν κάθισμα ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου τῇ καταθέσει. ἑορτάζει σήμερον. ὁ σὸς πανύμνητε λαός. καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι. χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα :~ Δίς.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα. ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη. τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς ἐσθῆτος ὦ σεμνή. καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι. χαῖρε παρθένε πιστῶν ἡ βοήθεια :~ Δίς.

Οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου εἰς η΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς παναγνου παρθένου.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄.
Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐσθῆτά σου σεπτήν, θεοτόκε παρθένε. τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεί. ἱερὸν περιτείχισμα. ἅπασαν τῶν ἁμαρτιῶν. ἐπαναστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα ἀνέμει τοῦ πυρός :~

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς. ἐσθῆτα ἱεράν. ἐπαφῇ καθηγίασας. σώματός σου τῇ προσψαύσει. δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου. ἁγιάζεις παρθένε ὑμνοῦντάς σε :~

Θησαύρισμα σεπτόν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι. ἐδωρήσω ἀγαθή. παρθένε ἀληθῶς τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου. ἅπαντας καταπλουτοῦσα. δωρεαῖς θείου πνεύματος. καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν :~

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα τοῦ θεοῦ ὑπερφυῶς. δεδώρηται ἡμῖν τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου. σπίλον ὄντως καὶ ῥυτίδα. ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε. τῶν αὐτὴν προσκυνούντων πανάμωμε :~

Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν. ἦχος, ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς παναγνου ναός. ὡς οὗτος ἀστράπτων φαιδρός, τὴν τιμίαν ἐσθῆτα αὐτῆς. τὴν οἰκουμένην σήμερον. ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς :~

Ἰσχύν τε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σήν παναχραντε. ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς περιέχει ἡ πόλις σου. τὸ κράτος ἀδιάσπαστον. ἔχει, διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί :~

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος ἡ σὴ σο-

ρὸς

ρὸς κιβωτοῦ. θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ. οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα. ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα. τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα :~ ᾠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τορνευτὸν ἁγίασμα. τὴν ἐπουράνιον πύλην. τὴν τοῦ θεοῦ μητέρα. ὑμνήσωμεν τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν. χαρίσματα ἣν πίστει ἀνυμνήσωμεν :~

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα. τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας. σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ. πάντας ἐνέδυσας σεμνή. οἷς τὴν σεπτὴν ἐσθῆτά σου. δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον :~

Ἰατρεῖον ἄμισθον. τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει. ὁ θεῖος οὗτος οἶκος. τὴν γὰρ ἐσθῆτά σου ἁγνή. πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν. ἰάματα κέκτηται πανάμωμε :~

ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς θεὸν σύνδεσμον. τὴν τῆς ἁγνῆς σήμερον, ἐσθῆτα πιστῶς ἀναλαβούμενοι :~

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον. τῆς ὑπερτίμου ἁγνῆς, ἐσθὴς ἀναβρύει ἐν χάριτι :~

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου ἀεὶ ῥέουσα. τὴν τῶν παθῶν κάμινον. τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. κανὼν ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ θεοκυῆτορ. ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι. ὡς ἐξ ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. χάριτας προχέοντες τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε καὶ πιστῶς εὐφημοῦμεν. καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί. χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε :~

ᾠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν οἰκτιρμῶν.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην. καὶ τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα. προσκυνῶμεν πίστει. ὅπως ἀρρυσώμεθα τὴν χάριν τοῦ πνεύματος :~

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη. ἡ σὲ τιμῶσα πόλις. τὴν ἐσθῆτά σου κόρη. πίστει κατασπάζεται. καὶ χάριν κομίζεται :~

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη εὐλογημένη. τῶν χερουβὶμ φανεῖσα. τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον πάσης περιστάσεως. τῶν πίστει τιμώντων σε :~ ἄλλος. Ἐπιθέντα σε.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα θεοκυῆτορ. ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης, σὲ πηξάμενος ὡς πρὶν, ἄστροις κατεκόσμησε. ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν. αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα :~

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει θεογεννῆτορ. πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία. ἐσθής σου τῷ πόθῳ σεμνή. ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν τῆς κρείττονος :~

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος δεῦτε πάντες. εἰλικρινεῖ καρδίᾳ. ἀρρύσασθε θεῖα νάματα πηγάζοντα. ἀφθόνως φιλέορτοι. τῆς σεπτῆς σοροῦ σου πανύμνητε :~

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριε μου φῶς.

Εὐδέσποινα ἁγνή, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι. κραταίωμα τὴν ἐσθῆτα. καὶ τιμίαν σου ζώνην καὶ θεῖον περιτείχισμα :~

Παράδεισος τορνευτός. εὐωδίαν τοῦ πνεύματος, πανάχραντε ἀποπέμπων. ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν ἐσθῆτα δέδεικται :~

Ναοὺς ἡμᾶς θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον θεοκυῆτορ. τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου. πιστῶς σε μακαρίζοντας :~ Ὁ αὐτός.

Σὺ κύριε τὴν σήν, μητέρα ἐμεγάλυνας. σὺ ὑψώσας, ὑπὲρ πάσας νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς :~

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, ἡ ἀφθόνως ἐκβλύζουσα. σοῦ ἄχραντε θεοκυῆτορ. ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε :~

Ἐν δυνάμει πιστοί, βασιλεῖς περιζώννυνται. σὲ σύνδεσμον θεοκυῆτορ. ἡ σὴ ἔχουσα πόλις, ἐσθῆτι σου σεμνύνεται :~ ᾠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε.

Ἀνέδειξας, τὴν πασῶν βασιλίδα τῶν πόλεων. ἡ τεκοῦσα, βασιλέα τῶν ὅλων καὶ κύριον. ἀρραγὲς ὡς τεῖχος. τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν ἐσθῆτά σου :~

Γηθόμενοι, τῆς παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν. καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν ἐσθῆτα τιμήσωμεν. ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις. ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται :~

Ὁ κύριος ἐκ σοῦ θεοκυῆτορ γενόμενος. τῶν ἀνθρώπων ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ᾠκείωσεν. καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐχώρισεν :~

ἄλλος.

ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὅλως σε ὑπὲρ φύσιν ἐδόξασε Χριστός. ὅλην ἐλάμπρυνε κόρη. ὅλως σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον. θεοτόκε. τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ ζώνῃ ἐσθῆτι καὶ θείᾳ σορῷ:~

Ἰσχύος, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα. περιζωννύονται δόξαν. τῇ σεπτῇ σου ζώνῃ θεομῆτορ. κατέχοντες. ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον:~

Ἰδεῖν σου, θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον. πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ προφῆται πάντων ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων. ἡμῖν ὤφθη. τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνος ἐπέχημα:~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας. θεοχαρίτωτε ἁγνὴ ἐδωρήσω. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερόν. σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων. ἧς ὑπὲρ τὴν κατάθεσιν ἑορτάζομεν πόθῳ. καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς. χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα:~ Ὁ οἶκος.

Τὴν καθαρὰν περιβολὴν καὶ σκηνὴν θείου λόγου. τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τὸ μάννα. τὴν θεοτόκον. μακαρίζομεν πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν. καὶ τὴν σεπτὴν ἐσθῆτα προσκυνοῦμεν. ἣ ὑπὲρ τὸν δεσπότην καταχοῦσα ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διὸ ὑπὲρ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν. ὅθεν γεγηθὼς κραυγάζω μεγαλοφώνως.

Χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνί, β'. μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἐπὶ λέοντος τοῦ μεγάλου καὶ βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Πατρίκιοι δύο γάλβιος καὶ κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν παλαιστίνην. κατὰ δὲ τοὺς τῆς γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν ἐσθῆτα τῆς θεοτόκου, παρά τινι γυναικὶ ἑβραίᾳ, εὑρόντες τιμωμένην. σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι. καὶ δὴ τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες. καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι. καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ᾗ ἡ τιμία ἐσθὴς τῆς θεομήτορος ἐναπέκειτο κατασκευάσαντες. ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐπὶ σχήματος ἔθεντο. ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι τῆς ὁδοῦ εἴχοντο. καὶ καταλαβόντες τὴν κωνσταντίνου πόλιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ βλαχέρναις ὀνομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, τῷ βασιλεῖ καταμηνύουσιν. ἧς τὴν εἰς κομιδὴν, ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν. ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατάκειται. ἥτις μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον:~

Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος. Κοΐντου.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰουβεναλίου, πατριάρχου ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ μοί, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ. τοῦ βασιλέως ὑψηλότατον. τὸν θρόνον δοξάσωμεν. τὴν παναγίαν κόρην τὴν κεχαριτωμένην:~

Πάσας θεοῦ ἐκλεκτή, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, παστάδι πίστει τὴν ἐσθῆτά σου κειμένην σεβόμεθα. ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ ἀσεβούντων σκέπην:~

Ἀνακαινίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει. καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος. σορὸν τὴν κατέχουσαν. τὴν σὴν ἁγνὴ παρθένε, φωτοειδῆ ἐσθῆτα:~

Θεογεννῆτορ ἁγνή, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν. λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως. ἁπάσης ὑπέρσωζε. καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἐμφυλίας βλάβης:~

ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος δικαιοσύνης μόνος ὢν ἀγαθέ. θέως

θείως τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς σεμνῆς.
τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν. ἐν ᾧ ἀνίσ-
χουσα τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει ἐσθῆτος
αὐτῆς:~

Ὑπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι πά-
ναγνε. χάριν ἀληθῶς κρατῆρες σου τοῖς
πιστοῖς. καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς σο-
ροῦ περιχέονται. ὡς δι' ἄλλης ἐδὲν νοη-
τοὶ ποταμοί:~

Νῦν προσέλθετε μετ' εὐφροσύνης ἅπαντες
οἱ ἐπὶ γῆς. δεῦτε ἡ σορὸς προφέρεται μυ-
στικῶς. τῆς κυρίας περιπτύξασθε. τὴν ὑ-
περένδοξον ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώ-
νην αὐτῆς:~

ᾠδή, η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε. τὴν
πάντων τῶν καλῶν ἡμῖν πρόξενον. καὶ τὴν
σεπτὴν ἐσθῆτά σου ἀσπαζόμενοι κόρη ἀνα-
βοῶντες. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες. ἐν λυχνίᾳ
τραπέζης προκείμενον. τὸ ἱερὸν μαφόριον
τῆς πανάγνου παρθένου τὰς τῆς καρδίας.
φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε:~

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες. ἱερᾶς
σου παρθένε προσψαύσεως. τοὺς ἀναξίους
δούλους σου. ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωη-
φόρου. τὴν ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι:~

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν. τοῦ θεοῦ τὸ εὐρύ-
χωρον σκήνωμα. τὴν ἐν μήτρᾳ σε πάνα-
γνον, τὴν ὁσίαν πύλην δι' ἧς ἐκλείσθη. ἡ
πρὸς θάνατον πύλη εἰσάγουσα:~

ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας

Ἄγγελοι πανάχραντε ἁγνή. νῦν συγχο-
ρεύουσιν ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. καὶ περιέ-
πουσι δέσποινα. τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου.
ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ. καὶ εὐφροσύνῃ
πολλῇ προσκυνοῦμεν. σὲ ἀνυμνοῦντες
τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν:~

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς. ἀναβλαστά-
νουσα. σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά, ἡ πολυτίμη-
τος ἄχραντε. μυροθήκη ἡ τοῦ πνεύματος. ὁ θη-
σαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πη-
γή. δι' ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ
θεία σορός:~

Ὑμνοῦσι πανάχραντε ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σά. αἱ νοεραὶ στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν
ἅπαντες. πατριάρχαι καὶ προφῆται φανῶς.
καὶ ἀπόστολοι ταῦτα. καὶ τῶν μαρτύρων
χορὸς καὶ ὁσίων. ἅπαν τὸ πλήρωμα με-
θ' ὧν προσκυνοῦμέν σε:~ Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

ᾠδή, θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ σὲ τὴν κλίνην σολομῶν, γεραίρομεν
χαρμοσύνοις μελωδήμασι. καὶ τὴν τιμίαν
σου ἐσθῆτα. ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσμα-
τος. κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν.
τὰς σεπτοὺς ἀειπάρθενε:~

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου σορός, κατέχουσα τὴν
ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου. ὥσπερ πηγὴν φω-
τὸς παρθένε. ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμ-
πουσα. καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα.
ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα:~

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε.
προσκυνήσει τῆς ἐσθῆτός σου. πᾶσαι οὐρά-
νιαι δυνάμεις. ἀπόστολοι προφῆται καὶ
μάρτυρες. καὶ ὅσιοι καὶ δίκαιοι ἅπαντες.
δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε:~

Ἡγίασται ἅπασα ἡ γῆ, πανάγιον τοῦ δεσπό-
του καταγώγιον. τῇ καταθέσει τῆς ἐσθῆ-
τος. τῆς σῆς καὶ ὁ δαδ ἐπαγάλλεται. τῆς
πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε. τῇ κα-
ταθέσει ἀειπάρθενε:~

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σόν, μαφόριον ἐ-
δωρήσω καὶ προτείχισμα. τῇ σὲ τιμώσῃ βα-
σιλίδι. τῶν πόλεων πασῶν ὡς βασίλισ-
σαν. ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσαν.
θεοκυῆτορ μητροπάρθενε:~

ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, θεογεννῆτορ ἡ
σορός σου. ὤφθη τὴν τιμίαν σου ζώνην, ἐσθῆ-
τα παρθενικήν τε στολήν, καὶ νυμφικὴν ὡς
ἔχουσα. καὶ σωτηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκ μιμούμενον πᾶσαν. τῶν οὐρανῶν
σὴν εὐκοσμίαν. σήμερον πιστοὶ τῆς παρθέ-
νου. κατειληφότες ταῖς τῶν θαυμάτων
αὐγαῖς. ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυ-
γαζόμεθα χάριτι:~

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου ζώνην, θεογεννῆτορ
ἡ σή

ἡ σὴ πόλις. καὶ τὴν σὴν ἐσθῆτα ὡς τεῖχος. καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα. καὶ ὀρθοδόξων καύχημα. καὶ βασιλέων ῥοπαιοῦχημα:~

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν. καὶ τὴν ἀέναόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας. ἐξ οὗ ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται. τοῖς σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Μόνη καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας θεομῆτορ. ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος. ἄφθαρτος καὶ ἡ ἐσθής. δι᾽ ἧς τὴν πόλιν σου σκέπεις. ἣν καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς εὐσεβείας κρατύνεις:~ δίς.

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν ἐσθῆτά σου ἄχραντε. κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος. καὶ ἱερὸν ὑπάρχει τείχισμα. καὶ δόξα καὶ καύχημα. καὶ ἰάσεων πηγή. καθ᾽ ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες. ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος:~

Ἴδε τόπος ὑπέρδοξος. ἴδε οἶκος ἀείφωτος. ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος, ἐσθὴς τιμία ἐν χάριτι. προσέλθετε ἅμα οἱ. φωτισμὸν καὶ ἱλασμόν. ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι. καὶ βοήσατε εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. ὑπεραγία. εὐλογοῦμέν σε παρθένε οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν. τῆς ἐσθῆτός σου δέσποινα. ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι. ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον. δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὸν χρῆμα ὑπερβάλλον. φυλακτήριον ἄσυλον. δῶρον τίμιον. ἀναφαίρετον πλοῦτον. ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον. τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β΄.

Φρένας καθάραντες καὶ νοῦν.

Ζήτει τῇ χθές, εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ΄, καὶ ϛ΄. ὁ ἀπόστολος. πρὸς ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα μαριάμ. Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Ὤφθης διαυγεία τοῦ πνεύματος. ὥσπερ λίθος διαυγής, τῆς βασιλείας τοῦ χριστοῦ. ἐναθλήσας ἀθλητά, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερρῶς. καὶ ῥέψας, τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν. καὶ νίκην, κατ᾽ αὐτῶν μάρτυς ἀράμενος. διό σε πίστει δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Ὅμοιον.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες. κυβερνώμενος χριστοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ. καὶ λιμένι μονήτῳ. ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητά. γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος. καὶ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. μάρτυς θεόφρον ὑάκινθε. θαυματουργὲ ἀξιάγαστε. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Ὅμοιον.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον θεὸν θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀθανάτων δωρεῶν ὅθεν σε μέτοχον σοφέ. δεικνύει, καὶ δοξάζει σε ὑάκινθε. σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάστοτε. καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος. ἡ σὴ σορὸς πᾶσι προέκειται. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Τί μοι ὡμοιώθης ταλαίπωρε. πρὸς μετάνοιαν οὐδ᾽ ὅλως ἀναμένουσα ψυχή. καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα τῶν κακῶν ἐπιμονῇ. ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν. ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν ἁγνή. μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα. ῥυσθῆναί μοι τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος:~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν. ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς. ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα. ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς κύριος. πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε.

βροτοῖς

βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν. δοξάζω σου τὴν πολλὴν θεέ μου συγκατάβασιν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ε ἐ τὸν διαυγῆ μάρτυς αἰνέσω λίθον.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ε ἐ τὸν διαυγείᾳ μαρτυρικῇ πολύτιμον λίθον. γενόμενα θείου ναοῦ. τὴν ἐπικαλοῦμαι σωτηρίαν, τῶν σῶν ἐπαίνων μοι γενήσεσθαι :~

Ε πίγειον δόξαν καταλιπὼν. οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς. σωτῆρι τῷ δεσπότῃ τῶν ἁπάντων. στεφανηφόρε μάρτυς ἔνδοξε :~

Τ ὸ τῆς ἡλικίας νεανικὸν. καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ χριστοῦ. ὑπέδειξας μάρτυς ἀθλοφόρε. κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος :~ Θκ.

Ο τῶν πάντων τῶν ὄντων δημιουργὸς. διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρί. σκηνώσας σαρκοῦται θεομῆτορ. ὁ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος :~ ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ν έος καθιστάμενος. πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, μάρτυς χριστοῦ. ὤφθης κεκτημένος. καὶ συνέσει κοσμούμενος :~

Δ ρόμον συντομώτατον. ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας. μαρτυρικῶς. ἀνδραγαθημάτων τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν :~

Ι θυνον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς. κεχαριτωμένη. θεοτόκον φρονοῦντάς σε :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κα, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Λ ίθος τίμιος τῆς ἐκκλησίας. φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις. τοῖς οὐρανίοις γέγονας ὑάκινθε. τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας. καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. μάρτυς ἔνδοξε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Θκ ὅμοιον.

Θ εία γέγονας σκηνὴ τοῦ λόγου. μόνη πανάγνε, παρθενομῆτορ. ἡ καθαρότητι ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος :~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Η ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος, παρθενομῆτορ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἔκραζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :~ ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Α θλητὴς ἐννομώτατος. πόνοις εὐσεβείας ἐγυμνασάμενος. ἀναδέδεξαι πανόλβιε. τῶν τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος :~

Υ ακίνθινον στέφανον. ὑφανοβαφῆ θεόφερον δεξάμενος. συγχορεύειν κατηξίωσαι. τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος :~

Γ εγηθότι φρονήματι. τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας. καὶ τὸν τύραννον διήλεγξας. ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυνάμενος.

Η θεὸν παντοκράτορα. μόνη δεξαμένη θεομακάριστε. ἀπὸ πάσης περιστάσεως. καὶ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μ αινόμενον τὸν τύραννον ἤλεγξας, ἀθλοφόρε. δύναμιν ἀήττητον. παρὰ θεοῦ ἐνδυσάμενος :~

Α θάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, στεφηφόρε. θάνατον ἑκούσιον διὰ χριστὸν προσηκάμενος :~ Θκ.

Ρ υσθείημεν πρεσβείαις σου πανάγνε. τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σέβοντες. τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν :~

ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τ αῖς στρεβλαῖς τῶν ἀσεβῶν, ὁ μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο. καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς τὸν νοῦν κραταιούμενος. ἐνίκα τοὺς ἄφρονας. πρὸς τὸν ἀθλοθέτην. ἀμέμπτως ἐπειγόμενος.

Υ άκινθος ὡς φαιδρὸς. σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας. ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν. ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας. τῆς τῶν πρωτοτόκων. ἐκκλησίας παναοίδιμε. Θκ.

Ρ υσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου. θεογεννῆτορ ἁγνή. καὶ τύχοιμεν πάναγνε. τῆς θείας ἐλλάμψεως. τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ :~

Ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Κοντά

Κοντάκιον ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. τὴν πίστιν σου Χριστὲ κεκτημένος ὁ μάρτυς σου. τοῦ παραδείσου τῆς ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε. τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρρησίᾳ τοῦ πυρὸς ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου πολυέλεε:~ Ὁ οἶκος.

Ὑπὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν μάρτυρας, τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν περιστάμενον. ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὁπλισάμενος. καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας. δι' ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτόν, συνεγείρει δὲ ἡμᾶς, πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. ἐκβοῶμεν οἴων σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ.

Εὐ εἰμόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Τῷ αὐτῷ μηνί, γ'. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου τοῦ κουβικουλαρίου. ἀκ.

Ἐξ ἀρετῆς μὲν ὑάκινθος ὡς λίθος.
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.
Ἐν φιτάτῃ ὑάκινθον κτεῖνε λιμὸς τυφθέντα.

Οὗτος καισαρείας τῆς περιόπτης τῶν καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. διαβληθεὶς δὲ ὡς χριστιανός, τύπτεται καθόλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται. ἔνθα μεθ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνατολίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ὑπάρχων. ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος ἐλπίδας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν. ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. ἀλλ' οὐδὲ τῆς κακουργίας ἀπώνατο. οὗτος γὰρ ὁ μακάριος ἀνατόλιος, περιόντος αὐτὸν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν χαλκηδόνι καθεῖλε. καὶ τὸ ὄνομα, τοῦ ἐν ἁγίοις φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν. ὑπὸ διοσκόρου δὲ τῆς κατ' ἐκεῖνον λῃστρικῆς συνόδου καθαιρεθέντος. καὶ ἐγκυκλίοις ἐπιστολαῖς, πρὸς τοὺς κατὰ τόπον ἐπισκόπους διέπεμψεν. ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. καὶ ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεῖται. διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον γεννάδιον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων θεοδότου. καὶ θεοδότης. διομήδους ἀλαμπίου. ἀσκληπιοδότου. καὶ γολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμόν. ῥύμην τῶν παρανόμων, κατέπτυσας παμμάκαρ. θείῳ λόγῳ τρεφόμενος. ὁ τῶν πατέρων βοῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἱερώτατον. προσήνεγκας θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ. καὶ νοὸς καθαρότητι. ὁ τῶν πατέρων βοῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς. πηγὴν ἀθανασίας καὶ ζωῆς ἀκηράτου. συλλαβοῦσα κατέπαυσας. τὸν τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸν ἁγνὴ τεκοῦσα:~

ᾨδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρυχωρίαν. πλάτος παραδείσου καὶ τερπνὸν κατήντησας. ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας. καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων ἐποπτάνων χορείας. θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Εὐ τὸν θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀθλητὰ μακάριε. ἀντικαθιστάμενος. τοὺς δυσμενεῖς τρεπόμενος καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις. προθύμως ἀνακράζεις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς ὑάκινθος. ὡς ὡραιοτάτη ἁλουργὶς ἐκόσμησας. ναὸν τὸν οὐράνιον. τὰ τῶν ἁγίων ἅγια.

ταῖς

ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας. ἀπαύστως ἀνακράζων. λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον. ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας. ἐν ᾗ λογικῆς ἀνέργεσία φύσεως. δι' οὗ λελυτρώμεθα. φθοροποιοῦ νεκρώσεως. καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα πνεῦμα. διό σε θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως. δοξάζομεν παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον θεοῦ μητέρα καὶ παρθένον. σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν. διὰ λόγου τὸν ὄντως θεόν. τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων. ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύνομεν :~

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι σου. τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν, δι' ὧν τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας. τὸν δὲ λόγον τῆς ἀσεβείας διέρρηξας :~

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν ἀγγέλων στρατηγίαις. οὐ χρυσοβαφὴς ὑάκινθος. κεχρισμένος ἐν αἵματι. τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας, καὶ πίστεως. καὶ στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος :~

Ὅλος ἐχρημάτισας θεοῦ πανίερον δοχεῖον. σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν. καὶ παράνοιαν γενομένην. διό σε πάντες μακαρίζομεν :~ Θεοτοκίον.

Νέκρωσον μου δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν. ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν. ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς. τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου. διάφθορον ἀπαλλαγῆναι. τοὺς εὐσεβῶς σε μεγαλύνοντας :~

Ὁ εἱρμός. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον θεοῦ μητέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου τοῦ ἱεροσολυμίτου. ἀρχιεπισκόπου κρήτης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια

ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τίσι νῦν ἀνδρέα καλέσωμεν, ἀσκητὴν τῶν παθημάτων ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς. λειτουργὸν ἱερουργοῦντα εὐαγγέλιον Χριστοῦ. κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ πνεύματος. κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα. νέον δαβὶδ γνωριζόμενον. τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα. τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ :~ Ὅμοιον.

Τίσι νῦν ἀνδρέα προσείπωμεν. μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν. ἐπαινέτην τῶν μαρτύρων τῶν ἁγίων ἀψευδῆ. ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν. ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος. ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον. δογματιστὴν ἀληθέστατον, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ[illegible] :~ Ὅμοιον.

Τίσι νῦν ἀνδρέα προσφθέγξωμαι. τῶν ἁγίων ἱεροσολύμων βλάστημα τερπνόν. τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν τῆς εὐσεβείας στηριγμόν. τῆς κρήτης, ἱεράρχην ἱερώτατον. τὸν κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα. ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχάς :~ Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τί νῦν ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως ἀναμένουσα ψυχή. καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ. ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν. ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον. τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν ἁγνή, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα. ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος :~ Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐν ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς. ἀνεβόα μητρικῶς ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα. ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς κύριος. πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε. βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν. δοξάζω σου, τὴν πολλὴν θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ. ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα. ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου

πάντας

περιάπτας ἐφώτισας λύρα τοῦ πνεύματος. πρέσβευε
Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ τῆς
ὀκτωήχου. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ
τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ὕμνοις κροτοῦμεν ἀνδρικοῖς τὸν ἀνδρέαν.
ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.
Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἐκτιναξάμενος.
σεαυτὸν τῷ δεσπότῃ δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας.
φαιδρὸν καταγώγιον θεοφάντορ. ὅθεν
ὤφθης καὶ θεῖον ἐν διαίτημα :~
Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κι-
νῶν. τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν ὑμνολογῶν ἐφαί-
δρυνας. ἀνδρέα θεσπέσιε. τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι :~
Νόμῳ τῷ θεογράφῳ σοφῶς πειθόμενος.
τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνε-
κρώσας. τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι. ᾄδων ᾄσ-
ματα θεῖα πάνσοφε :~ Θεοτ.
Ὅλος ἐπιθυμία καὶ ἄχραντος γλυκασμός.
ὁ υἱός καὶ θεός σου τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα,
ὑπάρχει πανάμωμε. ὃν δυσώπει ῥύσα-
σθαι τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.
ᾠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.
Ἰθύνας δι' ἀρετῆς, τὸν βίον σου ὅσιε. καὶ τῷ
θείῳ πόθῳ θεῷ ἑνούμενος. ὄργανον ἐδεί-
χθης λογικόν. πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, κα-
ταλαμπρύνων μελῳδήμασι. θεῖον θησαυ-
ρὸν ἀρυόμενος :~
Σοφίας τῆς οὐρανίου γέγονας ἔμπλεως. τῆς
ψυχῆς γὰρ στόμα πλατύνας ὅσιε. πᾶσαν
εἰσεδέξω περιφανῶς. αἴγλην τὴν φωτο-
φόρον. τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος. ὡς
ἱερουργὸς ἱερώτατος :~ Θεοτ.
Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας
με νῦν. δυσωπῶ σε μῆτερ θεοῦ πανάμωμε.
καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλάς. πάσας ἐξα-
λειφθῆναι. τὴν ἁμαρτίαν ἡ τὸν αἴροντα,
κόσμου παραδόξως κυήσασα :~ ὁ εἱρμός.
Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός. τὴν γῆν τῇ.
Καθ. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτί. ἐ-
ξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ. μακάριε
λόγια. καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισας. γενόμενος,

δὲ θεῖον τοῦ πνεύματος ὄργανον. ἡδυτάτοις
φθόγγοις ἡδύνεις ἑκάστοτε. πάντων τὰς
καρδίας, ἀνυμνεῖν τὴν τριάδα. ἁγίων τὰ
τάγματα, καὶ παρθένον τὴν ἄχραντον.
ἐν ὑμνῳδίαις ἐκήρυξας ἀνδρέα πανεύφη-
με. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Δόξα. ὅμοιον.
Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί. σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακα-
ρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν
ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀξίως δοξάζουσι,
τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶ-
μέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἀνυμνοῦσιν
ἀξίως τὴν δόξαν σου :~ Σταυροθεοτ. ὅμοιον.
Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ
ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἠλάλαζε
δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δε-
χόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα
μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑ-
πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους,
μακρόθυμε κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. καὶ πη-
γὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώ-
ρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πί-
στει σοι, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα :~
ᾠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.
Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος. θεολογίας
ἀκριβοῦς, κανὼν ἐδείχθη θεσπέσιε. τῆς
πανυμνήτου τριάδος, τὴν δόξαν σαφη-
νίζων φανώτατα :~
Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν. ἐπιδειξά-
μενος σοφέ. καὶ θεωρίᾳ χρησάμενος τῆς
πολιτείας σφραγῖδι. ἀνδρέα θεηγόρε διέ-
πρεψας :~
Ὡς θεῖος ἱεράρχης πανόλβιε. ποιμαντι-
κῶς περιπολεμῶν. τῆς ἐκκλησίας ἀπή-
λασας. τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, ἀν-
δρεία τῆς ἀνδρείας φερώνυμε :~
Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν τὴν θεοτόκον
εὑρηκώς. σπουδὴν ἐδείκνυς κατάλληλον.
τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων. ἐπαίνοις πο-

λυτρώποις γεραίρων σοφέ :~ Θκ.

Ἐκ τῆς μὲν συναφείας συνέλαβον. ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί. καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες. καὶ μετὰ τόκον παρθένος. θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι :~

ᾨδ. ε'. Οἱ ἀναβαλλόμενοι.

Νῦν οἱ σεμνυνόμενοι τοῖς σοῖς διδάγμασι. καὶ μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις. ἱεραῖς ᾀδόμενοι. ἀνδρέα παμμάκαρ τὴν μνήμην σου γεραίρομεν :~

Αἴγλη λαμπρυνόμενος τοῦ θείου πυρός. τὰς τῶν ἁγίων χοροστασίας. ἐναγίως ηὔξησας. μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ ἀνδρέα παμμακάριστε :~

Νῦν οὐ διαισθήσεων φθαρτῶν τοῦ σώματος. οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ θεῖα. νοερῶς δὲ πάνσοφε. ψυχῆς ἐνεργείαις ἑνούμενος τῷ κρείττονι :~ Θκ.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι σφοδρῶς δεόμενος. ἐμῶν πταισμάτων, νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ πανάμωμε. καὶ τῆς αἰωνίου χαρᾶς ἀξιωθήσεσθαι :~

ᾨδ. ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ῥητορειῶν ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ. τῶν σεπτῶν εἰκόνων γὰρ ἐπαίνων ἔφανας, πάναλήθως ἱερομύστα προσκύνησιν :~

Ἱδρῶσιν ἐκόσμησας, τὴν σὴν πάτερ ἔνδοξε ζωήν. τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας. καὶ πρὸς ζωὴν τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντων οἱ πιστοί. εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται. αἱρετικῶν τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι :~ Θκ.

Ὁλικῶς ἑνοῦταί μοι ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ πατρός. διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμε, τῆς διὰ σοῦ γεγενημένης θεόνυμφε :~

Μαινομένην κλύδωνι. Κοντάκιον.

Ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς τὰ θεῖα μελῳδήματα. ἐδείχθης φωστὴρ τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος. τῆς τριάδος ἀνδρέα ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης, τοῦ ἱεροσολυμίτου.

Λιπὼν βίον πρόσκαιρον ἀνδρέας πάλαι ζῶντα καταλέλοιπεν ἀρετῆς βίον.

Τῇ δὲ δ'. Ἀρχιθύτην μόρος ἀνδρέαν εἷλε.

Ὁ ἐκ πόλεως δαμασκοῦ ὥρμητο, ἐκ θεοφιλῶν γονέων φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. οὗτος θεοδώρου πατριαρχοῦντος τῆς ἁγίας πόλεως, κληρικὸς κείρεται. καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται. καὶ συγκροτηθείσης συνόδου ἐν κωνσταντινουπόλει πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συναινέσων. διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσιν τε καὶ ἀρετὴν διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καθίσταται. καὶ μετ' ὀλίγον, ὀρφανοτρόφος. εἶτα ἀρχιεπίσκοπος κρήτης. καὶ ἐν τινι γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ ἱερισσῷ τῇ πλησίον μιτυλήνης, καταλύει τὸν βίον. πάμπολλα συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ καταλείψας :~

Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδώρου ἐπισκόπου κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοδότου, καὶ δονάτου ἐπισκόπου λιβύης. καὶ μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ ἁγίου συμεὼν τοῦ στυλίτου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις.

ᾨδ. ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἱνα τὴν λαμπρότητα τῶν ἁγίων ὅσιε, θεάσῃ ἐν πατρί. τοῖς ἔργοις λαμπρότατα, τὸν βίον ἐρρύθμισας. τοὺς πάντας ἐκδιδάσκων ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Τὰ ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται. φωστῆρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ, προπέμψαντα. σὲ μάκαρ μελῳδοῦντα ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας ὅσιε. ἐν οἷς ἀγαλλόμενος συμφώνως ἀνεμέλπες, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θκ.

Ὁ πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται πάναγνε. διοίκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου. ὦ πάντες μελῳδοῦμεν. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

ᾨδ. η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς ἐκκλησίας πάτερ. φαιδρῶς προεσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος. πάντα τὰ ἔργα χριστοῦ βοῶν ὑμνεῖτε καί.

Ἄσμα τὸ καινὸν ἐν ἐκκλησίᾳ πάτερ, ὁσίων ἐκραυ-

κραυγάζων τῷ παντοκράτορι. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε:~

Ν έμων ἀρετῇ θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας ἀνδρέα πάνσοφε. πάντων ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων. καὶ τελειωθέντων χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Λ αὗτε τὴν ἁγνήν. καὶ θεοῦ κόρην ὑμνήσωμεν λέγοντες ἐν θέοις ἄσμασι. χαῖρε παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη. φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπεραλογημένη:~ ᾠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε ἡ π.

Ρ ημάτων ὁ φθόγγος σου διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς. δογμάτων τε τὸ τορὸν καὶ εἰλικρινές. ἀνδρέα μακάριε, διὸ χριστὸς ὁ παμβασιλεύς. σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ε ν ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης φιλάμπους. ἀνδρέα μυσταγωγὲ τῶν ὑπερφυῶν. τοὺς πόθῳ τελοῦντας σου τὴν ἱερὰν μνήμην ἱερῶς. νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκκινδύνων διαφύλαττε:~

Α σωμάτων τάξεσι συνευφραίνει νῦν ἐν οὐρανοῖς. τὸν τούτων ἐπὶ γῆς βίον ἀκλινῶς. ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως φανείς. κῆρυξ πανάριστος. θεορρήμον ἀξιάγαστε:~

Ν ενομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμήν. τεκοῦσα σωματικῶς ὄντως τὸν σωτῆρα μου. ζωὴν τὴν αἰώνιον ἣ προσβαλὼν στόματι πικρῷ. ᾅδης κατήργηται. θεοτόκε μήτηρ παρθένε:~

Ἐξαποστειλάριον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθης καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε'. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ ἄθῳ καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος, β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Π οίων εὐφημιῶν ἔπαινον προσενέγκωμεν ἀθανασίῳ τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι. καὶ ἐνθυμουμένῳ ταῖς χάρισι. τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας. τῷ ξίφει τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς. τῷ στύλῳ τῷ θεωρίᾳ διαλάμποντι. τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ. τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς. αὐγάζοντος τοῦ θεοῦ τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος:~ Ὅμοιον.

Π οίοις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων. τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα. τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον. τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις. τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον. τὸ τεῖχος τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον. τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας. τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν. τὸν μιμητὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ. χριστοῦ τὸν θεὸν ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὔσπλαγχνον:~ Ὅμοιον.

Ο ρθρος ἀειφανὴς ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσοὺς χαρισμάτων. τοὺς παθῶν ἀχλύος τυφλώττοντας. ἕλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον. πάτερ ἀθανάσιε θεόφρον. ὅθεν ὡς αὐξήσαντα τὸ τάλαντον. ψυχῶν σε θεραπευτὴν χριστὸς ἀνέδειξε. τῶν ἀνιάτων μωλώπων, στιπτεδόνας ξίφει τῷ τῶν λόγων τέμνον ἀεί. καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχων τοῖς προσιοῦσί σοι:~

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ ὁσίου λαμπαδοῦ. ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Π ἄτερ λαμπαδὲ μακάριε. δι' ἐγκρατείας πολλῆς. καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα. τῇ ψυχῇ καθυπέταξας. καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας. τοῦ παναγίου πνεύματος ὅσιε. ᾧ στηριζόμενος τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας:~

Π ἄτερ λαμπαδὲ θεόπνευστε. ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι. ἐν σπηλαίοις κείμενος. καὶ σημείοις καὶ τέρασιν. εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν πιστῶν σοι. προσερχομένων θεομακάριστε. ὅθεν βοῶμέν σοι, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν. σὺ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε:~

Π ἄτερ λαμπαδὲ θεόσοφε. ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς. τῷ θεῷ προσκολλώμενος. καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος. λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα. σελασφόρους ἀρετὰς πάντοτε. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς.

πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε:~

Δόξα ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἐν θεὸς ἡ ζωή σου, καὶ πανίερόν σου τὸ τέ-
λος πάτερ Ἀθανάσιε. ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα
ἡ τοῦ ὄρους πληθὺς συναχθῆσα. ὡς ἔβλε-
ψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς
ἀνεβόα. δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δού-
λοις σου ἅγιε. δίδαξον ποῦ καταλιμπάνεις τὰ
τέκνα σου πάτερ οὓς ᾤκτειρας ὡς πατήρ, ὄντως
συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. ὅμως κἂν ὧδε,
τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἀνῶσε πάντων πλου-
τοῦμεν προστάτην. καὶ πρέσβυν τὴν πρὸς
θεὸν οἱ πόθῳ τιμῶντές σε:~

Καὶ μνῶ θ. Ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ, ἢ καὶ ἀλ-
λαχοῦ εἰ βούληται ὁ προεστώς, γίνεται
εἴσοδος. εἶτα τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀναγνώσματα τὰ ὄπισθεν.

Εἰς τὴν λιτήν, στιχηρὰ πλ. ἦχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, μελ-
ψῳδοῦμεν πάντες Ἀθανάσιον. ὥσπερ ἥλιον
γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώ-
ματι. καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συ-
στήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε. τὸ
μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σεπτῶν ῥημά-
των εἰσηγήσεσιν, ἃς ὥσπερ ἀφθονωτάτους,
οἷα κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε. τὸ δὲ,
τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ καὶ ἰσαγγέλῳ πολι-
τείᾳ πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος. καὶ ἀμφό-
τερα βίον καὶ λόγον ὑπερλάμποντα, ὡς
παιδοτρίβης ἄριστος, θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύ-
μενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν,
τήνδε τὴν ποίμνην φρούρησον. καὶ τὴν ὀρ-
θόδοξον πίστιν κράτυνον ὡς φιλάνθρωπος:~

ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανα-
σίας. τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ σταυροῦ, καὶ κλέος
καὶ καύχημα τῶν μονοτρόπων πάντων
καὶ ποδηγέτην. τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέ-
φους τῷ κυρίῳ, χοροὶ πρώην συνελθόντες εὐ-
φημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυ-
τῷ συλλαβών, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν
ἀπάτην. ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμά-
διον. καὶ τὰ στίφη τῶν δαιμόνων, ἐτρέψατο
ἀνδρείως. δείκνυσιν ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς
θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον. τὸν αὐ-
τὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδεξάμενος, ἐν σπουδῇ πέ-
φθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς τριάδος τῆς
παντουργοῦ. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ
πράγματος θεοπρεποῦς. ὅτι γήϊνος ὢν
τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις.
δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβά-
νων. καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται. ὡς ἂν
τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως:~

ἦχος δ΄.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτούς, τὰ πάν-
θαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου
βιοτῆς. ὥσπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν. ἐν σαρ-
κίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσε-
πάλαισας. γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι, μέλπουσι
τῶν ἀσεβῶν. ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποί-
μνη. τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογρά-
φημα. ἣν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ
τερπνήν. ἣν οἰκητήριον στίφους μοναζόν-
των ἀπρεπὲς κατέστησας. ἣ καθάπερ ἐν-
δύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζε-
ται θαυμασίοις. καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις,
καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε. καὶ πρεσβείαις ἐ-
ξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχον-
τος τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα ἦχος, πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. ἡ χά-
ρις γὰρ τῆς πάσης σάλπιγγος ἀνηχέ-
στερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ
θεοφόρου πατρός. βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυ-
μαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνή-
σιον οἰκέτην. τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς
ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, πνεύματος θείου πανοπλίᾳ
τροπωσάμενον. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι,
τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον,
ποιμανσίας εὐφημήσωμεν. τὸν ἐν δόγμα-
σιν ἀκραιφνῆ, τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον.
τὸν ἐν θεωρίαις ὑψηλόν. ἐν πράξεσιν ὑ-
περφυῆ. ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρ-
ρουν. τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων.
καὶ ἑδραστῆρα τῶν κλονουμένων. τὸν πᾶσι τοῖς
ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον. ἀλλ' ὦ τὸ μέγα
κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν.
περιφανῶν κορωνὶς Ἀθανάσιε. πρόστηθι τῶν
σῶν οἰκετῶν διὰ παντὸς ἡμῶν πάτερ. καὶ σῶ-

σον

σον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου:~

Καὶ νῦν θκ. Ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα μήτηρ παρθένος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν. καὶ τὴν βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, βασιλέα τέξασαν. τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὑπεράγνον μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ. τὴν φωτοφόρον νεφέλην. τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν. τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν. τὸν πυρίμορφον θρόνον. τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον. τὴν κεκλεισμένην τοῦ λόγου πύλην, ἁπάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. παλάτιον τοῦ λόγου ἀξίωσον, τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. α'.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἀθανάσιε ὅσιε. τὸν βίον γὰρ τούτων πέρ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι. φανεὶς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον. ἀκτινοβόλους ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου πανόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος ἑώρας τὰ μέλλοντα. πάντα προλέγων ἐκ θείας φωτοφανείας μυούμενος. Χριστόν, ὃν δυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. στί.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας. καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἀθανάσιε. αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ σταυροῦ δὲ τοῦ σωτῆρος ἐνέργειαν. καὶ ἀνίκητον ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιεζωσμένος. ἐνίκησας ἅπαντας. τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφά-

νειαν. Χριστόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ στί.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη σκιάζουσα. τῶν ἐν τῷ ἄθωνι ὤφθης, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς. τῶν θεὸν ὁρώντων προηγούμενος σταυροῦ βακτηρίᾳ. τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν. τὸν νοητὸν δὲ ἀμαλὴκ τροπωσάμενος. ἀνεμπόδιστον, τὴν ὁσίαν ἄνοδον. ἀνδρῶν θεομακάριστε. καὶ κλῆρον ἀκήρατον. σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος. Χριστόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Τὴν τῶν πατέρων καλλονήν, τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος. τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον. συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ. καὶ τύπος ἀκριβέστατος. χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε. ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασιν. χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παράκλητος. καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. σὺ τοιγαροῦν ἀθανάσιε. μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ θεῷ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης καὶ πάντων πιστῶν. τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν:~ Καὶ νῦν θκ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. προσόμοιον ἦχος γ'.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου κατεπλάγησαν ἀγγέλων τάγματα. πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε καὶ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν ἀθανάσιε, ὁ Χριστός σε ἠμείψατο. πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ θκ. Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. καθίσματα τῆς ὀκτωήχου. καὶ οἱ κανόνες. τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τοῦ ἁγίου ἀθανασίου, εἷς. καὶ τοῦ ἁγίου λαμπαδοῦ, εἷς. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀθανασίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω ἀμήν.

ᾠδ. α΄. Ἦχος δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἀθανασίας γεγονὼς ἐπώνυμος, κατὰ τὸν βίον τελῶν. τῆς ἀληθοῦς ὤφθης περ ἀθανάσιε. ἀθανασίας μέτοχος. μετὰ στὰς τῶν προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος. μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου :~

Θεοσεβῆ δὲ ἁπαλῶν γενόμενον ὀνύχων ὅσιε. πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν. γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν. ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν. ἔστρεψας πρὸς μόνον τὸν κτίσαντα :~

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν. τολμήσας ᾄδω σοι. τῷ σῷ μὲν σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος. καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ περ συγγνώμων. γενοῦ, καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι. τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον. Θκ.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν. νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον. οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, ἀθανάσιος κόρη. τῷ ἔρωτι τρωσκόμενος. τοῦτον σοι τὸν οἶκον ἐδείματο :~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου Λαμπαδοῦ.

ᾠδ. α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, σοῦ προσευχῶν ἐπιδόσεσι. τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, περ καταρδεύσας, λαμπαδοῦ θεοφόρε. καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἔμπνευσον ὅσιε :~

Σὺ τὸν σταυρόν, περ ἐπ' ὤμων ἀράμενος. τῷ διά σε τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι πάτερ. νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας :~

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος. καὶ τὴν δὲ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος. ἐταπείνωσας τοῦτον. καὶ νίκης ἀνεπλέξω, πάτερ διάδημα :~ Θκ.

Τίς δὲ εἰπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται. τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, θεὸν γὰρ τέτοκας. ἐν σαρκὶ παναγία. ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν :~

ᾠδ. γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς θεόν, ἀγάπῃ συνειλημμένος. τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων. καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρύθμιζες. τῶν παιδικῶν πάνσοφος, τοὺς ἐθνῶν ἐξαιρούμενος :~

Σοφίας ἔρωτι βληθείς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν. παραγίνη ἀθανάσιε πάτερ. καὶ ὡς μέλιττα σοφή. καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας. τὰ πέρατα καταλέλοιπας :~

Ἱστίῳ πάτερ τοῦ σταυροῦ τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας ἀσφαλῶς τε καὶ κούφως. τὴν τοῦ βίου χαλεπήν. ποντοπορείαν ἤνυσας. καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε :~ Θκ.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθείς, ἐκ τοῦ πατρὸς ἀπορρήτως. ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν μητροπάρθενε. τοὺς τῶν ὁσίων δήμοις, περιφανῶς ἐπαγόμενος :~

Ἄλλος. Ἐν τῷ λόγῳ σου κε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι. καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος. χάριν θεϊκὴν ἐκομίσω, θεόφρον μακάριε :~

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος. πρὸς τὰς μονὰς καταπαύσεις, μετέβης πάτερ ἡμῶν :~

Ἐγκράτεια συνέζησας, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν. ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες :~ Θκ.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας. ἀπὸ πάσης δεόμεθα. ῥῦσαι ἀπειλῆς ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν :~

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπών. τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά. προθύμως ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ ἀθανάσιε. καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, σταυρὸν τοῦ κυρίου σου. ἐν νηστείαις πάτερ τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν καὶ ποιμένα σε ψυχῶν προχειρίζεται. ὁ πανάγαθος κύριος, θεοφόρε μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν γαστρί. συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύησας τὸν τὰ πάντα συνέχοντα. καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας τὸν πάντας ἐκτρέφοντα.

ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν τὰ πάντα βαστάζοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε. καὶ πίστει δοξάζων σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, τῷ προσώπῳ τοῦ κτίστου μου. δέσποινα ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:~

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος. καὶ ἐνθέοις, νόμοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν ἤνυσας ὁδόν. καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα. καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, ἀσεβῶς ἀπεκρούσω. ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος:~

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ χριστοῦ ζυγόν. καὶ τῷ θείῳ φόβῳ στοιχειούμενος. καὶ καθαρθεὶς σῶμα καὶ ψυχήν. γέγονας ἁγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις. καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας. καὶ ἀγάπης εἰκὼν ἀθανάσιε:~

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν. σὺ παιδείας ἐμφιλοσοφώτατα. τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν. ἑκάστῃ διεῖλες, δικαιοσύνῃ φραττόμενος. φρονήσει διακρίσει, ταπεινώσει συνέσει. καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι:~ Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτοῖς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος. ὁ δεσπότης, θρόνον ὡς ὑπέρτιμον, τὴν σὴν ἁγνὴ ᾤκησε νηδύν. καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἄτιμον ἐθέωσεν. οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν ὁσίοις, ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε. Ἄλλος. ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κύριε. τὴν ἀκοήν.

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ χριστῷ ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου. ἰαμάτων μύρα βρύεις θεόπνευστε.

Φαιδροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ θεοῦ εἰς δόξαν τούτου πάτερ. σὺν [illegible]όμοις πλείστοις μακαριώτατε:~

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν. λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀναφημοῦντές σε:~ Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε, τὴν τὸν θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν. τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου:~

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἰούλιος.

Ὤφθης ὡς ὑπὲρ μαγνήτης. ἕλκων τῇ γλυκύτητι πὲρ τῶν λόγων σου. πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων. τοὺς ἐφιεμένους διηνεκῶς ὁρᾶν καὶ βλέπειν. τὸ σεπτόν σου καὶ χαρίεν πρόσωπον:~

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος. νομοθέτης ὤφθης, μοναστῶν καινῶν ἀκριβέστατος. παιδευτὴς ἀφρόνων. καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων. καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀοίδιμε:~

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ πνεύματος. τοῦ ἁγίου πέλων. ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον ἐδομήσω πᾶσαν διαγωγὴν καὶ πολιτείαν. προσφυῆ μοναστοῖς ἐκτιθέμενος:~ Θεοτοκίον.

Ῥητόρων οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν πανύμνητε. ἀνωτέραν οὖσαν, χερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως. διὸ σὺν τῷ θείῳ ἀθανασίῳ τὸν δεσπότην. ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε:~

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς. λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας. φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστούς. ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας ὅσιε:~

Κλήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας. τῷ θεϊκῷ, προσαναπτομένη τοῦ πνεύματος πυρί. καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα:~

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν ὅσιε. τῶν θεϊκῶν, πηγὴν ἀναβλύζεις διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν θεοῦ ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας ἀσκήσει πολλῇ. ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν. νηστείαις καὶ δάκρυσι. προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων θεῷ:~

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἄθωνος. καὶ τύπος, καὶ χαρακτὴρ, ἐναρέ-

των πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας. τὰ
ἐκεῖσε περί τα τῶν ἀζύγων καταγώγια.
Ἡδὺς εὐθὺς καὶ χρηστός, ἐπιείκης τε καὶ μέ-
τριος. εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων πέ-
φυκας. συμπαθής, καὶ εὔσπλαγχνος. ἱλα-
ρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἤθεσι.
Νέος καθάπερ μωσῆς, ἀναφανεὶς κατε-
σκίασας. οἷά περ ἄλλην σκηνήν. μάν-
δραν περισεβάσμιε, ἣν καὶ ὑπερηύξησας.
πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ ἀρετῇ μετὰ τοῦ θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον. αὔραις θείου
πνεύματος οἰακιζόμενος. πρὸς τοὺς λιμένας ἔφ-
θασας. τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως ὅσιε:~
Μονασῶν ὑποτύπωσις γέγονας, τὴν γὰρ
ἡλίου ἐξεικόνισας ἔρημον. ἐφησυχάζων ὅ-
σιε. καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος:~
Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, περί των
τῶν δαιμόνων μαχαίρᾳ ὄλεθρος. καὶ φωτι-
σμὸς τῆς ποίμνης σου. τῆς ἀεί σε τιμώσης
πανόλβιε:~

Θεοτοκίον

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμ-
παθέστατον λόγον κυήσασα. τὸν τῷ οἰκείῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον. καὶ
πρακτικὸν ὑφηγητὴν περιαληθέστατον.
ἀνακράζει σοι ἡ ποίμνη σου θεόρρημον. μὴ
ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.
λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.
τοὺς βοῶντάς σοι. χαίροις πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ οἶκος

Ἄνωθεν μὲν τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδό-
ξως. ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω. μετὰ σώ-
ματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσώματον βίον με-
τελθών, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλω-
τος. διό σε δυσωποῦμεν πάτερ. Χαίροις φαι-
δρὸν μοναζόντων κλέος. Χαῖρε λαμπρὰ
σωφροσύνης στήλη. Χαῖρε τῆς ἀνδρείας
ἀείδηλον γνώρισμα. Χαῖρε τῆς πανσό-
φου φρονήσεως ἔνδειξις. Χαῖρε στάθμη
ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς. Χαῖρε
λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς
ὁρμάς. Χαῖρε νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν
ἀπορρήτων. Χαῖρε τὴν πᾶσαν κτίσιν ἀσε-
βῶς διαθροίσας. Χαῖρε δι' οὗ ἠσχύνθησαν
δαίμονες. Χαῖρε δι' οὗ πᾶν πάθος νενέ-
κρωται. Χαῖρε πηγὴ ζωηρρύτων ναμά-
των. Χαῖρε σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.
Χαίροις πάτερ Ἀθανάσιε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ε΄. τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς
ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
Μέγας μὲν ἀντώνιος ἀρχὴ πατέρων,
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
Κἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ
θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ,
πατρίδα μὲν ἔσχε τραπεζοῦντα, τὴν πρὸς
τὴν λαζικήν. γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονό-
των καὶ φιλοθέων. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ, ἐξ ἀντιο-
χείας εἷλκε τὸ γένος. ἡ δὲ μήτηρ θρέμμα τῆς
ἀντιοχέων ἐτύγχανε. τοιαύτας οὖν ὁ παῖς
ἀρχὰς ἐσχηκὼς, καὶ τοίας δὲ ῥιζουχίας εὐγε-
νοῦς ἐκ βλαστῶν, προσφυᾶ καρποῦται καὶ
τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐ-
θὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. ὧν εἰς γεῦ-
σιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, καὶ
εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως. μέν-
τοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν κωνσταντίνου
καταλαβών, κατὰ κόρως τῶν μαθημά-
των ἐμπιπλᾶται. τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐ-
τὸς διδαχθείς. τὸ δὲ καὶ διδάξας συχνούς.
νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκ-
τητο φρόνημα. σωφροσύνης ἐκθύμως ἐ-
χόμενος. καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας
ἀντιποιούμενος. ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀ-
φικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν κύμιναν
ἔρχεται. ὄρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ κύμινας ἐπὶ
τὴν ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόσιτον. ἐν ᾧ
μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχον μι-
χαὴλ τὸν μαλεῖνον ἐπικαλούμενον. ἱε-
ρὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύμα-
τος

τος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑ-
αυτὸν πρὸς ὁμοίαν πολιτείαν ἰθύνοντα.
οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ μακάριος καὶ τὴν
ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβών. ἀβρά-
μιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον, πάντα ὡς
ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις
ὑπερεβάλλετο. δουλαγωγῶν τὴν σάρκα
καὶ καταψύχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν
οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυ-
σιν. ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ
πάντων αὐτῷ προσγινομένην τιμήν, ἐπὶ
τὸν ἄθω μεταχωρεῖ. ὄρος δὲ τοῦτο μετὰ μα-
κεδονίαν, ὑψηλόν τε καὶ ἐπιμηκές. ἐπὶ πο-
λὺ τῆς θαλάσσης διῆκον. ὡς αὐχήν τις
ὑπόστενος. ἔνθα γέροντί τινι μαθητεύει.
τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀ-
σπαζόμενος. καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς
πρακτικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. ἐκεῖθεν ἀπάρας
κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις
τοῦ δηλωθέντος ὄρους ἐπιδημεῖ. καὶ πολ-
λὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν στρατη-
γίαις, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ διαλάμψαντος
νικηφόρου τοῦ φωκᾶ. προεωραμένου ἤδη
καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς. ναὸν
περιφανῆ τῇ θεομήτορι ἀνεδείματο. κελ-
λία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐ-
τῶν κρηπίδων ἀνέστησεν εἰς διαίτας κατα-
γωγὰς ἀδελφῶν. καὶ λαύραν πολυάν-
θρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος.
πρὸς κύριον ἐκδημεῖ. μὴ δ' αὐτῆς μαρτυρι-
κῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. ὡς γὰρ οὐκ ἐ-
νεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κα-
τατεινόμενος. τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν
στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπεί-
γετο. ὁ μὲν οὖν ἀνῄει συγκλείσων τὸ ἔρ-
γον. τὸ, δὲ κατασπασθέν, σὺν ἑτέροις ἕξ
τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν. οὗτος ὡς ἡ
περὶ αὐτοῦ ἐν διασκάλοις βίβλος ἐξιστορεῖ.
μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυμα-
τουργιῶν ἀναδείκνυται. λόγοις διδακτι-
κοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξα-
σθείς. ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κα-
τεχόμενον. βυθισθέντας τε κατὰ θάλατ-
ταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται
τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. καὶ μετὰ τὴν ἀθλη-
τικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντι ὃ
τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβέβαπτο, ἀνίστα-
ταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. πλεῖστα
τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην
δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων θεὸς ἐπιτελεῖ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν λαμ-
παδοῦ. ἀν.

Λαμπάδα θείων ἀρετῶν ἅψας μάκαρ,
Λαμπαδὲ χαίρων εἰς χαρὰν νῦν εἰσέδυς.

Οὗτος, ἐξ αὐτῶν σπαργάνων, ἀσκητικαῖς ἀγω-
γαῖς ἑαυτὸν ἐκδούς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ
συντόνου δεήσεως, τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
καθυποτάξας τῷ πνι, δίκην ἡλίου ἐξέ-
λαμψε. καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις
καταζοφωθέντας, ἐφώτισεν. οὗτος ὁ ἅ-
γιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιών, θαύματα πα-
ράδοξα ἐκτετέλεκε. καὶ πρὸς κν ἐκδημή-
σας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει.
καὶ μαρτυρεῖ τὸ, σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον
αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατάκειται λείψανον:~

Καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος ἁγνῆς. ἀν.

Ἁγνὴν λάγνοι ῥίψαντες εἰς οἶκον σκότους
Πάμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν.

Αὕτη, τὸν τρόπον τῷ ὀνόματι κατάλληλον
ἔχουσα, πολλὰς τῶν ἀκολάστων γυναι-
κῶν, ἀπέχεσθαι τῶν πονηρῶν ἔπεισε πρά-
ξεων, καὶ πιστεύειν εἰς χν κν. διό, προσά-
γεται τῷ ἄρχοντι, καὶ πορνοβοσκῷ τινὶ ἐκ-
δίδοται. ἡ τὴν ὁρμὴν τῶν πρὸς αὐτὴν ἐρ-
χομένων ἀκολάστων, ἀεὶ χαλινοῦσα, ἄ-
χραντος ἔμενεν. εἷς δέ τις θρασύτερον αὐ-
τῇ ἐπιμανείς, τελέως ἐνεκρώθη, καὶ τοῖς
ταύτης ποσὶν ἐρρίφη. ὡς δὲ τοῦτο ἔγνω ὁ
ἄρχων, μετάκλητον αὐτὴν ποιησάμενος,
ἐγεῖραι τὸν τεθνεῶτα ᾐτήσατο. οὗ γενο-
μένου, γοητείας καὶ ἐπαοιδίας ἐγκλήματι
περιλαμβάνεται. διό, πυρὶ παραδοθεῖσα,
ἐν αὐτῷ τῷ θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέδωκε:~

Καὶ ἄθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος κυπρίλ-
λης. ἀν.

Βόθυς κυπρίζων ἡ κυπρίλλα κυρίῳ,

Ἐξ αἱμάτων στάζουσα οἴμαν θοσμίαν.

Ἥτις, πρὸ ὢν ὑπάρχουσα ἀσεβῶν, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην. ἀνδρὶ συνῴκησεν, ἐπὶ δυσὶν ἔτεσιν. οὗ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, πρὸς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν ἐπίσκοπον παρεγένετο, θεραπευθῆναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἄλγος ἐξαιτουμένη, ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ὄντος ἐγκεκλεισμένου. οὗ καὶ τυχοῦσα, τὴν λοιπὸν διακονοῦσα τούτῳ, σὺν Λουκίᾳ καὶ Ῥόᾳ. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν, διαβάλλονται Διγνιανῷ τῷ ἡγεμόνι. ᾧ παραστᾶσαι, καὶ τὸν Χριστὸν θεὸν ὁμολογήσασαι, ἄνθρακας πυρὸς ἡ Κυπρίλλα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται. καταφλεχθεῖσα δὲ τοὺς δακτύλους καὶ τὸν βραχίονα, ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ ξέεται. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πληγῶν, αἷμα, ἀπὸ δὲ τῶν μαστῶν, γάλα ποταμηδὸν ῥάνασα, ἐξ ὧν λιποψυχήσασα, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. κελεύσαντος δὲ τοῦ ἡγεμόνος, θάπτεται ὑπὸ τῶν ἁγίων γυναικῶν, ἀρώματα λίαν ἡδύτατα αὐτῇ προσκομισουσῶν. εὐθέως δὲ ἀνέβλυσεν ὑπὸ τὸν θεῖον τοῦ τάφου αὐτῆς, ἰαματηφόρος τις δρόσος, παντοίων παθῶν ἀλέξημα:~

Καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασιλείου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρησάντων.

Καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.

Αὕτη πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιοῦσα. ἔν τε ἀσκήσει καὶ τῇ πρὸς τοὺς δεομένους φιλοφροσύνῃ. καὶ πολλὴν πίστιν πρὸς τὴν θεομήτορα ἔχουσα. καὶ περὶ τῆς τοῦ σώματος ἐκδημίας τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, παρ' αὐτῆς ἐμυήθη. καὶ τὴν ἐνθένδε μεταστᾶσα, τοὺς προσεδράμοντας αὐτῆς τῷ ἁγίῳ λειψάνῳ, χαρᾶς ἐνέπλησεν ἐπιφανεῖσα καὶ χάριν εἶπε μεγάλην παρὰ θεοῦ λαβεῖν. οὐ διὰ τὸν υἱόν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν κύριον ὑπομεῖναί τε καὶ ἐν φωτὶ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ, τὴν διαγωγὴν ἔχειν:~

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου. καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος πάτερ καὶ εἰς περίδοξον. ἔφθασας ὕψος, θεοῦ σε δοξάσαντος. ὡς περιβόητον σε πᾶσι ποιήσαντος:~

Πενήτων προμήθεια. χηρῶν προστάτης προνοητὴς ὀρφανῶν. λυπουμένων ταχεία παραμυθία. κινδυνευόντων λιμήν. ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας. τὸν σὸν μιμούμενος πάτερ διδάσκαλον:~

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον. βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις. ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον. εἰδὼς μεσίτην καὶ πρέσβιν προβάλλομαι. πρὸς τὸν δεσπότην Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε:~ **Θεοτοκίον.**

Ἰδεῖν ἐφιέμενος ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. τὴν ἀπόρρητον δόξαν, θεογεννῆτορ τούτου τὸν τίμιον σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησεν. τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν:~

ὁ εἱρμός. ἄλλος. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους. τῶν παθῶν κατασβέσας. ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ μακάριε, ἐβόας, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι. τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας τῶν πίστει μελῳδούντων, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. ὑψηλὸς πολιτείᾳ καὶ ἐν θαύμασι πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ παρθένου. ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τροπούμενος. τὰς ἀρχὰς ἀθανάσιε. καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος. διδάσκαλος πέφυκας. καὶ ὁδηγὸς σεπτός. τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους. αὐτῶν ἀνακαλύπτων. καὶ τὴν ποίμνην σου πάσης. δαιμόνων κακουργίας ἀπήμαντον, φυλάττων:~

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος. περιὼν τὸ πολίτευμα. ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο. ἀγγέλοις ἐφάμιλλος. ἀναφανεὶς

τῇ

τῇ διαγωγῇ. καὶ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν
τὴν ἐκείνων. μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις ἱε-
ρεῖς εὐλογεῖτε λαός:~

Σ ὲ συνελθόντες σήμερον ἐπαξίως γεραίρο-
μεν. καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου τιμωμένην
λάρνακα. παθῶν ἀπολύτρωσιν ἁμαρτη-
μάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς καὶ περι-
στάσεως λύσιν. αἰτούμενοι εὐχαῖς σου. τὴν
ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως
τελοῦντες εἰς αἰῶνας:~ Θκ.

Ω ς Ἠλιοῦ ὁ πρότερον, ὃ Κάρμηλον ᾤκη-
σεν. οὕτω καὶ αὐτὸς τῷ ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος.
σχολάζων ἐπόθησας, καθ' ἑαυτὸν συνεῖ-
ναι θεῷ. καὶ θεαρχικαῖς καταυγασθεὶς
θεωρίαις. θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἁ-
γνῆς θεοτόκου. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε με-
τὰ τοῦ ἀρχαγγέλου:~

Εἱρμὸς: ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α ποκαλύψεσι θεϊκταῖς. καὶ σημείοις φο-
βεροῖς πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώ-
σθης. καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης παμ-
μάκαρ κρυπτόμενος. μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν
ἀναπηγάζων:~

Χ άριν ἀένναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πη-
γῶν τοῦ σοροῦ. ἀρδευόμενος μάκαρ, καὶ δια-
σώζεις ἡμᾶς. κινδύνων, καὶ παθῶν καὶ
θλίψεων. τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν
ἁγίαν μνήμην:~

Α γγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ
ἐπολιτεύσω. καὶ ἀγγέλοις συνήφθης,
ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός. ὑμνεῖτε βοῶν τὸν
φιλάνθρωπον. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Τ ὸν ἐκ πατρὸς μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς
πρὸ τῶν αἰώνων. ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα,
ἐκ τῆς παρθένου σαρκί. ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα
ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶ-
νας:~ ᾠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Α γνείαν σωφροσύνην καὶ καθαράν, πολι-
τείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον. καὶ ἀγωγήν,
ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς. τετελε-
κὼς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους διατρι-
βάς. καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, ὁσίοις καὶ δικαίοις.
καθικετεύων ὑπὲρ πάντων χριστόν:~

Μ εγάλως μεγαλυνθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν οἰκεῖον
δεσπότην καὶ μέλεσιν, τοῖς ἑαυτοῦ. διὰ θεω-
ρίας καὶ πρακτικῆς. τοῦτον δοξάσας ἔνδο-
ξος ὤφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ.
ἐγένου θεοφόρε. τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, αἰ-
δεῖσθαι λίαν καὶ πολέμιος:~

Η νώθης ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς. καὶ ὁσίων
χοροῖς συνηρίθμησαι. καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι
συγχορεύεις μετεσχηκώς. τῆς ἀληθοῦς θεώ-
σεως, καὶ τῆς ἀθανάτου πάτερ ζωῆς. μεθ' ὧν
ὑπὲρ τῆς ποίμνης. τῆς σῆς ἀδιαλείπτως.
τὸν σὸν δεσπότην καθικέτευε:~ Θκ.

Ν αὸν ἡγιασμένον χωρητικόν. τοῦ ἑνὸς τῆς
τριάδος ὑπάρχουσαν ναὸν σεμνή, δέσποι-
να θεράπων σὸς εὐαγές. σεμνεῖον ἀθανά-
σιος. ἤγειρεν εἰς δόξαν σοῦ, καὶ τιμήν. ἐν ᾧ
ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη. τὴν
συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου:~

ἄλλος. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ο δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ. γεννηθεὶς ἐκ παρθέ-
νου. σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱδρῶς. λαμπα-
δουχίαν τοῦ πυρὸς λαμπαδεῦ θεοφόρε. πιστοῖς
ἀποκαλύπτει τὴν σεπτήν, τῶν λειψά-
νων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα:~

Α σκητικῶς ἠγωνίσω. τὸν ἀγῶνα τελέσας.
καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατή-
σας διασώζεις ἐκ φθορᾶς. τοὺς τιμῶντάς σε
πόθῳ. παμμάκαρ θεοφόρε λαμπαδεῦ. ὁ-
δηγῶν ἡμᾶς πάτερ, πρὸς βίον ἀΰλιον. Θκ.

Φ εῖσαί μου κύριε φεῖσαι. ὅταν μέλλῃς με κρῖναι.
καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ. μὴ τῷ θυ-
μῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε παρθένος.
ἡ σὲ κυοφορήσασα χριστέ. τῶν ἀγγέλων τὰ
πλήθη, καὶ τῶν ὁσίων τάγματα:~

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ω ς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλημάτων. ἑῴ-
ας φαεσφόρος. καὶ ἑσπερίου μέρη ἀθα-
νάσιε ἐφώτισας. σὺν ἀρετῶν λαμπρό-
τησιν. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ
τοῦ κόσμου κύριον:~ Θκ.

Π αναγνὴς παντάνασσα ἱκεσίαις. τοῦ σοῦ
τιμιωτάτου ἀθανασίου. φύλαττε τὴν ποί-
μνην σου. ἀπρόσψαυστον πάσης ἐναντιώ-
τητος. διὰ πάντος σὲ ὑμνοῦσαν. τὴν

πρε-

περιουσίαν τοῦ κόσμου :~

Εἰς τοὺς αἴνους. πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ΄.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ ὁσίου Χριστέ. ἐναντίον σου πέφηκεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ παιδὸς ὁ θεράπων σου. πηγὴν αἰμάτων καὶ μετὰ θάνατον. παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν. καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα. οἷς ἔτι ζῶν. ἀντεπαρατάξατο καὶ μέχρις αἵματος :~ Ὅμοιον.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν. τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος. ἀθανάσιε πάνσοφε. τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται. ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε. συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν. ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ. Ὅμοιον.

Χαίροις ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα. τῶν μοναζόντων ἀστήρ. τῶν ποιμένων τὸ καύχημα, πάτερ ἀθανάσιε. τῶν ὁσίων ὁμόσκηνε. χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή. χαῖρε τριάδος τὸ καταγώγιον. χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως, χαῖρε καμνῶν. ἀρετῶν ἀθλητά τε. καὶ στύλη ἔμψυχε :~

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον(?) τὸ α΄.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον ἅπαντες εὐφημήσωμεν. τὸν ἐν τῷ ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. ὃς καὶ τὴν ποίμνην συνήγαγε ταύτην. καὶ οἶκον, κυρίου ἀνήγειρε πόθῳ. καὶ τῇ μητρὶ τοῦ θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντας. ἣ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν. τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν ἡ ἀκολουθία. ζήτει ἀντίπασχα(?). εἰς ὁσίους.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ς΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ΄.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ ἥλιος ὅσιε. ἡ πανσεβάσμιος μνήμη σου. ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα. τῶν σῶν ἐναρέτων πράξεων πανμάκαρ. καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. ἀνθ' ἧς οὖν ἑορτάζοντες. σήμερον χαρμονικῶς σε γεραίρομεν. καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, μοναζόντων τὸ καύχημα :~ Ὅμοιον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, οἷα περ ἄλλος ἐβίωσας. ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα σου, μαραίνας πανόλβιε. καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις. καὶ μνήμην θανάτου. διηνεκῶς ἐμμελετῶν. τὰ θεῖα πάτερ καὶ ἐπαυξούμενος. μεγίσταις ἀναβάσεσι. πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὅθεν ὄντως προσήγγισας ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόρειαν :~ Ὅμοιον.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν. ὁσιόφρον θεσπέσιε. ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν ἁγίων πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον. ὥσπερ γὰρ ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξαπατέταλκε(?). δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα. καὶ πτοούμενον ἅπαντας, οἵου τέλους τετύχηκας :~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον τοῦ βασιλέως παλάτιον. δυσωπῶ πολυΰμνητε. τὸν ῥυπωθέντα μου καθάρισον. τὸν ἐσπιλωμένον, πάσης ἁμαρτίας. καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος μεγαλύνω σωζόμενος ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐφόρεσε παναμώμε. ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον. συμεὼν σοι ὡς ἔφησε. ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα. καὶ ταῖς διαθέσεις. ὡς ἐθεάσω σὸν υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σε μὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες. τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι. ὡς προεῖπας μακρόθυμε :~

Ἀπολυτίκιον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα. τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ὁσίου.
Κάθισμα, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἀνάστα μεν τῶν κόσμων(?).

Πάθεσι νεκρωθέντα ζώωσόν με πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου. τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων. παρρησίᾳ πολλῇ παριστάμενος :~

Ἔρωτι

Ἔρωτι περ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσά-
μενος. ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν
τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας:~
Ἄγγελον ἄϋλον πάτερ. ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσ-
δεξάμενος. ἠκολούθησας πόθῳ. τῷ κα-
λοῦντι Σισώη πατὴρ ἡμῶν:~ Θεοτ.
Ἐκλύσον με τὸν ἐν ζάλῃ. πασῶν ἡδονῶν κλυ-
δωνιζόμενον. τὸν σωτῆρα τεκοῦσα. τοῦ παν-
τὸς τὴν γαλήνην πανάμωμε:~

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στεῤῥῶς
ὅσιε. τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας,
τῶν παθῶν ἀταπείνωτον:~
Πόνοις σου τὴν ἄρουραν τὴν τῆς ψυχῆς σο-
φῶς ὅσιε καλλιεργῶν. στάχυν ἀπαθείας.
καὶ θαυμάτων ἐξεβλάστησας:~
Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν, Χριστοῦ ἔνδο-
ξε. ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνιστᾷν σοι καὶ νε-
κροὺς χάριν δίδωσιν:~
Τὸ πόμα ἁγιάσματος, ἐν μονῇ τὰ ἀγνῆφα πέζαν.
ἄρτον Χριστοῦ. τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑ-
μνοῦμέν σε:~ ὁ εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ.
ἀπενέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ. διὸ
ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἀεὶ σύ.
πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρί-
βον. καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν ἀγγέλοις.
Σισώη πατὴρ ἡμῶν:~ Θεοτ. ὅμοιον.
Θεοῦ σε καὶ τροφὸν, καὶ μητέρα ἐκάλει. ἐκγλώσ-
σης μελικῆς ὁ τῆς χάριτος κῆρυξ. θεὸν τὸν
ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς διὰ πυρός.
καὶ ἀμνὸν τεχθεὶς, αὐτὸν ἔδειξε δακ-
τύλῳ. κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας
παρθένε, πρὸς λῆψιν τῆς χείρονος:~

Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ παναμώμος μήτηρ. νεκρὸν ἐπὶ
σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρ-
χε, τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος οἰκο-
νομία σου αὕτη. δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράν-
των χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα:~

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίᾳ τῆς χάριτος, πάτερ ποταμοὺς
θαυμάτων ἀνέβλυσας. μολυσμῶν ἀπο-
καθαίροντας. τοὺς ἐν πίστει μάκαρ σοὶ προ-
σπίπτοντας:~
Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις
ὅσιε στάσεσι. τὴν ψυχὴν περικαθηράμε-
νος. τῆς τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας:~
Ἐν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, πάτερ φυγαδεύων
καὶ προσδεχόμενος. σὲ τὸν σώζοντα μακά-
ριε. ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως:~ Θεοτ.
Ἀλατόμητον ὄρος σε. πάλαι Ἀββακοὺμ προ-
εῖδε πανάμωμε. ὁ θεὸς ἐξ οὗ ἐπεφάνη.
καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν:~

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς τρισηλίου θεότητος, χρηματί-
σας. παθῶν τὰ ἰνδάλματα τῆς σῆς ψυ-
χῆς ἐξεμείωσας:~
Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα θεο-
φόρε. νεκροὺς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ
τῆς χάριτος:~ Θεοτ.
Τὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος θεοῦ παρθένε,
τὸν ἄδυτον. ἐσκοτισμένον με φώτισον:~

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τοὺς κύτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυ-
γες. ἐγκράτειαν περισάχην, ἀγάπην
ἄδολον. κραταιάν τε ταπείνωσιν. καὶ στορ-
γὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν περικτησάμενος.
Θεὸς σου τὰ πρὸς σαυτὸν, κατάθυνε διαβήμα-
τα. ὁ δυνατὸς, δυνατὸν, σαφῶς ἀπειρ-
γάσατο. πατεῖν τὰ ἐπ' ὄφεων. καὶ σκορπίων
κάρας. θεοφόρε παμμακάριστε:~
Τῇ νεύσει τῇ πρὸς θεὸν, θεοῦ σαφῶς ἐχρημά-
τισας. τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ στοργῇ φῶς
γεγένησαι, ἄγγελος ἐπίγειος. θεοφόρε
πάτερ καὶ οὐράνιος τε ἄνθρωπος:~ Θεοτ.
Μαρία τὸ καθαρὸν τῆς παρθενίας κειμήλιον.
καθάρισόν με τὸν νοῦν παθῶν ἀμαυρώ-
σεως. καὶ πλήρωσόν με χάριτος. καὶ δικαιο-
σύνης, τὴν καρδίαν μου πανάμωμε:~
Ὁ εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ. πολλαί.

Κοντάκιον. τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σι-
σώη τοῦ μεγάλου. Ἦχ. Κάλλος Σισώης ἀσι-
μὲς ψυχῆς ἔχων, ἀπῆλθε σῶος εἰς οὐρά-
νιον κλέος. Ἤδη δὲ Σισώης γηθεν εἰς οὐ-
ρανὸν ἔμφρων ἔχει.

Οὗτος

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε καὶ ταῖς παρατάξεσι τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. τὰ πειρατήρια δὲ εἰς ἄκρον γενόμενος. μέχρις ἀριστῶν αὐτῷ ἐδωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν ἄϋλον ζωὴν μετετάξατο. ὅπου τῶν ἁγίων αἱ σκηναί, καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἱλεούμενος :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἄθλησις τῆς ἁγίας μάρτυρος, Λουκίας τῆς παρθένου. καὶ Ῥήξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη καταχθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥήξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαγομένων, μᾶλλον αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε ἡγεμόνος, τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀστείου ἐπισκόπου Δυρραχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Ἀγρικολάου ἡγεμόνος. καταχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν προεστώτων τῆς πόλεως καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθείς, ἄγεται πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον. καὶ τύπτεται χερσὶ μολιβδίναις, καὶ βορβόροις. ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη. ὥρᾳ θέρους ἡλίου φλέγοντος. ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος ἀπέδωκε τὴν ψυχήν :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων Ἀρχίππου καὶ Φιλήμονος. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀπολλωνίου. Ἀλεξάνδρου. Ἐπιμάχου. καὶ Ὀνησίμου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων σου πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλην τοῦ πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι μοι κεκαθαρμένῳ. καὶ φωστὴρ τῶν πιστῶν βοώντων χρηματίζεις εὐλογητὸς εἶ Κύριε :—

Θείῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας. ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας. καὶ πρὸς φῶς μονότροπον μετῆλθες ἀνακράζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Δό.

Ἐν ὦ σὸν μεμέρισται ὄρος. συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων. καὶ παντοίας ἐχθροῦ ἐξάρπασον κακίας. ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος. μεγαλύνω προστασίαν :—

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Διηνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι. λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἐξέωσας. καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας. ὅθεν προορᾶν προφητικῶς ἠξιώθη. τὰ μέλλοντα σεσωσμένη, εὐσεβῶς ἀναμέλπων. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :—

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος ὅσιε. καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας. ἐντεῦθεν εἰς ἄϋλον μετ' εὐφροσύνης πάτερ ζωὴν. ὅπου τῶν ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις. μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε :—

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου καθάρισον. σὺ ταῖς πρὸς τὸν θεὸν ἱεραῖς ἐντεύξεσι. καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι. πάτερ θεοφόρε καθαρῶς ἵνα ψάλλω. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε :—

Ἁγνὰ θεῖσα πάντη, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου. τὸν δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. καὶ τοῦτον ἐκύησας ἀνερμηνεύτως κόρη ἁγνή. ὃν ἀκαταπαύστως ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς :—

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερὸν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως. ὑπὲρ τὸν ἥλιον. τοῦ σοῦ προσώπου περιαστράψαντος. ἡνίκα παρῆσαν χοροί. ἁγίων τὸ πνεῦμά σου παραληψόμενοι. καὶ θεῷ τῷ ποιητῇ προσαγόμενοι :—

Ταῖς θείαις μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος. καὶ λαμπρυνόμενος. ταῖς φανωτάταις ἐκεῖθεν λάμψεσι. τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς μνήμην τοὺς γεραίροντας, ταῖς ἱκεσίαις σου. ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύτρωσαι :—

Δίκαιος ἄμεμπτος παντός, ἀπεχόμενος κακοῦ περ γέγονας. ὅσιος ἄκακος. θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι. ἐπαναπαύσατο διό.

τελείας τῇ καρδίᾳ σου. καὶ νῦν φανότερον,
ἀπολαύεις τηλαυγῶς ἀξιάγαστε:~ Θκ.
Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοὶ σεμνὰ οὐχ ὑπάρχει
παναμώμε. τὴν ἁμαρτίαν γὰρ ὁδεύων
τρίβον, σκότους πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἡ τὸ
φῶς τὸ ἐκ φωτός, ἡμῖν ἀνατέλλουσα. φώ-
τισον σῶσόν με. μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολ-
λύμενον. ὁ εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία συνήθως, καὶ ἀπό-
λυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. τοῦ ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ
Μαλεῷ. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Κυρια-
κῆς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφο-
τέρων. στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.
ἦχος, α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
Θεοφεγγὴς φωστῆρα, πάτερ ἐπέγνωμεν.
ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα κό-
σμον. καὶ σκότος ἐκμειοῦντα. τῆς πονη-
ρᾶς, τῶν δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτο-
φόρον σου μνήμην ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζο-
μεν μακάριε:~ ὅμοιον.
Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος,
πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ. μοναζόντων τὸ
σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω. πάτερ Θωμᾶ. τὴν
πτωχείαν μιμούμενος. τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκω-
θέντος. ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐ-
πλούτισεν:~ ὅμοιον.
Στύλῳ πυρὸς ὁρατῷ σε, Θεὸς ὡδήγησε. πρὸς
σεῖαν πάτερ, πρὸς γαληνὸν λιμένα. πρὸς
ὅρμον ἀπαθείας. ὕδωρ τῇ σῇ προσευχῇ
δὲ ἀνέβλυσεν. καὶ ἀβλεπτοῦσι τὸ βλέπειν.
καὶ τοῖς χωλοῖς, δρομίαν ἐδωρήσατο:~
Ἑτέρα τῆς ἁγίας ἦχος, β'. ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.
Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημά-
των ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα. στῶσιν ἑκού-
σιον καταδεξαμένη. καὶ δεσμοῖς ὁμιλή-
σασα. καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέ-
δραμες πρὸς τὰ οὐράνια. δήμοις ἀπ' αἰῶνος
μαρτύρων. συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης.
διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα:~ ὅμοιον
Λόγου τοῦ φανέντος ἐκ [illegible] γῆς, νύμφη ἐκλεκ-
τὴ ἀνεδείχθης. Κυριακὴ ἀληθῶς. κάλλει
διαλάμπουσα, ἐν θείων πράξεων. καὶ τῆς
θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις.
ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας. ἔνθα
ὡς παρθένος καὶ μάρτυς. πάντοτε χο-
ρεύουσα πάντων. τῶν μνημονευόντων σου
μνημόνευε:~ ὅμοιον.
Ῥίζης, ἀνεκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότα-
τος ὤφθης. καρπὸν σεπτόν, φέρων τῆς ἀ-
θλήσεως, τὰ κατορθώματα. καὶ μαραίνων
ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας. ὅθεν τὴν πα-
νίερον μνήμην σου σέβομεν. πόθῳ, καὶ
λειψάνων τὴν θήκην. νῦν προσπτυσσό-
μεθα χάριν. ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβά-
νοντες:~ Δόξα, ἦχος, πλ. β'.
Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ
ἀθλοφόρος καὶ μάρτυς. περιβεβλημέ-
νη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας. καὶ τῷ αἵμα-
τι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν.
ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχου-
σα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός.
ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χω-
ρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκε-
σίαις, κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε
σῶτερ τὰ ἐλέη σου:~
Καὶ νῦν Θκ. Τριήμερος ἀνέστης.
Παναμώμητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μαινο-
μένων ἰσχύν. καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου
εἰς χαράν, μετάβαλε παρθένε. καὶ ἔλεος
παράσχου. ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμεν
σε:~ Σταυροθκ. ὅμοιον.
Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώ-
μος. Θεὸς κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο
βοῶσα. υἱέ μου καὶ Θεέ μου. σῶσον τοὺς πό-
θῳ ἀνυμνοῦντας σε:~
Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχος, β'.
Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ,
ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία. τὴν λαμπά-
δα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς παρ-
θένου ἐγκώμιον. ὦ παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὦ
παρθενία μαρτύρων δόξα. ὦ παρθενία
ἀγγέλων συνόμιλε:~ Θκ.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
μῆτερ

μῆρ τοῦ θῦ. φυλαξόμεθα ὑπὸ τὴν σκέπην
σου :~ σταυροθεοτόκιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ
θῦ σου σταυρώσει ἄχραντε. στένουσα δακρύουσα
καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτα-
τον, ἀδίκως πῶς πάσχεις. ὁ θέλων
ῥύσασθαι τοὺς ἐξ ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν πα-
ναγία παρθένε σὲ ἱκετεύοντες καλοῦμεν ἐν πί-
στει. ἵλεον ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι :~

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἀμνάς σου ἰῦ. κράζει με-
γάλῃ τῇ φωνῇ. Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες
τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. ὁ κανὼν τοῦ
ἁγίου, ᾠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν φωτισμὸν, τῆς θείας χάριτος ἔνδοξε. ἐν
τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην αἴγυπτον.
τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην. κατέλιπες, καὶ
βίον ἔσχες οὐράνιον :~

Ἐκλάμψας ἐν βίῳ γενόμενος. κατὰ
βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια. καὶ
μονάσας ὁσίως. τὸ στῖφος τῶν δαιμόνων κα-
τετραυμάτισας :~

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος.
τῇ συμμαχίᾳ ὅσιε τοῦ θείου πνς, ἐταπείνω-
σας τοῦτον. καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον
εἴληφας :~

Μόνη θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον. σοὶ χω-
ρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύη-
σας κόρη. ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυ-
μνοῦντας σε :~ Ἕτερος κανών.

Τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίρων κροτῶ σε μάρτυς εὐσεβοφρόνως.
Ἰωσήφ. ἦχος. Καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, σήμερον τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν. τῆς
ἀθληφόρου μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν.
ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις. χε̄ σὴρ οἰκτίρμον σῶζε
τὸν κόσμον σου :~

Αἴγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος. κυρία
κὴ φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε. πολυ-
θέου ἀπάτης. καὶ πᾶσιν ἰαμάτων φέγγος
ἀπήστραψεν :~

Ἴνα χῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου. εὐαρε-
στήσῃς, θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς
οὐδὲν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης
ἠξίωσαι :~ Θεοτοκίον.

Ῥύμην ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας.
ἀθανασίας πρόξενον, χν̄ κυήσασα. ὃν ὁ
ᾅδης θανόντα. βουλήσει ἑκουσίᾳ ἰδὼν ἐτρό-
μαξεν :~ ᾠδὴ γ'. Ἐστερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς θεὸς δεήσεσι. χει-
ρὶ σε, τροφή του δεσμῶν ἀφῆκε. καὶ πα-
ραίνεσθαι ἀπώδωσε. πρὸς ἐπίπονον σκάμ-
μα τῆς ἀσκήσεως :~

Ὁ στύλῳ ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, παμμάκαρ διέρ-
χεσθαι ἀδόκησας. διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδη-
γεῖ. προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν ἀγγελίαν. Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον. καὶ στά-
μνον τοῦ μάννα καὶ θεῖον ὄρος. καὶ παλά-
τιον τὸ ἀπρότατον, τοῦ θεοῦ σε παρθένε
ὀνομάζομεν :~ Ὁ αὐτός.

Ὁ λόγος τοῦ θῦ, ἁγνῶς σε ἄφθορον. ὡραίαν,
τῷ κάλλει μάρτυς δειχθεῖσαν. ἑαυτῷ νύμ-
φην προσήγαγεν. ἐρασθεὶς σου δι' ἄκραν
ἀγαθότητα :~

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα. τὴν
ἔνδον ὑπέδειξας ἀμορφίαν. τῷ γινώσκον-
τι τὰ κρύφια. διὰ τοῦτό σε μάρτυς ἐμνη-
στεύσατο :~

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραῖα τέθηλας. ἐκ ῥίζης
ἁγίας παρθενομάρτυς. καὶ καρποὺς ὡ-
ραίους ἤνεγκας. τὴν φυλὴν τὴν ἀγήρω
προξενοῦντας σοι :~ Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον. τεκοῦσα,
παρθένε τοὺς σοφιστοῦ με. τῆς κακίας ἐλευ-
θέρωσον. μεσιτείᾳ σου μόνη παναμώμη-
τε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐστερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε̄, ὁ ξύλῳ νεκρώ-
σας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμ-
φύτευσον. εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμ-
νούντων σε :~

Καθίσμα ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.
Τῷ κῷ ὅσιε εὐαρεστήσας. διὰ θείων πράξεων
καὶ πολιτείας καθαρᾶς. τὴν κληρουχίας ἠξίω-
σαι τῶν ἀσωμάτων σωθῆναι ἡμᾶς :~

Καὶ τῆς ἁγίας, ὁ αὐτός.
Ταχὺ προκατάλαβε.
Ἁγνείας τὴν πρότητι κρῖνον ὡς εὔοσμον.
κοιλάσιν ἐξιλώθησας, κυρίακὴ τῷ χῷ.
μαρτύρων παναύφημε. λάμψεσιν ἐφω-
τίσθης

πόθης ἐπιγνώσεως θείας. πλάνης δυσω-
δεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην. διὸ καὶ
ἑορτάζομεν μάρτυς τὴν μνήμην σου:~

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλασιν προκατιδοῦσα τὴν σήν.
καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν ἐνηχηθεῖσα ὤ-
σιν. ἡ πόρρω τῷ πράγματι. ἔνδοθεν ἐγνω-
κυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς παρθένε. χαίρουσα ἐν
κοιλίᾳ πῶς τὸ βρέφος ἐσκίρτα. διὸ καὶ τοῦ
ἐν γαστρί σου θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν:~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐφῶ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο. ἡ ἄχραν-
τος μήτηρ σου λόγε θεοῦ μελικῶς. θρηνοῦσα ἐφ-
θέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦ-
μα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς
τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέ-
λων ὡς εὔσπλαγχνος:~

ᾠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρί, ἀκάν-
θας ἁμαρτίας. καὶ θαυμάτων φέγγος πά-
τερ ἀπήστραψας:~
Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν
ἰλύος ἐκκαθάρας. ἀβλεπούσας κόρας,
μάκαρ διήνοιξας:~
Ἑαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν θορύ-
βων θεοφόρε. καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης
ἔτυχες:~ Θεοτοκίον.
Ἀπειρόγαμε δέσποινα, ἡ τὸν θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα. πειρασμῶν καὶ θλίψεων
πάντας λύτρωσαι. Ὁ αὐτός, τῆς ἁγίας.
Ἐπὶ βήματος ἵστασο κυριακή, ἀδίκως κρινο-
μένη. καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα:~
Μέλη στόματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵ-
ματος παρθένε. ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχ-
θρούς ἐβύθισας:~
Ἀταπείνωτος ἔμεινας κυριακὴ βασάνοις
ὁμιλοῦσα. καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν κα-
τέβαλες:~
Ῥῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς παρ-
θένε τοὺς εἰδότας. ἀληθῶς θεοῦ σε μητέρα πά-
ναγνε:~ ᾠδὴ εʹ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.
Χειραγωγοῦντά σε. πρὸς τὰς ἐρήμους ἀ-
σεβῶς ᾤκησας. τὸν ἥλιον, πάτερ τὸν Θε-
σβίτην φαινόμενον νυκτός. καὶ μυστα-

γωγοῦντα τὰ θεῖα σε ὅσιε:~
Ὡς ἄλλον κάρμηλον τὸ μαλεοῦ ὄρος σοφὲ ἐ-
σχήκας. ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων. καὶ
θαυματουργιῶν. χάριν παραδόξως. θαυ-
μαστῶς κομιζόμενος:~ Θεοτοκίον.
Τὴν πληγωθεῖσάν μου ταῖς προσβολαῖς
τοῦ δυσμενοῦς ἄχραντε. ὡς συμπαθής,
ἴασαι καρδίαν ἡ τὸν σωτῆρα σταυροῦ. σαρκὶ προσ-
ηλωθέντα ἀῤῥήτως κυήσασα:~

Ὁ αὐτός. τῆς ἁγίας.

Τὴν καθαράν σου ψυχήν, ναὸν θεοῦ πανα-
ληθῆ δείξασα. κυριακή. ναοὺς τῶν εἰδώ-
λων ἠδάφισας. Χριστὸν ἐπικαλουμένη τὸν
σὲ δυναμώσαντα:~
Ὑψώσας χεῖρας καὶ νοῦν. πρὸς τὸν Χριστὸν κυ-
ριακὴ ἔνδοξε. καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀ-
θέους, κατέπληξας εἰς γῆν. κατὰ μεμυ-
κότας καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας:~
Ἐ ὁ τῶν ὅλων θεός, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φωνῇ
ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμούς. φέρειν τῶν ἀνό-
μων γενναίῳ λογισμῷ. ὅπως ἀναδύσῃ τῆς
νίκης τὸν στέφανον:~ Θεοτοκίον.
Ἔλυσας ἄχραντε, τῶν προπατόρων τὴν
ἀρὰν τεκοῦσα ἄνευ σαρκός. σεμνὴ θελη-
μάτων τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι
θείῳ, σαφῶς οὐσιώσαντα:~

ᾠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσ-
σάχων ἐπομβρία σὺ ὅσιε. ὕδωρ ἐν ταύτῃ
πλούσιον. τὸν δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.
Ἀβραὰμ ὡς ὑπὲρ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγ-
καμένης σαυτὸν ἀπεμάκρυνας. καὶ τῷ
θεῷ προσηγγίσας. καὶ εἰς γῆν τῶν πραέ-
ων ἐσκήνωσας:~
Μοναστὴς ἀληθὴς ἐχρημάτισας. καὶ μετὰ
τάφον ἰαμάτων χαρίσματα. πάτερ θαυ-
μαστοῖς χρήζουσιν. ἀναβλύζεις δυνάμει
τοῦ πνεύματος:~ Θεοτοκίον.
Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος. μήτραν βου-
ληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησας. τοὺς τῇ φθο-
ρᾷ νοσήσαντας. ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔ-
σπλαγχνος:~ Τῆς ἁγίας, ὁ αὐτός.
Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως. ἐν τῇ ὑ-
πὲρ φύσιν ἀθλήσει πανάφημε. καὶ τὸν

τὴν

τὴν ἀναρρώσαντα. τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέρρωσας:~

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου πάνσεμνε. τῆς πολυθεΐας βυθὸν ἀπεξήρανας. καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας:~

Ἐπὶ βήματος θηρῶν ἠδέσθησαν. σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, κυριακὴ καὶ σέβας σοι. ὡς Χριστοῦ σεβομένῃ ἀπένειμαν:~

Βασιλέα κτήσασα Κύριον, οἷά περ βασίλισσα θεοχαρίτωτε. τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον:~ ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο. τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾆσαι νῦν. φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι. κυρία νόος τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν:~

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης, ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης φιλόχριστοι. μέσον τότε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντως παρὰ πάντας ἀνδρὸς, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις. τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουε. ὡς τοὺς μὴ εἴκοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. ἀλλ' ἡ μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα. καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα. τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς:~

Κυρία νόος τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν.

Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Ζωὴν ἐκλιπὼν ὁ Θωμᾶς μετρουμένην,
Ζωὴν ἐφεῦρεν ὄντως οὐ μετρουμένην.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θανάτου μέλαν ἔμφρονα εἷλε.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τρόπαια. ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδυ, τὸν ἐλαφρότατον. τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στῦλος πυρὸς ἐν τῷ προσεύχεσθαι τοῖς πέλας καὶ τούτων τοῖς δοκιμωτάτοις, διαδείκνυσθαι. ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας. καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας. καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας. καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος, ἀναβλῦσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ:~ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων Περεγρίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου. Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας. διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γενόμενον διωγμὸν, ἐν τῷ Δυρραχίῳ ἔρχονται. ἐν ᾧ τὸν ἅγιον Ἀστεῖον τὸν ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξεωτῶν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρίᾳ πελάγει ἐρρίφησαν. καὶ οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾶν. καὶ χωλοῖς πάτερ Θωμᾶ, τὴν εὐδρομίαν. ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν. ἐπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἡσύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν πάτερ παμμάκαρ. ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος. μέλπων κατανύξει καρδίας τῷ δεσπότῃ παμόλβιε. εὐλογητὸς εἶ:~ Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ. ἀπειρόγαμε ἁγνὴ, εὐλογημένη. καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις. σῶσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Τῆς ἁγίας ὁ αὐτός.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος. μέσον καμίνου ἱσταμένης σου.

φλογί-

φλογιζομένης οὐδ' ὅλως δέ. ἄφλεκτος παρθένε ἐδείχθης, μελῳδοῦσα τῷ κτίστῃ σου. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Φλογίζει τοὺς ῥεῖς, νεανίας οὐδαμῶς ἡ πρὶν ἡ κάμινος. οὐδὲ τὴν μάρτυρα εὐχομένη γὰρ μέσον ἀκηλόνητος ἵστατο. δρόσον θεϊκὴν δεχομένη καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ῥομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας. παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας. κληρονομῆσαι ποθήσασα. τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός:~ Θκ.

Ὁ μόνος θεός, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα. καὶ σωματοῦται καὶ γνωρίζεται, ἀνθρώπους σώζων τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἐπιστάμενοι ψάλλομεν. εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα:~

ᾠδ. η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὰ θηδύς κάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας. τοῖς ἀΰλοις ἀγγέλοις ἐξωμοιώθης βοῶν. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον.

Ὁν τοῦ θεσβίτου ἡλιοῦ. ἀμιχνίων ἴσδρόν παμμάκαρ βίον. πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες. προσομιλεῖν τῷ θεῷ. μηστεία, τὸν μοῦν καθαιρόμενος. μέλπων εὐλογεῖτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγή. ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα. τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ. παρθένε θεοῦ πότισον. ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Τῆς ἁγίας ὁ αὐτός.

Νύμφη χριστοῦ παρθενικαῖς. καλλοναῖς κυριακὴ πεποικιλμένη. ἐγνωρίσθης, διό σε ἐπ' οὐρανίων αὐτός. θαλάμων βοῶσαν ἠξίωσεν. ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς δαμιὴλ μέσον θηρῶν, ἐνεβλήθης τὸν χριστὸν δοξολογοῦσα. καὶ τὴν τούτων παρθένε θηριωδίαν σαφῶς. τῷ θείῳ μετέβαλες πνεύματι. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγήν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Ἰησοῦ καὶ λόγου. ἀγομένην οἰκτείρας ὡς συμπαθὴς φωτεινούς. ἐκπέμπει ἀγγέλους τοῦ σώματος μέλλοντάς σε μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους:~ Θκ.

Ὁ ὑπερούσιος θεός, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ παρθένε. καὶ ὡράθη ὡς βρέφος ὁ προαιώνιον πνεῦμα. καὶ θείῳ συνυπάρχων πνεύματι. ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε δοξάζομεν μητέρα:~

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

ᾠδ. θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἡ νῦν περ πτωχεύσας. οὐρανῶν βασιλείαν ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς δόξης ἀρρήτου πληρούμενος. καὶ τῶν πόνων ἀξίως δεχόμενος θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς. διὰ τοῦτο σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν:~

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη. τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς. πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας. καὶ σωμάτων ὀδύνας, ἐξαίροντας μακάριε θωμᾶ. πρεσβεύτα τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε:~

Ἐ συναγελάζων ὁσίων. φανωτάταις ἀγγέλαις. καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ μονήτας. πὲρ θωμᾶ ἀγαζόμενος. τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην. τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς. καὶ τυχεῖν σωτηρίας, πρεσβείαις σου ἀξίωσον:~ Θκ.

Ὑπέρ ἀστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ. τῶν σῶν θεοχαρίτωτε ἁγνή. τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων. ἀπελαύνεις ὁμίχλην. καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης μονητῷ. ἐφαπλοῖς τοῖς μετὰ, θεοῦ σε μεγαλύνουσιν:~ Ὁ αὐτός. Τῆς ἁγίας.

Ἰσχυροτάτῃ παρθένε. πρὸς θεὸν πεποιθήσει. θηλείων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρός. καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος. τὸ ἐπίπονον μάρτυς. ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ. διὰ τοῦτο σε πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζομεν:~

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ. ὡραιότατον κάλλος. τῆς σῆς διαφερτίζουσα ψυχῆς. τὴν παρθενίαν ἀκήρατον. διετήρησας μάρτυς. καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμούς, ὡς δῶρον προῖκα προσῆξας. κυριακὴ πάνμακαρ φήμε:~

Ἐ οὗ τὸ πολύαθλον σῶμα. ἐν τῇ γῇ τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμούς. τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι καὶ παθῶν ἀπελαύνει. τὸν ῥύπον, καὶ βυθίζει πονηράς. τῶν δαιμόνων ἐφόδους, κυριακὴ θεόνυμφε:~

Η παμμακάριστος σου μνήμη, ὡς ὑπὲρ ἥλιος μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν κυριακή. μέγιστα παθῶν ἀπελαύνουσα. καὶ φωτίζουσα πάντας. τοὺς πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς σε τιμῶντας παρθένε. καὶ πόθῳ μακαρίζοντας:~ Θκ.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι. τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος. παρθένε παναγία υἱοῦ μονογενοῦς. οἱ θεὸν εἰδότες σε. φωτιζόμεθα πίστει. καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν. καὶ παντοίων κινδύνων καὶ πάσης περιστάσεως:~

Ο εἱρμός. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, η΄. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος προκοπίου. Εἰς ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας μητρός. ὑπὸ θεοῦ παντὸς φῶς, ὅθεν τὴν κλῆσιν, ἔσχες κατὰ παῦλον. ὅθεν μαθὼν, τὰ ἑκούσια πάθη χριστοῦ. κῆρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτής. ἀληθῶς μάρτυς προκόπιε. Ὅμοιον.

Τῇ μυστικῇ πανταυχίᾳ, καθωπλισμένος σοφέ. νικοποιῷ τροπαίῳ, τοῦ χριστοῦ τῷ σημείῳ. προκόπιε θεόφρον. θράσει ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας. καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν. μέχρις αἵματος ἐνήθλησας:~ Ὅμοιον.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς τιμίαις γυναιξί. τῷ οὐρανίῳ μάρτυς βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ. προσήγαγες κυρίῳ. οὕτως καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου. ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ χριστῷ. ὦ μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα:~ Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς ἑῴας πολύφωτον. καταυγάζων προκόπιε. τοῦ κόσμου τὰ πέρατα. ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν. ἑορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε προκόπιε.

Σῶμα σου προκόπιε, κατεξεόμενον ὄνυξι. καὶ πυρὶ δαπανώμενον. εἱρκταῖς συγκλειόμενον. ὁμιλοῦν παντοίαις ἰδέαις βασάνων. ξίφει τεμνόμενον σοφέ, τὴν βασιλείαν σοι προεξένησε. παμμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος. ἀθλοφόρε πολύαθλε τῶν ἀγγέλων συμμέτοχε:~ Ὅμοιον.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ ποιητῇ διὰ πίστεως. ἱδρῶσιν ἐναθλήσαντα, θεόφρον προκόπιε. μεθ' ὧν τῶν μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης. καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ. ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε. διό σε μακαρίζομεν. ὡς στρατιώτην ἀήττητον. ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχον:~ Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου προκόπιε πολύαθλε. συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες ἐν τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν. καὶ τὸν στεφανώσαντα σε χριστὸν ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας. ἀκαταπαύστως δοξάζοντες:~ Καὶ νῦν Θκ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν ὁρῶσα ἡ πανάμωμος θεοτόκος. κρεμαμένην μητρικῶς ὠδύρετο βοῶσα. υἱέ μου καὶ θεέ μου. σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε:~ Εἰς τὸν ὄρθρον κάθισμα ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὅθεν ἡ κλῆσις σου. ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν προκόπιε πανάοιδιμε. καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν. τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ. τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας. θείαις λάμψεσι. τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων. καταυγάζων τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου. κλέος μαρτύρων καὶ καύχημα:~ Θκ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς.

Ἐγκρατείᾳ τὸ πρότερον. τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον πρὸς τὴν ἄθλησιν. ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ προκόπιε. ἀφειδήσας τῆς σαρκός. τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. ὅθεν ἅπασαν ὑπο-

ὑπο

ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων. στεφηφόρος πρὸς τὰ ἄνω χοροστασίας ἀνέδραμες.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ σταυρῷ ὁπλισάμενος. ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν τῶν ἁμαρτιῶν ἐβύθισας. τοὺς ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς. ἐκ πηγῶν ἀρρυόμενος. ἀξίωσον τῆς σῆς καὶ πάντας, καταρδάων τοὺς φλογμοὺς τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Προκοπίου χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου τριάδος. καταυγαζόμενος, μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον. θέσει θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει. ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντας σου τὴν φωσφόρον ἑορτὴν. ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, διάσωζε ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν θεοτ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα, χαῖρε αὐγὴ μυστική. ἐν τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν τὸν ἄδυτον, τὸν ἀνέσπερον ἥλιον. χαῖρε κογχύλη πορφύραν βάψασα. ἐκ σοῦ αἱμάτων τῷ βασιλεῖ τῶν πάντων. χαῖρε πανάχραντε, χαῖρε φυλακτήριον πάντων τῶν χωρῶν. τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Σταυροθ. ὅμοιον.

Τὸ ὁρώμενον θέαμα. ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὢ δέσποτα. ὁ συνέχων μόνος ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. ὁ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον τὸν ἐξ αὐτῆς. ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. ὅθεν

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, καθίσματα τῆς ὀκτωήχου. ἀναγνώσεις εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ϛ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς τῆς τριάδος, περιχεόμενος. τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἑορτήν σου γεραίροντας. παθῶν

Ἰούλιος.

ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλῆσις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν ἡ σὴ Προκόπιε. ἀλλ' οὐρανόθεν παῦλον ὡς τὸ πρὶν ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε. παθῶν οἰκείων μάρτυρα, παναληθῶς σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας τῆς ἐπιγείου πάνσοφε τὴν αἰωνίζουσαν. ὡς μεγίστην ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλέως ἀθάνατον. τὸ βασίλειον ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτ.

Τὸν φύσει δημιουργὸν ἐκύησας ἡμᾶς θεώσαντα. τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς. θεοῦ πανύμνητε. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

Ναὸν ἔφηνας, ἀνεγείρας σαυτὸν θείας πίστεως. ζηλωτὴς θείων. ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα. δαιμόνων κατέαξας μάρτυς Προκόπιε.

Συναπεβάλου, δέρματι τοὺς χιτῶνας τῷ ξέεσθαι. ἀφθαρσίας δὲ στολὴν περιεβάλου Προκόπιε. τὸν πολυμήχανον μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτ.

Ῥῦσαι με πάσης, προσβολῆς ἁμαρτίας τοῦ ὄφεως. ἡ πρὸ παρθένε ἁγνή. καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον. πίστει σε δοξάζοντος τὴν πανάμωμον.

ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει.

Κάθισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τὸν παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν. Προκόπιε σοφὲ σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν. καὶ κάλλος τὸ ἔνθεον, προφανῶς τῇ καρδίᾳ σου. ὅθεν ἤθλησας ἀνδρειοτάτως κηρύττων. τὰ παθήματα, τὰ τῶν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους. παμμάκαρ ἐπέλασιν.

Θεοτ. ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, παναγία παρθένε. ὃν ἔτεκες θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Σταυροθ. ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μεγάλως ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου. συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη. θεὲ ὑπεράγαθε:~

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας. τὸν ἀλαζόνα τύραννον ταῖς πρὸς τὸν δεσπότην, θείαις ἀνυψώσεσι. κραυγάζων κατέρραξας. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἐπιφαίνεται φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ ὁ λυτρωτὴς προκόπιε. θάρσους ἐμπιπλῶν σε, καὶ κλῆσιν κατάδηλον. σοῦ τῆς προκοπῆς παρεχόμενος:~

Τὸ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον. σου κατιδόντες, πρόσωπον. οἱ τῆς ἀπιστίας ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως. θείᾳ ἐπινεύσει κομίζονται:~ Θεοτ.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας. πρὸς μετανοίας ὄρθρον με. τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, δέσποινα διέγειρον. πρεσβείᾳ καὶ σῶσον με. μόνη τὸν σωτῆρα κυήσασα:~

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειστῆ. προσενήνοχας τῷ χριστῷ. μαρτυρίου αἵματι κληρονομήσαντα. μετὰ σοῦ προκόπιε. βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον:~

Τῆς συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ συγκλητικαί. γένος περιφάνειαν ἀπαρνησάμεναι. καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ λόγε ἀθάνατε:~

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχήν. φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς ξεομένου σώματος, ὑπερεφρόνησαν. αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι βασιλείαν πολυέλεε:~ Θεοτ.

Εὐλαβοῦσα τέτοκας θεὸν ἐμμανουήλ. εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, παρθενία ἄχραντε σάρκα γενόμενον. ὃν ἀεὶ ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἐρρέησαν, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα. μελισταγῆ καὶ πικείας. ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο. εὐπειθῶς σοι. τοὺς προσφέ-

χοντας μάρτυς προκόπιε:~

Μετὰ τὴν εὐσέβειαν μάρτυς κτησάμενος. τῆς δυσσεβείας ἐξαιρεῖς. σὺ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα. καὶ προσάγεις, οὐράνιον πρὶν διαθλήσεως:~

Τὰς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ τύραννος. τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡ δρασσόμενον. τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος:~ Θεοτ.

Ἅγιον τῶν ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας. ὑπεραγία παρθένε. τοὺς πιστοὺς ἀεὶ ἁγιάζοντα. καὶ μαρτύρων. τοὺς χοροὺς τοῖς ἀγγέλοις συνάπτοντα:~ ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος. καὶ τῷ σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος. τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες προκόπιε. τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς:~ ὁ οἶκος.

Στόμα συνέσεως μοι παράσχου ὁ προάναρχος λόγος. βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην προκόπιον. ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας. ἐν ἀπείρῳ χριστὲ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαίρωμαι. τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας. ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ μάρτυρι. τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, η'. τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου.

Ἔοικε προκόπιος αὐχένα κλίνων.
Λέγειν κοπείτω, τῇ παλάμῃ καὶ οὐ θύω.
Ὀγδόατῃ προκοπίου ἀρηϊθόου κράτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ χριστοῦ μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν διοκλητιανοῦ. πατρὸς μὲν εὐσεβοῦς, καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογοῦντος τοὔνομα χριστοφόρου. μητρὸς δὲ θεοδοσίας, τὰ εἴδωλα θρησκευούσης. τῆς αἰλιαίνων πόλεως γέννημα. ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν, πρὸς διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, δοῦκα τῆς ἀλεξανδρέων πεποίηκεν. ὃς ἐντολὰς παρὰ

τοῦ βασιλέως δεξάμενος, τοὺς χριστιανοὺς
τιμωρεῖσθαι. ἐν τῇ ὁδῷ τῆς πρὸς ἀλεξαν-
δρειαν ἀψάμενος. ἐξαίφνης κατὰ τὴν
ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων
φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τε
αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, νεανίαν· τοῦτο γὰρ
αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα. ἐν τὴν πορείαν
ὀνειδιζούσης. καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅ-
τι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν χρι-
στιανῶν. τοῦ δὲ ἁγίου σαφέστερον ἐμφα-
νισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαν-
τος. ὤφθη αὐτῷ σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλλου. ἐν
φωνὴ λέγουσα ἐγώ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος
υἱὸς τοῦ θεοῦ. καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκο-
νομίας μυστήριον μυηθείς, ὑποστρέψας ἐν
σκυθοπόλει, ἐπέτρεψεν γενέσθαι κατὰ
τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ σταυρὸν ἐκ χρυ-
σοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον. ἐπεὶ δὲ με-
τὰ ταῦτα κατὰ τῶν σαρακηνῶν μέγι-
στον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυ-
σίας τοῖς εἰδώλοις εὐχαριστηρίους προσε-
νεγκεῖν προετρέπετο. καὶ ὧ τινι ἐπεπι-
στεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ
διαβάλλει ὡς χριστιανὸν πρὸς τὸν βασι-
λέα. ὁ δὲ οὐλκίῳ τῷ τῆς καισαρείας ἡγεμό-
νι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ ἁγίου ἐξέτασιν.
ὑφ᾽ οὗ τύπτεται σφοδρῶς καὶ τῷ δεσμωτη-
ρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανὴς εἶναι. τῇ δὲ
τοῦ κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη.
καὶ προκόπιος ἐκλήθη. εἶτα ἄγεται ἐν
τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ. ἐν διὰ προσευχῆς,
τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα καταβαλών, τοὺς στρα-
τιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν
τριβούνοις, νικοστράτῳ καὶ ἀντιόχῳ, καὶ
δώδεκα γυναῖκας συγκλητικάς, ἅμα τῇ
μητρὶ θεοδοσίᾳ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶ-
ται πίστιν. ὧν οἱ μέν, τὰς κεφαλὰς ἀπετ-
μήθησαν. αἱ δέ, ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ
τοὺς μαστοὺς ἐκκόπτονται. καὶ πυρωθεί-
σαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρον-
ται. καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτον-
ται. μετὰ ταῦτα, ὑπὸ φλαβιανοῦ ἡγε-
μόνος, εἰς ἐξέτασιν ὁ ἅγιος καθίσταται. ὃς
ἀρχελάῳ τινὶ ξίφει πλῆξαι αὐτόν, κατὰ

τῆς γαστρὸς κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προπηδή-
σας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. εἶτα τέμνε-
ται ὁ ἅγιος ἐν ξέεται. ἐν ἐπ᾽ ἀνθρακιᾶς ἀ-
πλωθεὶς καταφλέγεται. ἐν ὄξος ἐπαν-
τλεῖται ταῖς καύσεσι. ἐν τῇ χειρὶ πῦρ ἐν λι-
βανωτὸν δεξάμενος ἀκίνητον τὴν χεῖρα
ἐκράτησεν ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι σκορ-
πίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσα-
γαγεῖν. ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναρτηθεὶς ξέε-
ται. καὶ τὰς χεῖρας προσδέδεται. καὶ εἰς
κλίβανον ἐκπυρωθέντα μέλλων ἐμβλη-
θῆναι, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ σφραγῖδι τοῦτον κα-
τέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχε-
ται. καὶ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, στεφηφό-
ρος εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθε :~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Βάρει μολίβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβό-
μενος. μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου φέρων γὰρ τὸν ζυ-
γὸν. ἐπουράνιον ἐπόθησας. τὸν ἐλαφρό-
τατον. τοῦ δι᾽ οἶκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος :~

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμε-
νος. νόσους ἀπελαύνεις μάρτυς καὶ πονη-
ρά. ἐκ βροτῶν διώκεις πνεύματα. ἀλογη-
τὸς κράζων, ὁ θεός μου καὶ κύριε :~

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δε-
χόμενος. μάκαρ ἐν πυρὶ φλεγόμενος καρ-
τερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας. ἀλο-
γητὸς εἶ ὁ θεὸς μου κραυγάζων καὶ κύριε :~ Θκ.

Κόρης ἀφθόρου ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται. λό-
γος ὁ τῷ λόγῳ πάντα δημιουργῶν. ἀλο-
γίας θέλων ῥύσασθαι. τοὺς τὴν ἑκούσιον
δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγκατάβασιν :~

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς. τοῖς ὀβε-
λίσκοις τε κατακεντούμενος. καὶ τοῖς χρο-
νίοις σου μώλωψιν ἀναξέσεις εἰσδεχόμε-
νος. καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς. μάρτυς
ἐκραύγαζες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
κυρίου, τὸν κύριον :~

Ἡ σὴ δεξιὰ τὰ ζοφερὰ δαιμόνων πρόσω-
πα. μάκαρ ἐρράπισας, ταύτην γὰρ ἀνθρα-
ξιν ἐνδόξε. καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας.
παρανομοῦντι δικαστῇ. ἀντιταττόμενος

καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Τὴν πέτραν Χριστοῦ τὴν ἄρραγῆ, παμμάκαρ ἔνδοξε, ἔχων θεμέλιον. λίθοις προκόπτε, ἔχαιρες. ὠμοτάτως βαρυνόμενος. πρὸς ἀβαρῆ σε χαρμονὴν ἀνακουφίζουσιν. ἐκβοῶντα πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~ Θκ.

Ἰδοὺ πᾶσαι κόρη γενεαὶ. ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι. θεὸν μακάριον τέξασαν. μακαρίους ἐργαζόμενον τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς. καὶ βοῶντας, πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~ ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σου τέλους. ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως. ἔκλινας θεῷ τὸν αὐχένα. κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἅρματι. τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι. καὶ πρὸς αὐτὸν μάρτυς ἀνέδραμες:~

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων. παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων. δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας. τῇ πανσθενεῖ τοῦ πνεύματος, θείᾳ δυνάμει ἀξιάγαστε:~

Τοὺς τὴν πανάγιαν σου μνήμην. περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας. πάσης ἀπειλῆς πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε προκόπτε. ταῖς πρὸς τὸν κτίστην κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν:~ Θκ.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος. ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου. καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαπος. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἐξ οὐρανοῦ ὡς Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις. ἡ φερωνύμως προκόπτων, προκόπτε τῷ κυρίῳ. χοροὺς προσῆξας μαρτύρων. μεθ' ὧν πρέσβευε ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων:~ Θκ.

Σοῦ τὸ πολίτευμα λόγε. κραταίωσον ἐν πολέμοις. τοῖς βασιλεῦσι τὸ νῖκος. κατὰ βαρβάρων παρέχων. τῆς θεοτόκου πρεσβείαις. τὴν ἐδωρήσω χριστιανοῖς προστασίαν:~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχ. ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ ταῦτα ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε. προκόπτειν ἐν αὐτῷ, μαρτύρων κλέος μέγιστε προκόπτε. ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος. ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν εὐαρεστοῦντας αὐτῷ καὶ σὲ μακαρίζοντας:~ ἦχος γ'. Γερμ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν. ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἐκ τῶν ὑψίστων τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω. καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση τῇ πανοπλίᾳ τοῦ σταυροῦ κατέβαλες, μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε προκόπτε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ὕμνος τῷ θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται. ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, προκόπτε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως. φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσωρειώθης τῷ φέγγει τῆς τριάδος. καταπύρσευσον ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου:~ ἦχος πλ. α'.

Ἡ ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται. καὶ τὴν σὴν πανγέραστον μνήμην, καταξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα. χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις μαρτύρων τὸ καύχημα καὶ βασιλέων κραταίωμα, προκόπτε πολύαθλε. ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα:~

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ θεοῦ δεξάμενος μάρτυς προκόπτε. καὶ προκόπτων ἐν θεῷ, τῇ τοῦ σταυροῦ πεποιθήσει. τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρικῶς κατήσχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντεκατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς

ἀορα-

ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος. καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως:~ Εἰ βούλει.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰδ' οὖν εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου. ᾠδή, γ'. καὶ ς'. προκείμενον ἦχος δ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχος ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. ὁ ἀπόστολος ζήτει κυριακῇ, λβ'. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν ζήτει παρασκευῇ τῇ ζ'. Κοινωνικόν. εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου τῆς ἐν Σικελίᾳ. Ἑσπέρας, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἡ κρηπὶς τῶν μαθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον ὅλον ἐστήριξε. τότε σε εὑράμενον λίθον ὡς ἔντιμον. ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται μάκαρ. στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναούς. θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ λόγου. τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι. πὲρ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος:~ Ὅμοιον.

Λόγῳ φυγαδεύων πονηρά, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαούς, ἐν τῇ χάριτι μάρτυς παγκράτιε. ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας. καὶ καταβαλλόμενος σπόρον τὸν ἔνθεον. ὃν ὑπὲρ γεωργῷ προσηγάγω. τῷ ἐπωνυμίῳ πρεσβείων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε:~ Ὅμοιον.

Δύσιν φρικτωρίαις νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπηργάσω. ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ παρθένου ἡμῖν. ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος. καὶ δύσας ἀθλήσει, ὑπὲρ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον. ἔνθα τῶν ἐσόπτρων λυθέντων. βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος. τοῦ ἀγωνοθέτου σου παγκράτιε:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἁπάντων προστατεύεις ἀγαθή. τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς θεόν. ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν. οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. μῆτερ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι. πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις ὑπομείνασα πολλάς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα. τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, βλέψασα πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα. ὑπερύμνητε κύριε, υἱὲ καὶ θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα δέσποτα. φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ. καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε:~

Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου.

ᾠδή, α'. ἦχος, α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε ἡ ἐκκλησία. γνωρίζει παγκράτιε. ἑδρασμῷ τῶν λόγων σου στηριζομένη ἀεί. καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον:~

Νεώσας ἀρότρῳ σου τῶν θείων λόγων. καρδίας παγκράτιε. χερσωθείσας πρότερον. κακοπιστίας αὐχμῷ. γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς πίστεως:~ Τριαδικόν.

Μονάδα τρισάριθμον ἐνιζομένην. ταυτότητι φύσεως καταγγέλλων ἔσβεσας τῆς ἀθεΐας ἀχλύν. καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας:~ Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ φωτοδότης. φωτίζων τὰ πέρατα. ἰησοῦς ὁ κύριος ἄχραντε δέσποινα. δι' οὗ οἱ σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο:~

ᾠδή, γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἀνεμούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα. καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν τὰ τεμένη ἠδάφισας. τῶν εἰδώλων, ἐκκλησίας ἀνιστῶν ἀξιάγαστε:~

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες. δυσφημίας ὥσπερ ἄκανθαν. καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σεπτὰ δόγματα. ἀρετῶν ἀνθουμέναις τῇ αὐξήσει παγκράτιε:~

Εκᾶος ἀνρώπους θείῳ πυρός. καθαρὰς ἀκτῖ-νας δεχόμενον. ὁ κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν. ἀθείας ἐκμειῶσαι τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε:~ δόξα.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον. καὶ θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον. τὴν πλατυτέραν οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα. ἀπειρόγαμε παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν:~ ὁ εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου. εἰς τὸ θέλημά σου χριστὲ ὁ θεός. ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρανὸν στερεώσας τὸν δεύτερον. καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε:~

Καθ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Εὐσεβείας πρόμαχος τροπαιοφόρος. ἱερὲ παγκράτιε, ἀνηγορεύθης ἐκ θεοῦ. προσκαλουμένοις σε πάντοτε. ὅθεν δυσώπει ἀπαύστως τὸν κύριον:~ δόξα. ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε τῇ σῇ παρθένε. προσφυγόντας δέησιν προσδεξαμένη παρ᾽ ἡμῶν. μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου:~

σταυροθεοτόκιον. ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα προσηλωμένον. τὸν υἱὸν καὶ κύριον, καὶ θρηνωδοῦσα μεγάλως. ὀδυρομένη ἐκραύγαζεν. οἴμοι πῶς πάσχεις υἱέ μου παμφίλτατε:~

ᾠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πνεύματος τοῦ παρακλήτου πυρίπνοος δειχθείς. τὴν ἀπάτην ἔφλεξας παγκράτιε σοφέ. καὶ ἀνέλαμψας ὡς λύχνος τοὺς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους, τῆς ἀγνοίας πρὸς λιμένας. θείου ἐμβιβάζεις θελήματος:~

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὁ πέτρος ἀρδευθείς. καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε ἐκπέμπει ποταμόν. κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς θεόφρον. καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν. ῥεύμασι τοῦ θείου κηρύγματος:~

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις ἀστράπτων καλλοναῖς. πάντων ἀπημαύρωσε δαιμόνων τὰς ὁρμάς. καὶ διαλύσας, τὸ σκότος τῆς ἀθείας. υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ. σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας:~ δόξα.

Σαρκούμενον τὸν λόγον οὐσίαις ἐν δυσί. κόρη καὶ θελήμασιν ἐκύησας ἁγνή. τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως. τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν. ἄχραντε παρθένε πανύμνητε:~

ᾠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν ἐζώγρησας λαούς. λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας. καὶ ἐδομήσω ἱδρῶτά τε ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη εἰς καινισμὸν αἰώνων:~

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας στολὴν τὴν ἱεράν. λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας. καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας. πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης ἀπολαβὼν τὸ στέφος:~

Ἐῤῥάγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι. καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος. ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις ἱερομύστα πάτερ:~ δόξα.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου κατῆλθεν ὁ χριστός. ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε. πολυθεΐας καὶ ἐπήγασε θεογνωσίας ὕδωρ. τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης:~

ᾠδὴ ς'. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς. ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς τῶν ἁπάντων καὶ θεός. τῷ λόγῳ σου. τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐρύσατο:~

Ῥαντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν. ἐλυτρώσω τοὺς λαούς, καὶ τεθεὶς ὥσπερ ἀμνός. παγκράτιε. θυσία ζῶσα θεῷ προσηνέξαι:~

Ἱερουργήσας θεοῦ, εὐαγγέλιον σοφέ. τὰς ἐνθέους διδαχάς, σφραγισάμενος λαμπρῶς. τῷ αἵματι. ἱερομύστα μάρτυς παγκράτιε:~ δόξα.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν. ἐπανάγαγε πρὸς φῶς σωτηρίας καὶ ζωῆς. πανάμωμε. ἡ τὸν σωτῆρα χριστὸν κυήσασα:~

ὁ εἱρμός.

Τὸν προφήτην ἰωνᾶν. ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, θ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παγκρατίου ἐπισκόπου ταυρομενίας.

Πεθεὶς αὐτὸν παγκράτιος εἰς βόθρον,
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ᾽ ἐνάτῃ ἐς παγκρατέως δόμ᾽

ἀπε-

ἀπέστησε:~

Οὗτος ἦν ἀντιοχεὺς τὸ γένος. παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ ἀποστόλου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν, παρ' οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίου ἐπίσκοπος, Ῥωμύλλῳ καὶ Λικαωνίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχών, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν. οὓς καὶ ἐκ προοιμίων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλκωνος, καὶ Λυσσῶνος, καὶ τῶν λοιπῶν δαιμόνων, ἠφάνισε τὰ ἰνδάλματα. καὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκεν. καὶ ἐκκλησίαν δείμασθαι. πᾶσαν μαλακίαν ὁ ἅγιος θεραπεύων, καὶ καθ' ἑκάστην προσφέρων πλήθη πολλὰ τῷ θεῷ. καὶ διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν μονταρῶν ἀναιρεῖται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις, τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρη, καὶ Ἀλεξάνδρου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ὧν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, στρατιώτης ἦν. Πατερμούθιος δὲ καὶ Κόπρης, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ, τὸν ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον. ἐπεὶ δὲ συνελήφθησαν καὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν, ὁ μέν, Κόπρης ταῖς θωπείαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁλούς, νῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήσατο. ὁ δὲ Πατερμούθιος, οὐ μόνον οὐκ ἠρνήσατο, ἀλλὰ καὶ παρρησιαστικώτερον καὶ δριμύτερον τὸν λόγον πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ Κόπρην ποιησάμενος, αὖθις τοῦτον ἀνακαλεῖται τοῦ πτώματος. καὶ ὁ πρὸ βραχέος ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ὁμολογητὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς σφόδρα, πυράγραν ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ δέχεται, καὶ ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. ἧς ψυχρανθείσης, αὖθις ἀνάπτεται κάμινος, καὶ ἀμφοτέρους δέχεται. διαμείναντας δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθεῖς τὸν στρατιώτην Ἀλέξανδρον, εἰς τὴν Χριστοῦ πίστιν ἐπεκαλέσαντο, ὃς καὶ σὺν αὐτοῖς ὑπεισῆλθε τὴν κάμινον. ἧς ἐξελθόντων, τοὺς αὐχένας τέμνονται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυρίλλου ἐπισκόπου Γορτύνης.

Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἡ ρῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. καὶ παραστὰς τῷ ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ. διὰ τὸ τὸν Χριστὸν, διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται καὶ πυρὶ δίδοται. τῶν δὲ δεσμῶν οἷς συνείχετο καυθέντων καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων καὶ τοῦ ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος. καὶ τοῦ ἄρχοντος τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσαντος τότε μὲν ἀφίεται. ὕστερον δέ, πολλοὺς πρὸς τὴν ὡς Χριστὸν πίστιν δι' αὐτοῦ προσερχομένους μαθών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει. καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδάς σου σῶτερ.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ νῦν παγκράτιε. πρότερον ἐν ὕδατι λαούς. βεβαπτικώς. καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων. μεθ' οὗ αὐλιζόμενος. θέσει θεούμενος αὐτὸν δοξάζεις πάντοτε:~

Τοὺς ἅλμῃ συγχωσθέντας τῶν δήμων. ἀγκίστρῳ σου λόγον ἀνήγαγω ἱερέ. καὶ προσάγων ἱερωτάτῃ ἐπομβρείᾳ θολερὸν ξηράνας. κακοπιστείας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

Πέτρα σε ἡ ὄντως ἀρραγής. θεμέλιον ἔθετο καὶ βάσιν ἀρραγῆ. τῆς ἱερᾶς ἱεροφάντορ ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐδαφίζεται. πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ:~ Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν παρθένε ἅγνη(?) με. λόγος καθαρώτατος θεοῦ. σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς πιστοὺς καθαίρει. μολυσμοῦ θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν:~

ᾠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Ἠνεὶ λιπαινόμενος ποικίλων πειρασμῶν. ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν. λαμπραῖς θεωρίαις καὶ ὁράσεις σοφὲ. ξίφος διακρύπτον ὕλην πολυθείας:~

Λαὺς ἐπιγνώσεως προσάγων τῷ Χριστῷ. σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς. προλέγων

λέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης θυ, ταῖς τοῦ παρακλήτου θεόφρον ἐπιπνοίαις:~

Εἰκόνα τοῦ κτίσαντος δημιουργῶν τοῖς λαοῖς. εἰκὼν ἣν ἐφόρεσεν, ἐμούμενος ἡμῖν· σημείων δυνάμεις, δι᾽ αὐτῆς ἐκτελεῖς. τῆς πολυθείας τὸ μῖσος ἀναστέλλων:~ Θκ.

Ως ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου κατῆλθεν ὁ χς. ὃ πᾶσαν κατήρδευσε τὴν κτίσιν ἀληθῶς. ξηράνας παρθένε θολερὰς ποταμοὺς. εἰδωλομανίας ὁ μόνος ἀγαθοεργέτης:~

ᾨδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον.

Ταῖς φωτοβόλαις τοῦ πέτρου πυρσεύμασι. καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρασυρέντας. εἰς ἀγνωσίας παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν. εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος. πανταχοῦ τὴν ἄχραντον. ἀνεστήλους ἔνδοξε τοῦ ἰυ καὶ θυ ἡμῶν εἰκόνα. εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεσιν:~

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι. μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος. ἱερὲ παγκράτιε. ἀγαλλομένη ψυχῇ θυ τὴν δόξαν. ἱεραρχῶν καὶ μαρτύρων ἀγλάϊσμα:~ Θκ.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου κε. τὴν ἐκ παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν. πειρασμῶν ῥυόμενος. καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς οἰκέτας. ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος:~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον. τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον.
" τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τὴν οὐρανοῦ καὶ
" γῆς ὑψηλοτέραν. τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις τι-
" μήσωμεν:~ Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, παγκράτιε κραταιώσε. κρηπῖδα μάρτυς καὶ βάσιν, καθιστᾷ τῆς ἐκκλησίας. μεθ᾽ οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποίμνην. φύλαττε πάτερ ἐκ τῶν τῆς ἄγαν ἀβλαβῆ:~ Θκ.

Παντάνασσα σὺ πιστοῖς μεσίτην, πρὸς τὸν υἱὸν καὶ θεὸν σου. ἡμεῖς δὲ διαφερόντως, οἱ συστρεφόμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν θεογεννῆτορ, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν νικοπόλει τῆς ἀρμενίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρας ἡμᾶς.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντειβόμενοι. χυ τὴν πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε. ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι. ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε. μεθ᾽ ὧν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην. καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Καλλίνικοι μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακας. καὶ ἐκτηκόμενοι. δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε. ὑμᾶς πραγματικῶς ἀναψύχουσαν. διὸ πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Ἀήττητοι μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες. καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον. παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ἐπέστητε. καὶ νῦν μετὰ μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ᾽ ὧν πρεσβεύσατε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα καὶ νῦν θκ. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς καὶ ποῦ φύγω δέσποινα. ὁ δυστυχὴς καὶ πανάθλιος. εἰ μὴ πρὸς σὲ ἁγνή. καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν. ἐλπὶς ἀπελπισμένων θεόνυμφε. καὶ μὴ παρίδῃς με. τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου. θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια:~ Σταυροθκ. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ υἱὲ, ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψεν χν κρεμάμενον. τὴν ἐμὴν καρδίαν, καθορᾷ τοι δέσποτα. ὡς πάλαι συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλ᾽ ἀνάστηθι. καὶ συνδόξασον ἀθάνατε. τὴν μρα καὶ δούλην σου δέομαι:~

Εἰς

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης, στιχολογία. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω μαρτύρων.
ᾠδὴ, α΄. ἦχος πλ. α΄. Τῷ σωτῆρι θεῷ.
τῷ ἐν θαλάσσῃ. ἰωάννου μοναχοῦ.

Θεοφρόνως πιστοί. τοὺς στρατιώτας χριστοῦ. τοὺς
ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν. ὡς καθαιρέ-
τας τῆς πλάνης. καὶ στερεοψύχους φαιδρῶς.
θεῷ ἐπινίκιον ὕμνον ἀναμέλποντας :~

Ἐπὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς.
καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες. ἐνδόξως
τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε. συμφώνως
ἀναμέλποντες ὕμνον ἐπινίκιον :~

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι. πιστῶς. κα-
τὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε. καὶ νικηταὶ
στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε. συμφώνως
ἀναμέλποντες ὕμνον ἐπινίκιον :~ θεοτοκίον.

Ἄγγελοι τε μὲν θεοῦ. τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.
καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος μὴ ἐκ-
φοιτήσαντα θεόν. ἀπαύστως πρέσβευε. ἐκ
πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν :~

ᾠδὴ, γ΄. Ὁ εἱρμός.

Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου χριστέ. στερέωσόν μου τὴν
διάνοιαν. εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου
τὴν τελήφορον ἀνάστασιν :~

Συνέσει στρατιῶται χριστοῦ. κεκοσμημένοι τὸν
ἀλάστορα. ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε. ἐν
τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν :~

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς καὶ ἀφορή-
τοις ἀξιάγαστοι. βασάνοις, θείαν εἰλήφα-
τε. κληρουχίαν διὰ πίστεως :~

Ἐν λίθων ἀθλοφόροι βολαῖς. τυράννου
γνώμῃ συνθλαττόμενοι. τῆς εὐσεβείας τὴν
ἄγκυραν. ἀσφαλῶς διεφυλάξατε. θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως ἁγνή, τὸν προελθόντα
ἐκ λαγόνων σου. ῥυσθῆναι πλάνης διαβό-
λου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μῆτερ θεοῦ :~

καθισμα ἦχος, δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ χριστοῦ οἱ γενναῖοι. ἀγωνισάμε-
νοι καλῶς τὸν βελίαρ. ὁλοτελῶς ἐβύθι-
σαν αἱμάτων ῥοαῖς. λίθοις γὰρ συνθλώμε-
νοι καὶ τεμνόμενοι ξίφει. πυρὶ ἐκκαιόμενοι.
καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες. στεφανηφόροι ὤφ-
θησαν σαφῶς, ὅθεν τιμῶνται καὶ πίστει
δοξάζονται :~ θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη.
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν, τὰς νιφάδας.
τίς θεοτόκε εἰπεῖν δυνήσεται ἄμωμε. τὰς
ἐπαναστάσεις δὲ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου.
τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν.
ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ τούτων μοι
πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι :~ σταυροθεοτοκίον.

Τὸν δὲ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐ-
π' ἐσχάτων σε ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐν τῷ σταυρῷ κρε-
μάμενον ὁρῶσα χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε υἱὲ
ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς θεὸς ὑπ' ἀγ-
γέλων. ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν ἐθελ-
λων σταυροῦσαι. ὑμνῶ σε μακρόθυμε :~

ᾠδὴ, δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκροτημένος τῆς θεσ-
μοῖς. τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν. τῶν ἀθλοφό-
ρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο. κράτει τοῦ χριστοῦ
κρατυνόμενος :~

Ἡ θεόκλητος φάλαγξ τῶν ἀθλοφόρων τοῦ
χριστοῦ. τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν
ἀναφέρει ἀναμέλπουσα. δόξα τῇ δυνά-
μει σου κύριε :~

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες οἱ ἀθλοφόροι ἐν
φρουρᾷ. κακόζοφον ἀχλὺν εἰδωλικοῖς πα-
ροινίαις διεσκέδασαν δυναστείᾳ ἀρρύμενοι.

Ἀγαλλίζοντες τῷ κάλλει τῶν ἀκηράτων ἀγα-
θῶν. τὴν ἀβέβαιον φορὰν. τῶν ἀγίμων
πραγμάτων. ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν μαρ-
τύρων ἀπώσαντο :~ θεοτοκίον.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ ὑψίστου κόρη δύναμις ἐν σοί.
καὶ παράδεισον εἰργάσατο φυφῆς. ζωῆς
ξύλον ἔχουσαν μέσον τὸν μεσίτην καὶ κύριον,

ᾠδὴ, ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τε θραμμένοι τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. εἰδώ-
λων οἱ μάρτυρες. τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Ἀστέρες φαεσφόροι γεγόνατε ἀθλοφόροι. καὶ
ἄνθη τῆς πίστεως. τὴν εὐωδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφλῶτατε ἅγιοι, τοῦ ὑψίστου. δρε-
πάναις τεμνόμενον, τοῦ μαρτυρίου πα-
νάφημοι :~ θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες θεὸν. σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούν-
των σε :~ ᾠδὴ, ς΄. ὁ εἱρμός.

Ἐκύλω-

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον. καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου κέ:~

Γηθόμενοι οἱ μάρτυρες ἀνεβόων, εἰς χεῖρας σου δέσποτα. προσδέχου τὰ πνεύματα ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον. σὲ γὰρ ποθοῦμεν τὸν μόνον πολυέλεον:~

Ἀγγέλων συνομόσκηνος. ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε μαρτύρων φιλάνθρωπε. τὸν δρόμον τελέσασα. καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Μαρτύρων τε ἡ ἄθλησις, μαρτύρων χορεία θεόλεκτος. μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε. σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας:~

Συλλήψεως ἀσπόρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα παναμώμε. θεὸν γὰρ συνέλαβες, διὰ σπλαγχνίαν ἡμῖν ἐπιδημήσαντα:~ ὁ εἱρμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον. καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου κύριε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι. Τῶν ἁγίων, με. μαρτύρων τῶν ἐν νικοπόλει τῆς ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Παρεμβολή τις εὑρέθη θεῷ μέγα.

Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτείνειν ἐρυθραίνεάς δεκάτη τὺρ νικοπολίτας.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς λικινίου βασιλέως, καὶ λυσίου ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν χῦ. ἐξῆρχον δὲ αὐτῶν οἱ καὶ τῆς πόλεως ἦσαν πρῶτοι. λεόντιος. μαυρίκιος. δανιὴλ καὶ ἀντώνιος. διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντων. ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντων, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων βιάνορος καὶ σιλουανοῦ.

Ὁ μὲν ἅγιος βιάνωρ, τῆς πισιδῶν ἐπαρχίας ὤν. διὰ δὲ τὴν εἰς χῦ ὁμολογίαν συλληφθεὶς ἡγεμόνι, ἀφερτησίας εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται. καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται. καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ σιλουανὸς παρεστὼς καὶ τὴν τοῦ ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς χῦ. καὶ παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη. καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ ἅγιος βιάνωρ ῥυπαίνεται τοὺς ἀστραγάλους. καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται. καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ σάρδεων.

Ὃς, προυμίῳ τῷ ἄρχοντι ἐν δήμῳ τῷ ἰκονίῳ προσαχθεὶς, καὶ τὸν χῦ ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μυρίων πρώην. οὓς διὰ πυρὸς καὶ θανάτου βιαίου, παρέδωκε θεόφιλος ὁ ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας, διὰ ἰσίδωρον τὸν πρεσβύτερον.

Καὶ σύναξις τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου ἐν τοῖς βεάτου. ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. ᾠδ, ζ. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ χε οἱ ἀθλοφόροι ἐμελῴδουν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ τῷ τῆς τριάδος ἀθλοφόροι. μετ᾽ εὐφροσύνης ὑμῶν τὰς ψυχὰς παρεδώκατε:~

Παρεστηκότες θεῷ, στεφανηφόροι ἀθλοφόροι. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς ἀεὶ πρεσβεύετε:~

Ὡς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντως πύργοι. περιφανεῖς ἀθληταὶ πιστοῖς ἐδείχθητε:~ Θκ.

Ὡς σέλας ἡμῶν σὲ θκε δυσωποῦμεν. ἐξιλέωσαι ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ:~

ᾠδ, η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ πρς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ θεόν. καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ παρθένου μρς. ἱερεῖς ὑμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε:~

Μετὰ μαρτύρων γενέσθω τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν. καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας. κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν. τὸν χν ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλ-

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν ἀθλητῶν. παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους. εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι. καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι. καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων. φοινιχθέντες ἀξιάγαστοι. ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε. εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας. τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέστου πυρός. τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτίδων. τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας. εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Τῶν χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης θεοτόκε ἁγνή. ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν ἀσωμάτοις βροτοὶ δοξολογοῦμεν. εἰς πάντας. Ὁ εἱρμός.

Ψόν ἐκ πατρὸς προαιώνιον. γεννηθέντα.

ᾠδὴ, θ'. Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ. τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον. ἀφράστως κυήσασαν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, πανοίδιμοι μάρτυρες. Χριστῷ παριστάμενοι. δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε :~

Ῥώμη κραταιᾷ. τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι. οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν ἀγγέλοις ἠξιώθητε :~

Ὡς ἀειφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν οἱ καλλίνικοι μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι. φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Νόμοις καὶ θεσμοῖς μαρτυρίου νικήσαντες. τὸν ἀλάστορα τύραννον. στεφάνους ἐδέξασθε τοὺς τῆς δικαιοσύνης πανσεβάσμιοι :~ Θκ.

Χαῖρε θεοτόκε μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ὃν ἐκύησας αἴτησαι. πταισμάτων τὴν ἄφεσιν. δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε :~ Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον.

Ἐξαποστειλάριον οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρία γνώμης, καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς οἱ τεσσαράκοντα πέντε. μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν σῶτερ ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον :~ Θκ. ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί. ὦ παναγία παρθένε σὺ διάλλακτον ἡμῖν ἀπέργασαι τὸν υἱόν σου τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ :~

Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου. δόξα καὶ νῦν θκ. τὸ ἀγαθὸν τοῦ ἐξομολογεῖσθαι. ἡ α'. ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ια'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος. καὶ πανευφήμου εὐφημίας. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά. ἦχος, πλ. δ'.

Ὢ τοῦ, παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ κυρίου ἀμνάς. τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον. μιμουμένη νέκρωσιν. διὰ πόνων ἀθλήσεως. κειμένη τάφῳ αἵματος πρόχυσιν: ἀναπηγάζει σθένει τοῦ πνεύματος. ἣν ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ τοῦ παντὸς, αἴνεσιν προσάγομεν θεῷ ἑκάστοτε :~ Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμάς. δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι. εὐχερῶς κατετόλμησας. καὶ πᾶσαν ἄλλην οἴσασα βάσανον. ἐδέξω στέφος νίκης ἀμάραντον. καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον ὑπερχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν :~ Ὅμοιον.

Θείων πατέρων συνάθροισμα, πίστεως ὅρον τῇ σῇ κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὃν ὑπὲρ πανα οίδιμε. ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἅπασαν αἵρεσιν. καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν :~

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀθλοφόρος καὶ μάρτυς. περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλ-

μένη

μένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον χριστὲ ὁ θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε σῶτερ τὰ ἐλέη σου :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον. τετράμορφος ἀμέσως.

Ἀναμύμφευτε κατάβαλε. ἐχθρῶν μαιφονούντων ἰσχὺν. καὶ τὴν λύπην τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε παρθένε. καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν. ὁρῶσα ἡ παναμώμος, θεοτόκος. κρεμαμένην μητρικῶς ὠδύρετο βοῶσα υἱέ μου καὶ θεὲ μου. σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε :~ Εἰς τὸν στίχον.

Τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος, πλάγιος β'.

Ἡ διηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς. καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ. ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν. ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινός. καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσεως. τοὺς θείους πατέρας. μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς κύριον. ἀνύμφευτε παναύφημε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τετράμορφος ἀμέσως.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα τῶν ἀποστόλων ἄχραντε. καὶ ἀγγέλων ἀγαλλίαμα τὸ πρῶτον. χαῖρε τῆς οἰκουμένης, τὸ καύχημα παρθένε. καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. θρηνῳδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου γλυκύτατον τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον :~ Ἀπολυτίκιον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῆς ἁγίας εἰς ς'.

ᾠδή, α'. ἦχος, δ'. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ παραδόξως βυθίσαντι τὸν φαραὼ ἐν θαλάσσῃ. ᾠδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται :~

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ. τῷ ἐν σταδίῳ μαρτυρώσαντι τὴν ἑαυτοῦ ἀθλοφόρον. στερρῶς ἐναθλήσασαν. στεφάνους ἀναδήσασθαι :~

Σιγάτω αἵρεσις πᾶσα. τὸν θεῖον ὅρον τῆς πίστεως. τὴν τεθαμμένην ὁρῶσα. ὡς πλάκας βαστάζουσαν. καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς :~

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα. καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι. μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα. πηγάζει ἰάματα. καὶ πυρκάζει χαρίσματα :~

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν ἀγγέλων. τῶν ἀποστόλων τὸ καύχημα. τῶν ἁγίων μαρτύρων στερέωμα ἄσειστον. παρθένε μακαρίζομεν :~ ᾠδή, γ'. Ὁ εἱρμός.

Ἐν κυρίῳ θεῷ μου ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀθέμιτοι τῶν ἀπηλεξώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ἡ σορὸς καὶ ἀρρυέσθω ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ. τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων ὡς νοσημάτων ἀλεξητήρια :~

Ὢ καινῶν ἀκουσμάτων. ἡ ἀειθαλὴς τοῦ λόγου ἄμπελος. ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα. φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς :~

Ὡς λινὸν ἐν τῇ σορῷ. ὡς σταφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν. ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα. τῆς παναυφήμου κατοπτεύσωμεν :~ θεοτοκίον.

Μόνην θεομήτορα παρθένον ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν κύριον :~ ᾠδή δ'. ὁ εἱρμός.

Ἐν κυρίῳ θεῷ μου. ἐστερεώθη.

ᾠδὴ ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου χριστὸν ἀγαπήσασα. τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς ἀφεπίσασα. ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας παναύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους. στέφος τῆς ἀθλήσεως παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου :~ θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ. κυρία παναμώμητε. λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σκέδασον τὰς βουλάς τε, καὶ τὰ παντολμα θράση. τῶν ἐφοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐστρω

Ἐρῶσε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο. ἡ ἄχραντος μήτηρ σου λόγε θεοῦ μελικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σε κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου :~

Ξένον ἄκουσμα, ἡ ἀσθενὴς τοῦ θήλεως φύσις. ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος ἀρρενωθεῖσα ὁπλίζεται :~

Θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὅρος, ὡς πιστῇ σοι μονοφύλακι. μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται :~

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ. τῶν δογμάτων τὴν ἀσφάλειαν. ἐπιγραφεῖσαν σοι αἵματι :~ Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε. ἀπὸ πάσης περιστάσεως :~ ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς. καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον. καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δόξα σοι. υἱὲ τοῦ θεοῦ :~

Ἡ χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν. ἑορτάζουσα μάρτυς. τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας. καὶ ἀντλεῖ τὰ ἰάματα. καὶ ἀγάλλεται ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ :~

Ἡ τῶν πρώην πληθύς, τῶν δογμάτων τὸν ὅρον, παρέθετό σοι μάρτυς. ὡς ἐν θεῷ κήρυκι. τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον :~

Ἰδὲ θαυμάσια γάρ. μὴ κινοῦσα τὰ χείλη. ἀλλ' ἐνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζουσι. τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι :~ Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ ἀγγέλου φωνήν. ἀσιγήτως ἡ κτίσις. προσφέρει σοι παρθένε. χαῖρε μῆτερ ἄχραντε. υἱὸν υἱοῦ τοῦ θεοῦ :~ ᾠδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός.

Ὡς ἰωνᾶν τὸν προφήτην. ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ θεός. κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε :~

Τῆς ἰουδὴθ μιμουμένη τὸ ἀρρενωπὸν μάρτυς ἀνδρεία φρενῶν. ἀνεῖλας ἐν κόσμῳ. τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου τὸν ὁλοφέρνην ἐχθρόν :~

Ὡς πρὸς ἀλάβαστρον μύρου. τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα. μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας. καὶ γλώσσας ἐμπνείζεις αἱρετιζόντων ἐχθρῶν :~

Βασιλικὴν ἁλουργίδα. ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῶν ἄθλων σου. ἐξύφανας τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐν τάξασα τοὺς λόγους τῶν μυστηρίων Χριστοῦ :~ Θεοτοκίον.

Ἡ ἀφθάρτως τεκοῦσα τὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν Ἰησοῦν. αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ. τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.
Ὁ εἱρμός. ὡς ἰωνᾶν τὸν προφήτην.

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς. ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις. καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα. ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς θεοτόκου. ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάξασα πανεύφημε :~ Ὁ οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων. ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων. ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας. ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσει ἔτις πρότερον. σὺ γὰρ εὐφράνας τὸν πατέρα ὡς τῷ υἱῷ νυμφευθεῖσα. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ σεαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανεῖ πρὸς ταῦτα, τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν. Ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι. ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ πάντη φαίνεις καὶ ἀκτινοβολεῖς, ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. διὸ τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πρώην. ὅρον λαβοῦσα καὶ φυλάξασα πανεύφημε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ια'. τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου εὐφημίας.

Δίκαζε μάρτυς καὶ τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυροῦσα πίστιν ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.
Θέσκελον ἐν δεκάτῃ ὅρον ἐμπεδοῖ εὐφημίη.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως μαρκιανοῦ, καὶ πουλχερίας τῶν βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν ἁγίων πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων, ἐν χαλκηδόνι. οἵ τοῦ

περὶ εὐτυχέα καὶ διόσκορον ἀναθεματίσαντα. καὶ τοὺς μίαν φύσιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντα. ἐπεὶ μὴ ἐπείθοντο, ἑτέρως τούτους μετέρχονται. τὴν ἐκτεθεῖσαν ὀρθόδοξον πίστιν, τόμῳ ἐγγράψαντα, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνημα περιγραψάμενοι, ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακά τε τῆς πανευφήμου διανοίξαντα, καὶ ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους, τοὺς τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντα, ἀπαλλάσσονται. καὶ μετά τινας ἡμέρας παραγενόμενοι. εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἐρριμμένον. τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον. ὅπερ ἰδόντα, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοί. χαρᾶς δὲ οἱ ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς ἦν διοκλητιανοῦ, καὶ πρίσκου τοῦ ἀνθυπάτου ὁρμῶτης, τῆς χαλκηδόνων πόλεως θρέμμα. καὶ διαβληθεῖσα τῷ ἡγεμόνι ὡς χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε. καὶ θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ ἑτέραις μηχαναῖς κολαστηρίων. ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεός.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει μωϋσεῖ συλλαλήσας. καὶ τύπον τῆς παρθένου τὴν βάτον δείξας. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην τῇ πίστει. τῆς ἐνδόξου σου ἀθλοφόρου. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὥσπερ φύλαξ τῶν δογμάτων τὸν ὅρον. ἡ μάρτυς δεξαμένη ὡς θείας πλάκας. φύλαττε τοῦτον ἄτρωτον. ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων:~

Ἐν χαλκηδόνι χαλκευθεῖσα τῇ πίστει ἡ μάρτυς. ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ. τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν. τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο:~

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς παρθένου οἰκήσας καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δείξας. εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριε:~

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα χριστόν. ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες. ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Ἡ τοῦ κυρίου ἀμνάς, λύκους διέκλινεν. ἐτροπώσατο ὄφεις. τοὺς ἀσεβεῖς διώκτας ἐκ παγίδων. καὶ ἐν τῷ ὀνόματι χριστοῦ ἐβοηθήθη:~

Τὰς θεομβρείας τῶν σῶν. μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων. τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς. σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι. τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι πίστιν ὀρθοδοξίας:~

Θεοτοκίον.

Τὸν βασιλέα χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ παρθένος μαρία. καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε παρθένος ἁγνή. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα χριστόν. ὃν ὡμολόγησαν.

ᾠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου κύριε σωτὴρ ἡμῶν. δόξα τῶν δούλων σου. καὶ στέφανος τῶν πιστῶν. ἐμεγάλυνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε:~

Εὐφήμοις εὐφημίαις. εὐφημείσθω ἡ μάρτυς τοῦ χριστοῦ ἡ πανεύφημος. ἣν πάντες εὐφημοῦσι, τῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ καὶ τῶν ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον:~

Ἀξιέπαινον στέφος, πλεξαμένη ἡ μάρτυς. βασίλειον ἔνδυμα. τὸ πρῶτον ἐπορφύρωσεν ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς ὡς ἁλουργίδα τὴν δορὰν διυφάνασα:~

Οἱ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν. τῆς πανευφήμου μάρτυρος. προθύμως συντρέχοντες. καὶ βοήσωμεν αὐτῇ. χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα:~

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε ἁγνὴ παρθενίας καύχημα. μαρτύρων τὸ στήριγμα. ἀνθρώπων βοήθεια. τοῦ κόσμου ἡ χαρά. κυρία δούλη καὶ μήτηρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν:~ Ὁ εἱρμός. Μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας. ὡς ἐν θεῷ ζῶντι ζῶσα. καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου. ἀφθιμία κρατοῦσα. διὸ εὐφημοῦμέν σε:~

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Θεοτόκε ἡμῶν ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν. καὶ βοηθόν σε παρέχειν. ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν. καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν :~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ τῆς ἁγίας. ἦχος γ΄. ἰσώμενα δὲ στίχ. δ΄.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι. τῷ θαυμαστῷ ἐν βουλαῖς Θεῷ ἡμῶν, ἀντιχαριστήριον αἶνον μελῳδήσωμεν. τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἁμαρτίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο. καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς καλλιμάρτυρος. ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν. ἡ πανεύφημος μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη. καὶ τοῦτον ἀενάως τῇ ἐκκλησίᾳ περιτιθεμένη. ἐπ' αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας σοφίμους. σοφίας φωνὴ περιφέρεται λέγουσα. ἀρρύσασθε πόμα τῆς ἀναστάσεως μαρτύριον. τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον. παθῶν καθαρτήριον. εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον. τῷ σεπτῷ κράζοντες. ὁ ποτίσας ἡμᾶς τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς τοῦ πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὁ αὐτός.

Ὁ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες. εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. αἷμα ἅγιον ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν. μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς περιφηνικῶς ἀντλήσωμεν. τῶν ζωηρρύτων παθημάτων τοῦ σταυροῦ, καὶ τῆς ἀϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ ἐν δόξαις δοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε. ταῖς τῆς πανευφήμου ἀθλοφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα τῶν αἴνων. δεῦτε φύλα. Δόξα ἦχος, πλ. δ΄.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου εὐφημίας. ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα. νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστέφωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη. καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα. διὰ θλητικῶν πόνων τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα. αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Δέσποινα προσδέξαι. τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτοκίον. πρὸς τὸ παράδοξον

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ σταυρῷ Ἰησοῦ. καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως δέσποτα. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα τέκνον γλυκύτατον. πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρός. ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ ἐκ φθορᾶς. ἅπαντας ῥυσάμενος τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχος α΄.

Εὐφημον χοροὶ πρὸς τὴν πανεύφημε συνελθόντες διὰ Χριστοῦ, τὸν ὕμνον σοι προσάγουσι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ὃν ὑπὲρ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συμμελῳδοῦντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρουσι βοῶντες εὐσεβῶς. χαίροις πανεύφημε. ἡ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. καὶ πατροπαράδοτον, ἄτρωτον φυλάξασα. χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πανύμνητε δέσποινα ἐλπὶς τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα. καταφυγὴ καὶ βοήθεια σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε. τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἡ ἁγνῶς τεκοῦσά σε. σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν ἐφιλάνθρωπε. οἴμοι ἀνεβόα, τί τὸ ξένον θέαμα. ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος γλυκύτατε, ποῦ ἡ εὐπρέπεια. μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις ἑκὼν ὑπὲρ ἁπάντας :~ Ἡ συνήθης ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος, δ΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ὁ ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους β΄. ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν. Ζήτει κυριακῇ ς΄. ἀλληλούια. ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον. εὐαγγέλιον κατὰ

κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτα τις τῶν φαρισαίων. Ζήτει τῇ β΄ τῆς δ΄ ἑβδομάδος. Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἱλαρίωνος. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων τα.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες. φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς. ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς. τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ ὅμοιον.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου, Πρόκλε ὑπήνεγκας. τὴν διαιώνιον δόξαν προορώμενος μάκαρ. καὶ τὴν τοῦ παραδείσου διαγωγήν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον. ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε:~ ὅμοιον.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε. τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ. ἀθλοφόροι κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. τὸν σκοτασμὸν τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες. ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς. ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. ὡς ἀμενὴς προστάτις, τῶν πιστῶν θεοῦ. προσάγουσα τῷ κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου. ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός. τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε:~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα. μήτηρ ἁγνή. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ. ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῶν ἁγίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἐπαξίοις ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Τρισσάτας κραταιούς.

Ἑνωθέντες τῷ θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι. πυρσευόμενοι ἀεί, γενναῖοι ἀθληταί. τὴν ψυχήν μου φωτίσατε. μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν. κατανύξει καρδίας μακάριοι:~

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος. ὅθεν πάντα τὰ τερπνά. τοῦ βίου ἀθληταί. ἐλογίσασθε σκύβαλα. μνήσει ταῖς πρὸς τὸ θεῖον. θεωθέντες καὶ ἅπασαν. τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες:~

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες τριάδος. δυσσεβείας τὴν πυρὰν ἐσβέσατε σοφοί. τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν. ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων καθαραῖς ἐπομβρίσεσι. τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε:~

Τὴν ἄλυπον ζωήν, τὴν οὐράνιον δόξαν. παραδείσου τὴν τρυφήν. τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν. μάρτυρες ἐπιζητοῦντες. τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε. τελειωμένην γενναίῳ φρονήματι:~

Οὐράνιοι χοροί, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολύπλοκα βάσανα. μάρτυρες γενναιοφρόνως. ὑπηνέγκατε χαίροντες. καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες:~ θεοτοκίον.

Ἰὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος εὔας. γαβριήλου προσφωνῶν, τὸ χαῖρε ἀληθῶς. ἐξετίναξε δέσποινα. μόνη γὰρ τὸν ἀναίρετην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως. ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας:~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ. καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεικῶν τοὺς ἀσόφους διήλεγξας. καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς ἰσχύϊ πνεύματος ὑπήνεγκας. Πρόκλε παμμακάριστε, μάρτυς θεόπνευστε:~

Ἀμαρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύεις ξέεσθαι. ὁ παράφρων, πρὸς θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τείνοντα. καὶ τὴν καρτερίαν σου καλλωπιζόμενον:~

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε. αἵματι δὲ τὴν πυρὰν τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας. Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι:~ θεοτοκίον.

Λῦσον παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα. τῇ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος λόγου πανάμωμε. καὶ σῶσόν με

με δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου :~ ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρός. ἐν ὑ-
ποστάτῳ σοφίᾳ χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν
σου φιλάνθρωπε :~

κάθισμα ἦχος, α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἰλάρειον πιστοί, καὶ τὸν ἔνδοξον πρόκλον.
ἀθλήσαντας στερρῶς καὶ ἐχθρὸν καθε-
λόντας, συμφώνως τιμήσωμεν. τὸν χριστὸν
μεγαλύνοντες. οὗτοι θαύμασι τῶν παθη-
μάτων τὸ σκότος. ἐκδιώκουσι, φωταγω-
γοῦντες τοὺς πίστει, αὐτοῖς προσπελά-
ζοντας :~ θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, παναγία παρθένε. ὃν
ἔτεκες θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀ-
παύστως ἱκέτευε σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι.
δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ
διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε
δοξάζουσι :~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα.
κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα.
θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλά-
ζουσα. πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λό-
γον υἱέ μου. συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια
πάθη. θεὲ ὑπεράγαθε :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθησε τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγμα-
τος βέβαιον. ὁ γὰρ αἱμοβόρος, εἴργετο
προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν. ἕως χριστὸν τὸν
τῶν ὅλων μόνον κύριον. ὡμολόγησε πρό-
κλε θεὸν ὑπεράγαθον :~

Τεταμένος καὶ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμᾶσι πεδού-
μενος. καὶ ποικιλοτρόπως, μάρτυς ταῖς
αἰκίαις βαλλόμενος. θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέ-
βας οὐ προσένειμας. ἐν κυρίῳ θεῷ σου στα-
θερῶς δυναμούμενος :~

Ἀκηλήτῳ παῤῥησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήμα-
τι. ἀθλοφόρε πρόκλε, ἔστης πρὸ βημά-
των τὴν σάρκωσιν. διαπρυσίως κηρύττων
τοῦ κενώσαντος. ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορ-
φῆς λυτρωτοῦ ἡμῶν :~ θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ
ποίημα. κατοικτείρων λόγε. μήτραν ἀπει-
ρόγαμον ᾤκησας. καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις

προσελήλυθας. ἀφθαρσίας καινίζων ὁδοὺς
τοῖς εἰδόσι σε :~ ᾠδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Σὺ κύριε ἰσχύς, τῶν μαρτύρων καὶ στήριγμα. σὺ
ἅγιε τοῖς ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος. ἀ-
θλοῦσι προθυμότατα :~

Ἔρωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος.
ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι. φλογιζόμε-
νος πρόκλε. παμμάκαρ ἀξιάγαστε :~

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες. φλε-
γόμενος μάρτυς πρόκλε. προσταγαῖς τοῦ
τυράννου. καὶ γνώμῃ θανατούμενος :~ θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σόν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον.
ὦ δέσποινα θεοτόκε. τὸν γὰρ κτίστην τῶν ὅλων.
ἀφράστως ἐσωμάτωσας :~

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες οὐ θῆρες. οὐδὲ θανά-
του πεῖρα. γενναιότατοι ὑμᾶς χωρίσαι,
τῆς τοῦ θεοῦ. καθαρᾶς ἀμώμου τε ἀγαπή-
σεως κατίσχυσε :~

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει. ἡ τῶν μαρτύ-
ρων ὄντως. μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία.
μόνος αὐτούς, ὁ δοξάζων κύριος. μεγαλύ-
νει ὡς ἠθέλησεν :~

Εὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χα-
λεπῶν βασάνων. προσωρμίσθητε πρὸς
θεῖον ὅρμον. τῆς ἐν χριστῷ, ἀθλοφόροι μάρτυ-
ρες ἀϊδίου ἀπολαύσεως :~ θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἀνεβόα. ὁ ἡσαΐας πά-
λαι. βουλῆς ἄγγελον μεγάλης ἐμμανουήλ.
τὸν θεὸν καὶ κύριον, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν :~ ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Τῶν ἁγίων μαρτύρων
πρόκλου καὶ ἱλαρείου. στίχοι.

Βέλεσι μὲν τέθνηκε πυκνοῖς ὁ πρόκλος.
Ξίφει δὲ ἱλάρειος ἐτμήθη κάραν. Δωδεκά-
τῃ βέλος εἷλε πρόκλον, ξίφος ἱλάρειόν τε.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ τραϊανοῦ τοῦ βα-
σιλέως καὶ μαξίμου ἡγεμόνος. κατεσχέθη δὲ
πρῶτον ὁ ἅγιος πρόκλος. καὶ ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως ὁμολογήσας τὸν χριστόν, μαξίμῳ τῷ ἡ-
γεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὴν
γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται. καὶ
ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμᾶται, καὶ λίθῳ

βαρεῖται τοὺς πόδας. καὶ ἀπαγόμενος τοῦτο ἐξάψηναι, συνάπτει τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν ἱλάριον ἑλκόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν. καὶ ὁ μὲν ἅγιος πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθείς, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν. Ὁ δὲ ἅγιος ἱλάριος ἐρωτηθεὶς καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται. καὶ ἐπὶ μηλίοις τρισὶ σύρεται. εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς κατετέθη μετὰ τοῦ ἁγίου πρόκλου :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος σεραπίωνος. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀνδρέου τοῦ στρατιώτου. φαύστου. μηνᾶ καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος μάμαντος πέραν ἐν τῷ στήματι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες πόθῳ τοῦ σαρκωθέντος λόγου μάρτυρες. παρὰ τούτου τὸν στέφανον. τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως :—

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει. βασάνων σκότος παρεδράμετε. βοῶντες πανεύφημοι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός.

Ἐῤῥεῖ τῶν σῶν χειλέων, μελισταγῶν λογίων. παμμάκαρ πρόκλε θεῖον ἴαμα. ποτίζον τοὺς μέλποντας. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητός :— Θκ.

Ὡς τῶν κτισμάτων πάντων ἁγιωτέρα ἁγνὴ παρθένε ἀπεκύησας. τὸν κτίστην καὶ κύριον. παρθένε ἀμίαντε. εὐλογητὸς μήτηρ ἀεὶ δεδοξασμένη :—

ᾠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστους βασάνους τε ξέσμασιν. ἀνημέροις ἐχθροῖς σὲ προδίδωσιν. ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος. παναοίδιμε πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου :—

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου. ἀνενδότοις τοξεύμασιν ἅγιε. καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μελῳδοῦντας. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :—

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος. ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος. συνέτριψας ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόνως. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον. Θκ.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου. ὁ θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με. θεοκυῆτορ δέσποινα. ἀνεκτήσατο κόσμον οὕτω βοῶντα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον :—

Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας. καὶ ἐδίδαξας μέλπειν πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

ᾠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδὲ φωταυγὴς καὶ ἱερά, καὶ ἄσημος τῶν μαρτύρων μνήμη ἔλαμψε. πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα. τὸν ζόφον τῆς κακίας ἐξαίρουσα. καὶ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα. καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα :—

Ὡς δύο μαζοὶ πνευματικοί, προχέοντες ἰαμάτων γάλα ἅγιοι. πᾶσαν ἐκτρέφοντες καρδίαν. πικρίαν νοσημάτων διώκοντες. καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε :—

Σταγόσιν αἱμάτων ἀθληταί, φοινίξαντες ἁλουργίδα παναοίδιμοι. ταύτην ὡραίως τεφοροῦντες. χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε. τῷ μόνῳ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν. ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύοντες :—

Ἡ γῆ ἐπευλόγηται, ἡμῶν τοῖς αἵμασι τῶν λειψάνων καταθέσει τε. τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία τοῖς στίγμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται. ἐν ᾗ μετὰ μαρτύρων ὡς μάρτυρες. ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε :— Θκ.

Φωτὸς οἰκητήριον ἁγνὴ γεγένησαι, παναγία μῆτερ παρθένε. λαμπὰς ἡλίου τοῦ ἀδύτου ἐν ὕλῃ ὁρωμένου τοῦ σώματος. καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος. ὅθεν σε πίστει μακαρίζομεν :— Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῆς παρακοῆς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ΄. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριήλ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν στεφάνου τοῦ σαβαΐτου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τριῶν στιχηρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου

γέλου, ἦχος, α'. Παμεύφημοι μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος.
ὁ φωταυγὴς καὶ σεπτὸς. φῶς τὸ τρισήλιον,
καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι.
τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μελώδημα. καθικε-
τεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ ὅμοιον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς ἀγγέλοις
ἄγνωστον. καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μό-
νος πεπίστευσαι. Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ
μόνῃ τεθάρρηκας. ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφι-
κόμενος. μεθ' ἧς ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος:~ ὅμοιον.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεί, καὶ ποιῶν τὸ θέ-
λημα. καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ
παντοκράτορος. ἀρχηγὲ ἀγγέλων, Γα-
βριὴλ παμμάκαρ. τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας
περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος. δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν:~ Καὶ τοῦ ὁσίου.

ἦχος, πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θείᾳ φρονήσει τὸν
νοῦν. ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυ-
μὸν ἀνδρείᾳ τε. σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν.
δικαιοσύνῃ ἅπασαν δύναμιν. ψυχῆς ἰθύ-
νας φιλοσοφώτατα. ἅρμα τὸ πυρότα-
τον. ἀρετῶν συνήρμοσας, οὗ ἐπιβὰς. χαί-
ρων ἀνελήλυθας πρὸς ὕψος ἔνδοξε:~

Ὅμοιον.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν.
κατελάμπρυνας ὅσιε. δορυφόρον οἷά περ
τὸν θυμὸν προστειμόμενος. κατὰ βλασφή-
μων μάκαρ αἱρέσεων. ἐπιθυμίᾳ φυσικῇ τὸ
ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μεταχεῖν θεαυγέ-
στε παρεστηκώς. θρόνῳ τοῦ παντάνακτος,
καὶ παντοκράτορος:~ ὅμοιον.

Πάτερ θεόρρημον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας
τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν. πρὸς τὸ
πρῶτον αἴτιον, ἀναφέρειν ἀνέπεισας.
καὶ καταμαράνας κόσμου τὸν τάραχον. καὶ
τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος. νοῦ καθα-
ρότητι, συνεκράθης πάντοτε πρὸς ἐφε-
τῶν. ὄντως τὸ ἀκρότατον θεόφρον ὅσιε:~

Δόξα ἦχος, πλ. β'.

Ἰούλιος.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν ἀγγέλων
ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ
ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας ἀρχιστράτη-
γος. τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῷ σεπτῷ αὐ-
τοῦ τεμένει παραδόξως, ἐπιφαινόμενος
ἁγιάζει. ὅθεν καταχρέος ἀνυμνοῦντες
αὐτὸν βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. μέγιστε Γαβριὴλ
ἀρχάγγελε:~ Καὶ νῦν θεοτόκιον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατησχυμμένος
ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνὴ παρθένε
θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν. καὶ λαμ-
βάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς
αἰτήσεως:~ Σταυροθεοτόκιον. Ψρικ[illegible].

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδε σε ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον.
θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ
θεέ μου, γλυκύτατον μου τέκνον. πῶς φέ-
ρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου.
ἦχος, δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτε-
ρον. Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν. ἐνθέοις φωτί-
ζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην. καὶ τὸ ἀπ' αἰώ-
νος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν θεῖον καὶ μέ-
γα ὄντως μυστήριον. ἐν μήτρᾳ σωματούμενον,
παρθενικῇ τὸν ἀσώματον. καὶ γενό-
μενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον:~ στίχος.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Θρόνῳ παριστάμενος. τῆς τρισηλίου θεότη-
τος. καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις
λαμπρότησι. ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύ-
στως ἐκεῖθεν. τοὺς δὲ πιστοὺς χαρμονικῶς,
χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντας σε. παθῶν
ἀχλύος λύτρωσαι. καὶ φωτισμῷ κατα-
λάμπρυνον. Γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε, πρε-
σβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

στίχος. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ
τῇ ποίμνῃ σου. συνεχῶς ἐπερχόμενα. κό-
πασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς ἐκκλησίας.
πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων
πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστά-
σεων. τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ
τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ ἀρχι-

στράτηγε, πρεσβεύε τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε. πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε. ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν. καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ παρθένου προσείληφεν. σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον :~ Θεοτόκιον.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγος.

Καὶ ἀπ. εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες. τῆς ὀκτωήχου, τοῦ ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ ὁσίου. ὁ κανὼν τοῦ ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν γαβριὴλ αἰνέσω.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον. ἀΰλοις μεθέξεσι, θεῖον καὶ ἄϋλον. ἱκετεύω σε, ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου. φωτίσαι πρεσβείαις σου ὅπως ὑμνήσω σε :~

Ἑστιώμεθα σήμερον, χορὸς ἐνθέους γενόμενοι. τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν ἀσωμάτων νόων. τὸν τὴν ἄρρητον χαρὰν μεμηνυκότα. ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς θεὸν ἀντιλήπτορα. καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα γαβριὴλ ἔχοντες. οἱ ποθοῦντές σε ῥυόμεθα κινδύνων. καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε :~ Θεοτ.

Ἁγνὴ σὲ ἀνυμνοῦμεν, ὁ γαβριὴλ ὡς ἑώρακε. τὸ χαῖρε σοι δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν. ἀπειρόγαμε βροτῶν ἡ σέλας. ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα :~ Τοῦ ὁσίου ἄλλος.

ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Σοὶ τῆς σῆς παμμάκαρ διδαχῆς χρέος προσκομίζοντες. τὴν ἀμοιβὴν ἀποτείνομεν στέφανον ἐγκωμίων πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος πανόλβιε. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις. χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ πνεύματος :~

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν πάτερ κατεμάρανας. ὡς λογισμὸν κεκτημένος θεόφρονα. ἀνεφάνης γὰρ γέγονας. ἀπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος. λόγῳ τε σοφίας. στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος :~

Ἱδρῶσι ἐκόσμησας σαυτὸν, πάτερ διὰ γνώσεως. καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος. θεορρήμον στέφανε. θεορρημοσύνης τε ἠμφιεσμένος καὶ χάριτος. καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες :~ Θεοτ.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, πέφυκας ὑπερτέρα. τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων πανάγνε, τὸν γὰρ κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ὦ σὺ ἡ παρρησίᾳ. πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου. ὡς ἄϋλος ὄντως γαβριήλ. ἀΰλως φωτιζόμενος. φῶς καθορᾶσθαι δεύτερον. τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε. βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε :~

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης. τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν. ἀνακαλύπτων μέγιστε, ἀγγέλων δι' οὗ ἤρθημεν. οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε :~

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν. τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί. καὶ παῦσον τὸν κλυδώνιον. τὸν καθ' ἡμῶν κινούμενον. τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε :~ Θεοτ.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον. μυστήριον κόρῃ σοι ποτὲ. ὁ γαβριὴλ ἐκραύγαζε, χαῖρε θεοῦ παλάτιον. ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ἐξήνθησε ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε στέφανε. ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος. ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε. τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας :~

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου ὅσιε. ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας. θεοφόρε τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι. καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε :~ Θεοτ.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον δέσποινα. τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα. λαμπη-

δόνι

δόνι τῆς παρθενίας σου. ἐν μέσῳ θεοῦ παν-
σεβάσμιε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. ὡσεὶ κρίνον κύριε.

Δόξα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ μέγας γαβριήλ, ἀρχηγὸς τῶν ἀγγέλων. ἀνυμνούμενος ἀεί, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει. τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ τριάδι γηθόμενος. τοῦ-τον ἅπαντες. μεγαλοφώνως ἐν πίστει. ἀνυμνήσωμεν. μελῳδικῶς εὐφημοῦντες, τὸν θεῖον ἀρχάγγελον :~

Δόξα. ὅμοιον. Τοῦ ὁσίου.

Τὸ αἷμά σου σοφέ, μυστικῶς ἀνεβόα. ἐκ γῆς πρὸς τὸν θεόν, ὡς τοῦ ἄβελ θεόφρον, φα-νῶς γὰρ ἐκήρυξας τὴν τριάδα τὴν ἄκτι-στον. ὅθεν ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας. ἀπεδίωξας. τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους. σφενδόνι τοῦ πνεύματος :~

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Νύμφη τε ἁγνή, θεοῦ παρθένε. ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη. κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων. πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐν σοὶ τὰς ἐλπί-δας. κόρη ἔχοντας. καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον. ταῖς θείαις πρεσβείαις σου :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε χριστέ, ἡ πανάμωμος μήτηρ. νεκρὸν ἐν σταυρῷ ἡπλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε. τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος οἰκονο-μία σου αὕτη. δι᾽ ἧς ἔσωσας. τὸ τῶν ἀχράν-των χειρῶν σου. σοφὸν δημιούργημα :~

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἵστασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι γα-βριὴλ ἀξιάγαστε. καταφαιδρύνων τὸν προφήτην δανιήλ. καὶ ἐντιθεὶς τὴν δή-λωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι :~

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς. πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα. ἀνευφημοῦμεν. ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός. διηνεκῶς φλογίζον-τος. θείαις γαβριὴλ μεσιτείαις σου :~

Τῆς ὑπὲρ τὸν ἥλιον θείαν στολήν. δόξῃ ἀ-πορρήτῳ ἀστράπτουσαν. ἠμφιεσμένος στρα-τηγὲ τῶν λειτουργῶν. τῷ βασιλεῖ παρίστα-σαι, τῷ ἐπ᾽ οὐσίᾳ γηθόμενος :~ Θεοτοκίον.

Ὁ λίω σε τῷ πνεύματι ὁ γαβριήλ, περιηχισμέ-νην πανάμωμε. καταμονήσας. ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς. χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις :~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Εὐστέφανε, μοναζόντων ἐγένου στεφάνω-μα. ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περι-κείμενος. ὤφθης γὰρ μακάριε. θεοχα-ρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα :~

Τὴν ἔνθεον, θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῶν χαρίτων σε, αὐτὴ στεφάνοις ἐλάμ-πρυνε. δόξαν τὴν αἰώνιον. σοὶ προξενή-σασα πάτερ πανσεβάσμιε :~

Ἀμάραντον, ὁ δεσπότης παμμάκαρ σε στέ-φανον. ὡς δίκαιος ἔπλεξε. τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος, σάββα τοῦ θεόφρονος. σὺ μαθητὴς γὰρ ἐγένου γνησιώτατος :~ Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ εὔα προσή-νεγκε. ζωὴν δὲ γεννήσασα τὴν ἐνυπόστα-τον παρθένε, αὖθις με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι χαῖρε ἀειπάρθενε :~

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζό-μενος. δεύτερον ὤφθης φῶς κραυγάζων. σὺν ταῖς ἀπείροις ἀγγέλων τάξεσιν. ἅ-γιος πατὴρ ὁ παντουργός. υἱὸς ὁ συνάναρχος. καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον :~

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύ-μαστον. ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον. μέ-γα τὸ κλέος γαβριὴλ πέφυκε. θεῖον ἀσω-μάτων ἀρχηγέ. πάντων ἐγκαλλώπισμα τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σου :~

Ὁ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος. πά-λαι συνεστῶτα ζαχαρίας. μένει κωφεύων. οὐ γὰρ ἐπίστευσε. σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρι-κτῇ. ἥνπερ ἐξεφώνησας, γαβριὴλ ἀρχι-στράτηγε :~ Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα πανάμω-με, φωνῇ γαβριὴλ τοῦ ἀρχαγγέλου. τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον. τέτοκας πανά-γιον θεόν. πάντας ἁγιάζοντα. καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον :~

Ἄλλος. Μεσίτης θεοῦ. καὶ ἀνθρώπων.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέ-σβεσας. θεοφόρε στέφανε, καὶ ταῖς θεω-

εἰαις τε καὶ πράξεσι. κατελάμπρυνας
πάτερ. τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν :~

Νοῒ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ
πνς. θεορρῆμον στέφανε. καὶ τῆς θεωρίας
καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον
τὸν θεῖον πάτερ ὅσιε :~

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας, στέφανε κατέ-
λαβες. εὑρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν
μαργαρίτην τὸν πολύτιμον. διὰ πόνων
παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως. Θκ.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, θκε πάναγνε χν τὸν θν. ὑ-
πὲρ λόγον ἔσχηκας. ὡς πάλαι ἡσαΐας προη-
γόρευσεν. ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον θεογεν-
νῆτορ τέτοκας :~

ᾠδὴ ς. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν μονῶτον
φωταυγῆ καὶ ὅσιον, οὐκ ἐξισχύουσι. ὑπερ-
φανῶς λαμπρυνόμενον. ταῖς ὑπὲρ νοῦν
καὶ λόγον θείας λαμπρότησιν :~

Ἀκτὶς ἡλίου πολύφωτε. πνευμάτων λειτουρ-
γῶν ἀρχιστράτηγε. ταῖς σελασφόροις σου
πρὸς τὸν δεσπότην δεήσεσι. τοὺς ὑμνη-
τάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον :~

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον. τὴν πίστιν
τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον. παῦσον τὰ σχί-
σματα. τῆς ἐκκλησίας ἀρχάγγελε. ταῖς
πρὸς τὸν κτίστην πάντων σου παρακλή-
σεσι :~ Θκ.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος. ἀγγέλου γαβριὴλ,
ἐχρημάτισας. καὶ τὸν προάναρχον. λό-
γον σαρκὶ ἀπεκύησας. τῆς ἀλογίας κόσ-
μον ἀπολυτρούμενον :~ Ἄλλος

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, πάτερ ἀ-
ναδέδειξαι λόγου λαμπρότησι. κατα-
φωτίζων στέφανε. τοὺς σοὶ πίστει καὶ πό-
θῳ προστρέχοντας :~

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες. μύσας τὰς
αἰσθήσεις γὰρ ἔξω γεγένησαι. τῆς κοσμικῆς
συγχύσεως. καὶ θεῷ προσωμίλησας στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ στέφανος. ὃν νῦν στε-
φανῶσαι παρὰ κυ σου. ταῖς ἀρεταῖς στε-
φόμενος. καὶ παθῶν βασιλεύσας, πανά-
ριστε :~ Θκ.

Ὑπὲρ φύσιν παρθένε ἐκύησας. καὶ διαιω-
νίζεις παρθένος ἐμφαίνουσα. τῆς ἀληθοῦς
θεότητος. τοῦ υἱοῦ καὶ θυ σου τὰ σύμβολα :~

Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ πρωτάγων.
τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν μυστήριον.
μόνος πεπίστευσαι, πανένδοξε. τόκον
τὸν ἀπόρρητον τῆς ἁγίας παρθένου. χαῖ-
ρε προσφωνῶν αὐτῇ ἡ κεχαριτωμένη.
χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοὶ. ἐν εὐφροσύνῃ
ἀεὶ μακαρίζομεν :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιγ΄. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγ-
γέλου γαβριὴλ. καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν στεφάνου τοῦ σαβαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος γολιν-
δοὺχ τῆς μετονομασθείσης μαρίας.

Αὕτη ἦν ἐκ περσίδος. συνοικήσασα ἀνδρὶ
ἀρχιμάγῳ. ἐπὶ βασιλέων περσῶν μὲν,
χοσρόου. ῥωμαίων δὲ, μαυρικίου. μεθίστα-
ται δὲ εἰς τὴν τοῦ χυ πίστιν καὶ βαπτίζεται.
διὰ τὸν ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι. καὶ ἰδεῖν
τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας
ἐν τῇ γεέννῃ. οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κα-
τέλυσαν. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς
ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ βα-
σιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμ-
φθῆναι καταδικάζεται. καὶ διαγαγοῦσα
ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα. καὶ μὴ πει-
σθεῖσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκον-
τίζεται. χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε
ποιήσασα, ἐξημέρωσέ τε αὐτὸν. ὡς ἐπ᾽ αὐ-
τῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. ἀλ-
λὰ καὶ χάριν ἐκ θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ
πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐ-
κεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ χοσρόου υἱῷ
καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται
μάστιξιν. ἐξ ὧν ὁ μαζὸς αὐτῆς διαρρήγνυ-
ται. καὶ ἐν σάκκῳ καπνιαίας αἰθάλης
πλήρης ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ
ἀσφαλισθεῖσα ἔν τινι τόπῳ καταμόνας
προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀ-
βλαβής, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται. καὶ πολ-
λοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι ταύτην

οὐχ᾽

οὐχ ἄριστον. ἀπαγομένη δὲ τὴν ζωὴν θάνατον ἐρρύσθη ὑπὸ ἀγγέλου. τῆς δὲ, δυσφορούσης ζωὴν τὸ μὴ παθεῖν, ζωὴν στὰς ὁ ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ αὐχένος. καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι. καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι. δι' οὗ τὰ ὑποκείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμολύνθησαν. καὶ ἰάσεις πολλὰς εἰργάσαντο. ἡ δὲ ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντίνου πόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ κατατεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῆδε. καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἐκδημεῖ:~ Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις.

ᾠδ. ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ.

Ἰωακεὶμ τόκον ἔνδοξε, ἐμήνυσας τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ. ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ τοῦ παντός. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπερένδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριήλ. καθαγιάζει ψυχὰς πιστῶν καὶ περιφέπεται. μεγαλοφώνως βοῶν. ὑπερυμνεῖτε ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Λαμπρυνόμενος μεθέξει ἀρχιστράτηγε πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δι' ὅτερον φῶς ἀληθῶς. ὤφθης τοὺς μέλποντας φωτίζων κράζοντας. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Θκ.

Μεγάλη Γαβριὴλ ὁ ἀρχιστράτηγος. χαρὰν μηνύων σοι, παρθενομῆτορ ἁγνή. διὸ ἡ λύπη πέπαυται καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς ἀπεστείρωται. καὶ εὐλογία ἤνθησε τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων. οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ πνεύματος λαμπόμενοι. θεότητα μίαν γὰρ σέβων ἐν προσώποις τελείοις. λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε:~

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου συνδραμὼν πάτερ. διπλοῦσι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προσξένως. σοφίας γὰρ ὄργανον περ πανέντιμε. γέγονας τῷ κτίστῃ σου βοῶν. εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος:~

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίας. θεόφρον λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας. ἁγνείᾳ τε σώματος καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ παντοκράτορι:~ Θκ.

Ἰθύνασα πανσέμνε τὸν ἐμὸν βίον. πρὸς τὸν σὸν παναΐδιον λιμένα καθοδήγησον. μῆτερ ἡ κυήσασα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν. τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος:~

ᾠδ. η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον λόγον σωματούμενον. τὸν καθ' ἡμᾶς ἀρχάγγελε τῇ δεσποίνῃ ἡμῶν προσφωνεῖς. παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλως ἀρχάγγελε ἐγγύμενος. στόματι πνεύμονός σου, μέλπεις τὸ μελώδημα τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι πάντων ἀγγέλων χοροί. καὶ κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ λόγος. αὐτοῖς προσομιλῆσαι προελόμενος. ἔχρισε προφέροντα, καὶ προσασπαζόμενον. τὸν ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριήλ. καὶ κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε:~ Θκ.

Ὡς θρόνον τὸν πυρίνον τοῦ βασιλέως. ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν. ὡς τὸν ὑπερούσιον μόνην οὐσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν ἑνώσει κρείττονι. γεννήματος ἀρρήτου καὶ ξένου. τὴν εὐλογημένην ὑμνήσωμεν παρθένε:~

Ἄλλος. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριστὸς ὁ ζωοδότης. τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε. φορῶν ὕμνει Στέφανε. τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω. τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος:~

Ὅλην ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ μόνῳ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας. ψυχῆς καθαρό-

καθαρό-

ἱερότητι. πολιτείας τε σεμνότητι. στεφανηφόρε στέφανε. κράζων ὑπερυψοῦτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἔρωτι σφοδρῷ παμμάκαρ καταχυνθεὶς τοῦ θεοφόρου σάββα στέφανε. τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι. ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως πανάριστον:~ Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθὴς ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται. τῷ ἀνθρωπίνῳ μοι πανάγνε. σαρκός τε παχύτητι. ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὃν ἐν ὕμνοις ἀεὶ. πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ εἱρμός. Καμίνος ποτέ.

ᾠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Ἵστασο φρικτῶς, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος διακονούμενος. καὶ καταστραπτόμενος φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν. καὶ ἱεροῖς θεῦ μενος ἀγγέλε ἄγγελε. καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντας σε. ἱερὲ γαβριὴλ ἀρχιστράτηγε:~

Ὥσπερ ὀξεῖς, ὁρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν. ὥσπερ στρατηγέτης δὲ. χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον. καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος. καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος:~

Ὑπερκαλεῖς, δυὰς καὶ ὑπερένδοξος, μιχαὴλ καὶ γαβριὴλ. θρόνῳ παριστάμενοι. τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε. ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀποχήν. ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα τοῦ δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι:~

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε. πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε. θεογεννῆτορ πανάγνε ἀγγέλων καύχημα. καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα. τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε:~

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος. καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν. ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι περὶ θεὸν, χορεύουσι μάκαρ. τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων πρὸς σὲ ἕλκυσον:~

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα. πρὸς τυπόμενον τὸν ὄντως σαφῶν μακάριον. πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν. τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε πάτερ στέφανε:~

Ὡς ἥλιος ἔλαμψας ἐν μοναστῶν συστήματι. ἁπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος οἷα περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς. τῆς σῆς πολιτείας. γλυκύτατε στέφανε. θεοφόρε πάτερ ὅσιε:~ Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν. οἱ προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν. μέλλουσαν γενέσθαι μητέρα τοῦ παντουργοῦ. καὶ πάντων δεσπότου. διόσε παμμύμνητε θεὸν καταγγέλλομεν. Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος. υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι. τῆς ὑπερφώτου τριάδος. διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν. ὡς ἀστραπὴ ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα. γαβριὴλ ἀστραπόμορφε. φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας:~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον θεουργικῶς τοῦ κρείττονος. ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι. τοῦ χείρονος μετείληφας. καινοποιήσας με λόγε. παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων:~ Εἰς τοὺς αἴνους

στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἀρχαγγέλου. ἦχος, αʹ.

Πρὸς τῶν ἀνευφήμοι μαρτύρων ἡμᾶς.

Γαβριὴλ ἀρχάγγελε θεοῦ, θεῖος ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι. καὶ ταῖς λαμπρότησι. καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου ἀυγαζόμενος. ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον φῶς ἐχρημάτισας. καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ:~

Γαβριὴλ πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον. καὶ θαυμαστὴ σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία, τὸ εἶδος συμπύρινον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φαῦσις ἄϋλος. ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος. πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ μάθησει τοῦ κρείττονος:~

Γαβριὴλ

Γαβριὴλ ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῶς προάγγελε. ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς θεομήτορος. σὺν αὐτῇ τῷ κτίσῃ, τὸν πάντων καθικέτευε. λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων. τοὺς σὲ γεραίροντας. καὶ τὰ θεῖα εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει. δεχομένοις πάντοτε :~

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑωσφόρος. διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον. τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ. ἀξιύμνητε Γαβριὴλ ἀρχάγγελε :~ Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς θεοῦ μητέρα εὐλογημένη. πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰ βούλει τις ἦχον δοξολογίας μεγάλην. ἀλλ' οὖν εἰς τὸ Θεὸς κύριος ἐν τοῖς ὀκτωήχου. εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ζήτει τὴν ἀκολουθίαν σεπτ. ς'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Γολινδούχ. ἡ ταύτης ἀκολουθία, ψάλλεται ὁπόταν βούληται ὁ προεστώς. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς περσίδος σεμνή, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας. ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι. τὴν οἰκουμένην περιαυγάζουσα. καὶ ἀθείας νύκτα διώκουσα. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες ὑμνολογοῦμέν σε :~

Θείαις σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῇ ἐνδημήσαντα. καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα, τὰ ὄμματα. πρὸς πᾶσαν πάλην τολμηρῶς ἐχώρησας. τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας. τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς. ἔστεψέ σε κύριος, ὁ ὑπεράγαθος :~

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν ταῖς πληγαῖς ὁμιλεῖν. καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, ἀθλοφόρε ἔνδοξε. κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορριφεῖσα ἡμέραις πλείοσι. τροφὴν ἐτρέφου μὴ διαρρεύσαν. δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον. ἐκ τῆς αὐτοῦ. βλάβης ἀνενόχλητος μάρτυς προσμείνασα :~

Ὁ κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίροις Γολινδούχ, μάρτυς ὡραϊσμένη.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ δεσπότῃ ἐν οὐρανῷ. παρεστῶσα ἔνδοξε. καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς. λαμπομένη πάντοτε, ἡμᾶς. εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς μάρτυς καταύγασον :~

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς ἀστὴρ ἀνέλαμψας. εὐσεβείας φαεινός. καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχάς. ἐπιγνώσει θεϊκῇ θεομακάριστε :~

Ἰχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς. Γολινδοὺχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς. σεαυτὴν ὡραΐσασα καὶ νῦν. εἰς νυμφῶνα νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα :~ Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος. ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται γαστρός. θεοτόκε σε διὸ πάντες δοξάζομεν :~

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεόν, ὅλως πεφωτισμένος. ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς. βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς. ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο :~

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριστόν. τῇ θεογνωσίᾳ, προσεχώρησας μάρτυς. καὶ τὴν κλῆσιν εὐσεβῶς. ὥσπερ τὴν πίστιν τὴν σήν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι :~

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι πίστει. ἐπιμεμνοῦσα μάρτυς ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς. τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως θείαν ἐπιφάνειαν :~ Θεοτοκίον.

Γνωστῶς κατίδωμεν Θεόν. σαρκωθέντα παρθένε. ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων. δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, πίστει σε δοξάζομεν :~

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ πανεύφημε, κατὰ θυμόμενοι. πρὸς τὸν κύριον δρόμοι ταῖς τοῦ ἐχθροῦ. πέδαις οὐ κεκώλυνται. ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ τὰς πορείας θείῳ πνεύματι :~

Λυθῆναι σπεύδουσα. παθῶν συγχύσεως. καὶ δολίας ἀπάτης μάρτυς δεσμούς, χαίρουσα

σα

σα ὡμίλησας. κατὰ δεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος :~

Ἰσχὺν σοι δίδωσι Χριστὸς ὁ Κύριος. ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηράς, στρέβλας ἀξιάγαστε. δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, τὰ πάντα κόρη μηχανήματα :~

Δεσμὸν διέλυσας τῆς παραβάσεως. τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος. παρθενομῆτορ οἱ πιστοί. διὰ τοῦτο σε δοξάζομεν :~ ᾨδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας. φύλαξ δεικνυμένη διὰ ταγμάτων Χριστοῦ. ἀγλάϊσμα μαρτύρων μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες. πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν. πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος ἔνδοξε :~

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινόν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνή, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος. δράκοντι συνοῦσα, ὅστις ᾐδέσθη τε. Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοὺς μάρτυρα :~

Μεμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, μήτηρ Θεοῦ παραβάσεσι. σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε. οἰκτεῖραι με καὶ σῶσαι, τῇ μεσιτείᾳ σου :~

ᾨδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέρριψαν λάκκῳ σε. κατὰ ταῦτα τῷ δυσμενεῖς, ἐν ὧ ἡμέραις πλείωσι, βρῶσιν οὐδ' ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς ἀνδρῶν, ἐτρέφου γάρ, θείῳ ἄρτῳ τὸν κτίστην μεγαλύνουσα :~

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ μάρτυς θείων, πολυχρονίαν κάθειρξιν. κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα. ἀγωγαῖς, καὶ τὰ πάθη ὑποτάξασα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἐν τοῖς ῥοπάλοις τύπτεσθαι. καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις πανεύφημε. θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπερρώννυεν :~

Ὑφάνας ὁ ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολήν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου. τοὺς γυμνωθέντας θείαις καταστολαῖς, ἐφαίδρυνεν ἄχραντε. διὰ τοῦτο σε πόθῳ μακαρίζομεν.

ᾨδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Ἐγυμνοῦν τὸ περιέφορον οἱ ἄφρονες. παικτικῶς πόλιν ἅπασαν. ὁρωμένης δέ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνή. αἰσχύνης τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες :~

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας. μάρτυς θεομακάριστε. ἐδυνάμου γάρ, ὁ Χριστὸς σάρκα δι' ἡμᾶς. φορέσας συνώμοσοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδούχ. ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ :~

Ῥωμαλαίως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας. κάθειρξιν ἀξιάγαστε. ὥσπερ κόσμον δέ, τὰ κλοιὰ περιφέρουσα σεπτῶν. Χριστοῦ παθημάτων κοινωνός. ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοὺχ γέγονας :~

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος. καὶ πνεύματος πανεύφημε. ἡ τεκοῦσα σε. νουθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς. Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς. ἀποκαλύψεσι φρικταῖς. τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς :~

Ἱλαστήριον κεκτήμεθα πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεὸν σε πάντοτε. ἐξέλου ἡμᾶς. τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν. καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς. ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν :~ ᾨδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐν μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν. καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε. θεία [illegible] δυσμενὴς πονηρότατος. μάρτυς ἀθλοφόρε φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐν ἀθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας. Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα. μάρτυς μιμουμένη μεθ' ἧς σε ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπυρώθης τῷ πόθῳ τοῦ παντοκράτορος. καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος. ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, μάρτυς ὑπερέβης καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης :~

Νοερῶς ἐνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι. τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι. αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε. μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην :~

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα. τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρώσασαν. πράξεως ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου. δεῖξον

ξον καρποφόρον θεὸν ἱλεουμένη:~

ᾠ. θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰδεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι. ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι. τῶν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα. τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν καὶ πρέσβευε:~

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπηστράψας, ἡ καρτερὰ, καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις. καὶ πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε. φέγγει θεογνωσίας καὶ ἀπεμείωσε. πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν θεομακάριστε:~

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, τῶν ἱερῶν, αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι. τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, μάρτυς πηγὴν θαυμάτων ἔδειξας χάριτι. τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τοῦτο προσψαύουσι:~

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις. ἀγγελικῶν ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου. πάντες ἐν εὐφροσύνῃ πανηγυρίζοντες. μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε:~ Θεοτ.

Φωνὴν ἀγγέλου ἁγνὴ συνέλαβες. λόγον πρὸ ἡμῶν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος. καὶ τῶν ἁμαρτημάτων λύσιν παράσχωμεν. ὅθεν εὐχαρίστοις σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀκύλα, ἑσπέρας τὸ ὅ. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α. Τῶν οὐρανίων.

Ἡ αὐλος ὁ μέγας θεόφρον, τοῦ κόσμου ἥλιος. ὤφθη φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε. φωτισταῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι. καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας:~ Ὅμοιον.

Ἡ καθαρά σου καρδία τοῦ θείου πνεύματος. φωτισταῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθεῖσα πλουσίως, ἀκύλα θεηγόρε. φωτοειδὴς ἀληθῶς ἐχρημάτισας. καὶ τῶν εἰδώλων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας:~ Ὅμοιον.

Οἱ τῷ μαζῷ σου τῷ θείῳ πίστει προσερχόμενοι. καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες ἀκύλα. λυτροῦνται νοσημάτων. παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων. ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς θεὸν, μεσιτείαις ἱερώτατε:~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη, ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν. ὡς ἀμεμφὴς προστάτις, τῶν πιστῶν θεοῦ, προσάγουσα τῷ κτίστῃ. τὸν ἱλασμὸν, αἰτουμένου τοῖς δούλοις σου. ὡς παντελὴς σωτηρία, καὶ ἱλασμὸς. τῶν ψυχῶν ἡμῶν παράμονε:~ σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα. μήτηρ ἁγνή. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν ἱερὸν ὑμνήσωμεν ἀκύλαν πόθῳ.

ᾠ. α. ἦχος δ. Ἄσατε λαοὶ ἄσωμεν.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, ἀκύλαν μελῳδήμασι. καὶ ἐκβοήσωμεν. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, οἰκτίρμον πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος:~

Ὅλον σαυτὸν, μάκαρ δοχεῖον τοῦ πνεύματος. φωτοειδὲς ἐτέλεσας. καταστραπτόμενος. ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει ἐφωταγώγησας:~

Νόμοις χριστοῦ ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν. τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες. καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας θεομακάριστε:~

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων ἔνδοξε. καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη. πιστῶν ἐπιτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου:~ Θεοτ.

Λόγῳ σε μνηλόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες. τὸν διὰ λόγου ἅπαντας, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτο σε λόγοις. ἐν θείοις ἀνυμνοῦμεν θεοχαρίτωτε:~ ᾠ. γ. Ἐστερέωσον ἡμᾶς.

Ἐπόθησας θεὸν ὡς θέμις ἔνδοξε. τὸν μόνον δεσπό-

δεσπότην καὶ βασιλέα. καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα. ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας:~

Ἰσχύι τοῦ σεπτοῦ καὶ θείου πνς. ἀκύλα πανεύφημε τοῦ βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες. ἐναθλήσας γενναίως ἱδρῶτα τε.

Νοῖς σου καθαρῶν ἐναπειργαζόμενος. τὴν δόξαν κυ ταύτης μετέσχες, τελεώτερον μακάριε. μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα:~ Θκ.

Ὁ μόνος καθαρὸς, ὁ μόνος κε. σὲ μόνην, ὡς ἔγνω καθαρωτέραν. πάσης κτίσεως παναμώμε. ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ εἱρμός. Ἐστερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κε.

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ παύλου τοῖς ῥήμασι καταυγασθεὶς τὴν ψυχήν. ὡς ἥλιος ἔλαμψας θεογνωσίας φωτί. ἀκύλα μακάριε. στέφος δὲ μαρτυρίου ἀνεπλέξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις ποταμοὺς ἰαμάτων. τοῖς πίστει ἑορτάζουσι μάκαρ τὴν μνήμην σου:~ Θκ. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ, καὶ θῷ. παρθένε πανάχραντε. ὄλεσον αὐτοχείρως τῶν βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου φιλοπόλεμα ἔθνη. τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον:~

Σταυροθκ. Ὅμοιον.

Ἐφ᾽ ὃν σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο. ἡ ἄχραντος μήτηρ σου λόγε θῦ μητρικῶς. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο θαῦμα υἱέ μου. πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ. ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος:~ ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα κε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε:~

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς ἀκύλα δυσσεβείας. πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας:~

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς κατέβαλες ἀκύλα. ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος:~

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ χῦ τὸ αἷμα σου κενώσας. ἱερεὺς καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ:~ Θκ.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν τοῦ βασιλέως θρόνον. θκε δέσποινα ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεί, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε. τῶν τῇ πικρᾷ πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνηδύνας ψυχάς. ὡς ἱερομύστης ἀκύλα πανεύφημε:~

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ ἱεροῦ, παύλου μαθητὴς γὰρ θεῖος ξεναγός. ἐγένου τὰ θεῖα σοφῶς παιδευόμενος:~

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρόν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερόν, ἀνεράμενος παῦλον. πρὸς τούτου τὰς αὐγάς, ἐδέξω τοῦ λόγου, στερρῶς λαμπρυνόμενος:~ Θκ.

Μήτηρ καὶ δούλη χῦ. τοῦ σαρκωθέντος δι᾽ ἡμᾶς γέγονας. ὃν ἐκτενῶς, πάντοτε δυσώπει τοῦ σώζεται ἡμᾶς. τοὺς σὲ θκον ἁγνὴν ὀνομάζοντας:~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι. μάκαρ ἱερώτατε. ὅθεν εὐλόγησεν. ὁ τῶν ἁπάντων κς εἰς αἰῶνας ἀκύλα θεόπνευστε:~

Νοσημάτων παντοίων ἐξάλειμμα. καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον. ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε. θεοφόρε ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαι σου θείως στελλόμεναι. καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ θῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν. ὁδηγία καὶ τεῖχος σεπτός:~ Θκ.

Κυριώνυμε κόρη παναμώμητε, τὸν ἀγαθοδότην θεὸν ἡ κυήσασα. τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε. πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνδρομος καὶ συνοδίτης. γεγονὼς ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδαχαῖς. καὶ θαυμασίοις κατηύγασας. στέφανον δόξης ἀκύλα δεξάμενος:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιδ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀκύλα.

Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ παῦλος λόγος.
Ἤγρευσε δ᾽ ὡς θήραμα θεῖον ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς πράξεσι Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ. ἱερὸς καὶ μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰούστου.

Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸν βωμόν, πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης ἐν τοῖς νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ τριβοῦνον Κλαύδιον. παρ' οὗ εἰς Χριστὸν πιστεύσαντα, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. ἐρωτηθεὶς δέ, καὶ τῇ πίστει Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπών, τείνεται σφοδρῶς. καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται. καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν, κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται. καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας ὑποτίθεται. καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθείς, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέδωκε. μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ, Ὀνησίμου. καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ θείῳ πνεύματι. ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας. καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας. καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας. καταστολὴν φωτοειδῆ καὶ φῶς σεπτόν:~

Λιμῶμοι τῷ σῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας. ἄρτῳ τῶν λόγων ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας. καὶ τῆς οὐρανίου τραπέζης κοινωνοὺς ἀπετέλεσας. ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος:~

Ἁγίῳ ναῷ οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ ῥῶσιν κομίζονται. καὶ παθημάτων ἀπολύονται. καὶ νοσημάτων καθαίρονται. ἀνυμνολογοῦντες σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πάνσοφε. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Νεκροῦται τὸ πρίν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει πανάμωμε. σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον παρθένε ἐζώωσας. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν. εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα:~

ᾨδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς οἴκους, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις. καὶ αὐτόπταις τοῦ λόγου χαρμονικῶς κατοικῶν. ἀκύλα καὶ θέσει θεούμενος. μέμνησο τῶν πίστει καὶ πόθῳ σε τιμώντων:~

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοί, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων. ἀναβλύζουσι μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν. ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε. καὶ τὰς παρατάξεις βυθίζουσι, τοῦ πλάνου:~

Θέσει θεούμενος ἀεί, ὁ ἐπιζῶν τῷ θεῷ νοῒ ἀΰλῳ. ὅλως φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός. καὶ βλέπεις ἃ βλέπουσιν ἄγγελοι. ἔνδοξε ἀκύλα Χριστοῦ ἱερομύστα:~ Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς ἁγνὴ αἰτίαν. ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς. ὀφθέντα τεκοῦσα πανάμωμε. τοῦτον ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων.

ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ εἰκότα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ. βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σωματούμενον θεόν. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις. ἱερὸν πεφυκότα κειμήλιον τοῦ λόγου καὶ σεπτόν. τοῦτον τε πάνσοφον κήρυκα. καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα. καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν. συνελθόντες ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν:~

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης. καὶ θεῖος τοῦ σταυροῦ ἀθλητής. καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος. τῶν ἁγίων ἀγγέλων, ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς. τὸν δεσπότην δυσώπει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες ἀκύλα. τοῦ κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ. καὶ ἱερώτατον μάρτυρα. καθαιρέτην,

εἰδώλων. καὶ γνώσεως θεοῦ ἀσκητικῶν. διὸ σεβεῖ διανοίᾳ θεόφρον μακαρίζομεν :~

Η παμμεγίστη σου μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ. ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχάς. τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε. ἐν ᾗ πρέσβευε μάκαρ. δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν. καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σελαγίαν. προεώρα προφήτης. τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός. παρθένον μόνην βαστάζουσαν. τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς. τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, παναμώμου θεότητος:~

Ὁ εἱρμός. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον. τὸν ἀρρήτῳ. Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στίχον. τῆς ὀκτωήχου. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιε΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων, κηρύκου καὶ ἰουλίττης, τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Εἰς τὸν ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι. ἀτελεῖ τε σώματι μάρτυς κήρυκε. ἀνδρειοφρόνως κατίσχυσας. διὸ προβήματόν σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν. καταβάλλει θανάτῳ σε. μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω. ἧς ἐπέβης, ἐναστράπτων τοῖς ἐπι... τῷ ἐρρεόμενος αἵματι :~ Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος. ταῖς ἀρδείαις τοῦ πνεύματος, ἰουλίττα ἔνδοξε τῶν ἐκ σπλάγχνων σου. ἀναβλαστήσαντα κήρυκον, προσάγεις θυόμενον. καὶ λινοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον. μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον. τὰς καρδίας. κατ' εὐφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου :~ Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν. ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐν ὁρῶσα δὲ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν. τὸ μαρτύριον διπλοῦν, ἰουλίττα δεικνύουσας. ὅθεν μένει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους. ἀθλοθέτης. ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθληταῖς. παντοδυνάμως δωρούμενος :~

Δόξα ἦχος, πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τελεστὴν ὄντα τύραννον αἰσχύναντα. ὢ τοῦ θαύματος μεγάλου ἐθήλαζε. καὶ τεθνηούμενος τῇ γαλουχίᾳ ἐβόα. μὴ ποσοῦ μῆτέρ μου τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν :~ Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν. ὁρῶσα ἡ παναμώμος. θεός, κρεμαμένην μητρικῶς. ὠδύρετο βοῶσα, υἱέ μου καὶ θεέ μου. σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε :~ Εἰς τὸν στίχον. τῆς ὀκτωήχου. Δόξα ἦχος, πλ. δ΄.

Ὁ τελετὴς τὴν τελάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριζεν. παῦσον ὦ μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἅνωθεν ὁ κτίστης βλέπει καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι. τὰς δεήσεις.

Ἢ σταυροθεοτοκίον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος. τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου. προσηλωμένον ἑκουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς. οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν. ἀχάριστος ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε :~

Ἀπολυτίκιον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κήρυκον ὑμνῶ. σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντα λόγον τὸν ἐκ πατρός. σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρός. μαρτύρων τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γέγονατε :~

Ἡ ἔνθεος μάρτυς ὡς φωταυγής. σελήνη συνοῦσα, τῷ ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς. τεχθέντι κηρύκῳ. πᾶσαν κτίσιν ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσι :~

Ῥεόντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς. κινούμενα μαρ-

μάρτυς. καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν υἱὸν. φέρου-
σα σὺν τούτῳ τῶν ἀμώμων. καὶ διαβόλου
τὴν πλάνην ἠμαύρωσας:~

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-
τυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν. μάρτυς
ἰουλίττα. βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου θυγά-
τηρ γεγένησαι:~ Θκ.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ. καὶ ᾅδου τὸ
κέντρον ἠφανίσθη μῆτερ ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν
ἀθάνατον δεσπότην. θανατωθέντα σαρ-
κὶ ἀπεκύησας:~

ᾠδ. γʹ. Οὐρανίας ἁψῖδος. ὀροφουργέ.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως.
διαιωνιζούσης τε δόξης, κατηξιώθητε, μάρ-
τυρες ἔνδοξοι. τοῦ διαβόλου τὰ κέντρα. πό-
νοις, τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες:~

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος.
ταύτην ἐμιμήσω τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμε-
νος ἔνδοξε κήρυκε. θωπευτικῶς προσελ-
θόντι. καὶ συλῆσαι ἀξιοῦντι σε τὰ ἡττήτον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς οὐδὲν θέμενοι, στό-
μα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν καταυχώμε-
νον. μὴ πονηρὸν κακόν, τῇ τοῦ σταυροῦ πανοπλίᾳ.
παντελῶς ἠδάφισε καὶ ἐξηφάνισε:~ Θκ.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄ-
χραντε. λόγος ὁ τοῦ παντὸς οὐσιώσας, σοῦ τὴν
παναμώμητον γαστέρα ᾤκησε. καὶ σὰρξ ἀ-
τρέπτως ὠράθη. καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ
ὑπερούσιος:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ κύριε.

Κάθισμα ἦχος, πλ. δʹ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητούς, μαργαρί-
τας Χριστοῦ καὶ ἀθλητάς. κήρυκα ὑμνήσω-
μεν καὶ τὴν τούτου μητέρα. τῷ τελετεῖ γὰρ
τοῦτον ἐκθρέψασα γάλακτι. τῷ θεῷ θυ-
σίαν προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς
νίκης σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο
ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρεσβεύουσι
πίστει βοήσωμεν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ
τῶν πταισμάτων:~ Δόξα. ὅμοιον.

Παναγία παρθένε μῆτερ θεοῦ. σταυροθεοτοκίον. ὅμοι.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ
ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἠλάλαζε δα-
κρύουσα καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν κόσμος

Ἰούλιος.

ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν. ἣν ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα
ἐλέους. μακρόθυμε κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι
καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν. τοῖς
ἀνυμνοῦσι σου πίστει τὰ θεῖα παθήματα:~

ᾠδ. δʹ. Εἰσακήκοα κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι. καὶ τελείῳ τὰ μάρ-
τυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβα-
λες. τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, μάρτυς ἰουλίττα
βότρυν ἐξελώθησας. τὸν γενναῖον ὄντως κή-
ρυκον. μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα:~

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷα περ ἀμνὰς ἀρ-
νίῳ τῷ μάρτυρι. ἰουλίττα ἀξιάγαστε. σφρα-
γιζομένη μάρτυς ἔνδοξε:~

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει
περιφερόμενοι. ἀθλοφόροι κατεβά-
λετε. καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε:~ Θκ.

Νόμῳ φύσεως παναγία. ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν
κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται τὸν πλάστην
γάρ. ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας:~

ᾠδ. εʹ. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τειρομένη θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμα σου δα-
πανωμένη τε. τῆς φθορᾶς τὸ πάχος ἐξε-
δύσω, στολὴν ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ παρθένου
μονογενὴς σάρκα φορέσας. τοὺς ἀνθρώ-
πους θεώσας ἐνέδυσεν:~

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, μάρτυς πανασίδιμε
καταφρονήσασα. σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ
ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα. ἰουλίτ-
τα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη. αἰω-
νίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας:~

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφε-
ως μάρτυς συνέθλασας. στερηθεῖσα πλού-
του. τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι. μὴ σα-
λευομένην παραλαβοῦσα βασιλείαν μετὰ
πάντων μαρτύρων πανεύφημε:~ Θκ.

Ὁ θεοῦ θεὸς λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν
καὶ ἔμψυχον. ἐκ σοῦ παναγία. καὶ διοίκη-
τον ἐγένετο αὐτός. καὶ ἐθέωσέ με τὸν πα-
ραβάσει ἀπωσθέντα. ὃν ἱκέτευε σῶσαι
τὰ σύμπαντα:~

ᾠδ. ϛʹ.

ᾠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ὑπὲ πλάσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ. τῇ τοῦ σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν. βυθίσαντες τὸν φαραὼ. τὸν ἀόρατον αἵματος ῥάμασι.

Ἐκρότησε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ. ἡ ταρσὸς Ἰουλίττα, τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ υἱῷ. καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι:~

Ἠλόγησας πολυπλόκων βασάνων. καὶ φυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης σὺν νεοττῷ. ἀναπτᾶσα καὶ πάντων ὑπεράρθεισα παγίδων τοῦ ὄφεως. πανεύφημε, καὶ εἰς μονὰς οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας:~ Θεοτ.

Ἀεῤῥίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ. τῆς πρεσβείας ἐναπόκοψον κόρη. τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου. καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι. ἃ πάντων γὰρ τὸν φυτουργόν. τὸν θεὸν καὶ σωτῆρα ἐκύησας:~

Ὁ εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ χριστομάρτυς. Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μεγαλοφώνως, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζεν. σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα:~

Ὁ οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου. ἵν᾽ ὅπως ἐπαξίως, διισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ, τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα. διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε. ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ. δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα. ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς. ἧς οἱ ἀθληταὶ τυχόντες ἀπαύστως μέλπουσι. σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιε΄. Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τε θλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον υἷα δ᾽ ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως. ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας. ἐν ᾗ Ἀλέξανδρος τις ἡγεμὼν, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ᾽ οὗ ἡ μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἀποσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδὸς, ὃν κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἑλκύσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθεὶς ἀλλ᾽ ἀτενὴς ἐνορῶν τῇ μητρί. καὶ ὑποψελλίζουσῃ τῇ φωνῇ, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτὸ, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τείχους συντριβὲν αὐτοῦ τὸ κρανίον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. ἡ δὲ μακαρία Ἰουλίττα μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Οὗτος ὁ μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου. γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ ἀσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης. καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν βασιλίδα ἀνέζευξε κελεύσει βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων. παραυτίκα, ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος, ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσὴφ, φυλακαῖς διαφόροις

πρὸς

περιπολήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ
πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τίμιος τῶν ἀσε
βῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βα
σιλέως ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπο-
λογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων
κακώσεων ὑφίσταται πάθη. καὶ σκοτεινο-
τέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κα-
τακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους
βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πά
σῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς
τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὅπι-
σθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀνεσιν εὑρη-
κώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις, ῥυσθείημεν ἐκ
παντοίων δεινῶν, ἀμήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος λωλιανοῦ. στί.

Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους.
Ὁ λωλιανὸς οὗ ποσὶ κρυστὸν τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀβουδίμου. στί.

Ἀβουδίῳ μάχαιρα προσέξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ προσέξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Παῖδες ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα. ὁ παρά-
νομος θεόφρον ἰουλιττα. λογισμοῦ τὸ στερ-
ρὸν ἐσάλευσεν οὐδ᾽ ὅλως, ῥάβδον καὶ γὰρ
δυνάμεως, τὸν σταυρὸν χριστοῦ κατεῖχες :~

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν. ἐναπέσβε-
σαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας. οἱ χριστοῦ ἀθληταὶ κραυ
γάζοντες προθύμως. εὐλογητὸς εἶ κύριε :~

Φέρουσα μάρτυς ἐν ἀγκάλαις ὃν ἐκύησας
ἐπ᾽ ἐσχάτης τῷ σταδίῳ. καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν
ἐτέλεσας ἀγῶνα. ἀναβοῶσα κύριε ὁ θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας :~ θεοτ.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες. μακαρίζομεν
γενεαὶ πᾶσαι κόρη. μακαρίου θεοῦ μητέρα σε
δειχθεῖσαν. τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας.
μακαρίους ἐκτελοῦντα :~

ᾠδὴ η. Νικηταὶ τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς ἐκ-
κλησίας. ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν
γῆν τοῖς θαύμασι φωταγωγοῦντες. δυσσε-
βῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον. τῶν
ὑμνολογούντων χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος

ὤφθης θεόφρον. τὸν σεπτόν σου γόνον
φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας. τὰ φυτὰ
βοῶσα. σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα. σὲ ὑπε-
ρυψοῦμεν χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὡς περ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα
ὡραιοτάτη. ἰουλίττα φέρεις. κήρυκον τὸν
ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς παρθέ-
νου. ἀμνῷ ἀνατείλαντι. καὶ σφαγιασθέν-
τι δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν :~ θεοτ.

Σαρκωθεὶς ὁ λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων
σου αἱμάτων κόρη. τοὺς πεπονθότας
πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη.
ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν ἄχραντε. ὃν ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου. καὶ φλογὸς τῆς χάρι-
τος οὐ γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου. σφό-
δρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε.

ᾠδὴ θ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰάματα φέρει ἡ σορὸς, τῶν ἐνδόξων ἀθλοφό-
ρων τῆς χάριτος. τοῦ θείου πνεύματος. ἐπαρδόμε-
νη δεῦτε ἀρρύσασθε. καὶ ἁγιάσθητε ψυχάς.
καὶ νόσων καθάρθητε. οἱ φιλομάρτυρες.
τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξανθήσατε κοι
λάσι μακάριοι. ὡς κρίνα εὔοσμα ὡς πα-
ραδείσου θεῖα βλαστήματα. μυρεψικὴν
ὡς ἀληθῶς στάζοντα τερπνότητα. καὶ τῶν
πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευ-
φραίνοντα :~

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλ
λίνικοι μάρτυρες. καὶ τοῖς ἀγγέλοις σα-
φῶς, ὁμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε. νί-
κης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὸν περι-
κείμενοι. καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν
ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι :~

Ἤνεγκεν οἷα περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν
υἱὸν αὐτῆς φέρουσα. λύκων ἀνάλωτος μέ-
σον διῆλθε καὶ εἰς ὄψιον, μάνδραν ἐσκή-
νωσεν ἀεὶ τούτων παρακλήσεσι. κύριε σῶ-
σον ἡμᾶς. τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην
σέβοντας :~

Φωτὸς πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττου-

σαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι. καὶ πονηροῖς λογισμοῖς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή. τὴν ἀπόρρητον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία. ὑπῆρξας θαυμαστότατα, κήρυξ ἀθλοφόρε. σὺν μητρὶ ἐγκαλοῦ Χριστῷ. Ἰουλίττῃ, ἠξιώθητε τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος. μετὰ πάντων ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς ἐλέους ἀξιωθῶμεν:~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τὸ τίμιον, χαῖρε θρόνε κυρίου. χαῖρε σκηνὴ ὑπὲρ πάντων θαυμαστόν, χαῖρε κούφη νεφέλη. χρυσοῦν θυμιατήριον. χαῖρε μῆτερ ἄχραντε. καὶ βασιλέως καθέδρα. χαῖρε ἄνοχε λιμήν, καὶ προστάτις πάντων θεοκυῆτορ παρθένε:~

Εἰς τοὺς αἴνους στίχοι γ'.

Δὰ τὸρ ὕμ. τῶν γ' α'. ἦχος, α'. Τόρμαμου.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν καὶ κήρυκα τῆς πίστεως. σὺν μητρὶ θεόφρονι ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου θεοῦ. καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως. σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν:~ ἦχος, β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε πιστοὶ τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες στέψωμεν. δυάδα πανάγιαν, τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην καὶ τῶν τυράννων τὴν ἐπίνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν λέγοντες. χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε. ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε πανμακάριστε. ὁ τελετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα. τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερώνυμον ἄθλησιν. οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων κύριον. τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος. καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα. ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου μάρτυς Κήρυκε. αἴτησαι σὺν τῇ μητρί σου Χριστὸν τὸν θεόν. δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ ὡς τῆς τριάδος μέγας ὁμολογητής:~

Δόξα ἦχος. Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀναφανεὶς ἐν μάρτυσι. τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἀφ' οὗ τὸν ἄναρχον λόγον ἐδέξω πανεύφημε. τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ μητρί σου τὸν κτίστην ἱκέτευε. ἵνα σώσῃ ὡς σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα. ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν. θέλοντα ἑλκόμενον θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός. ὅμως ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε:~

Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος, δ'. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεής. Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλίνικος μάρτυς. καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου Βελίαρ ἀνδρικῶς καταπατήσαντες. τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν ἁγίαν τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν. τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

σταυροθεοτοκίον.

σταυρόν. Ἐδίωκας συμεὼν.

Ἐφορῶν παρθένε ἀμώμως, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, συμεὼν σοι ὡς ἔφησε. ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι. ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνοις. καὶ ταῖς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν υἱὸν, θεοῦ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνέκραυγαζον, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με. ἀλλὰ ἀνάστα σὺν ἀναστῆθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθης καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ὀκτωήχου, ς. ἤγουν. ᾠδὴ τῶν ἁγίων. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος, δ΄. ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνοις. στίχ. αἰνεῖτε παῖδες κύριον.

Ὁ ἀπόστολος πρὸς κορινθίους: α΄. Ἀδελφοὶ ὅτε ἤμην νήπιος. ἀλληλούϊα. ὡς τὸ ἀγωγεγαλακτισμένον. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν ζήτει σαββάτῳ Κοιμωμικὸν. Ἀγαλλιᾶσθε. δίκαιοι ἐν κυρίῳ:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ις΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀθηνογένους. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱδρῶσιν ὥσπερ φαιδρὸν. περικείμενος ἔνδυμα. ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ᾽ οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν ἅγιον. τῷ παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος. καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀΰλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ. θεία λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν:~ ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε χριστῷ. ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα. καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ᾽ ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον. χοροῖς μαρτύρων ἀναλαμβάνεται. θέσει θεούμενος. καὶ πρεσβεύων πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν. τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί:~ ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς. τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε. καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν. ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν, ἐν θέῳ ἀθέμει καταπλουτήσασα. ταύτης δεήσεσι,

σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε τοὺς θεοῦ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας τὸν ὑπεράγαθον:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐδυσωπούμενοι παρθένε ἄχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν. συσχεθέντων ἐν θλίψεσι μὴ παρίδῃς τέλεον. ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς. τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως. ὦ πανμακάριστε, παναγία ἄχραντε σὺ γὰρ ἡμῶν. τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

σταυρόν. ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα. ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι. καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν. ὅτε ἑώρακεν, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα θεὸν καὶ ἄνθρωπον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων εἰς δ΄. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἀθλητῶν μέλπω χριστὲ τὸ κλέος. ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται:~

Τάξεσιν ἀσωμάτων, νῦν ὑπὲρ πολλῶν ἀξιάγαστε. ἱεράρχα καὶ μάρτυς. τοὺς ὑμνοῦντας σε πίστει περίσωζε:~

Ὡς περ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς θεομακάριστε. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων προσηνέχθης θεῷ διὰ πίστεως:~

Νόμοις τοῖς τοῦ δεσπότου. δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος. τῶν χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο:~ θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον. ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων ἀπειρόγαμε. τὸν αἰώνιον λόγον. ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας:~ ᾠδὴ, γ΄. ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας. εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ λυτρωτὴν καὶ παντοικτίρμονα:~

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεσμοὺς μηχανουργίας. τῇ πρὸς τὸν θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει. ἀθηνογένης ὁ μάρτυς καὶ ἱεράρχης. σὺν μαθηταῖς

δόξης ἠξίωται :~

Ἠλίκωσαν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα. ταῖς μαρτυρικαῖς ἐν στάσεσιν οἱ θεῖοι. καὶ κατακαυχάζουσι πάντων τὰς διανοίας. ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι :~

Τέμας τοὺς στερροὺς ἱμᾶσιν ὁ παράφρων. ξέσεις ἀπείρως μαστίζων ἀνενδότως. ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τὸν τόνον τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα :~ Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὄντως ἁγνὴ ὑψηλοτέρα. καὶ τῶν σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα. ὡς τὸν ἁπάντων δεσπότην καὶ βασιλέα, ὑπὲρ φύσιν κυοφορήσασα :~

κάθισμα. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν. ἀθλήσει τὸ δεύτερον τελειότατα τῷ μόνῳ θεῷ ἀνηρέστησας. ἱερεύς τε καὶ μάρτυς γενόμενος θεοφόρε. στίφος δὲ προσηγάγω μαθητῶν τῷ δεσπότῃ. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντός. ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα. τῷ τόκῳ σου θεόνυμφε. ῥῦσαι με τῶν παγίδων τοῦ δολίου βελίαρ. στῆσον με ἐπὶ πέτραν τῶν Χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας :~ σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Νῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι. τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις, οἱ θεόφρονες :~

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος. χρηματίσας τατηξίωται. ὁ ἀθηνογένης θείας χάριτος :~

Ῥητορεύοντες μαρτύρων, σάρκωσιν τοῦ λόγου καθ' ὑπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν θάνατον. πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες. Θεοτοκίον.

Ἰσοδυνάμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον. ἐσωμάτωσας πανάμωμε. τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα :~

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες.

Ἐτομώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα. παθοκτόνον. πάθος διεκόμισας, τοῦ ἀπαθοῦς ἀξιάγαστε :~

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσεσμήνοχε τῷ δεσπότῃ. μαθητὰς ὁ μάγυειν, ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος :~

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου μάρτυς ὁ φωτοδότης. πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι :~ Θεοτοκίον.

Μετὰ καὶ παρθένον εἰδότες σε πανάγια, συμφώνως γεραίρομεν. καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν :~ ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτὴρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, ἀθηνογένης ἐπέτυχε. καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν χορὸς ἐστεφάνωται. ἀσκήσας τὸ πρότερον. καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν :~

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτόν, μνημόσυνον ὁ δεσπότης σου. πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτόν, ἐντεύξεις μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητός, ἐδείχθητε ἀξιάγαστοι. τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες. καὶ τοῖς θείοις ἄνθεσιν. εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε :~ Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτὸς τὸν νομοδότην ἐβάστασας. λυχνία ὡς φωταυγὴς τὸ φῶς ἀπεκύησας. ὡς ῥίζα ἀπότιστος. τῆς ζωῆς τὸν βότρυν θεοτόκε ἀνεβλάστησας :~ ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτὴρ πολλαὶ γάρ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ις΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀθηνογένους, ἐπισκόπου γενομένου πηδαχθόης. Στίχοι.

Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους.

Γενναίως ὑπήνεγκεν ὥσπερ ἀδάμας.

Ἀθηνογένην ἐν καιδεκάτῃ ξίφος ἔταμεν.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἦν ἀπὸ σεβαστείας, ἐπὶ διοκλητιανοῦ βασιλέως. καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ φιλομάρχου ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ. ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε. προκατεσχέθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ μοναστηρίῳ ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν. ἀλλὰ

καθ'

καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς δύο αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεαρὸν προσάγειν ἐν ᾧ ὃ καὶ γέγονεν. ὥραν τὸ γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἁγίων εὐαγγελίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος. καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατεθεῖσα τῷ ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα. ὧν θυόντων, οἱ συνειλεγμένοι εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἁγίου. καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀβουδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ. κατεσχέθη δέ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθείς, σιδηραῖς ὄνυξι ξέεται. καὶ μένων ἀκαμπής, καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις δεκίου. διὰ δὲ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν, συνελήφθη. καὶ τὸν χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ σταυροῦται. καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Τῶν χαλδαίων ἡ κάμινος πυρὶ φλογιζομένη. ἐδροσίζετο πνεύματι θείῳ ἐπιστασίᾳ. οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα. τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου ἀπετέφρωσας ὕλην κακίας μακάριε. εὐλογητὸς βοῶν ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις. καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα τῶν αἱμάτων ὄμβροις. μειώσαντες μάρτυρες ὡς στρατιῶται χριστοῦ ἀνευφημείσθωσαν :~

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παραμόνῳ προστάξει. καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι πολυπλόκοις βασάνοις. ὡς πύργοι ἀκλόνητοι οὐκ ἐσαλεύθητε ὁσιομάρτυρες :~ Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας τῶν προγόνων ἐκ πτώσεως. τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν. τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον :~

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ. σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες ὑπέψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἐνατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις. εἰδωλικῆς ἐξ ἀπάτης. ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος. καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν ἀγγέλων. ἱεραρχῶν καὶ ὁσίων. ἐν τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται. τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν κύριον.

Συνηριθμήθης μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις. μαθητευθέντων δεκάδα μαρτύρων ἐπαγόμενος. ἱεράρχα μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν :~ Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας λόγον. ὑπὲρ λόγον θεογεννήτορ μαρία. ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον. τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων. καὶ μακαριζόντων σε ἄχραντε :~

Ὁ εἱρμός. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

ᾠδὴ θ. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοδότῃ. ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου. εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~

Ἰδὲ φωταυγὴς σήμερον ἡμέρα μαρτύρων. ἀπαστράπτουσα θαύμασι. καὶ θείαις ἀγλαΐαις. καταυγάζουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραὶ καὶ ἄμωμοι ἄρνες. προσηνέχθητε μάρτυρες. τῷ δι' ἡμᾶς τεχθέντι. παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης. τοῦ ἀγωνοθέτου κομισάμενοι :~

Ἔσταξαν οἱ σοὶ γλυκασμὸν ἀθλοφόρε πόνοι. καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσιν. τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων. καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις χριστὸν τὸν φέροντα τὰ πάντα. τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν ἁγνὴ ὁμοιωθέντα. ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, τὴν πάν-

των

των δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν :~

Ὁ εἱρμός. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα χριστὲ, τοῦ σοῦ ἰσομάρτυρος.
ἀθηνογένους φαιδρύνεις. νῦν τῆς ἐλάφου
τοῦ νεβροῦ μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθη-
τῶν τῇ δεκάδι. σοί λόγε, πρεσβευόντος :~

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία δέσποινα ἁγνὴ, θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας. ἐκ
παρθένων χεῖρῶν σῶν σεμνὴ καὶ παναγίων
αἱμάτων. τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει. τοῦ οἰκτει-
ρῆσαι καὶ σῶσαι. ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε :~

Χρὴ εἰδέναι ὡς ὅτι μετὰ τὴν μνήμην τῶν
παρόντων ἁγίων ἤτοι μετὰ τὰς ις´. τοῦ
παρόντος μηνὸς, τῇ προσεχεῖ ἐρχομένῃ κυ-
ριακῇ, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν
ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν χαλκηδόνι χ λ´. τῶν
ἐν νικαίᾳ τ ι η. τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ, πό-
λει, ρ ν. τῶν ἐν ἐφέσῳ, σ´. τῶν ἐν τῇ ε´, συνό-
δῳ, ρ ξ, καὶ τῶν ἐν τῇ ς´. συνόδῳ, ρ ο. εἰ δὲ τύ-
χῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ις´. τοῦ παρόν-
τος μηνὸς, ἐν κυριακῇ, ψάλλεται ἡ πα-
ροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ τῶν ἁγίων
ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.
αὕτη ἡ ἀκολουθία, ἐστὶ ποίημα τοῦ ἁγιωτά-
του πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως, φιλο-
θέου. Ἰστέον ὅτι, ἡ παροῦσα ἀκολουθία,
ψάλλεται, οἷα κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ´.
τοῦ παρόντος μηνὸς, ἕως τῆς ιθ´. Καὶ ἑσπέ-
ρας ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς δὲ τὸ κύριε ἐκέ-
κραξα ἱστῶμεν στίχους ι´. καὶ ψάλλομεν τὰ
ἀναστάσιμα τῆς ὀκτωήχου γ´. καὶ ἀνατο-
λικὰ γ´. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων δ´. ἦχος, πλ β´.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐκ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνάρχον ἄναρχον
λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φι-
λανθρώπως ἀνεκήρυξε. τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν
σοφῶν πατέρων, θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον. διπλοῦν
ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχον-
τα. διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐ-
τὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν πατρί σε, καὶ

πνεῦματι γινώσκοντες θεόν. ἐν ἀπίστως προσκυ-
νοῦμεν σε, τούτοις μακαρίζοντες :~

Κύριλλόν τε καὶ σέργιον, καὶ τὸν ὁμώνυμον ἅμα.
ἄτυχῆ διόσκορον, καὶ δῆμον νεστόριον κα-
τεστρέψατε. τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι. τὸ χριστοῦ
ποίμνιον. ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν
ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν χριστὸν καθ' ὑπόστασιν,
λαμπροφανῶς ἀνακηρύξαντες. μόναις ἐνερ-
γείαις δεικνύμενον. ὃν καὶ προσκυνοῦντες,
ὡς ἄνθρωπον καὶ τέλειον θεόν. σὺν τῷ πατρί
καὶ τῷ πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν :~

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως.
τὴν θείαν ἐνέργειαν. καὶ τὴν θείαν θέλη-
σιν τοῦ πτωχεύσαντος. τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον. τῇ
σαρκὶ νικήσαντες, τὸ κτίστον τῆς ἐνεργείας
τε καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες
τὴν σύγχυσιν. ἐμφρόνως οἱ μακάριοι. ὑπο-
στατικήν τε διαίρεσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶν-
τας οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς. χριστὸν συμφώνως
δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα :~

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι πατέρες.
θεὸν ἕνα κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον, ἀνεκήρυ-
ξαν. τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως.
καταλλήλως ὑποδείξαντες. κοινῷ θελή-
ματι. καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι. ἄναρ-
χον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γινω-
σκοντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς ἀ-
ποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαν-
τας, πάντας εὐαγγέλιον. δόξα, ἦχος, πλ β´.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλ-
πιγγας, τοὺς θεοφόρους πατέρας ἀνευφημή-
σωμεν. τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκ-
κλησίας. μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, τριά-
δα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότη-
τα. τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθο-
δόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας
πάντοτε κυρίῳ. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν θεοτοκίον. τὸ α´. τοῦ ὀκτωήχου.

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνα-
γνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας ἀβραὰμ, ὅτι ἠχμαλώτευται λὼτ ὁ
ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκο-
γενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ
κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως δάν. καὶ

ἐπέ-

ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως χοβὰλ ἥ ἐστιν ἀριστερὰ δαμασκοῦ. καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον σοδόμων. καὶ λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ χολοδδογόμορ. καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ σαβῆ. τοῦτο ἦν παιδίον βασιλέως. καὶ μελχισεδὲκ βασιλεὺς σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. καὶ εὐλόγησε τὸν ἄβραμ καὶ εἶπεν. εὐλογημένος εἶ ἄβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος. ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου:~

Δευτερονομίου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν. τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. λέγων, οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. κύριος ὁ θεὸς ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως. καὶ εὐλογήσει ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν. χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους. καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν. καὶ κρίνετε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστι:~

Δευτερονομίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραήλ. ἰδοὺ κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. πλὴν τοὺς πατέρας ἡμῶν προείλατο κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς. καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς. ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν. καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, οὗτος ὁ θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων. ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ. καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος θεός σου. ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου:~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἀναστάσιμα, τὰ κατὰ ἀβ. δόξα, ἦχος, γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες γεγόνατε ἅγιοι πατέρες. τῆς γὰρ ἁγίας τριάδος, τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες. ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε. μεθ' ὃν καὶ μακεδόνιον πνευματομάχον κατελέγξαντες. κατεκρίνατε νεστόριον, εὐτυχέα καὶ διόσκορον. σαβέλλιόν τε καὶ σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον. ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε. ῥυσθέντας ἡμᾶς ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα:~ καὶ νῦν,

Ἀσπόρως ἐκ θείου πνς. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον. καὶ τῶν πατέρων. ἦχος, πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας. καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι:~ Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης

μνήμης ἀκολουθία, καὶ οἱ κανόνες. ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ΄. τῆς θεοτόκου εἰς β΄. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς η΄. ὁ κανὼν. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀναιρῶ δεξίους παραστάτας. ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις, φιλόθεος.

ᾠδὴ α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος, δεξιά.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς. νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος δέσποτα. χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν παράθεν ἧ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ πατρὸς τε καὶ δύναμις:~

Λόγοις προφητῶν τῶν ἱερῶν. εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι τοῦ θεοῦ τὸ ἄγνωστον. καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν. οἱ σοφοὶ πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι:~

Ἄνωθεν χορὸς προφητικὸς, καὶ ἀποστόλων ὁ θεῖος κατὰ λόγος. ἕνα τρισυπόστατον, θεὸν φανῶς τοῦ παράθεν ἧ ἐδίδαξαν. ὃν σεπτοὶ πατέρες, ἡμῶν σαφῶς ἐξεκάλυψε.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς. οἱ θεοφόροι πατέρες ἐδίδαξαν. καὶ κατ᾽ οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα. ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι:~ Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τρισλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου, χωρήσασα δέσποινα. τὰς καρδίας φώτισον. ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε. φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα. καὶ σελα αἰώνιος:~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων πατέρων. ᾠδὴ α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Ἡ τῶν πατέρων εὐσεβὴς ὁμήγυρις. ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ. κατ᾽ εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν σωτῆρα ὥρισεν. ἀδιαιρέτοις φύσεσιν. ἐν δυσὶ ταῖς τοῦ θείου, πατρὸς κυρίλλου διδάγμασι. βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα:~

Ἑξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν. τὴν εὐτυχοῦς πλάνην. καὶ σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφθασαν. ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες. ἔπεσι κυρίλλου τοῦ μάκαρος:~

Ὁμηκηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ἐνεργείαις χριστοῦ. τὸν τοῦ πατρὸς λόγον χοΐν τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τετάρτη σύνοδος τῶν ἁγίων πατέρων. ἐμφρόνως, οὕτως ἐθέσπισε.

πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν:~ Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν. ἡ τὸν θεὸν λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα. ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, θεοτόκε μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν:~

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἡ προσόντι πηγὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ χάρις ἡ τοῦ πνεύματος. ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε. τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας. καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα. προφήτων ἀποστόλων τὸ κήρυγμα:~

Σέργιον καὶ πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως. παῦλον καὶ πέτρον καὶ τὸν θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε. τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, ἐκκλησίαν ἔνδοξοι. ἀποστόλων πρῶν τοῖς δόγμασιν:~

Ἀνάρχου θεότητος φανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον. οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες. κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν. τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος. ἐν διπλῇ φύσεων, υἱὸν ἕνα χριστὸν καταγγείλαντες:~ Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τοῦ πνεύματος. καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν. πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος. τῇ μητρὶ τοῦ κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Οἱ τοῦ σεβήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λόγοις. τοῖς ἰουλιανοῦ θαυματηφόρου ἐμπλέοις καταισχύνθητε ἀεί. ἀποχωροῦντες ἅπαντες. τῆς ἐκκλησίας ὡς ὑπὸρ, λύκοι καὶ κύνες ἁρπάκτορες:~

Οἱ θιασῶται καὶ πιστοὶ, τὸν παντουργὸν καὶ σωτῆρα. ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις. καὶ θελήσεσι διτταῖς καὶ ἐνεργείαις σέβομεν. τὴν τοῦ σεβήρου πλάνην. ὅθεν εἰς τέλος τρεπούμεθα:~

Δὲ τὲ σεβήρου εὐτυχοῦς, καὶ ἰακώβου τὴν πλάνην. θεοδοσίου διοσκόρου σὺν τούτοις. ἀπωθώμεθα φανῶς. τὴν δὲ τετάρτην σύνοδον. τῶν εὐσεβῶν πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν:~ Θεοτοκίον.

Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλο-
τέρα. θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρη-
τον θεόν. ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ πιστοὶ σε
πάντες, ὕμνοις ἁγνὴ μακαρίζομεν :~

Θεοτοκίον, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας χριστοῦ.
τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, καὶ τῆς γῆς ἀληθῶς.
πατέρες μακάριοι. τήξαντες τὰς αἱρέσεις,
τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν. σβέσαν-
τες τὰς φλογώδεις τῶν βλασφήμων συγ-
χύσεις. διὸ ὡς ἱεράρχαι χριστοῦ πρεσβεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. καὶ
ταύτας προσάγαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θεῷ, κυ-
ρία παναμώμε. λῦσον τὰς περιστάσεις
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. πρᾶξον μη-
χανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος. τῶν ὁπλι-
ζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου :~

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμοις τοὺς τοῦ πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι.
τοὺς πατρικοὺς νόμοις σοφοί, καταπεμ-
φθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ ῥώμης ἐδέξασθε.
καὶ ἀνατυπώσαντες φωτὶ τῷ τοῦ πνεύματος, τὴν
ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε :~

Ὕμνοις καταστέψωμεν τὴν θείαν ὁμήγυριν.
τῶν θεοφόρων οἱ πιστοί. τὸν σαρκωθέντα
λόγον γάρ, θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. ταῖς ἐνερ-
γείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλ-
λήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν :~

Μέγιστα φυσώμενον ὁμώριον πάνσοφοι.
καὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, ῥώμης ποτὲ τῆς
παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε. καὶ μετὰ
τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρ-
χῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον :~ Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον παρθένε γεννήσασα, θεοῦ
καὶ φῶς ἀληθινόν. τοὺς ὀφθαλμούς μου
τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι. καὶ τῆς ἐκεῖ-
θεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσί-
τις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις :~

Εἱρμός. ἄλλος.

Εἰσακήκοα κύριε, σύ μου καὶ δύναμις.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ἄφρον σεβῆρε καὶ μάταιε.
μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον. φῶς
τοῦ πατρὸς λόγον καὶ υἱόν. εἰ γὰρ οὕτως
εἶπης, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ σὰρξ
γὰρ καὶ ὁ λόγος, οὐχὶ μία οὐσία. ἀλλὰ δύο
ὑπάρχουσιν ἄθλιε :~

Μίαν εἰπών, φύσιν τοῦ λόγου ἐπήγαγες, σαρ-
κωθεῖσαν. φύσιν ἀνθρωπότητος. ἀναιρεῖ τῆς
ὅλως καὶ φυρμοῦ. ὁ ἀλεξανδρέων, διδά-
σκαλός τε καὶ πρόεδρος. φανῶς τὰς δύο
φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων. τοὺς φρο-
νεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας :~

Δύο χριστοῦ, ἀπαντῶν φύσεις κηρύττομεν. ἀσυγ-
χύτως. πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν τοῦ εὐτυχοῦς
ἄρδην οἱ πιστοί. καὶ τοῦ διοσκόρου τοῦ ἄφρο-
νος στηλιτεύοντες. ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ τῶν
ἁγίων πατέρων, καὶ κυρίλλου τοῦ θείου
τοῖς ἔπεσιν :~ Θεοτοκίον.

Τῶν χερουβίμ, ὄχημα σὺ θεομῆτορ ἁγνή. σὺ
χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα τοῦ πατρικοῦ
λόγου καὶ θεοῦ. τοῦ ἐκ τῶν ἀχράντων, λα-
γόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐ-
σίαις. τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. προσκυ-
νοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐκλάμψει.

Νομοθέτας θεοφόρους χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν. ὁδη-
γοῦντας ὡς μωσῆς ἰσραὴλ νέον ἄριστα. φα-
ραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δογμάτων τῆς ἀπω-
λείας, ὡς πάλαι ἐκεῖνος ποντώσαντας :~

Ὡς καλλίστη καὶ λαμπρὰ τῶν πρώην ἡ σύνο-
δος. τοῦ ἁπλοῦν γὰρ ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθε-
τον, ὡς θεὸν καὶ ἄνθρωπον. διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνερ-
γείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι :~

Δῶρον θεῖον τὰς ἐκ ῥώμης γραφάς, λογισά-
μενοι. ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύργον ἐστή-
ριξαν. οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι. διττὰς χριστοῦ τὰς
ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη παῦλος πέτρος ὁμοῦ καὶ θεόδω-
ρος. σὺν τῷ πύρρῳ καὶ σεργίῳ ὁμώριος. σύγ-
χυσιν τῶν χριστοῦ φύσεων τῆς ἐνεργείας τῇ συγ-
χύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιστα :~ Θεοτοκίον.

Ὅλη κόρη φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμ-
ψις. τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ χρηματίσασα τέ-
μενος. διὰ τοῦτο δέομαι. φωτὶ τῷ σῷ θεογεν-
νῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον :~

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐμάτιμε ἀπώσω.

Ὡ σεβῆρε τὰς φύσεις, τοῦ χριστοῦ μὴ συγχέῃς
δεινῶς

δήμως παραινοῦμεν. οἱ γὰρ θιασῶται. τῶν παμ-
μακάρων πατέρων διδάσκαλοι. ἐν δυσὶν
οὐσίαις. καὶ ἐν ἑνὶ Χριστῷ προσώπῳ. καταγ-
γείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο:~

Π ροσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σα-
φῶς ὁ ἄναρχος. τοῦ πατρὸς ὁ λόγος ὡς φι-
λάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς. τοὺς
ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττομεν
ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν:~

Τ ὸν σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη σύνοδος
καὶ τὸν διόσκορον. θεὸν βλασφημοῦντας.
βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ λέοντος. τοῦ προέ-
δρου ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις,
τοῦ σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα:~ Θεοτοκίον.

Μ εῖζον παρρησίαν. τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου
κεκτημένη πάναγνε. συγγενοὺς προσμοί-
ας. τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ
καὶ μόνην χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην.
ἱλασμὸν ἀνυμνοῦντες προβαλλόμεθα:~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν.

Ζ έσιν καὶ καινήν, σύγχυσιν τῶν φύσεων,
Χριστοῦ τὸ δῆμον ὄντως συνέδριον. ἐξηράξαν-
το. τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες. εἰς
ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον. ἣν πατέρων,
ὀρθοδόξων πλήρωμα. ἱερῶν συμβόλων
ἀπήλασεν:~

Ι να τὸν δεινόν, ἐκφύγῃ μεσόριον, δυάδα
υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα. τὸ τῆς πλάνης ἐκβό-
θρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε ταῖς θελή-
σεσι τῶν φύσεων. μάτην, δογματίζων σύγ-
χυσιν. ἀλλὰ θείοις πᾶσι διήλεγκται:~

Ο ν πατὴρ τῷ πατρί, υἱὸν ὁμοούσιον. πατέρων
τὸ πρίν, φανερῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ πνεύμα-
τι. διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνερ-
γείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν. ἕνα, φυ-
σικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα
καὶ θέλησιν:~

Υ ποστατικήν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν. εἰσή-
γον κακῶν σὺν ταῖς θελήσεσι. καὶ τὰ πρό-
σωπα, τῶν θελόντων τῆς μάχης οἱ πρό-
μαχοι. οὓς πατὴρ κάλιστα πατέρων ἐξελέγ-
ξαντες, φύσει, σύμφυα διδάσκουσι. τὴν
κατάδηλον ταύτης ἐνέργειαν:~ Θεοτοκίον.

Θ ύρα θεϊκῆς, ἄκτιμος σὺ δέσποινα. πηγή τε
φωτὸς ἀδύτου γέγονας. τὸ γὰρ πλήρω-
μα, τῆς θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν. ἀπόρ-
ρήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμε. οὗ πατρός,
φυσικὴν ἐνέργειαν. καὶ τὴν αἴγλην βρα-
βεύεις τοῖς χρῄζουσι:~

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Α ἱ δύο ἐπιστολαί, κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν σύγε-
λον. ἀποσταλεῖσαι ποτέ, ἑῶας τὸν πρόε-
δρον. ἐλέγχουσιν, ἅπασαν. τὴν σεβήρου
πλάνην, ἀσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαν:~

Ο κύριλλος τὸν Χριστὸν κηρύττει ἐν δύο φύσεσι.
καὶ ἐνεργείαις διτταῖς. σεβήρου τὴν αἵρε-
σιν. τοῦ ἀνθρώπου στρεπόμενος. διὸ πάντες τού-
του, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν:~ Θεοτοκίον.

Π αρθένον σε καὶ ἁγνήν, θεογεννήτορα ἔν-
δοξον. μαρία οἱ ἀσεβεῖς, κυρίως κηρύττο-
μεν. ἐμφράττοντες δύσφημον. νεστορίου
στόμα, διοδώρου τε κακόνοιαν:~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ΄.

Τ ῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέ-
ρων τὰ δόγματα, ἡ ἐκκλησία μίαν τὴν πί-
στιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα, τῆς
ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολο-
γίας. ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας
τὸ μέγα μυστήριον:~ Ὁ οἶκος.

Ε ν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας,
ἀκούσωμεν βοώσης. ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός
με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω κρατὴρ
ἐστὶ τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας
λόγῳ κεκέρακα. ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλο-
γίας ἀλλ' ὁμολογίας. ἧς πίνων ὁ νῦν ἰσραήλ,
θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον. ἴδετε ἴδετε ὅτι αὐ-
τὸς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ θεὸς πρῶ-
τος. ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου,
ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχον-
τες πληρωθήσονται καὶ αἰνέσουσι. τῆς εὐσε-
βείας τὸ μέγα μυστήριον:~ Τὸ συναξά-
ριον τῆς ἡμέρας. εἶτα, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων ἑξακοσίων τριά-
κοντα ἁγίων πατέρων τῶν ἐν χαλκηδόνι, τῆς
ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συνόδου.

Φ ωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη,
Ἐ κτὶν ὡσδῶς φωτίσατέ μου φρένας.

Α ὕτη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἐπὶ
μαρ-

μαρκιανοῦ γέγονε, καὶ πουλχερίας τῶν εὐσε-
βῶν βασιλέων. τῇ χάριτι τοῦ ἁγίου πνς
συνελθόντων τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῷ
προμνημονευθέντι ναῷ τῆς ἁγίας εὐφημίας. καὶ
βεβαιωσάντων τὸ ἅγιον σύμβολον, τῶν
τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων πατέ-
ρων τῶν κατὰ τὴν νικαέων μητρόπολιν συ-
νελθόντων. ὅ, τε καὶ αἱ λοιπαὶ ἅγιαι σύνο-
δοι, ἐκύρωσάν τε καὶ ἐπεσφράγισαν :~

Θεοδοσίου γὰρ υἱοῦ ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύ-
νοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. εὐτύ-
χιός τις μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς
αἱρέσεως κατέστη. λέγων τὸν κν ἡμῶν ἰν
χν, μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας.
ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ φλαβιανοῦ τοῦ τοῦ
κωνσταντίνου πόλεως προέδρου, καὶ τῶν λοι-
πῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ εὐτύχιος χρησάμενος
βοηθοῖς τοῖς τοῦ βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις.
οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν καὶ ἐνέδρας ποιεῖν,
μέχρις οὗ ὁ θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ
δὲ τὴν βασιλείαν ἐδέξατο ὁ μαρκιανός,
κελεύει γενέσθαι σύνοδον οἰκουμενικήν. ὅ-
θεν συνηχθήσαν τὸν ἀριθμὸν, ἐπίσκοποι
ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κα-
τασκευάσαντες τόμους δύο. τῶν τε ὀρθοδό-
ξων καὶ ἑτεροδόξων. καὶ διανοίξαντες τὴν
λάρνακα τῆς πανευφήμου μάρτυρος εὐ-
φημίας ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαν-
τες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, ἐλθό-
μενοι καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν.
ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τό-
μον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἐρριμμένον.
τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν
αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου ἐ-
ξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦ-
μα. καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ πίστει,
ἐδόξασαν τὸν θν. τὸν ποιοῦντα καθ᾽ ἑκά-
στην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα.
πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέ-
λειαν. τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν
τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Ταῖς τῶν ἁγίων πρῶν πρεσβείαις.

ἦχ. ζ. Σέ νοητὴν, ὑπὲρ κάμινον.

Σὲ τὸν υἱὸν, τοῦ θυ καὶ ἀμνὸν. καταμονήσαν-
τες χοροί. θεολόγων δέσποτα πρὶν, κόσ-
μῳ σε ἐκήρυξαν. διπλοῦν ταῖς θελήσεσι,
καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε. σοῦ τὸ διπλοῦν
ἑκατέρων τῶν φύσεων πιστούμενοι :~

Κόσμος λαμπρὸς, ἐκκλησίας ὤφθητε. τῶν
ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ
θεσμά. πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν
τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἐν ἀ κν. δημιουργὸν,
ἐνεργὸν θελητικὸν παντοδύναμον :~

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον. κατα-
μονήσαντες θν. ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον κα-
λῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε. φύσεως κατ᾽ αὐ-
τὸν ἄρα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ
ἐγνωκότες ὁμοῦ καὶ ἀδιαίρετα :~

Θείου φωτὸς, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς
εἰς κόσμον ὁ χς. τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς,
ἄρδην καταφλέγοντας. πᾶσαν δὲ φωτί-
ζοντας, τὴν ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνε-
τὸν ἀνυμνοῦντες θν καὶ παντοδύναμον. θκ.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ χς ἀνέσπερον. ἐκ σῆς νη-
δύος προελθών. καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρίν.
ὁ ὑπερυψούμενος. ὃν ὑπὲρ καθικέτευε.
θεογεννῆτορ φωτίσαι νοῦ. τῆς σκοτισθείσης
καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα :~

ἄλλος. θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολο-
γοῦντες χν. ἀσυγχύτως ἀτρέπτως τὴν
τοῦ σεβήρου πλάνην τροπούμεθα. ὅθεν τὸ
πάθος προσλήψει ὑποίσαντα. σαρκὸς
βοῶμεν αὐτῷ εὐλογητὸς ὁ θεός :~

Ἕνα ἐπιστάμεθα τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς
κόλποις πρς. ὡς θν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνή-
μείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ὧ μελῳδοῦμεν
συμφώνως κραυγάζοντες. εὐλογητὸς ὁ θς.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομὴν τε τοῦ σμι-
κροθέντος πιστοί. τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ σα-
βελλίου τῆς τριάδος ἐχθρῶν. μεμισηκότες
τριάδι κραυγάζομεν. εὐλογητὸς :~ θκ.

Ἀπάντων μὲν κν, υἱὸς δὲ μόνου μονογενοῦς σοῦ.
ὀρθοδόξως πατέρα, θεολογοῦντες σὲ κα-
ταγγέλλομεν. καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμε-
νον. πνα εὐθὲς συμφυὲς, καὶ συναΐδιον.

ᾠδ. η. Ἐν καμίνῳ παῖδες ἰηλ.

Ἀποστόλων τε καὶ προφητῶν. ὡς ὁρμητή-
ριον,

ξιον. πρέπει κεκινημένοι, τῆς ἐν Θεοῦ διδα-
χῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες, εἷς ὑπάρχει κύριος.
διπλοῦς ὢν Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύ-
σεις ὁμοῦ καὶ ἐνεργείαις :~

Ἴνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ. καλῶς καὶ
βλασφημίαν. πρέπει τῆς ἐκκλησίας, ἐξο-
ρίσωσιν ὁμοῦ. ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη,
ἄκτιστον φέρειν. τὸν κύριον ἀνεῖπον. τὴν κτι-
στὴν δὲ πάλιν, ὡς ἀνθρώπου καὶ κτίσιν :~

Ῥῆμα θεῖον ἔχοντες ἐν χερσί, πρέπει ὥσπερ ξί-
φος. ἐχθροὺς τοὺς τῆς ἀσεβείας, κατε-
φλέξατε καλῶς. ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ
σαρκός, πάντα τε τοῦτο τὰ φυσικὰ προσφό-
ρως, διπλᾶ προσειπόντες καθάπερ καὶ
ταῖς φύσεις :~ θεοτοκίον.

Ὅλη κόρη ὅλη εἶ καλή. ὅλη φωτοειδής τε
φωσφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμ-
πρά. διὸ μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας, φώ-
τισον πρέοντος δέσποινα τὴν δόξαν σου, καὶ
τετρωμένῳ, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ :~

ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα. καὶ φιμούσθω
τὰ στόματα. τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ
ταῖς φύσεσι. ἀτμήτως ἀτρέπτως τε. καὶ
ἀσυγχύτως ἕνα υἱόν. οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι
ἡμεῖς δοξάζομεν. κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο.
ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν. Χριστὸν οὐ μὴν προσώ-
ποις, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεις :~

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ κενὸν τούτου ἐπίκλησιν.
τοῦτο τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες.
ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου
ὑμεῖς. ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε
πάλαι. διόπερ τούτων χάριν, Χριστοῦ ἀπέστη-
τε ὄντως. ἑκὼν ἀναισχυντοῦντες. σὺν τού-
τῳ τῷ ληρώδει :~

Ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος, ἡ τετάρτη διόσκο-
ρον. Εὐτυχῆ σευῆρον τοὺς δεινοὺς κατέβα-
λεν. εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη
πλάνην αὐτῶν. τὴν συγχυτικὴν τῶν οὐ-
σιῶν τοῦ σαρκός. τῆς θείας ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ
καὶ δεσπότου. μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μι-
σήσωμεν δὴ τούτους :~ θ.

Τελοσοφανῆ θεότητα. ἐν ἰαίαν ἐκλάμπου-
σαν. αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύ-
σεως. γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε λό-
γον πατρός. καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον πνεῦμα.
οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον, τῆς ἁγνῆς.

Ἔχοντες χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ
θεῖα πάλαι λαλήσαντα. καὶ νῦν καθα-
ρῶς τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι. τὴν αὐτοῦ
ἐκκλησίαν στηρίξατε. ὧν πόνοις καὶ ἱδρῶσι,
μεγίστοις ὄντως συνεστήσατε :~

Τύπος, καὶ κανὼν γεγόνατε. τῇ ἐκκλησίᾳ
πάσῃ θεοῦ τρισόλβιοι. σάρκωσιν Χριστοῦ, θεο-
λογίαν διδάξαντες. τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε
θεότητος. τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προ-
φητικῶς ἀποκρουσάμενοι :~

Ἀπάντων, δυσσεβείας πρόβλημα. προφητι-
κῶς πρέπει καλῶς ἐλύσατε. τὴν διαφο-
ρὰν τῆς ἐνεργείας διδάξαντες. φυσικὴν
ἀδιαίρετον ἄκτιστον. ἀξίως προσειπόν-
τες, καὶ πάντουργὸν καὶ παντοδύναμον :~

Στόμα, τοῦ θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις
μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐ-
τὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε. τὸν τῇ φύσει
ἀπρόσιτον ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς
εὐεργέτας μακαρίζομεν :~

Σύμμοι, τῆς ᾠδῆς πανύμνητε. καὶ κορωνὶς
χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα. ἣν ὑπὲρ τῆς
ψυχῆς ἐπαμελθὼν νῦν ἀνέθηκα. τῷ ὕψ-
ει σου σεμνὴ χαριστήριον. τὸν ὕμνον σοι συνά-
γων. ὡς τῶν καλῶν αἰτία πάντων ἁγνή :~

ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διήλεγξεν ὁ σευῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ. ἁγνὴν ἐκκλη-
σίαν ὁ δόλιος. καὶ τὴν ποινὴν ψήφῳ τῶν
πρώτων τῶν ἀσεβῶν. τῆς βλασφημίας ἕνε-
κα. καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ. ἐδέξα-
το δικαίως, καὶ ῥέει ἐπὶ συλλόγου, τῶν δι-
δασκάλων ὁ κατάκριτος :~

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ. καὶ φυρ-
μὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν. τὸ τοῦ σταυροῦ,
πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφὴν. τῇ ἀ-
παθεῖ θεότητι, τοῦ μονογενοῦς λόγου τοῦ θεοῦ.
ὦ δείλαιε σευῆρε. διόπερ τὴν μεγίστην,
σου βλασφημίαν βδελυττόμεθα :~ θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν. ὁ
τεχ-

τεχθεὶς ἐκ παρθένου καταβάλε. καὶ τὰς βλάβας τῶν κακοδόξων δημιουργέ. τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς θεός. τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας. ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγιασμοῦ. εἶτα τῶν ἁγίων πατέρων. γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες. ταῖς παρακλήσεσι τούτων δεόμεθα, ὑπεροικτίρμον. πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου κύριε. καὶ πάντας καταξίωσον. πατέρα λόγον δοξάζειν καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Εἰς τοὺς αἴνους τὸ πᾶσα πνοή. ἵστωμεν στίχους η. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα. δ. Καὶ ἀνατολικὸν α. Καὶ τῶν ἁγίων πατέρων γ. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. β. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην. καὶ τῷ θείῳ πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον. καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν. ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον. τὸν λόγον ἐκδιδάσκουσι. καὶ ὄντα ἀληθῶς ὁμοούσιον. ταῖς τῶν ἀποστόλων ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς. οἱ ἀοίδιμοι καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες :~ στίχ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα. τοῦ ἁγίου πνεύματος. τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα. τῷ βραχεῖ ῥήματι. καὶ πολλὴν συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο. ὡς χριστοκήρυκες. εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων. ἄνωθεν λαβόντες τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς. καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο. ὅρον θεοδίδακτον :~ στίχ.

Συνάγαγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην. καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα. τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους. τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ πνεύματος ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας. οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι χριστοῦ. καὶ τοῦ ἐν θέου

κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι :~

Δόξα ἦχος, πλ. δ. Γεωργίου νικομηδείας.

Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ πνεύματος ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν. καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, φανῶς παρέδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ. οὓς ἀνευφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες. ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται παρατάξεως κυρίου. ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος. τῆς μυστικῆς σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου. τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ λόγου. ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλάϊσμα. ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Καὶ νῦν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις. δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν α. ὥραν τὸ ἑωθινὸν δόξα καὶ νῦν. καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν, τυπικά. οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ὀκτωήχου. καὶ ἐκ τῶν ἁγίων ᾠδὴ ς, ὤ. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος, δ. ᾠδὴ τῶν πατέρων. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν. ὁ ἀπόστολος. πρὸς τίτον ἐπιστολῆς. Τέκνον τίτε. πιστὸς ὁ λόγος. ζήτει ὀκτωβρίῳ. ια. ἀλληλουιάριον. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ. εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ ἰησοῦς, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε. πάτερ οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα. τέλος. καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. ζήτει τῶν ἁγίων πατέρων τῆς α. συνόδου ἀπὸ τῆς μέσης. κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν κύριον. ἐκ τῶν οὐρανῶν. Καὶ εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος μαρίνας. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἵστωμεν στίχους ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος. πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ κόρη καὶ πα-

ναμώμητος. τὰς περιουργίας αὐτοῦ νική-
σασα. ὢ τῆς δυνάμεως τοῦ σταυροῦ καὶ χάρι-
τος, ἥτις ἡμῶν. πᾶσαν ὑπερήλεξε σαφῶς
ἀσθένειαν:~ ὅμοιον.

Μάρτυς μάρινα πανένδοξε. τὰς οὐρανίους
μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα. σὺν παρθένων
τάγμασι, καὶ μαρτύρων στρατεύμασι. τοὺς
ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου. καὶ
προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου. σῶζε
πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν
παρὰ θεοῦ. αἴτησαι καὶ λύτρωσιν καὶ μέγα
ἔλεος:~ ὅμοιον.

Μάρτυς μαρίνα πανεύφημε. οὔτε βασά-
νων τὸ πῦρ. οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις. οὐ
τοῦ κόσμου χάριτες. οὐ τερπνότης νεότη-
τος. τῆς πρὸς χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν. ἐφιε-
μένην τῆς ὡραιότητος. τῆς ὑπὲρ ἐννοιαν,
τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου ἐπιτυχεῖν. ἧς περ
κατηξίωσαι θεομακάριστε:~

Δόξα ἦχος, β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀ-
λαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν μαρίναν τὴν
μάρτυρα. ὅτι καθεῖλεν ἀπὸ γῆς τῶν εἰδώ-
λων τὴν πλάνην. καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχ-
θρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῖς καθεῖ-
λεν. διό, καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπ-
ταται. τὴν κάραν στεφηφοροῦσα καὶ ἀνα-
κράζουσα σοὶ νυμφίε μου ποθῶ. καὶ τὸ τοῦ
πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρ-
κας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. κατασκήνω-
σον οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς. ἔνθα ἐστὶ
τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία:~

Εἰς τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἦχος, α'.

Ὡς ἐν πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας χριστοῦ, προσ-
στερεωθεῖσα μαρίνα πανεύφημε. τὸν πα-
λαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας. καὶ
στέφος τὸ τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπείληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης ἔν-
δοξε. κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν χριστὸν ποθήσα-
σα, μαρίνα πανσεμνε. αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος:~ ἦχος, β'.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου τὸ αἷμα σου προσενή-
νοχας τῷ σῷ νυμφίῳ χριστῷ. μαρίνα μάρτυς
ἀθλοφόρε ἀήττητε. ἀντὰ μεῖψιν δὲ εἴλη-
φας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγα-
στε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν ὡραίοις
σου ποσὶ κατεπάτησας. τῇ ἐπικλήσει τοῦ
σωτηρίου ὀνόματος τοῦ σωτῆρος χριστοῦ. διὸ καὶ οὐρανίων
θαλάμων ἠξιώθης ὡς παρθένος καὶ μάρ-
τυς χριστοῦ πολύαθλε:~ ἦχος, δ'.

Δοξαζομένου σου χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνί-
αν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γε-
νομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν
τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει
τοῦ σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. τύραννον οὐκ ἐπτοήθη-
σαν. τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴσχυσαν
δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν. εἰς ὀσμὴν μύρου σου
ἔδραμον. πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν:~ Δόξα ἦχος, πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι. ὁ βα-
σιλεὺς τῆς δόξης χριστός, ὡς ἀμώμητον νύμ-
φην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο. ἀκηράτῳ συνα-
φείᾳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ παραδό-
ξως τῷ κάλλει σου δύναμιν. κατ' ἐχθρῶν
τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἐδωρήσατο. ἐγκαρτε-
ρήσασαν αἰκίαις πικραῖς καὶ βασάνοις δρι-
μυτάτοις. διπλῷ στέφει διαζώσας σε κατέστε-
ψε. καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ὡς βα-
σίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπη-
σον παρθενομάρτυς μαρίνα πανεύφη-
με. τοῖς ὑμνηταῖς σου δωρήσασθαι σωτηρίαν, καὶ
ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζο-
μέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον. τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρ-
ραγῆ προστασίαν. καὶ καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ
πάντων δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν,
μάρτυρα τιμήσωμεν μαρίναν νύμφην χριστοῦ.
παρθενίας χιτῶνα γὰρ τὸ σῶμα κοσμοῦσα.
χρύσεον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν.
αἷμα, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου. καὶ διπλοῖς
κοσμεῖται στεφάνοις. καὶ τῷ στεφανίτῃ νυμ-
φίῳ παρίσταται:~ Στ. θαυμαστὸς ὁ θεὸς

Μέγα,

Μέγα, τὸ κατόρθωμά σου. μέγα δὲ παμάριστον ὄντως σου τὸ ἐκνίκημα. φύσις γὰρ ἀόριστος δὲ ἀταπείνωτος. τὸν ἀόρατον δράκοντα. τὸ ὄρος τὸ μέγα. νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς. εἷλες. ἅτε λέων ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χοράδεις. νῦν μετὰ ἀγγέλων ἀξιάγαστε :~ στι.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον.

Λόγου τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, καὶ λάλει διαλάμπουσα ἐνθέων πράξεων. καὶ μαραίνουσα χάριτι φυτὰ ἀθείας. ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν. πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην. νῦν περιπτυσσόμεθα, χάριν ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες :~

Δόξα ἦχος, πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ μάρτυς. περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας. καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως. καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον χριστὲ ὁ θεὸς, ὅτι τέτρωμαι, τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, κατάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε σῶτερ τὰ ἐλέη σου. καὶ νῦν θεοτ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον ἦχος, δ΄.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνα εἰ βούλει τῆς θεοτόκου εἶδ᾽ οὖν τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χαίρουσα παρθενομάρτυρα νύμφην ᾄσμασι μέλπω.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεί.

Χορεύουσα μάρτυς περὶ θρόνον, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ᾽ αὐτοῦ. αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε :~

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτόν. σοφῇ διανοίᾳ κεχρημένη μάρτυς χριστοῦ. παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως. κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος :~

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι σεμνή, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν. διάσωσον μάρτυς ἀθληφόρε. καὶ τῶν παθῶν μου κατάμασον τὰ ἔραχον :~

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθεῖς. ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς. οὐκ ἔπτηξε μάρτυς τοῦ σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος :~ θκ.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς. ζωὴν οὐσιώδη συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς. κυήσασα ταύτην θεομῆτορ. καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας :~

Ἕτερος κανὼν τῆς ἁγίας. ᾠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα. περὶ θρόνον χορείαις ἱδρῶς. θευμένη πάνσεμνε. καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε :~

Ἀθλήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν. τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς. γεωργῷ σωτῆρι μόνον. τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε :~

Πορφύραν σὺν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς. περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια. καὶ θείαις λαμπρότησι, μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι :~

Ῥωσθεῖσα τοῦ παντουργοῦ πάνσεμνε, δυνάμει πνεύματος. τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας τύραννον. μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ μάρτυς ὑπέταξας :~ θκ.

Δοχεῖον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος. θεογεννῆτορ ἄχραντε διὸ, σε Μαρίνα ποθήσασα. παρθενικῶς ὀπίσω σου τῷ σῷ υἱῷ προσενήνεκται :~

Ἡ καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ, γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες. οὐδὲ ξίφους ἀκμή. οὐ τυράννων ὠμότητες. οὐ δὲ θάνατος οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν ἀγάπης σε πανόλβιε :~

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος. ἐν καιρῷ περιστάσεως. πύργος πάνσεμνε ἔδοξε. ἀσεβείας κρηπῖδα. θεμένη τῆς πίστεως. ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε :~

Παρθένος ἐν μάρτυσιν, ἐχρημάτισας. ἐν παρθένοις ἀήττητος, μάρτυς γεγένησαι. τῷ χριστῷ νυμφευθεῖσα. διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε:~

Ἁγίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε. οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι. πᾶσαν κατέσβεσαν τὴν εἰδώλων τὴν πλάνην. καὶ δῆμον προσήγαγον μαρτύρων τῷ νυμφίῳ σου:~ Θεοτοκίον.

Ῥωσθέντων τῇ χάριτι θεὸν σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν ὄντα εἶναι τοῖς πᾶσιν. δι᾽ ὅν ἀυτὸν γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας:~

εἱρμός. ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι᾽ ἡμᾶς νέκρωσιν, μάρτυς σεμνὴ στέργουσα. τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον:~

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πανσέμνε. πόνους σαρκὸς ἔφερες. ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι:~

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας. καὶ τὸν πιστῶν ἤρδευσας. ὦ μακαρία μάρτυς τὸ φρόνημα:~

Ὡς μάρτυς μαρτυρικήν, ἐνδεδυμένη καρτερῶς ἔνστασιν. τὴν ἀπόρρητον ὑπέρμαχον σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτειψας:~ Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ θεὸν τέτοκας. σάρκα γενόμενον πανάμωμε:~

ᾠδὴ ε. ἦχος δ. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Μακαρία μάρτυς τοῦ χριστοῦ, ἀνυμνουμένη σε πιστοί. ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ. ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως. καὶ γέγονας ἡμῖν ἀνδρεία πίστεως. πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ πατοῦσα δύναμιν. καὶ ὅθεν ἔλαβες, τὸν στέφανον τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. χριστοῦ δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου:~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Κατεπλάγη ἰωσὴφ τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν. καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον. ῥάβδον ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος:~

ᾠδὴ δ. Εὐμενῶς χριστὲ κύριε, σύμμου καὶ δύναμις.

Εὐπρεπὴς γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου. τοῖς ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος. τῶν δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος. ἀπρόσιτος ἐδείχθης, τῷ χριστῷ γὰρ ἐβόας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε. καὶ προσκαίρους πόνους ὑπομείνασα. ἐν οὐρανοῖς νῦν τὰς ἀμοιβὰς. παρὰ τοῦ δεσπότου κομίζῃ μάρτυς ἀοίδιμε. ἀπείρους εἰς αἰῶνας συνάγγελοις βοῶσα. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει παρθένων τὸ καύχημα. νῦν παρθένων, ὅμιλος εὐφραίνεται. νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀθλητῶν. ἐπισυναχθέντων, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι. βοῶντες τῷ δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ὅλη καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος. ὤφθης ὅλη. νύμφη παναμώμητος τῷ τῶν ψυχῶν κάλλους ἐραστῇ. διὰ γὰρ βασάνων πυρώσεως παμμακάριστε. ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ χριστῷ μελῳδοῦσα. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~ Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας. σὺ γὰρ λόγον, μόνη ἐνυπόστατον. τὸν τῷ πατρὶ συνθρονον υἱόν. ἐκ σοῦ σαρκωθέντα γεγέννηκας θεονύμφευτε. καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι. καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα:~ εἱρμός.

ἄλλος. Τὴν παρθένον σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι. καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι. χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, μάρτυς ὦ μαρίνα πανεύφημε:~

Τὸν ἀπορρίψαντα ἀπάτῃ τὴν προμήτορα Εὔαν. μαρτυρικαῖς ἐν στάσεσιν. ἔρρεψας καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον. καὶ χαίρουσα ἔκραζες. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Ἐπὶ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι. οἱ δυσμενεῖς ἐπαρετάσσοντο. μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον. θεοῦ ἀπετέλεσαν,

τέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον :~
Τοῦ ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη. τὸ δὲ
αὐτὸν ὑπέμεινας. ἑκούσιον πάθος, μάρ-
τυς καὶ ἐσκήνωσας. εἰς μάνδραν οὐράνιον. ἔν-
θα τῶν μαρτύρων τάγματα :~ Θεοτοκίον.
Ἡ παναμώμητος ἡ μόνη ἁγιωτέρα. τῶν χε-
ρουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
πάσης περιστάσεως. τῶν πίστει ὑμνούν-
των σε. ἄχραντε παρθένε θεόνυμφε :~

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντομώτατον
κόρη διήνυσας. ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ
θήλεως χαῦνον ἐπτέρωσε. περιφανῶς
ἀνακηρύττων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων.
αὐτοκράτορα μάρτυς ὑπάρχοντα :~
Ῥανίδες τῶν αἱμάτων, μάρτυς ἀποστάζου-
σαι χλαῖναν πολύτιμον. καὶ τῆς ἀκηρά-
του. ἀφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν. ὅν-
περ νῦν θεόφρον, ἐνθέως ἐνδεδυμένη.
νοητῶς τῷ νυμφίῳ παρίστασαι :~
Τοῖς δεσμοῖς τῶν ἀγώνων σου, κόρη τὸν μεγάλαυ-
χον ὄφιν ἐδέσμευσας. καὶ ὀφρὺν τὴν πρώ-
ην. ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας.
ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπό-
πτης. τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα :~
Ὑπέρτερον σε δόξης. θείοις διαδήμασιν,
ὄντως ἐκόσμησεν. ὁ νυμφίος λόγος, δι' αὐ-
τὸν ἐναθλοῦσαν θεόφρον καὶ πυρὸς τὴν φλό-
γα. καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας. καρ-
τερῶς ὑπομείνασαν ἔνδοξε :~ Θεοτοκίον.
Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας
σου τόκῳ πανάμωμε. τῶν βροτῶν τὴν φύ-
σιν. τῆς κατάρας τῆς προτέρας, δοξάζομεν.
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. μόνη ἁγνὴ διὰ σπλαγ-
χνίαν. ὃν δυσωποῦσα παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

ᾠδὴ ε΄. Εὐχε μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ φανότερον.
ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις. φωτοφόρον τὴν
μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας :~
Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδο-
μαι. σὲ κύριε ἀγαπῶσα. σφαγιάζομαι ξίφει,
μαρίνα ἀνέκραυγαζε :~
Ῥοῦν μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας.
τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων. τῶν ἀδίκως χυ-
θέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας :~
Ὁλόκληρον, σοῦ τὴν, τῷ θεῷ προσενήνοχας.
ἐρύθημα παρθενίας. ταῖς βαφαῖς τῶν
αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα. Θεοτοκίον.
Ῥοῦς ἔστης τῆς φθορᾶς. ἡ παρθένος ἀφθόρως
γάρ. γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων
φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα :~

ᾠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ἀπόθετον τῷ χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπι-
λον. καὶ ὡς πηγὴ διαυγής. ὁ κῆπος πολύ-
καρπος. μαρίνα πανένδοξε. ἡ γνησία
νύμφη, καὶ παράδεισος ἄσυλητος :~
Νεᾶνις πανευπρεπής, ὀπίσω σου ἠκολούθησε.
δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμήν, τῶν μύρων σου
δέσποτα. τὸ ἄχραντον πάθος σου. διὰ
καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον :~
Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας μάρτυς πο-
λύαθλε. καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς. μεγά-
λαυχοῦντα ἐχθρὸν, μετ' ἤχου ἀπώλεσας. σταυροῦ
τῇ δυνάμει. ὦ μαρίνα κυριώνυμε :~ Θεοτοκίον.
Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαί-
τημα. τοῦ πάντων δημιουργοῦ. ψυχῆς κα-
θαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα. καὶ ἐπά-
κουσόν μου, τῆς δεήσεως πανάμωμε :~

εἱρμὸς, ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρα-
νας. κακοπιστίας χριστοῦ δὲ. τὴν σεπτὴν κα-
τήρδευσας ἐκκλησίαν. ὦ μαρίνα, ἀθλη-
φόρε παρθένων τὸ καύχημα :~
Ἀβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώ-
νιον. ἀκαταπόντιστος ὄντως. εἰς λιμένα
ἄκλυστον καθωρμίσθης. καὶ τῆς ὄντως, ἀ-
πολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε :~
Ὑπέσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρί-
βεσθαι. τὴν τοῦ κυρίου ἀμνάδα. πονηρὸς διώ-
κτης προσέταξέ σε. τεταμένην, πρὸς
χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν :~
Ὤρθρισας, πρὸς χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἥλιον. καὶ
ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις. τὴν ψυχὴν θεό-
φρον σου κατηυγάσθης. ἀθληφόρε. καὶ
πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον :~ Θεοτοκίον.
Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλή-
ματι. κυοφορεῖται ὁ κτίστης. ἐκ παρθένου
κόρης ἀπειρογάμου. ὥσπερ βρέφος. καὶ

ἀπαρχάμοις ἀρρήτως εἰλίσσεται :~

Κοντάκιον ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε. μαρτυρίου στίγμασι στεφανωθεῖσα Μαρίνα. αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ἐρραντισμένη. θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων. εὐσεβῶς μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως :~ Ὁ οἶκος

Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀῤῥύτοις, παρθενομάρτυς. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα. ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας, ἐστολισμένη πεποικιλμένη. στεφανηφόρος νικητής, λαμπαδηφόρος εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος, τυχοῦσα. καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνας.

Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,
Χεὶρ κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, Μαρίνα δηροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τῆς Πισιδίας τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, αἰδεσίου τινὸς ἱερέως τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. παραδοθείσης δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαέτης γενομένη, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο πίστεως. ἐδιδάσκετο δὲ ὑπό τινων τῶν ἐν τῇ αὐτῇ τῇ κώμῃ. καὶ ἤδη πέντε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπόθει ἀνύσασθαι. ὁ λύμβριος δὲ ὁ ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτήν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα. Μαρίνα ἔφη καλοῦμαι, τῆς Πισιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. μὴ ἀναχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ ἡγεμὼν ταθῆναι αὐτήν, καὶ ῥάβδοις ἀνηλεῶς καταξαίνεσθαι. καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προσετάχθη, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. μετὰ δὲ τοῦτο ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον. δράκων δὲ ποθὲν ἑρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτόν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολύ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν θεόν. καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων εἰς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. ἡ δὲ ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφαῖραν εὑροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσεν. μετὰ δὲ τοῦτο λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται. καὶ ἐπὶ σκάφους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. ἐπὶ τούτῳ δέ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ ἡγεμών, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν :~

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου. καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος, ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην, καὶ νυμφῶνα λαμπρὸν κατῴκησας βοῶσα. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Νύμφη γνησία τοῦ δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε. καὶ ὡς μάρτυς αὐτοῦ ἀήττητος κραυγάζεις. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτοκίον.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν ἐκ σοῦ γὰρ ὁ δεσπότης. τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπὶς ἀνέτειλεν ἀφράστως. ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι :~

εἱρμός. ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας. ὅθεν, ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς

τι

πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα παθῶν ἐπή
ρειαν. ἀθλοφόρε μαρίνα ξηραίνουσα :~

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβῶν σε ὁ τύραν
νος. ἄφρε, τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀλη
θῶς, στερροτέραν ἀνεβόας γάρ. εὐλογημέ
νος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~

Ευ τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσή
γαγες. δῆμον, καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς
θεόν. καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα. ταῖς
φωτοβόλοις σου. θαυματουργίαις ἀπο
κρουσάμενος :~ Θκ.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαρὰν σε ἀδιάφθο
ρον, λόγος, καθαρὸς, ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀ
νεπλάσατο σαρκούμενος, κόρη τὸν ἄνθρωπον.
ὁ μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι :~

ᾨδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Εὐσταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη. στερρῶς
τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρησας. καὶ στέμμασι νικητι
κοῖς ἐστέφθης μελῳδοῦσα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν μαρίνα σοι παστάδα ὁ ψυχῶν νυμ
φίος λόγος. ηὐτρέπισεν ἐν οὐρανοῖς. ὃν βλέ
πουσα κραυγάζεις. τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυ
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη. δωρεῶν
πλειόνων ἠξιώθης. τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκ
τῶν. ὁρῶσα καὶ βοῶσα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε.
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐρίας ὤφθης ἀθλοφόρε. τοῖς πολλοῖς αἰ
τία καὶ μαρτύρων. προσήγαγες δῆμον χριστῷ,
συμφώνως μελῳδοῦσα. τὸν κύριον ὑμνεῖτε.
καὶ ὑπερυψοῦτε :~ Θκ.

Ἱλασμὸς ἡμῖν θεογεννῆτορ. διὰ σοῦ ἐδόθη
σὺ γὰρ μόνη. ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν τὸν
πάντων συλλαβοῦσα. θεόν τε καὶ δεσπό
την εἰς πάντων σωτηρίαν :~

Εἱρμὸς. ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Παρθένον καὶ σχῆμα καὶ ψυχήν, θεῷ διέσω
σας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντι
μον ἔνδοξε. τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν. καὶ
εἰς νυμφῶνα νοητὸν, εἰσήχθης μέλπου
σα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα :~

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι,
πυρὸς ἐπάξιοι. οἱ ματαιόφρονες ζῶσαν

σε, τῇ πυρᾷ μάρτυς ἐνέβαλον. ἀλλ' οὐκ ἐ
φλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς.
θεοφόρε δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστατο πρὸ βήματος χριστοῦ, ἀνακηρύττουσα. τὴν
ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ
τὴν πλάνην θανατώσαντα. καὶ τὴν ἀθά
νατον ζωὴν πιστοῖς παρέχοντα. τοῖς βοῶ
σι. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~ Θκ.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, τὴν οὐράνιον ἀπο
κυήσασα. τὸν οὐρανώσαντα πάναγνε. γη
γενῶν ὅλον τὸ φύραμα. καὶ τῆς μαρίνας
τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύνοντα, ὦ βοῶ
μεν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

ᾨδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα μάρτυς τοῦ χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
ἀνώλεθρον. ἐν παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπι
τηδείως ὄντως ἐτρύγησας. τὴν στρεφομέ
νην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γάρ.
μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη, τηλαυ
γῶς καλλιπάρθενε :~

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικήν, καὶ φιλόκοσμόν
σου μάρτυς διάνοιαν. ἔρως ὁ ἔνθεος. καὶ
στερροτάτην μάρτυρα ἔδειξε. παρθενικαῖς
μαρμαρυγαῖς. τὸ πρὶν διαλάμπουσαν.
μαρίνα πάνσεμνε. διὸ πάντες σε πιστῶς
μακαρίζομεν :~

Λῦσον μου νύμφη ἐκλεκτή, τῶν πταισμά
των τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ τὸ
χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας μάρτυς διάρ
ρηξον. παρισταμένη εὐπρεπῶς, χριστῷ τῷ
νυμφίῳ σου. τῷ πανοικτίρμονι. καὶ πα
θῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον :~

Πέπαυται φρύαγμα δεινόν, τοῦ ἀλάστορος
ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες. ἐπιλαθόμεναι τῆς γυ
ναικείας φύσεως ἤθλησαν. καὶ κατ' αὐ
τοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι.
μὲν τῆς προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς
τὴν παράπτωσιν :~ Θκ.

Ὥριμον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος
τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ πανά
χραντε. ζωῆς τὸ ξύλον, χριστὸν ἐβλάστησας.
τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς. τοῖς πᾶσι γνω
ρίζοντα. διό σε πάναγνε. θεοτόκον εὐσε
βῶς καταγγέλλομεν :~

Εἱρμός. ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν ἀντιοχέων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις. μάρτυς ἐγκαυχᾶται, τῶν ἄνω, ἡ ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ. μετὰ δικαίων ἔχει σε, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον:~

Ἰδόντες σε μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας. ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατίσχυσας. τὸν πρὶν τὴν σὴν προμήτορα, ἐν παραδείσῳ θανατώσαντα:~

Ὡς ὑπερκαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ ὑπερδέξιος παρθένος. στέφος ἀνεπλέξω νομίμως. δικαιοσύνης, καταπατήσασα. μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα:~

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα. καὶ ὑπερστερρὰν χρυσαυγοῦσαν, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας. καὶ πρὸς θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν:~

Νυμφώσας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν μαρτύρων ἀθληφόρε. ὦ μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν ἄνθος νομφέρουσα. καὶ τῷ τὸν πνικῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γέγενησαι:~ Θκ.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου παρθένε. οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐν θέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν. ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος. θεοκυῆτορ μετὰ πάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον, ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα μάρτυς Χριστοῦ, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη. ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν θεόν. ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων:~ Θκ. ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις. ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως. ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην:~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα πανένδοξε. ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας. καὶ τῶν ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. καὶ τὸν τύραννον στερρῶς, ἀθληφόρε κατέβαλες. ἐγκαυχώμενον. καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων, θρόνον θεῖναι. σὺ κατίσχυσας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας:~ ὅμοιον.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα. παραβάσει πρότερον μάρτυς ἔνδοξε. διὰ σταυροῦ ἀπενέκρωσας ἀγῶσι δεσμεύσασα. τοῖς διάθλοις σου εὐσεβῶς, Χριστοῦ δύναμιν ἔχουσα. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι. τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~ ὅμοιον.

Ὡς ὑπὲρ προῖκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες. ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον. τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα. οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν. καὶ πυρὸς καταφλέγοντος. καὶ στρεβλώσεων. ἐν Χριστῷ δυναμουμένη, τῷ τὴν νίκην. οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι:~ Δὰ τὸν ὕμνον τὸ προσόμοιον.

Ὅμοιον. Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, καὶ πατρικὴν ἐξέφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε. καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς θεὸν ἱκεσίαις σου:~ Καὶ νῦν. Θκ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ βούλει ποίησον δοξολογίαν μεγάλην. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τυπικὸν καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. ὁ ἀπόστολος προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος, δ'. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Στ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. Ὁ ἀπόστολος πρὸς γαλάτας. Ἀδελφοὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν. Εὐαγγέλ. κατὰ μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. εἰ τύχοι ἐν κυριακῇ εἰ βούλει ψάλλε, οὕτως. ἀνάστασις. δ'. τῶν ἁγίων πατέρων γ'. καὶ

καὶ τῆς ἁγίας γ΄. δόξα τῶν πατέρων. καὶ νῦν θκ. ὁ προσόμοιον τοῦ ἤχου. τὰ ἀναγνώσματα τῶν πρώτων. εἰς τὸν στίχ. στιχ. τοῦ ἀβου δόξα. τῆς ἁγίας καὶ νῦν τῶν πατέρων. τροπάριον ἀναστάσιμον, καὶ τῶν ἀμφοτέρων. εἰς τὸν ὄρθρον ὁ ἀναστάσιμος. κανὼν κατὰ τῆς θκου εἰς ς΄. τῶν ἁγίων πρώτων εἰς δ΄. καὶ τῆς ἁγίας εἰς δ΄. εἰς τοὺς αἴνους ἀναστά. καὶ τῶν ἀμφοτέρων. ἡ ἀκολουθία κοινή, καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν ὁμοίως.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ. Εἰς τὸ κε ἐκέκραξε στιχ. προσόμοια. ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐμέδυσας κε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν. τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον. καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας διὰ σὲ βασάνους. ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπομεῖναι ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι. δι᾽ οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον. ἰσχυρῶν πάντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ἐπανωπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου κε. καὶ τῷ ζήλῳ ἀνάψας νῦν, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα. καὶ ταῖς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος. βραβεῖα νίκης δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπείληφε. παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς :~ Ὅμοιον.

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας. αἰμιλιανὸν τὸν μάρτυρα. ὁ πάλαι τὴν τε ἄριστον. δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰκουμένην. θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα. ὑφ᾽ οὗ φωταγωγούμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε. ἰσχυρῶν πάντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν θκ. ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου. θεοτόκε πανύμνητε. καὶ πάντα τὰ τραύματα. καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας. ἐναποκάθαρον ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὴν σάλον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν. μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου :~

σταυροθκ. ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, χε ἡ πάναγνος δέσποινα. καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον. ὡς δεσπότην κλαίουσα. ὑμνεῖ τὴν ἀπλαγχνίαν, αὐτῆς προελθόντα. καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀπὸ θαυμάζουσα ἀνέκραυγαζε. τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου. μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε. τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~ Ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος μέλπω κλέπω κλέος.

ἰωσήφ. ὠδὴ α΄. ἦχος, δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν ἡμῶν. καὶ τούτου τὸν μάρτυρα ἀνευφημήσωμεν. ἐναθλήσαντα νομίμως καὶ τῆς νίκης. τὸ στέφος ἀράμενον ἐθέμει τοῦ παθ :~

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι. ἀσθένειαν ἔνδοξε μάρτυς φορέσαντος. ἀπεγύμνωσας εἰδώλων ἀσθενείας. τὸ μάταιον φρύαγμα θεομακάριστε :~ θκ.

Μονάδα θεότητος, ἐνιζομένην ταυτότητι. ἀοίδιμε φύσεως χαίρων ἐκήρυξας. καὶ πολύθεον διέλυσας ἀπάτην. ἀθλήσας στερρότατα ἀξιοθαύμαστε :~ θκ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου. ὑπάρχει πανάμωμε χς ὁ κς. ὃν ἐκύησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. μιᾷ ὑποστάσει δέ, καταμορφούμενον :~

ὠδὴ, γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Λύχνος τοῖς ποσί σου ἐγενήθη. καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς. ὁ νόμος τοῦ θυ ἡμῶν, δι᾽ οὗ καθυποσκελίσας. παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος :~

Ἰθύνας μάκαρ σου τὰς πορείας. πρὸς θείου θελήματος σοφέ. λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν. κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες :~

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους. τὴν πᾶσαν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, δυνάμεις αἱ οὐράνιαι. ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον. παταχθεὶς κατεβέβληκε. θκ.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα. ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ παρθένος μετὰ γέννησιν.

νησιν, παρθενομόρφε μείνας. τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἄχραντε. ἁ πάσης κτίσεως τέτοκας. Ὁ εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Ὠδὴ α, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Πυρπολούμενος τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁ μόσδουλον οὐκ ἐπτοήθης. ἀλλ᾽ ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι. τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὡλοκαύτωσας. καὶ τῷ δεσπότῃ ὡς θῦμα προσήνεξαι. μάρτυς ἔνδοξε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτ. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρθένον φυλάξας σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου μητέρα παναμώμον. μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ. ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν Ἀδάμ:~

Ὠδὴ δ. Ὁ καθήμενος ἔνδοξε.

Ὁ θεοῦ σε θεῖος πόθος, παραδόξως ἀνέφλεξε. τῶν πικρῶν μαστίγων, ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας. καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων ἀνετύφλωσας. καὶ ψυχὰς παμμάκαρ τῶν πιστῶν κατεδρόσισας:~

Ὑπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα. καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχήν σου προσεδήσας. τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας. ἀθλοφόρε αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίου θεότητος. ἀσεβῶς δοξάζων, αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον. ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσελήλυθας. καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἰσχυρὸν κατεδάφισας:~

Θεοτ.

Ἁγίασμα τὸ σὸν τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος. παναγία κόρη, μόνην ἀρεθεῖσαν δοξάζομεν. δι᾽ οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανώθησαν. καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν:~

Ὠδὴ ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας τῶν ἱδρώων αἱμάτων σου. αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθεΐας, ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας. λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν. νόσους καταλύζουσαν. καὶ βυθίζουσαν δαίμονας:~

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν δωρεῶν τοῦ πνεύματος. νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις. ἀρρωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα, πνεύματα διώκεις πονηρά. πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι βοηθεῖς ἀξιάγαστε:~

Θεοτ.

Ῥομφαία ῥωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ. ἡ τὸν σταυρὸν Χριστὸν κυήσασα. λόγχῃ τὸν ῥωθέντα δι᾽ ἐμέ, ἄχραντε καὶ ῥώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως:~

Ὠδὴ ς. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὄλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης. τῷ μαρτυρίῳ μάκαρ ἐχρημάτισας. καὶ μετ᾽ ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς, δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω. ἀθανασίαν ὅθεν, διαμένουσαν κατεκληρώσω. θαυματωθείς, διὰ πόνων ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος:~

Μύρον ἀναβλύζει ὡς ὑπὲρ ῥεῖθρον. ἡ τῶν λειψάνων θεία θήκη. σοῦ πανόλβιε γενναῖε μάρτυς. καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε. τῶν ἀνῶν ἀρρωστήματα:~

Θεοτ.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον. σὺ δὲ πανάγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς. οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν:~

Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιη. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ.

Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,
Χορῷ παραστὰς τέρπεται σὺν ἀγγέλοις.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ ῥοδοστόλου πόλεως μυσίας. δοῦλος ὑπάρχων ἐλλίνος τινός. κατὰ τοὺς χρόνους ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ καπετολίου βικαρίου. σεβόμενος δὲ τὸν Χριστόν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος. ἀρῶν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρόν. λαβὼν σφῦραν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων. καὶ

συνέ-

συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο, καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει. καὶ τύπτεται βουνεύροις. καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθείς. καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων παύλου, θέκλης, καὶ οὐαλεντίνης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως καισαρείας ἀχθέντες, παρέστησαν φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι. καὶ τὰς λαιὰς τῶν ποδῶν, καυστῆρσιν ἀχρειοῦνται. καὶ ξίφεσι καὶ πυρὶ ἀφανίζονται. καὶ ἡ μὲν ἁγία θέκλη, ἐπὶ ξύλου ταννυθεῖσα ξέεται ἀφειδῶς. παῦλος δὲ ἀχθείς, καὶ βασανισθείς. ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ χριστιανῶν. ὑπὲρ ἰουδαίων καὶ σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμόν. εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε. καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Λαμπρυνόμενος τῇ χάριτι τοῦ θείου πνεύματος. τὴν τῆς καμίνου πυρὰν ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες μάρτυς θεόπνευστε. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Πυρακτούμενος τῷ ἔρωτι τοῦ ἐραστοῦ σου χριστοῦ. τὸ πῦρ οὐκ ἐπτήξας. ἐν ᾧ δροσιζόμενος πνεύματι ἔψαλλες ὑπερύμνητε. ὁ τῶν πατέρων κύριος:~

Ὡραιότητι τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς ἀσωμάτοις σοφέ. ὡραιοτάτῳ χριστῷ. μεθ᾽ ὧν παριστάμενος μέλπεις γηθόμενος. ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεός:~ Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε θεόνυμφε, τὸ χαῖρε σοι πιστοὶ κραυγάζομεν. καὶ γὰρ ἐκύησας χαρὰν ἀνεκλάλητον χριστὸν τὸν κύριον. ᾧ κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον. πάνσοφε ἀπέλυσας καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοτελῶς ἐχώρησας βοῶν πανεύφημε. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι. μὴ ἐπερωτῶσιν ἐπεφάνην δέ. ἔκραζον ἀοίδιμε. συνέτε παράνομοι. ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον τυθῆναι ἔσπευσας. τὸν κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~

Ὁ μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν. αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο. προτεθεὶς ὡς ἐδέσματα. τούτου τὰ παλαίσματα, πνευματικῶς ἐντρυφήσωμεν πιστοὶ καὶ μέλψωμεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε:~ Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρησον ἐλέους. πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα. καὶ τῆς ἁμαρτίας μου ξήρανον ὀμβρήματα. καὶ τῆς ψυχῆς μου πράϋνον ἄγρια κύματα. παρθένε θεοτόκε μαρία. ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν ἄρρητον, θεοῦ εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα. πάντων τῶν πρώην τῶν ἐν τῷ βίῳ ἡδέων καταπεφρόνηκας ἔνδοξε. καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνυσας. ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν:~

Ὡς θῦμα ὀπτώμενος πυρί, πανεύφημε τοῦ τυθέντος ὡς ὑπὲρ πρόβατον. θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης. ὀσμὴ πνευματικὴ σωτηρούμενος. καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Ἐφήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψεν ἀθλοφόρε ὑπὲρ ἥλιον. πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν. πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα. καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν ἐπαξίως μακαρίζομεν:~

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτή, ὁμήγυρις συμπολίτην σε ἐκτήσατο. μαρτύρων πάντων σὺν ὁσίοις. χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. μεθ᾽ ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο. μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε:~ Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ, πανύμνητε τὸν ἐν σκότει πορευόμενον. δίδου μοι χεῖρα βοηθείας. τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον. παθῶν μου τὸν κλυδώνιον κόπασον. ἀπεγνωσμένων καταφύγιον:~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε

πάντες

πάντων μεγαλυνόμενοι. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες. καὶ ἡ α. ὥρα καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ΄. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δίου. καὶ τῆς ὁσίας Μακρίνας ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. ἦχος, δ΄.

Τῆς ὁσίας ἔδωκας σημείωσιν.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας. καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τελκυμίας. ἀπεμάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσιν. δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε :~ Ὅμοιον.

Ἄφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον. καθαρῶς βιοτεύσασα. καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν. καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. διό σοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο. Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτοειδοῦς τὸ πρόσωπον. καὶ θανούσης πανάφημε. Χριστοῦ σε δοξάσαντος. ὡς αὐτοῦ παρθένον θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε, καὶ θεορρήμονα. ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι. καὶ θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος :~

Ἕτερα τοῦ ὁσίου, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον. νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς ἐκκλησίας στερεώματι. ἀνευφημοῦμεν μακάριε. ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεί. καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν. οἱ τιμῶντές σου τὴν φωσφόρον ἡμέραν. ἐτησίως. ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα :~ Ὅμοιον.

Ἀαρὼν ὥσπερ [illegible], τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι. θεῖον ἱεράτευμα πατὴρ γέγονας. καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. ὡς Ἠλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας. θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις. καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος, εὐκλείαις. Δῖε θεόφρον πανόλβιε. Ὅμοιον.

Τὴν τοῦ πυρὸς ἔλλαμψιν, περιφανῶς κληρωσάμενος. πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας. καὶ ἱερὸν φροντιστήριον. ψυχῶν κατεσκεύασας. ἐν ᾧ σώζεται πληθύς. καθ᾽ ἑκάστην τιμῶσί σου, τὰ μνημόσυνα. τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας. καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα ἐν πίστει, Δῖε πατέρων τὸ καύχημα :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε. καὶ δεινῶν πταισμάτων με τὸν ἀνάξιον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον. ἀνάγκης σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν. ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι. μετανοίᾳ. καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι :~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄκακον. τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἰάσασθαι. παντὸς τοῦ κόσμου, πανάμωμε. οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸν σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωώσαντα τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον. γυμνωθέντα τῆς πάντων. ἀφθαρσίας. ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου. περιβολὴν θείας χάριτος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῶν ἁγίων καὶ τῆς ὀκτωήχου. τῆς ἁγίας ἦχος, δ΄. ᾠδὴ, α΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Νύμφην ἁγνήν σε Χριστοῦ Μακρῖναν σέβω. ᾠδὴ, α΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὸν ἄχραντον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος. Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπεπόθησας. ὃν ἠγάπησας ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. φωτίσαι δυσώπησον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὑπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος Χριστὲ σου τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας. τὴν τῷ ἔρωτι. τῷ σῷ καθηλωμένην.

Μακρίναν τὴν ἄμωμον καὶ πανἀοίδιμον. Μακρίνα θεόνυμφε, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα. θερμῶς διετήρησας, ἀδιάλωβητον. δι᾽ ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας. τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα :~ Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις πανάμωμε. τῶν πίστει τιμώντων σε. τὴν

θεομή-

θεομήτορα. καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος. Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου λάμψας θεόνυμφε:~ Ἄλλος. Τοῦ ὁσίου. ᾠδή, α′. ἦχος, ὁ αὐτός. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Διόλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι καλλωπιζόμενος. τὸν σὸν σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ. καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας. τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα. διὲ νεκρώσας δι᾽ ἀσκήσεως:~

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, ἥλιον ὅσιε. ὁλοφαινὴς γεγένησαι ἀστήρ. καὶ πιστοὺς κατεφώτισας. τῶν ἀρετῶν μακάριε. καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότησι:~

Ζηλώσας τὸν λογισμόν σου πάνσοφε. τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν. ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστὴς, ἀληθέστατος γέγονας. μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι:~ Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ μόνου παναμώμε, σκήνωμα γέγονας. ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς. ἀσεβῶς καταυγάσαντος. καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας ἀειπάρθενε:~

ᾠδή, γ′. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Ἠγλαϊσμένη. καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι. καὶ μαρτύρων ἀθλέως. καταγομένη τὸ γένος σεμνή. τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τούτων τὸν ἔνθεον:~

Νόμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα παρθένε κατέλιπες. τὴν τοῦ βίου ταραχήν. καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες. νηστείαις καὶ δεήσεσι. πόθῳ σχολάζουσα:~

Ἀγνωσύνην ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας. ὀφθαλμοῖς τε μητεικοῖς. τετηρημένη διέμεινας. μακαρία πανεύφημε καὶ παναμώμητε:~ Θεοτοκίον.

Ἰῶσε παρθένον, παναγία παρθένε γινώσκομεν. ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς. ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν. διὸ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν:~

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας. φωταγωγῶν πιστοῖς σοι. τοὺς προσερχομένους μακάριε:~

Ἐνωήφθης θεοπρεπῶς τοῖς ὁσίοις ἐπὶ γῆς βίον γάρ. ἀγγελικὸν ἔζησας. διὲ θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν:~

Ὡδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς ὅσιε. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γάρ, θείᾳ δυναστείᾳ ἐνέκρωσας:~ Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοὶ ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς ἄχραντε. ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι. σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε:~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία σου Χριστέ.

Κάθισμα. τῆς ἁγίας. ἦχος, α′.
Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἡ ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ τῷ κυρίῳ. συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου. τῷ κάλλει τῆς χάριτος σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν εἴληφας τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. ἰατρεύουσα τὰ ἀρρωστήματα πάντα. δυνάμει τοῦ πνεύματος:~ Τοῦ ὁσίου. ἦχος, πλ. δ′.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῷ θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθείς. καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν. πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας. καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι. εἰς τοῦ κυρίου αἶνον μονὴν ᾠκοδόμησας. ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι, πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων:~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών. ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν. τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου ἄχραντε. τῷ λιμένι προστρέχω τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν παναγία τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου. τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, θεοκυῆτορ πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν τόκον σου:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργέ. τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τὸν ἐχθρόν. ἀναπλάττεις ἀδὰμ τὴν θείαν ἀνάπλασιν. πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, ἀδὰμ πρώτου δαίτορος. ὅθεν ἀφυπνώσας.

τὸν

τὸν φυσίζωον ὕπνον. ζωὴν πᾶσι δεδώρησαι. ὡς γὰρ ἐξ ὕπνου ἤγειρας πάντας λόγε, ὑπνώσει σου. ἐμὲ δὲ τὴν ἄλοχον κατελόγχευσας εὔσπλαγχνε, καὶ τῇ ἀφυπνώσει σου ζωῆς ἐστέρησας:~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσάν σε τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι. τῷ θεῷ ζῆν μόνῳ πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας. τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος διασώζουσα. ἀδιάφθορον καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε:~

Ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα. καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως. ἐξ ἐπινοίας ἐν θέου ταύτης ἄνωθεν. καὶ τὸ ὄνομα συμβολικῶς ὑπεδέξατο:~

Νυμφαγωγοῦσα παρθένους, σὺ κἀκείνας προσήγαγες. τῷ παρθένῳ λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς παρθενίου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν καὶ ἁρμόδιον. τὴν ἀπάθειαν ταύτης σαφῶς ὑπεδείκνυεν:~

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων. καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται. ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης θεονύμφευτε. τοῦ τεχθέντος ἐκ σῆς γαστρὸς θεονύμφευτε:~

Ἄλλος. Ὃ παρθένον τὰ σὰ ἰδοῦσα.

Τῇ τοῦ πυρὸς αὔλῳ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος. σαρκὸς τὴν ἀπάτην ὄνειρον λελόγισαι. τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν θεοφόρε σκοπούμενος:~

Ὀμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας. ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου. ψυχῶν φροντιστήριον. διὸ ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι᾽ ἐγκρατείας. νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι. θείᾳ συμμαχίᾳ ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας. ἡμῖν κατανύξεως. διὸ τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου:~

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν τῇ γαστρὶ βαστάσασαν. ἔγνωμεν παρθένε, ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φώτισον καταύγασον. πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε:~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χριστέ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης θεότητος. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε:~

Ῥυπωθῆναι κάλλει τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν τῆς ψυχῆς σου θεοφιλές. οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄχραντον. τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα καλλιπάρθενε:~

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστόν. ἀσφαλῆ τε καὶ ἄρραγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας τὸ πολυτάραχον. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν κύριον:~

Ἐσταθερὰν ἐτήρησας τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ. ἐπ᾽ αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρός, ἐπερρίφης ἄμωμε. καὶ ἀνατέθηκας. τὴν ψυχὴν, καὶ σῶμα σου ἐκ νεότητος ἀσκήσασα:~

Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν κτίστην τοῦ παντός. τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν ἑκουσίως ῥεύσαντας ἀναμορφώσαντα. καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, θεομῆτορ ἀνυψώσαντα:~

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὁ πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέστατα. σοῦ τὴν διάνοιαν πᾶσαν, ἀρετῆς ἰδέᾳ διαφερόντως. ἐνεφύτευε. καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα:~

Ὑμνοῦσα, τὸν Χριστὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι. τὴν καρτερὰν ἐπεσπάσω. παρ᾽ αὐτοῦ παρθένε ἐπικουρίαν. καὶ ἐν θεοῦ, παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληφας:~

Στεφάνῳ, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνωσεν. ὡς καθαρὰν σε παρθένον, καὶ χοροῦ παρθένων καθηγουμένην. ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις θεόφρον ἐσκήνωσεν:~

Θεοτοκίον.

Ἑνώσει. τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε. δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις. ἡνωμέναις ἔτεκες ἀπορρήτως. θεὸν λόγον. ἀληθῶς σαρκωθέντα πανάμωμε:~

Ὁ αὐτὸς τοῦ ὁσίου.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑψώσας, πρὸς θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα. καὶ ἐταπείνωσας πάθη. καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες. θεοφόρε. μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα:~

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς πάτερ ὅσιε. γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω. τῆς αὐτῶν

δουλείας

δουλείας πλῆθος αἰζύγων. καὶ μιγάδων. ἀσεβῶς ἑπομένων σοι ὅσιε:~

Ὄλβιος, καὶ θαυμάτων ἀπείρων λαμπρότησι, γεγενημένος μετέβης πρὸς τὴν ἄνω πόλιν δῖε θεόφρον. ταῖς πρεσβείαις λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν ποίμνην σου:~ Θκ.

Νέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε. ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ἀπορρήτω λόγω κυήσασα. καὶ τὸν νοῦν μου. ταρασσόμενον κόρη εἰρήνευσον:~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε.

Κοντάκιον ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἁγνεία ψυχῆς, ἐνθέως ὁπλισάμενος. καὶ ἄπαυστον εὐχὴν ὡς λόγχην χειρισάμενος. κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων δῖε τὰς φάλαγγας. θαυματουργὲ πάτερ ἡμῶν. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ Ὁ οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὅσιε πάτερ ὁ τάλας. τῶν δακρύων δὲ πῶς τὸ πέλαγος ἐκφράξομαι. σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐν διαπρέπων, τῶν ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν. πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ. καὶ σάρκα δουλαγωγήσας καθυπέταξας ταύτην τῷ πνι. εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν. τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ'. Μνήμη τῆς ὁσίας μακρίνης. ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου βασιλείου. Στίχ.

Φρονοῦσα ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς μακρίνα.
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖ καὶ πόλον.
Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ μακρίναν νόες ἔνθεν ἄειραν.

Αὕτη κάλλει σώματος καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς. ἀναλόγως συνεζεύχθη νυμφίῳ. τῶν δὲ γάμων ἐπικειμένων ἐν μνηστοῖς. ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων. ἡ μακαρία μακρίνα πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι βουλομένων, τὴν χηρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο εἴδη. τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτήν. συνὴν τῇ μητρί. ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς, σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα. δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων. αὕτη τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο. ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα. ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς. πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθοῦσα τὸν χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης. ὡς τετρωμένη περιφανῶς, ἀνεβόας δραμοῦμαι ὀπίσω σου. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀπωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις. τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων:~

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρύν. τὴν θηριωδῶς ἐπηρμένην. τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας. ἀξιάγαστε ψάλλουσα. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων:~ Θκ.

Ῥῆξον τῶν πταισμάτων τὰς σειράς. τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ. τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδούντων τῷ τόκῳ σου πάναγνε. ὑπερύμνητε κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ. Τοῦ ὁσίου.

Μονὴν τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας. ὅθεν μοναστῶν ἀνήγειρας εὐαγὲς. θεοφόρε φροντιστήριον. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ κραυγάζων τῆς δόξης σου:~

Ἀναστομώσας, σοῦ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων πάτερ ὅσιε. ὕδωρ σελας, ἔβλυσας τοῖς πιστοῖς. ἐκτελοῦσι σου τὴν κοίμησιν. δῖε θαυμάσιε. τῶν μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας. ὅλος φωταυγὴς καὶ στῦλος φωτοειδής. τῶν ψαλλόντων προηγούμενος, εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε:~ Θκ.

Ἁγιωτέραν τῶν χερουβὶμ σὲ ἀπειργάσατο. κόρη, ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ἐμφανῶς. ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ πανάμωμε δέσποινα:~

ᾠδὴ η'.

Ἱεροπρεπεστάτου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διὰ πίστεως. ἄσυλον ἀνάθημα, ὤφθης γὰρ θεότιμάστε, καὶ σὺν ἀγγέλοις ἔκραζον μακαρία ἔνδοξε. τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας. ἄριστα διδάξασα καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον καὶ αὐτοκίνητον. τὸν κν̄ ὑμνεῖτε:~

Αἴγλη τριλαμπεῖ φωτοχυσίας, τὸν νοῦν καταλαμπομένη τε καὶ πρόσωπον, ὕπνωσας πανόλβιε. ὕπνον τὸν μακάριον. μετ᾽ εὐφροσύνης βλέπουσα τὸν σοὶ ποθούμενον. καὶ κν̄ ὑμνεῖτε βοῶσα. καὶ ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Σὲ τὴν κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην θείῳ πνι̅. τὴν τὸν προαιώνιον, λόγον καὶ ἀΐδιον. δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄφατον ἐνανθρωπήσαντα. τεκοῦσα θεομῆτορ, ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ῥάβδου σου βλαστήματι θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον ψυχὴν ἐδήλου σοφέ. καταφυτεύσαν ἔγκαρπα. λογικά τε φυσικὰ θείᾳ ῥοπῇ. ἐν παραδείσῳ τῆς τρυφῆς τῶν μοναστῶν τὴν πληθύν. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄:~

Ὁ νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος. ὡραῖος πέφυκε καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος. θέσει θεούμενος ἀεί, καὶ μέλπων πάντοτε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ιμα σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες δῖε γεραίρωμεν. σῶσον τὴν ποίμνην σου πάντοτε. τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν. καὶ καθοδήγει πρὸς θῦ εἰσόδους ψάλλουσαν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~ Θκ.

Ὤφθης πλατυτέρα οὐρανῶν. θν̄ χωρήσασα. μαρία πάναγνε. ὃν καθικέτευε ῥῦσαί με. τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με. καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με, ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα. πάντα τὰ ἔργα:~

Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~

Τὸ ἔλεος ὄντως τοῦ θεοῦ, τὸ πλούσιον, μιμουμένη διετέλεσας. θρέψασα πάντας τοὺς πενίᾳ, συγκαταπονουμένους πανεύφημε. ἐντεῦθεν ὁ ἐλεήμων ἐδόξασεν. σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεήμονα:~

Ἐνώπιον ἔστης τοῦ θῦ, πανένδοξε φωτοφόρος φῶς γὰρ γέγονας. βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη. καὶ τοῖς παντοδαποῖς προτερήμασι. καὶ γένους τὴν εὐδίαν λαμπρύνουσα. ταῖς ὑπερτέραις ἀναβάσεσιν:~

Φαμώτατον ᾤκησας παστὸν, καὶ θάλαμον μακαρία ἐπουράνιον. ἔνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς ἀρχιερεῦσι συγγόνοις σου. δυσώπει παῤῥησίᾳ τὸν κν̄. πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~ Θκ.

Ὡραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς ἐξέλαμψε παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου. σὺ γὰρ παρθένε θεοτόκε, θν̄ σεσαρκωμένον ἐγέννησας. φανέντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἀν̄ον. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητε.

Σὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, πὲρ ὡς ἄγγελον φανέντα. καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἀναπτάντα. κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέρυγας. ὑπερχαρῶς γεραίρομεν. καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς ἑώας ἀνατείλας. δῖε, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας. τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου. περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα:~

Φέγγος πρὸς ἀνέσπερον πατὴρ, φωτοειδὴς γεγενημένος. τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκήνωσας. ὅπου ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου δεόμενος:~ Θκ.

Φεῖσαί μου χε̄ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης. ἔχων δυσωποῦσάν σε λόγε. τὴν θκ̄ον τὴν ἀειπάρθενον. τὰ τῶν

ἀγγέ-

ἀγγέλων τάγματα. καὶ τῶν ὁσίων τὴν ὁμήγυριν:~ Θʹ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ παρθένε. ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ. κʹ. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλιοὺ τοῦ Θεσβίτου. ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, αʹ. δευτεροῦντες αὐτά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνῳ ἅρματι. ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος λόγε. ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας. καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεπτόν:~ ὅμοιον.

Ἐν συσσεισμῷ καὶ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τε θέασαι. θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοὺ θεομάκαρ φωτίζουσάν σε πάλαι. ἅρματι δὲ ἐποχούμενος τέθριππος. τὸν οὐρανὸν διϊππεύεις ξενοπρεπῶς. θαυμαζόμενος θεόπτα σε. ὅμοιον.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας. τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζήλῳ θείῳ. πυρποληθείς. Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας. τῆς μηλωτῆς, ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ. Ἡλιοὺ ἐνθέου χάριτος:~ Δόξα, ἦχος, πλ. βʹ. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τῶν θεηγόρων προφητῶν. ψαλμικῶς ᾄσωμεν, ἐναρμόνιον μέλος τὸν τούτους δοξάσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν. χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε. χαίρετε ἀπλήστοπορον θορμοί, καὶ προστάται. καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τοῦ φι-

λοχρίστου λαοῦ. ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἁμαρτίας καὶ περιστάσεως. καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε τοὺς πιστῶς, ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν:~

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Βασιλειῶν. γʹ. τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ τὸν προφήτην, καὶ εἶπε. ζῇ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἡλιοὺ λέγων. πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου. καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου, πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν Ἡλιού, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ. ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, καὶ κρέας τὸ δείλης. καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαρρος. ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἡλιού, λέγων. ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς ἄρεφθα τῆς σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ἐντέλλομαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς ἄρεφθα, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα, συνέλεγε ξύλα. καὶ ἐβόησεν Ἡλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ πίομαι. καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν Ἡλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν. λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ζῇ κύριος ὁ θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας. ἀλλ᾽ ἤ, ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ. καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ. καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια καὶ ἐλεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγώμεθα. καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ εἶπεν Ἡλιοὺ πρὸς αὐτήν. θάρσει εἴσελθε, καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν

ἐγκρυφίας μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι. σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου. ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα ἠλιού. καὶ ἤσθιεν αὐτός, καὶ αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ ἠλιού. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα. ἕως οὗ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἠλιού. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου. καὶ εἶπεν ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν. δός μοι τὸν υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς. καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. καὶ ἀνεβόησεν ἠλιοὺ καὶ εἶπεν, οἴμοι κύριε κύριε. ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον καὶ εἶπεν. κύριε ὁ θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό, καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἀνεβόησε καὶ ἤκουσε κύριος ἐν φωνῇ ἠλιού. καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὸ παιδάριον καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἠλιού, βλέπε ζῇ ὁ υἱός σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς ἠλιού, ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ θεοῦ. καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν:~

Βασιλειῶν. γ΄. Τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς ἠλιοὺ τὸν θεσβίτην. ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ λέγων. πορεύθητι καὶ ὤφθητι τῷ ἀχαάβ. καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ἀχαὰβ τὸν ἠλιού, εἴρηκε πρὸς αὐτόν. σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ, καὶ εἶπεν ἠλιού, οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ βαάλ. καὶ νῦν, ἀπόστειλον καὶ συνάθροισον πρός με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον. καὶ τοὺς προφήτας τοῦ βαὰλ πεντήκοντα τῆς αἰσχύνης, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν ἐσθίοντας τράπεζαν ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ. καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ καρμήλιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἠλιού. ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν. εἰ ἔστι κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ βαὰλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν. ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας. καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν. καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου. καὶ ἔσται ὁ θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος θεός. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε, καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας σήμερον. καὶ εἶπεν ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης, ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι. καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ βαάλ. ἐκ πρωΐας, ἕως μεσημβρίας λέγοντες, ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν. καὶ ἐγένετο μεσημβρία. καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς ἠλιοὺ ὁ θεσβίτης, καὶ εἶπεν. ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ θεῷ ὑμῶν. καὶ ἐγέ-

μετο

γένετο ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυ-
σίαν καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν ἠλιοὺ ὁ θεσβί-
της πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθι-
σμάτων λέγων. μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν,
καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. καὶ εἶπεν
ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν. προσαγάγετε πρός
με, καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός.
καὶ ἔλαβεν ἠλίας δώδεκα λίθους κατ' ἀριθ-
μὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ ἰσραήλ, ὡς ἐλά-
λησε πρὸς αὐτὸν κύριος λέγων. ἰσραὴλ ἔσται τὸ
ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ
ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον κυρίου τὸ κατεσκαμμέ-
νον. καὶ ἐποίησε θαλαά, χωροῦσαν δύο
μετρητὰς σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσια-
στηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας, ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλο-
καύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας.
καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ εἶ-
πεν ἠλίας, λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδα-
τος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.
ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας.
καὶ εἶπε δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν.
τρισσώσατε, καὶ ἐτρίσσωσαν. καὶ διεπο-
ρεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου.
καὶ τὴν θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. καὶ ἀ-
νεβόησεν ἠλίας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε.
κύριε ὁ θεὸς ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ
ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώ-
τωσαν ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος κύριος
ὁ θεὸς ἰσραήλ. καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ
πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρε-
ψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω
σου. καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα.
καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θα-
λαᾷ. καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέ-
λιξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ
πρόσωπον αὐτῶν. καὶ εἶπεν, ἀληθῶς κύριος
ὁ θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός. καὶ εἶπεν ἠλίου
πρὸς τὸν λαόν. συλλάβετε τοὺς προφή-
τας τοῦ βάαλ μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ
συνέλαβον αὐτούς. καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς
ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάρρουν κισσῶν, καὶ ἐκεῖ
αὐτοὺς ἀπέκτεινε. καὶ εἶπεν ἠλιοὺ μετὰ ταῦ-

τα τῷ ἀχαάβ. φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ·
ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι. μὴ κατα-
λάβῃ σε ὁ ὑετός. καὶ ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν
κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔ-
θηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν
γονάτων αὐτοῦ, καὶ ηὔξατο πρὸς κύριον. καὶ
ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε, νεφέλαις καὶ πνεύματι.
καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. καὶ ἐπορεύετο ἀ-
χαάβ. εἰς ἰσραέλ, καὶ ἀνήγγειλεν ἀχαὰβ
ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐ-
ποίησεν ἠλιού. καὶ ἀπέστειλεν ἰεζάβελ
πρὸς ἠλιοὺ λέγων, αὔριον θύσομαι τὴν
ψυχήν σου, ὡς ἐν ἅπαξ αὐτῶν. καὶ ἤκουσεν ἠ-
λιοὺ καὶ ἐφοβήθη. καὶ ἀνέστη καὶ ἀνῆλθε
κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ ἔρχεται εἰς βηρ-
σαβεὲ γῆν ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον
αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκά-
τω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ
ὑπὸ τὸ φυτόν. καὶ ἰδοὺ τίς ἥψατο αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε,
ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. ἐπέβλεψεν ἠ-
λιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυ-
φίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. καὶ
ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας
ἐκοιμήθη. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ
δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. ἀνάστηθι φάγε καὶ πίε ὅτι πολλὴ ἀ-
πὸ σοῦ ἡ ὁδός. καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ
ἔπιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώ-
σεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ
τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους χωρήβ.
καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κα-
τέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς
αὐτὸν καὶ εἶπε, τί σὺ ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν
ἠλιού. ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ κυρίῳ παντο-
κράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην
σου οἱ υἱοὶ ἰσραήλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέ-
σκαψαν. καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέ-
κτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι
ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν
μου λαβεῖν αὐτήν. καὶ εἶπε κύριος, πρὸς αὐ-
τόν. πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν
σου. καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου δαμασκοῦ.

καὶ χρίσεις τὸν ἐλισσαιὲ υἱὸν σαφὰτ, ἀντὶ σοῦ εἰς προφήτην:~

Βασιλειῶν, δ΄. Τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει ἠλίας τὸν ἐλισσαιὲ υἱὸν σαφὰτ. καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. καὶ ἀπῆλθεν ἠλίας ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ κατέλιπεν ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω ἠλιού καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν κύριον ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐπορεύθη ἠλιοὺ καὶ ἐλισσαιέ, ἐν γαλγάλοις. καὶ εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιὲ κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ ἰορδάνου. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, ἦλθον καὶ ἔστησαν δὲ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν ἰορδάνην. καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλισεν αὐτήν. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα. καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον. εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ. αἴτησόν τι ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διπλοῦς ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ εἶπεν ἠλίας, ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι, πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων. καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρός. καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐλισσαιὲ ἑώρα καὶ αὐτὸς ἐβόα. πάτερ πάτερ, ἅρμα ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. καὶ ἐκράτησεν ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν ἠλιοὺ ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν ἠλιοὺ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διῃρέθη. καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ θεὸς ἠλιοὺ ἀπφώ. καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου. καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα. καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς:~

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος, α΄. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ὁ ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον τῆς πανκοσμίου μνήμης σεπτῆς προεχειρίζόμενος. ᾧ δόξης ἀκραιφνοῦς ἠξίωται, ὁ ὑψηλὸς τῆς προφήτης. καὶ προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος. καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν. ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως:~

Ὁ αὐτός.

Δαβιτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν προφήτην κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. ἠλίαν τὸν θεσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον. οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκωσεν. καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον ἄκαρπον ἐποίησεν. ὢ τοῦ θαύματος, ὁ πήλινος ἄνθρωπος, οὐρανοὺς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. ὢ τοῦ θαύματος, ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ οὐρανοὺς ἀναφέρει ἐν πυρίνῳ ἅρματι. τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιὲ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. βασιλεῖς ἐλέγχει καὶ λαὸν ἀπειθῆ λιμῷ διαφθείρει. τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης πάντας κατῆσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον, τοὺς ὀρθοδόξους βασιλεῖς ἡμῶν. καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ἦχος, α΄. Γερμανοῦ.

Ὑμνικοῖς ᾄσμασι, τοὺς προφήτας τοῦ χριστοῦ, ἅπαντες εὐφημήσωμεν. ἠλίας γὰρ ὁ θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε. καὶ μηλωτῇ ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ θεοῦ. καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος, β΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ δύο παμφαεῖς, ἠλίας καὶ ἐλισσαῖος. ὁ μὲν θείῳ λόγῳ

λόγῳ ὀππίους σταγόνας ἀπέκλεισε. καὶ βασι-
λεῖς διήλεγξεν. ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐ-
ρανοὺς ἀνήλθεν. ὁ δὲ, ἀτεκμάρτα ἰάσατο ὕδα-
τα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, ἰορδάνου
τὰ ῥεῖθρα ἐπέρασε. καὶ νῦν μετ᾽ ἀγγέλων χο-
ρεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ξένον ἅρμα σε πυρφόρον ὡς ἐν συσσει-
σμῷ εἰς οὐρανούς, πνευματικὴν χάριν σοι παρ-
έσχετο ἡλία θεσβῖτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνα-
τον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συν-
τέλειαν. διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν τῶν σῶν
κατορθωμάτων τὴν μίμησιν :~

Δόξα ἦχος δ᾽. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθείς. εἰς
χώραν φωτοειδῆ μετετέθης ὦ θεσβῖτα ἠ-
λιοῦ. αἰσχύνης δὲ προφήτας κατήσχυνας,
ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ μετρήσας. ὡσαύτως
λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς
κύριον πρεσβείαις σου. καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν :~ Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζω-
μεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ᾽.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος. ὁ ἔνσαρ-
κος ἄγγελος, ὁ μέγας ὁ πύρινος. ὁ ἐπουράνιος
ἄνθρωπος. ὁ τῆς δευτέρας χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος
πρόδρομος. ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν προφη-
τῶν ἡ κρηπίς. πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φι-
λεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην
αὐτοῦ. οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον.
τὸν λαόν σου χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ἀπὸ βλάβης
παντοίας τοῦ δολίου ἀνεμόχλητον :~

Στίχος. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου.

Ὁ σώφρων ἠλίας ὁ προφήτης. θεώμενος
ἅπαντα ἀπὸ κυρίου θεοῦ. τὸν ἰσραὴλ ἐκπορνεύ-
σαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προσεστηκότα ζή-
λῳ πυρούμενος. νεφέλας συνέστειλε, καὶ
γῆν ἐξήρανε. καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰ-
πὼν οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στό-
ματος. αὐτὸς ὑπάρχει ἐπιστάτωρ νῦν. ὡς ἀφ-
θόνως ἡμῖν παρεχόμενος. ἀνεκλάλητον

χάριν. τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν :~

Στίχος. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ
ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέρρηξας. σὺ τὴν ἀπά-
την ἐπέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων τῇ ἀ-
στραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παρανο-
μήσαντα ἤλεγξας ἄνακτα. καὶ ἱερεῖς ἐθα-
νάτωσας τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν διὰ πυρὸς
ἐνέπρησας. καὶ νῦν λαοῦ σου, τοὺς φλογώδεις
τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας.
ἠλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομά-
ρανον :~ Δόξα ἦχος, πλ. β.

Ἡ προφῆτα κῆρυξ χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλω-
σύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ. καὶ ἐκάστῳ ἀνθέμενοι
τι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουρ-
γῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς. πάντα χριστὸν
δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον ἦχος δ᾽.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρη-
πίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας
χριστοῦ. ἠλίας ὁ ἔνδοξος. ἄνωθεν καταπέμ-
ψας, ἐλισσαίῳ τὴν χάριν. νόσους ἀποδιώ-
κει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶ-
σιν αὐτὸν βρύει ἰάματα :~ Καὶ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρ-
θρον, ἡ συνήθης στιχολογία καὶ οἱ κανόνες. Ὁ κανὼν
τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου οἱ δύο, εἰς η. οὗ ἡ ἀκρο-
στιχίς. Ἄιδω χορείαν ἠλιοῦ τὰ θαύματα. ἰω-
άννου μοναχοῦ. ᾠδὴ α᾽. ἦχος, β᾽. ὁ εἱρμός.

Ἄισωμεν τῷ κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσσῃ πάλαι λα-
ὸν καθοδηγήσαντι. καὶ ἐν αὐτῇ τὸν φα-
ραὼ πανστρατὶ βυθίσαντι. ᾠδὴν ἐπινί-
κιον ὅτι δεδόξασται :~

Ἄιδειν προειρημένοι, τῶν ἠλιοῦ θαυμάτων,
τὴν πυρίπνοον δύναμιν τῆς πυριμόρφου
καὶ σεπτῆς. γλώσσης τῆς τοῦ πνεύματος. τὸ δέ-
ος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα :~

Ἴλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης
τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον. τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ
ἐν σοί, πνεύματος διάνοιξον. καὶ φάνωσον πρὸς
ὕμνον τῶν θαυμασίων σου :~

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν. τοῖς παθαρχ[illegible]σι
λόγε τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι. [illegible]

ὑπὲρ τὰ ἥλιος ὑέτου. πύλας διὰ πηγῆς. προμηνυμένον τὸν λόγον ἀπορραζόμενος. Δόξα.

Μόνη ἀλογημένη. ὁ καθαρὸν καὶ θεῖον τῆς ἁγνείας κειμήλιον. τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν. κάθαρον ἰλύος με. αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν ἡλίου χάριν.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν. καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον. καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον. καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον. σοῦ κατὰ τρυφὰν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ στιζόμενον. φλογί τε σπαργανούμενον. σέ τε θέαται μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαι με πυρὸς αἰωνίζοντος:~

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς θεὸν σχμάσεσι. ζηλῶν ἐζήλωσας. ὡς ἀληθῶς μάκαρ. τῷ κυρίῳ πάντοτε. διό με ἐνδυνάμωσον. ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον περαίνειν βούλημα. ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος:~ Δόξα.

Ὁ ὑπερούσιος θεὸς παναμώμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται. καὶ δι᾽ ἡμᾶς ὤφθη, καθ᾽ ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε. ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πανάγνε. σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι:~

ᾠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὁ ἀείζωος προφῆτα σου ἐστιάτωρ. ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν. ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῷον εὐδοκίας. ᾧ πάντες κράζομεν, σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου κύριε:~

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι. τῷ χήραν καὶ προφήτην ἀλληλοτρόφους. ἀρρήτως ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ. ᾧ πάντες κράζομεν, σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος:~

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν. τροφῆς ἠπορημένην τῇ Σαρεφθίᾳ. τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας, σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος:~ Δόξα.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος. μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν. θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει. ἐν μήτρᾳ συνείληφας, καὶ ἐσωμάτωσας. ὅθεν θεοτόκον σε πίστει σεβόμεθα:~

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι. τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων. καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν θεὸν μέγιστον. σώζειν με δυνάμενον πάσης μάκαρ κακώσεως. προσέγκαμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει. καὶ μὴ ὑπερίδῃς με παρακαλοῦντα σε:~

Μεγαλύνει θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε. πάλαι ἡλικιῶτι διορμένου ῥεέθρων προεφήτασε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με. καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον:~ Δόξα.

Ἀδιόδευτε πύλη ἡ πρὸς θεὸν φέρουσα. πύλας μετανοίας μοι κόρη ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον. ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου θεοχαρίτωτε:~

Κάθισμα ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὡς προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός. τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλών. ἐν τούτῳ διήλεγξας Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα. μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε. καὶ ἀρχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ πυρίνῳ χαμελήφθης Ἠλία. ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~ Δόξα. ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί. σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου:~ ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰ πανήκοα κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας. καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε :~

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς προφῆτα. ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος σὲ μακαρίζομεν :~

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα φοβὸς τὸν θαύματον προφῆτα. τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπανιδοῦσα :~

Ὑπεσημείωσω δόξαν τελειάδος σαφῶς, ἐμπυρίσει τελεσαρίθμῳ. τῇ μετὰ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος :~ Δόξα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν ἀγαθὴ τῆς σωτηρίας οἶνον. πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας :~ Καὶ νῦν.

Σύ μου χριστὲ κύριε, σύ μου καὶ δύναμις.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον θεὸς πυρακτούμενος. καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι. τὸν γυναικὸς πάλαι ἀπειλῇ. ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν :~

Ἁμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με. τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς. κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα. προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι. σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος. τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον ἐκδυσωπῶν μάκαρ ἠλιού. καὶ τῆς δόξης. καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με. τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον σὲ γάρ. ἀγαθὸν μου προστάτην προβάλλομαι :~ Δόξα.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων δυνάμεων. μετὰ πάντων, δέσποινα πανάμωμε. τῶν προφητῶν, καὶ τῶν ἀθλητῶν. καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ὁσίων ἱκέτευε. τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα. καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως :~

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πρόδρομός σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ ἔνδοξε, τερατουργόν. ἐκφέροντα φύσεις, στοιχείων ἠλίου. καὶ ὅσιον θῦμα φλογίζοντα νάμασιν :~

Ναχῶμας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴς

ὅσιε. τῆς ἐναγοῦς, προφῆται αἰσχύνης πανμάκαρ ἠλιοῦ. σαφῶς ὑπογράψας, τελειάδος τὴν δύναμιν :~

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων ἠλιοῦ τέθυκας. τοὺς ἱερεῖς τῶν προσοχθισμάτων ἀθώοις σου χερσί. καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος :~ Δόξα.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα θεὸν τὸν ἀχώρητον :~

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, εἶρξας πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως. ἀλλὰ δέομαί σου. ἠλιοῦ ἱεραῖς μεσιτείαις σου. τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις. ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαι με :~

Ἱεροῖς δεδεγμένος, τέθυκας ἀθώοις σου χερσὶ πανόλβιε. τῶν προσοχθισμάτων. ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δέομαί σου. πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας. ἀβλαβῆ με προφῆτα συντήρησον :~

Θαυμαστοῦσαι προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα. ἐκτελέσας πίστει. διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι. τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον. τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα :~ Δόξα.

Ἐπὶ σὲ ὡς ὑετὸς ὄμβρος, λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος. ὃν δυσώπει κόρη. ἐπομβρῆσαι μοι νῦν κατανύξεως. καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον. τῶν ἀμέτρων κακῶν μου πανάμωμε :~

ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν. κύριε, κύριε ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου :~

Ἴνδαλμα θεοσεβείας καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου. φυτουργὸς ἁγνείας ἀγγέλων, μίμημα πέφηνας. θεσπέσιε, ἠλιοὺ θεοφόρε :~

Ὁ ἱερὸς σε προφήτης τὸν σοῦ γυναικὸς ἐκδειματώσας. τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίκλησιν. θεσπέσιε, ἠλιοὺ φυγαδεύψωσας

Ὑψώσας γονυπετήσας νοὸς μετάρσιον ὄμμα. δι' ἱκετηρίας ἱερᾶς τὴν λύσιν ποιούμενος.

καὶ αὔλακας γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ :~ Θκ.

Βάτος σε ἐν τῷ σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα. τῷ πυρὶ προεγράφει μετὰ τὴν ἀειπάρθενον. ἀνύμφευτε θεοῦ μαρία :~

ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ πο.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ, πολλά σοι ἀφρόνως πταίσαντι. καὶ τῆς μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι. ἔχων δυσωποῦντά σε. ἠλιοῦ τὸν μέγαν καὶ τὴν ἄχραντον μητέρα σου :~

Ἀγρείας ὡς φυτουργὸς, ἀγρὸν ψυχῆς με συντήρησον. ὡς ζηλωτὴς ἠλιοῦ. ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι :~

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον. ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως. ἐγκρατεύεσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον :~ Θκ.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπόδειξον. τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος. καὶ κακῶν τὴν λύσιν, θεοῦ ἀπολήψομαι :~

Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ θεοῦ. ἠλία μεγαλώνυμε. ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον :~

Ὁ οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, τοῦ θεοῦ δὲ πολλὴν φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ προφήτης ἐταράττετο. ἠλίας θυμούμενος. καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν. ὀργίσθητι βοήσας νῦν τοὺς ἀθετήσαντάς σε κριτὰ δικαιότατε. ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδ' ὅλως παρεκίνησε πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας. ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει. ὁ μόνος φιλάνθρωπος :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ'. Ἡ πυρφόρος ἀνάβασις εἰς οὐρανοὺς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου ἠλιοῦ τοῦ θεσβίτου. Στί.

Ἐπέσχεν ὄμβρον πῦρ τρίτον φέρων κάτω,
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον ἠλίας ῥέχων ἄνω.
Εἰκάδι βήσατο ἠλίας οὔλυμπόνδε τέθριππος.

Ὃς ἦν υἱὸς σωβὰκ ἐκ θέσβης. ἐκ γῆς ἀράβων. ἐκ φυλῆς ἀαρών. οἰκῶν ἐν γαλαάδ. ὅτι ἡ θέσβη δόμα ἦν τοῖς ἱερεῦσι δεδομένη. καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε σωβὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον. καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν. καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. καὶ ἐλθὼν εἰς ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς ἱερεῦσι. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός. μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε. ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ παιδὸς φῶς. καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις. καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ μετὰ κυρίου. καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἀρέσει τῷ κυρίῳ. καὶ κρινεῖ τὸν ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. οὗτος οὖν προεφήτευσεν, ἔτη, κε. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. οὗτός ἐστιν ἠλίας, ὁ τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας. καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας. καὶ νεκροὺς ἐγείρας. καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας. καὶ ἐν τῷ χωρὴβ ὄρει τὸν θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. καὶ τὸν ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας. καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθείς. καὶ ἐν τῇ μεταμορφώσει μετὰ μωσέως τῷ χριστῷ παραστάς :~

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ, ζ'. Ὁ εἱρμός.

Βάτος ἐν ὄρει πυρὰ φλεκτος. καὶ δροσοβόλος κάμινος χαλδαϊκὴ σαφῶς προεγράφει σε θεόνυμφε. τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι. σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκώς. τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον. ἠλιοῦ θεσπέσιε. τὴν δολιχὴν κατέλυσας ὁδόν. διὸ ἐν χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων :~

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε. καὶ λεπτοτάτη κυρίου σοὶ ἠλιοῦ. θεῷ ζηλοῦντι παντοκράτορι. οὐχὶ πνεῦμα βίαιον. οὐ συσσεισμὸς οὐδὲ πῦρ ἐκδηματοῦν. διὸ ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας μωσῆς. προφήτας χρίων διὰ πνεύματος. ἠλιοῦ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς. καὶ τὸ δόξης

ἐν

ἐν Θαβὼρ Χριστοῦ θεατὴς γενόμενος βοᾷς. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θκ.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ παναγάθος. λόγος οἰκή-
σας ἄχραντε ὑπερφυῶς. θεοῦ πρὸς ἡμᾶς
ἀνέπλασε. καὶ ζωῆς ἠξίωσεν τῆς ἐν Ἐδέμ.
διὸ θεόνυμφε πάντες πιστοί. νῦν προσκυνοῦν-
τες ἀναμέλπομεν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός:~

ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλῳ
τῆς πίστεως. ἐπικλήσεσι θείαις, πῦρ κατηγά-
γω φλογίζον ἔνδοξε. ὅσιον θῦμα, διὸ ἱκε-
τεύω σε. τῆς αἰωνίου φλογὸς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει θεοῦ τὸ πρό-
σωπον. ὃν δυσώπει προφῆτα τοῦ παρα-
βλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δίκης θεάσασθαι. ἀκαταγνώστῳ ψυ-
χῇ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον:~

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας πολλὰς
ὑφίσταμαι. ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνη-
σόν με τῇ προστασίᾳ σου. ἐπιστηρίζων κλο-
νησαλευόμενον. καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς
ἠλιθιαίνοντα:~ Θκ.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε, καὶ μεγαλύνω θεοχα-
ρίτωτε. τὴν ἁγίαν σου λοχείαν βοήθησόν
μοι βίου τοῖς κύμασι. χειμαζομένῳ, καὶ δίδου
κατάνυξιν. τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρ-
τικὴν μολυσμῶν:~ ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Ἔφειξε παίδων δι' ἀγώνων, τὸ ὁμόστολον ψυ-
χῆς ἄσπιλον σῶμα. καὶ εἶξε τὸ τραφὲν ἐν
ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀεὶ ζώου δὲ ἐκ-
μαρανθείσης φλογός. διαιωνίζων ὕμνος
ἀνεμέλπετο. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~

Ἤειστα δρῶν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ γένους ἐκ τε-
λείου παμολεθρίαν. προφήτου ἐλεγμῷ.
μιαιφόνου μύσους ἀντεκτίσιν. ὁ Θεσβίτης δὲ
ἐκ πνευματικοῦ φρενός. τῷ ζωοδότῃ ὕμνον
ἀνεμέλπετο. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~

Ὕεισι πῦρ δὲ οὐρανόθεν, καταφλέγον Ἠλίου ἐπι-
θεμένους. πεντήκοντα δισσούς. ὡς θεοῦ ἀεὶ
σωθροῦντι. τῷ κρατοῦντι γάρ. τῆς ἀεὶ
ζώου φύσεως. θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνέκραυ-
γαζεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~ Θκ.

Μύστης ὤφθη Χριστοῦ, ὡς ἀγνείας φυτουργὸν
ὁ τῆς παρθένου, ὑπέρθεος βλαστὸς. ἐν Θα-
βὼρ τῆς θείας σαρκώσεως. τῆς θεότητος τὸ
ἀκατάληπτον φῶς. ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικ-
νύς σοι κράζοντι. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, θείου πυρὸς ἐγνώκαμεν.
ἀγγελομιμήτως ἐν γῇ, πυρὶ ζήλου θείου πνέοντα. δυσ-
σέβειαν φέροντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχον-
τα. χρίοντα προφήτας, Ἠλίου καὶ αἰσχύνης.
συγκόπτοντα μαχαίρᾳ. ἱερεῖς διὰ τοῦτο βο-
ῶμέν σοι ἀπαύστως ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρὸς σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτού-
μενον. ζήλῳ Ἠλίου τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε.
διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κα-
κῶν. τῶν σῶν ἀρετῶν ἐπικουφίζων τὸν
νοῦν μου. τεθρίππῳ καὶ πρὸς νύσσαν, οὐ-
ρανίαν με φθάσαι. τὸν πάντων ἐκδυσω-
πεῖ θεὸν καὶ βασιλέα:~

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, οὐρανὸν ὑετίζοντα.
ῥήματί σου νῦν πνευματικῷ διανοίξον. τὰς πύ-
λας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας ἅγιε. πέμ-
πων τῇ ψυχῇ μου κατανύξεως ὄμβρους. καὶ
σῶσόν με βοῶντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε:~ Θ.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον. σέ-
βομεν Τριάδα ἐν μιᾷ θεότητι. πατέρα δο-
ξάζομεν, υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. ἄδυτον αὐ-
γὴν ὁμοβασίλειον κράτος. καὶ μέλψωμεν
συμφώνως. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν. καὶ διδάσκων μετά-
νοιαν. ὁ Ἐμμανουὴλ ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφα-
νεν. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία δέ-
σποινα. τῆς δικαιοσύνης ὑπανοῖξαί μοι πύ-
λας. καὶ σῶσαί με βοῶντα. ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

ᾠδὴ θ΄. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Ἄφθιτον ἀνόσιε, πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευ-
σάμενος. τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδά-
νειον. ὁ Θεσβίτης ὡραιωθείς, διφρηλά-
της αἰθέριος. οὐρανοδρόμον ἰοῦσε. ξένην
πορείαν διὰ πυρός:~

Τῆς θεοσεβείας τῷ ζήλῳ ὁ Θεσβίτης πυρπο-
λούμενος. ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαί-
ρεται. μηλωτὴν γὰρ ἐπιβαλών. ὃν λα-
θεῖν οὐδὲ δύναται, Ἐλισσαῖε διοσούμενον
καταλιμπάνει θείᾳ χάριτι:~

Ἀποδε-

Ἀποδεδειγμένος θεόπτης ὁ θεσβίτης σὺν μωσῇ καθορᾷ. ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται. σεσαρκωμένον κύριον, ἐν τῷ θαβὼρ τὸν παντοκράτορα :~ Θκ.

Τὴν τῆς ἀπὸ τόμου, ἀρχαίας ἀναίρεσιν ἀποφάσεως. καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς θεὸν, αἰτίαν οἰκειώσεως. τὴν πρὸς τὸν κτίστην γέφυραν, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ θεὸν. ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι. ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς. καταλεπτύνας ἔνδοξε. ὅθεν δυσωπῶ σε σαῖς προσευχαῖς. τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας. μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον :~

Ὡς πάλαι ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ. διαῤῥήξας διέβης παμόλβιε. οὕτως κἀμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων τὸ χαλεπῶν. τὰς διεχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ. δακρύων καθ' ἑκάστην, προφῆτα θεηγόρε. τρυφῆς χειμάῤῥους προξενοῦντάς μοι :~

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν. ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως. σωματικῆς. νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς. ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαι με. ἔνδοξε προφῆτα ὡς ἀγαθός. προστάτης μου βοῶ σοι. καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως :~

Ἁρπαγῆς πρὸς τὸ ὕψος ἐλισσαιέ. διασωζομένην τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. καταλιπὼν ἔνδοξε αἰτήσαντι ἠλιοῦ. μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι. νίκην οὐρανόθεν τῷ βασιλεῖ. καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι. πρὸς τὸν δεσπότην ἀκαταίσχυντον :~ Θκ.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθή. μὴ παρίδῃς πανάμωμε δέσποινα. ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων δημιουργόν. τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν ἀῤῥωστίαν τὴν ψυχικὴν. δωρήσασθαι, παρθένε. καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, ὁ ὑψοδρόμον σε δείξαν. ἁρματηλάτην ἠλία. οὐ κατηνάλωσεν ὅλως. πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πνείμη. εἵλκυσας κάτω. καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους :~ Θκ. Ὅμοιον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα παρθένε, δυσώπησον ταῖς πρεσβείαις. τὸν σὸν υἱὸν θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι. τοῦ αἰωνίου με σκότους τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει :~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ὅτε σὺ προφῆτα θεσπέσιε, τῷ θεῷ διαρέτης, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς. συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς. τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμησας. καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας. καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες. καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ζήλῳ τοῦ κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διήλεγξας φαιδρῶς. τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, ἐθανάτωσας θερμῶς. ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. τροφὴν δὲ ἀγεώργητον ἐπήγασας. καὶ νάματα ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὅμοιον.

Ὅτε σὺ προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς τὴν ἐπουράνιον ζωὴν. τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν. θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας. θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας. ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας. αἰθέριος ἀνυψούμενος. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

[illegible] τό, α'. Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ πανφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης. ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοὶ, ἠλίαν καὶ ἐλισσαῖον. καὶ χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς. εὔσπλαγχνε κύριε παράσχου τῷ λαῷ σου. ἱκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~ Καὶ νῦν. δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις. δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου. ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος δ'.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν. Ἀλ. Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. Ὁ ἀπόστολος. καθολικῆς ἐπιστολῆς ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κα. Ἀλληλ. Μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν ἐν τοῖς. Εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι. Κοινωνικὸν Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλλη.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα΄. Τῶν ἁγίων ἰωάννου καὶ συμεὼν τοῦ διὰ χριστὸν σαλοῦ. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι. τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα. ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεοπτείαις, ταῖς φαεινοτάταις. κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατεπραΰνατε. δεκτικὴν ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων. συμεὼν ἰωάννη τε, μοναζόντων ἑδράσματα :~ Ὅμοιον.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀτιμώσαντας. τῆς κακίας μακάριε. τελῶν τὰ παράδοξα, ἐναργῶς σημεῖα. δαίμονας διώκων. φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἁμαρτίας πάτερ ὑπάρχοντας. καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας. συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ θεοῦ κομισάμενος :~ Ὅμοιον.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος. καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡραιώθης θεόπνευστε. ταπεινὸς καὶ πρᾶος, ἄγγελος καθάπερ. ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον. διὸ ἐπαναπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοὶ μακάριε. συμεὼν ὁ οὐράνιος. πατὴρ καθαγιάζων σε :~ Θεοτ. Ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα. ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα. τὸν ἀπερινόητον. χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις. ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα. ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ παναμώμος. ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα :~ Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον. ὑπὸ λόγχης ἡ πανάγιος. Χριστοῦ τοῦ φιλανθρώπου, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο υἱέ μου. τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας. καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε. καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν :~

Τροπάριον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω πάτερ σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς πόνους.

ᾨδὴ α΄. ἦχος, δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας. καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας συμεὼν. ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου. περ τὸ πλήρωμα κατείληφας :~

Ἐφέσει τῇ πρὸς θεὸν πληρούμενος. πάντα κατέλιπες. συνοδοιπόρον πάτερ εὑρηκὼς ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας. τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος :~

Πλουτῆσαι τὰ μηδαμῶς κινούμενα ἐπιποθήσαντες. πλοῦτον καὶ δόξαν προσκαίρων σοφοὶ καὶ ῥύμην διαρρέουσαν. καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα. γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε. Θεοτ.

Ὡραίαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, καταμονήσας σε. ὁ τοῦ θεοῦ παναμώμε υἱός, καθ' ἡμᾶς ἐχρημάτισεν. υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς θεοτόκον σε γεραίροντας :~

ᾨδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητά, ἐναπεδύσω συμεὼν σκάμματα. τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας. θείᾳ συμμαχίᾳ τοῦ πνεύματος :~

Ἀμάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊὰν ἔφλεξας. ὕλην παθῶν ἄνθραξι. θείων προσευχῶν ἀξιάγαστε :~

Ταῖς μάστιξι τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς ὅσιε. τὴν τῶν παθῶν αἴγυπτον. πάτερ ἰωάννη ἐμάστιξας :~ Θεοτ.

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος. τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, ἄχραντε παναμώμε τέτοκας :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ. ἡ ἐκκλησία σου.

Κάθισμα, ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὴν τρίβον τὴν στενὴν, πλατυνόμενοι πίστει.

πίστει. διὸ δυσωπεῖ ὑμῖν, οἱ πατέρων οἱ θεῖοι. ἅπασας στέψαντες τὰς μεθοδείας τοῦ δράκοντος. τούτοις ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν. ἑορτάζοντες τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, πανάγια παρθένε. ὃν ἔτεκες θεὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεί σε δοξάζουσιν :~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον νεκρὸν ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου. συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη. θεὲ ὑπεράγαθε :~

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἑνωθέντες πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ θεοφόρου νίκωνος. θείας πρὸς ἐπαύλεις ὅσιοι κατήχθητε. σέλας ἐκλάμψιν, τούτου μυθεσίαις πλουτήσαντες :~

Ὁμοτρόποις καὶ τὰ αὐτὰ συμφρονοῦντας. ὁ θεοφόρος ὅσιοι. ὑμᾶς θεωρήσας θείαις εἰσηγήσεσι. τῷ θείῳ ἐν δόγματι, τῷ τῶν μοναστῶν κατεκόσμησεν :~

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος, χάρις εὑραμένη. πατὴρ κατεγράψατο. τελείαν ἀπάθειαν. πίστιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον :~ Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ. χερουβικὸν εἰς θρόνον σε. ἔσχεν ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος. μαρία πανύμνητε. ὁ δεδοξασμένος θεὸς ἡμῶν :~

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αὐγήν, ἰωάννη δεξάμενος. ὡς ἥλιος καθωράθης. τῶν δαιμόνων τὸ σκότος μειώσας ἀξιάγαστε :~

Τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, τρωθέντες οἱ ὅσιοι. τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων. ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο :~

Δυνάμει θείᾳ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι. τὴν ἔρημον κατῳκεῖτε. ἐρημοῦντες τὰ πάθη, πατέρες θεόφρονες :~ Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς, ἡ παρθένος ἀφθόρως γάρ, ἐκύησε θεὸν λόγον. ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένος διαμείνασα :~

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὁ νοῦς σου, ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τεινόμενος. ταῖς ἀνενδότοις μελέταις. σαρκικῆς ὀργῆς ἀφείδισεν. ἀγαθῶν σοι, προξενῶν συμεὼν τὴν οἰκείωσιν :~

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκείμεται. τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας. συμεὼν μωραίνων, σεσοφισμέναις ἐνεργείαις, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος πνεύματος :~

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος. τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης. γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος. ἀπαθείς, συμεὼν τὴν στολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι :~ Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ παναχραντε. σὲ θεοτόκον κηρύττω. διὰ γὰρ σοῦ καταλλαγήν, ἀπωσμένος. παραβάσει τοῦ πρὶν τοῦ προπάτορος :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει. δυὰς ἱερὰ καθαρά, τῆς τριάδος δειχθέντες. συμεὼν ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι. νῦν αἰτήσασθε τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως. πατέρες πανόλβιοι :~ Ὁ οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαστήματα, ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. ἣ καὶ συνοικισθέντες ἀπὸ γῆς ἐχωρήσατε. καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε. ἐξ ἄθλων ἀνθέων πλέξαντες στέφανον. καὶ ὑμῶν ἐπιθέσαντες, ἡγιασμέναις κάραις πατέρες, ὤφθητε κεκοσμημένοι. ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸν θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως. ὅπως ἀνυμνήσω, ὑμῶν τὸν βίον ἔνδοξα. ὃν ὑπερεδόξασε Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα'. Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν ἰωάννου καὶ συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Στίχ.

Ὁ διὰ Χριστὸν συμεὼν σαλὸς πάλαι.
Νῦν συνετὸς πέφυκεν ἐν τῷ κυρίῳ.
Εἰκάδι δὲ πρώτῃ συμεὼν ἔθανεν πυκινόφρων.

Οὗτος

Οὗτοι ἐκ πόλεως ἐδέσσης τῆς κατὰ συρίαν
κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς βασιλείας
ἰουστίνου τοῦ μεγάλου. θείῳ πόθῳ κινούμενοι. παρε-
γένοντο εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸ ζωο-
ποιὸν ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ μονῇ τοῦ
ἁγίου γερασίμου παραβάλλουσι. καὶ τὸ ἅγιον
παρὰ νίκωνος τοῦ ἐν ἁγίοις σχῆμα λαβόν-
τες, τοῦ μοναστηρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως
τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν διεξέρχονται. καὶ τῇ ἐρήμῳ
προσβαίνοντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέ-
ρησαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν
ἐν αὐτῇ μετελθόντες. ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν ἰω(άννης),
ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν. ὁ δὲ μακάριος συ-
μεὼν, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ὑπέστρεψε. καὶ
δεξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαν τε
προσποιησάμενος, ἐν τῇ πόλει ἐμέσῃ πα-
ρεγένετο. καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσ-
ποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύ-
σατο ἐν κυρίῳ. διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν
αὐτοῦ. ἄλλου, ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ
διηγουμένου. εἰ καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν θαυμά-
των αὐτοῦ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχω-
ρήθη. ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευ-
ταῖον. ἐκφέρουσι γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο
ἀνεπιμέλητον. καὶ λύχνων καὶ θυμιαμά-
των, καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον. καὶ πρός τι
πολυάνδριον ἐπιφέροντες. ὡς ἐγένετο
κατ' οἶκον τινὸς ἑβραίου, παρερχόμενοι, τὸ
τοῦ ἁγίου λείψανον, ἀπὸ τοσαύτης ἔδοξε
δοξολογίας, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων μέλος ἀνα-
κρουόντων, ἤδη δορυφορεῖσθαί τε καὶ προ-
πέμπεσθαι. ὡς τὸν ποτὲ ἑβραῖον προσκύ-
ψαντα. καὶ ἀπὸ δύο μόνον τὸν ὅσιον ἐκφε-
ρόμενον περιχαρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν.
μακάριος εἶ σαλέ. ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλ-
λοντάς σε, ἔσχες ἐπουρανίους δυνάμεις, ἐν
ὕμνοις τιμῶντάς σε. ὃς κατελθὼν, ἰδίαις
αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. καὶ
μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνα-
σκητής. εὗρεν ὅτι πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Καὶ ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀκακίου.
ἐν τῷ πασκάλῳ. καὶ ἄθλησις τοῦ ἁγίου θεο-
φίλου ἰούστου τροφίμου καὶ ματθαίου. καὶ σύ-
ναξις τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν τῷ σημασίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος πάτερ θεομιμήτως θείᾳ στορ-
γῇ. ἄλλους εἰς τὸ σώζειν ὅλον περιχαρῶς,
ἑαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας. εὐλογημένος εἶ
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε:~

Ἀπ' οὐρανῶν σοι χορηγουμένην πάτερ δέ-
χῃ σοφίαν. ταύτῃ δὲ ἐκ βρέφων πάντας
τοὺς εὐπειθῶς δεχομένους σου τὸ πρόσταγ-
μα. καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτίαν λιπόν-
τας μακάριε:~

Ἰχνηλατήσας τοὺς τῶν πατέρων ὅρους σο-
φέ. λύμην ὠριγένους φάλαγγα τοῦ δυσσε-
βοῦς, ἐστύγησας τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογη-
μένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης κύριε:~ Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα.
χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ θεοῦ τοῖς
κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν
ὑπάρχεις παναμώμη δέσποινα:~

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ὁλόφωτος πέφυκας ἀστὴρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ
παθῶν. χειραγωγῶν πρὸς ζωήν. ποιεῖς
γὰρ γυναῖκα ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολι-
τεύεσθαι. καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νο-
σήματα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου:~

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει
σοφῶν. θαυμάτων ὅσιε, πολλοὺς ἐζώγρη-
σας, παίζεσθαι διὰ κύριον ἑλόμενος. καὶ μυκτη-
ρίζεσθαι βοῶν. καθαρωτάτῃ ψυχῇ. εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~

Τεσσαράκοντα νήστης ἡμερῶν, ἀνύων δίαυ-
λον. πνεῦμα τὸ ἅγιον, εἶχες στηρίζον σε ὅσιε.
ἐπουρανίαν ἀγαλλίασιν. ὢ γεγηθότι συμεὼν
ἔκραζεν πνεύματι. εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα
κυρίου τὸν κύριον:~ Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἔλαμψεν ἡμῖν ἐκ σοῦ ὁ χριστός. παρ-
θένε ἄχραντε. ὃν καθικέτευε πάντοτε. τοῦ
φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. καὶ περιστάσεως
ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι. εὐλογεῖτε πάντα.

Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλῃ τῇ τριάδι προθύμως. ἀνατεθέντες τῇ
καρδίᾳ. καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγάς. ἀ-
γαθοδότως ὑποδεξάμενοι. φωτοειδεῖς γε-
γόνα-

γόνατε, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συγχορεύετε:~

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες. τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ἐν μετουσίᾳ ἤδη γεγόνατε. καὶ μακαρίαν εὕρατε, θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν:~

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδίας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες. οἱ τῶν μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέας καταστραπτόμενοι. πρὸς οὐρανὸν ἐχώρησαν, καταρρυφῶντες τῆς θεώσεως:~

Θτ.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην. λῦσον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, κυρία πάντων ἁγία δέσποινα. καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με:~

Ὁ εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν πατέρες, σώμασι φέροντες δυσί. καὶ σκοπὸν εἴχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις. ὦ Συμεὼν Ἰωάννη. διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν:~

Θτ. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. χριστιανῶν ἡ προστάτις, παρθένε μῆτερ κυρίου. ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβʹ. Τῆς ἁγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου, Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρά, προσόμοια, ἦχος αʹ.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι. καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι. καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας. Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὅμοιον.

Ἔργῳ καθηλούμενον Χριστόν, καθορῶσα ἔκλαιες. Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες τί τὸ ὁρώμενον. ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ κτίσις βλέπουσα. κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην:~

Ὅμοιον.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως. ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε. καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν. ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. βʹ. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν, Μαρία Μαγδαληνή. τοῦ προόντος τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος. πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς ἀποστόλοις, τὴν ἀθυμίαν ἀναλάβετε. καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, τῷ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν Θτ.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται ἁγνὴ παρθένε θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως:~

Σταυροθτ. Ψελήμερος [illegible]

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου, γλυκύτατον τὸ μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Εἰς τὸν στίχον, τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχος πλ. δʹ. Βύζαντος.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμήν. ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας Χριστῷ τῷ θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα. ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρροοῦσα. τί τὸ ξένον θέαμα, ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται. ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων. ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι πρὸς μήτορα. ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος ἄναξ. ὡς παραδείσου φύλαξ φανεὶς δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν. εὐαγγέλια χαρᾶς ἀνάβόησον. ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ὅπως παρέξω τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Θτ.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μῆτερ ἀνύμφευτε. καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν. τὴν ἀνε-

ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς. ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυνωμένη ἐν κλαυθμῷ. υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα. ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς κύριος. πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε. βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν. δοξάζω σου τὴν πολλὴν θεέ μου συγκατάβασιν:~

Τροπάριον, ἦχος α'.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ παρθένου τεχθέντι. σεμνὴ μαγδαληνὴ ἠκολούθεις μαρία. αὐτοῦ τὰ δικαιώματα καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην. ἑορτάζοντες ἀνυμνοῦμεν σε πίστει. καὶ πόθῳ γεραίρομεν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῆς ἁγίας εἰς ϛ'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν μαγδαληνὴν μακαρίαν μέλπω πόθῳ.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς. καὶ φωτοχυσίαις λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς. τὴν ἀμαυρωθεῖσαν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μαρία καταύγασον:~

Ἡγίασε λόγος ὁ τοῦ πατρός. πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς. ὦ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπλήρωσαι πνεύματος:~

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν. πηγῆς δὲ ἀφθόνου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς. φανέντος δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥήματα:~ Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ φύσει δημιουργοῦ. ὑμνοῦμεν σε κόρη, καταλλάξασαν τῷ θεῷ. προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. θεογεννήτορ πανάμωμε δέσποινα:~

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος ὀροφουργέ.

Ἀγαπήσασα πρῶτον· τῶν ἀγαθῶν αἴτιον. τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα. κατηκολούθησας αὐτῷ προθύμως μαρία. τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα θείοις προστάγμασι:~

Γεγηθυῖα τὸν τάφον τοῦ λυτρωτοῦ ἔφθασας. πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν κόρη ἀνάστασιν. ἀγγελίστρια. ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα. ὁ χριστὸς ἐγήγερται χεῖρας κροτήσατε:~ Θεοτοκίον.

Διασώζει με λόγος, ὁ σαρκωθεὶς παναγία ἐκ σοῦ ἐκ τῶν παναγνων αἱμάτων πλούτῳ χρηστότητος. λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι σῶσαι τὴν ποίμνην σου:~ Ὁ εἱρμός. Οὐρανίας ἀψῖδος. ὀροφουργὲ κύριε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τῷ πτωχεύσαντι λόγῳ ὑπερβολῇ. εὐσπλαγχνίας μαρία μαγδαληνή. σαφῶς ὡς μαθήτρια ἀληθῶς διηκόνησας. καθορῶσα δὲ τοῦτον σταυρῷ ἀναρτώμενον. καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. ὅθεν σε τιμῶμεν μακαρία ἐν πίστει. μαρία ἀοίδιμε, μυροφόρε ὑπέρλαμπρε. καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι. πρέσβευε χριστῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν:~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί. σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν κτίστην καὶ κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα σε ἰησοῦ, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ. ἐβόα δακρύουσα, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. πῶς ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀδίκως ἀνήρτησαν. τῶν ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι. ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις υἱέ μου. θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε κύριε. τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας. ἵνα ῥύσῃς ὃν ἔπλασας ἄνθρωπον, ἐκ κοιλίας τοῦ δράκοντος. ἀνυμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν:~ ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε, τῆς.

Ἀμεμόχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν. τῷ ἐλθόντι κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας:~

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προσφθάσασα ἄγγελον. ἐθεάσω καταγγέλλοντα.

λοῦντα τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν ἀνάστασιν :~

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε. καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὡραῖον κάλλει ἀξιάγαστε :~ Θ.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας κόρη ὑπέλαβε. τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν :~

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ἐξοικίσαντα, παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἰσχὺν γυναίων γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται :~

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ ἐμπερικλεισθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, εἰσκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα :~

Μετὰ πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ σωτῆρος ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον ἀπανταχοῦ καὶ σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ λόγου μαθήτρια ἔνδοξε :~ Θ.

Ἀνόρθωσόν με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, παναγία κόρη, ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε :~

ᾨδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι σῶτερ.

Ῥημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξήρας τῶν μαθητῶν, σεμνὴ ὡς ἐβόησας, ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. ἡ ζωὴ ἐφάνη, ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν ἥλιος :~

Ἰδοὺ σοῦ ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε. φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε. καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων, ἐπηρείας ἀξιάγαστε :~ Θ.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον. λυχνία φωτοειδής, ὡραθῆς καὶ γέφυρα. πρὸς θεὸν μετάγουσα. τοὺς ὑμνολογοῦντας, θεοτόκον σε παναμώμητε :~ Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σῶτερ. πολλαὶ γάρ.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ ὑπερούσιος θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ. μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτῶν μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ μαθήτριαν προσήκατο. ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα. καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε :~ Ὁ οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδὼν σου, τῆς πίστεως τὸ ζέον. ἀγάπης τὸ φίλτρον τὸ ἀναπόσπαστον σεμνή, πρώτῃ ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοι ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὤκιστα μύρα προσιούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τῆς πίστεως ἴσην ἐνέργειαν δωρεῖται σοι. καὶ τὴν πρὸς τὸν ἄναρχον πατέρα ἄνοδον ἐμφανίζει σοι βουλὴν φρικτήν. καὶ πέμπει δὲ θεῖα εὐαγγέλια σοφοῖς κατεπτηχόσι μύσταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. Ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ'. τῆς ἁγίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἀφαῖς ἀΰλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου.
Μή μου πρὸς ἣν ἔφησας ἅπτου Μαρία.
Δευτερίῃ Μαρίη μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Ἥτις προσελθοῦσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ. αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὁρίων Συρίας. ἐνοχλουμένη δὲ ὑπὸ δαιμόνων ἑπτά, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀπηλλάγη αὐτῶν. καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ. καὶ μυροφόρος γέγονε. καὶ πρώτη τὴν ἀνάστασιν ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ ὑπεραγίᾳ θεοτόκῳ κατεῖδεν. ἡνίκα ὀψὲ σαββάτων εἶδε τὸν ἄγγελον. πρωΐας δὲ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν κύριον, ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, μή μου ἅπτου. μετὰ γοῦν τὴν θείαν καὶ ἁγίαν ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔφεσον πρὸς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν θεολόγον καὶ ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται. καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ ἅγιοι καὶ μακάριοι ἑπτὰ κεκοίμηνται παῖδες. ὕστερον δὲ τοῦ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ

μονῇ

μονῆ τοῦ ἁγίου Λαζάρου κατετέθη. ἐν ἧ ἐ-
τησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται. καὶ
ἐν τοῖς κουράτορος πλησίον τοῦ ταύρου:~
Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνδρομοῦντα σοι
τὸν λόγον κεκτημένη. ὦ παρίστασαι νῦν
βοῶσα μυροφόρε. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός:~
Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν
χριστὸν ἐγηγερμένον. κηπουρὸν δὲ αὐτὸν ὑπε-
λαβοῦσα βοῶσα. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς. θεοτοκίον.
Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον
θεὸν ὡς συλλαβοῦσα. καὶ τεκοῦσα ἁγνὴ ὧ
πάντες μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ πά-
ναγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστρα-
πτόμενος. ὦ μαγδαληνὴ τῶν ἐναρέτων
πράξεων. τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς
τὸ θεῖον νεύσεως. καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς πρὸς
τὸν κτίστην ἀγάπης. ὦ μέλπεις σὺν ἀγγέ-
λοις ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε.
Πρὸς τῷ σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἄδι-
κον. ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαν-
τος. δι᾽ ἄφατον ἔλεος. καὶ στεναγμοῖς καὶ
δάκρυσι, περιαντλουμένη τί τὸ ξένον ἐ-
βόας. μαρία τοῦτο θαῦμα, πῶς νεκροῦ-
ται καὶ θνήσκει. ὁ θάνατον νεκρώσας ζωὴ
ὑπάρχων φύσει:~ θεοτοκίον.
Ὡς τοῦ θεοῦ μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν.
καὶ τῶν ποιημάτων ὑπερτέραν πάναγνε.
ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ τοῦ ἀδὰμ ἠφάνι-
σται. καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα ᾠκειώθη ἀνθρώπων οὐσία
μελῳδοῦσα, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας, τοὺς αἰῶνας:~
Ὁ εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο, ὁ οὐρανός.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονήν. πα-
ραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον. πρὸς
μονάς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς. ὅπου ὁ-
σίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθα-
ρός. λαμπρὸς ἑορταζόντων μαρία μυρο-
φόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν:~
Οὐδὲν προετίμησω τῶν ἐπὶ γῆς. τῆς χριστοῦ τοῦ
θεοῦ ἀγαπήσεως. ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνη τετρωμέ-
νη ταῖς καλλοναῖς. καὶ ταῖς ἀμέσως παν-
σέμνε. ἐπιπεμπομέναις μαρμαρυγαῖς. τοῖς
ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας ἑπομένη. σὲ με-
γαλύνω πολυέλεε:~
Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάρρουν
τρυφῶσα τῆς χάριτος. καὶ ἀμοιβάς, πό-
νων δεχομένη θεαρχικῶς. ἐν ἀποστόλων
τάγμασι, συναριθμουμένη μαγδαληνή.
μαθήτρια τοῦ λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶν-
τας. σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε:~ θεοτοκίον.
Ὡς μήτηρ τοῦ παθόντος σωτῆρος ἡμῶν. ψυχοφ-
θόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς συμπαθής,
λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. ὡς
ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου
τὴν ψυχήν. δαιμόνων ἐπηρείαις παρθένε
θεοῦ. ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανάμωμον:~
Ὁ εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον. γυναῖκες ἀκουτί.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ χριστοῦ μαθήτρια.
σὺν ταῖς λοιπαῖς μυροφόροις, καὶ τῇ παρθέ-
νῳ μαρίᾳ. καὶ μόνῃ θεομήτορι, ἀπαύστως
καθικέτευε. τὸν σαρκωθέντα κύριον. σωτῆρα ἡμῶν
μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου:~
Καὶ ἡ λοιπή, ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ
ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ΄. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
φωκᾶ. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προσόμοια
ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν διὰ αἱμάτων κρατῆρα πλήσας
πιστοῖς. ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους
ἐλαύνει, φωκᾶς ὁ ἱερομάρτυς. ἐν ὑψη-
λῷ μαρτυρίας κηρύγματι. πάντας καλεῖ
οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χα-
ρίτων δρέψασθε:~ ὅμοιον.
Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεία ἐνστάσει σου.
πολυθείας ζάλην. τῆς τριάδος δυνάμει,
φωκᾶ μάρτυς ἐκτρέψας. ξίφους ἀκμήν,
καὶ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν. καὶ ῥιφέντος τῶν
βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς νήπιον ἐκαρ-
τέρησας:~ ὅμοιον.
Τοῦ ζωοδότου ὁ κῆρυξ θεοῦ γενόμενος. θα-

ματου καθαιρέτης. ἀθλητὰ ἀνεδείχθης καὶ θεῖος ἀθλοφόρος. ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος. πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ θεοῦ φωνᾶ μακάριε.

Δόξα ἦχος, δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ κυρίου ἐραστὴς φωνᾶ παμμακάριστε, ἱερομάρτυς σοφέ. τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. διὸ καὶ τῶν ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας. δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς, ὤφθης διαπρύσιος:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς ἑώρακε κύριε ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, τί σοι ἀνταπέδωκαν. οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης. ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Φωκᾶς ὁ φωστὴρ. πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν ἀκτῖνες ἔνδοξε. ὑπερφυοῦς προνοίας δὲ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε. διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος. φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν:~

Ὡς φοῖνιξ ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε. τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν. καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σοφέ. πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου:~

Καθεῖλες τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος. τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου σοφέ. καὶ χριστοῦ διετήρησας τὴν ἐκκλησίαν ἄσειστον. κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασι:~

Ἀφ' ὕψους τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, μόνῳ ὑπερήφανον. ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελών. τοῦτον χάριτι ὅσιε. καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι:~ Θεοτοκίον.

Γεννήτορ ἐν παραδείσῳ ἄχραντε, φθόνος θανάτου βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ ἄχραντε ἐκ σοῦ. υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν:~ ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐνηρμόσας, τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς χριστοῦ αἴνεσιν. καὶ ἀθείας φωνάς. μάρτυς τῇ ἐν στάσει συνέχεας:~

Ὁ πόθος σε τοῦ θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἵλκυσε. καὶ νοεραῖς τάξεσιν. ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθ[illegible]τεν:~

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας. τῆς ἀθείας πυρσούς. ἐν τοῖς ὄμβροις μάκαρ τῶν λόγων σου:~

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας. ἀθλητικοῖς αἵμασι. καὶ χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας:~ Θεοτοκίον.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότοιχον ἁγνὴ δέσποινα. τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου. καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν:~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ ἐκκλησία σου χριστέ.

Κάθισμα ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, χριστῷ προσφέρων φωκᾶ. θυσίαν προσέφερες σαυτὸν δι' αἵματος. ἱεράρχα θεόληπτε. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ αὐλιζόμενος πάτερ. μνήσθητι τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως:~ Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντός. ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀμότητα. τῷ τόκῳ σου θεόνυμφε. ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ πέτραν τῶν χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας:~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας τοὺς πεπτωκότας ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου υἱὲ τὸ πάθος δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας:~

ᾠδὴ δ'. Ἐκ παρθένου σε ἰδοῦσα.

Εὐσαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας τὴν ἐκκλησίαν εἵλκυσας. φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας χριστοῦ. ἀπαύστως

κραυ-

κραυγάζουσαν. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:—

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκικῆς, καὶ βιοτικῶν ἔνδοξε. ἐν σαρκὶ πορείαν ἄϋλον διήνυσας. φωκᾶ, ὅθεν χάριτι ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας:—

Ἡ ἀκένωτος πηγή σε τοῦ παρακλήτου τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε. καὶ θείων θαυμάτων. ἱεράρχα ἔνδοξε. καὶ πᾶσι προτέθεικε. ποταμὸν χαρίτων ἀείρρυτον:— Θκ.

Ὡς παράδοξα καὶ ἄρρητα θεοῦ, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου. ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα. ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἥτταται προσμάχαντε:—

ᾠδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τοῦ ἐχθροῦ, φωκᾶ τὰ ὀχυρώματα. δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων. τοὺς ῥυσθέντας κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Ἀντωθήσας σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ πεμπόμενα. τοξεύματα εἰς καρδίας. τῶν βαλλόντων, αὐτὸς δὲ, ἐστάθης ἀπαράτρωτος:—

Συνέθλασας φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος. πατήσας τοῦτον γενναίως. τῇ ἐν θεῷ δυνάμει, τῆς στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως. Θ.

Ῥανάτω οὐρανὸς, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῇ. ἀνέδωκεν, αὕτη γὰρ νῦν. εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην θεομήτορα:—

ᾠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἥλιος, ἐκ βυθοῦ τῆς ἀθεότητος ἔνδοξε. τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην. ἣν ἀποκαθάρας υἱοθεσίας. τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας:—

Νέφεσιν, ὁ νοητὴν πιθεὶς τὴν ἐπίβασιν. ἀεροδρόμῳ πορείᾳ. σὲ φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν. τοὺς αἰτοῦντας. ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως:—

Ἔλυσας, τὰς συμπλοκὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας. ματαιοῤῥήμονας γλώσσας. τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον. καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας:— Θκ.

Ἑνώσεως, ἀκήρατε καρπὸν ἀνεβλάστησας. θεοκυῆτορ τῷ κόσμῳ. ἀειζώου πρόξενον ἀφθαρσίας. δεικνυμένου, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε:— Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον. ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:—

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κγ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος φωκᾶ. Στίχ.

Φῶς κυρίου ἔνδοξε φωκᾶ φωτίσαν,
Σὴν καρδίαν ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.
Εἰκάδι δὲ τριτάτῃ θάνε πυρολοέτρῳ φωκᾶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τραϊανοῦ βασιλέως. προσάγεται οὖν ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ θεολογεῖ παῤῥησίᾳ καὶ διδάσκει τὴν εἰς χριστὸν πίστιν. ἐπιχειρήσας δὲ ὁ ἀφρικανὸς, βλασφημῆσαι εἰς τὸν χριστὸν, καὶ τὸν μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο. ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ ἅγιος ἀνέστησε. δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄγεται δὲ πρὸς τὸν βασιλέα τραϊανόν. καὶ κηρύξας τὸν χριστὸν ξέεται κρεμασθείς. καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται. καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθεὶς καὶ δοξάμενος τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου προφήτου ἰεζεκιήλ. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀπολιναρίου. καὶ βιταλίου ἐπισκόπων ῥαβέννης. καὶ ἀπολλωνίου ῥώμης. καὶ τῶν ἐν καρχηδόνι ἑπτὰ μαρτύρων. καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐν βουλγαρίᾳ τελειωθέντων χριστιανῶν ἐπὶ νικηφόρου τοῦ βασιλέως.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραάμ.

Καθηλωθέντα. τῷ τοῦ χριστοῦ σε πόθῳ μάρτυς σοφέ. πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν. οὐ κατέσεισαν οὐχ εἵλκυσαν. ἐκ γενναιότητος. τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως:—

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ. αἷμα τὸ οἰκεῖον μάρτυς ὡς πρόσφορον. ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός μου καὶ κύριε:—

Ἀποβαλόντα δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρόν. θεῖοι τοῦ χριστοῦ σε ἄγγελοι ἀθληταί. δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι. ὡς τὸ πρὶν ἀββακοὺμ συνιστάμενον:— Θκ.

Εἶδον ἄγγελοι θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου.

σου φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ. πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον. πάλιν, δρομήσασαν κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον:~ ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ Φωκᾶ μακάριε. τὸν δρόμον ἄχετον ἤνυσας. πρὸς αὐτὸν διὰ ἀθλήσεως. δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ σὺν ἀσωμάτοις βοᾷς. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου:~

Ἔρρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σεβάσματα. καὶ σεσιγήκασι τῆς ματαιότητος ἅπασαι αἱ διπλαί, καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν. ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ. κηρυττόντων εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος ἁγίου πνεύματος. ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν. καὶ ἀνδρείαν ἀπερίτρεπτον. πρὸς πολέμιον ὑπὲρ τῆς σῆς ποίμνης ἐνδέδειξαι. καὶ νικήσας, σὺν τοῖς ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων θεόν:~

Χάριν ἄφθονον Χριστὸς σοι ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε. τοῖς ἐξαιτοῦσι σε ἅπασι. καταλλήλως παρεχόμενον τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς ἀπαύστως κράζουσιν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον:~ Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἀπερίγραπτος πάντῃ. υἱὸς καὶ λόγος θεοῦ. ἐν σοὶ σκηνώσας ἁγνή. καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε. τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος. ὤφθη περιγραπτός, σαρκί. καὶ συνανεστράφη ἡμῖν. διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνοῦμεν καὶ τιμῶμεν καὶ αἰνοῦμεν:~ Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ. λεόντων χάσματα.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου. καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν. πρὸς οὐρανίους ἀνέπτης ὅσιε μονάς, ἐν αἷς κατέπαυσας. σὺν ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος:~

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας. καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων. ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ ἀσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας. καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως:~

Ἴδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην. τὴν μονουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ. τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ. καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων:~

Νῦν ὡς φανοτέρως τὴν δόξαν. ἐνοπτριζόμενος τοῦ κτίστου. ὑπὲρ τῶν ἐκπόθου φωνᾶς σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον. τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος:~ Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν παρθένε. καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν. σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου. ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις. τῶν σὲ τιμώντων δέσποινα. καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδ'. Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Χριστίνης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διάνοιαν. καταυγάσας ὁ κύριος. ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους. ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς. μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε. ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας. καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς δὲ ἐκόμισας:~ Ὅμοιον.

Νόμους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον. μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν. ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷα περ νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε. τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο. ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν:~ Ὅμοιον.

Ὥσπερ ὡραΐσματα, τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα. νυμφικῶς περιστέλλουσα. πορφύραν δὲ ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, μάρτυς ἐνεδύσω. καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι. Χριστίνα νῦν παρίστασαι. περιχαρῶς τῆς θεώσεως. ἀπολαύουσα πάντοτε.

σὺν

συνοῦ παρθένοις καὶ μάρτυσι :~

Δόξα ἦχος, β΄. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου τοῖς αἵμασιν περιεσμυρνισμένη προσῆλθες, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα μάρτυς ἀθλοφόρε ἀήττητε. ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας, σέβος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξία γὰρ σε. ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου πνεύματος. διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, ἰδοὺ ὁ φιλάνθρωπος καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ Στίχ.

Διασῶσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ θεὸν εἰς σέ, καταφεύγομεν ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν :~

Σταυροθεοτόκιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε. στένουσα δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις. πάντας θέλων ῥύσασθαι τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς. ὅθεν, παναγία παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει. ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι :~

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχος, β΄. Γεωργίου.

Τῇ Χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον, ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι. νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ συνεργίᾳ τοῦ πνεύματος. μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στεῤῥοῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπέζῃ. τῶν παρθένων καὶ μαρτύρων ταῖς χορείαις, εἰς αἰῶνας συνηδομένη. μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν θεοτόκιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις ἣν ἑώρακέ ποτε, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, θείῳ ἐν πνεύματι. μόνος ἣν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. χαῖρε ἐξ ὁ χοῦς ἀκούσμα. παράδοξον θαῦμα. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντων. τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη. κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Ἰούλιος.

Σταυροθεοτόκιον. ὅμοιον.

Βόρβορον, τὸν πανπεπειρον ἀμνὴ ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλυκὺ καὶ ἐμαπτόσταξον, διοῦ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τῶν παθῶν ἀθροιστέα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον. ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. κράζει μεγάλη.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῆς ἁγίας εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον κόρην.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α΄, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας. ὡσεὶ ξηράν.

Χαίροις ἀθλοφόρε πανευκλεής. ἡ μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα. πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν :~

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν. κόρης ἀθλοφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ. αἶνον τῷ σεπτῷ δῶμεν πάντες. τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι :~

Ἰδεῖν τοῦ νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον ἐπεθύμησας καθαρῶς. ὅθεν θείοις ἄθλοις ἀθλοφόρε, περιφανῶς, σεαυτὴν καθωραΐσας :~ Στίχ.

Συνέλαβες λόγον τὸν τοῦ πατρὸς. σαρκὶ ἐνωθέντα καθ' ὑπόστασιν τὴν ἐκ σοῦ. ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα. τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο :~ ᾠδὴ, γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἐνέδοξε. εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων τὸν σὸν κτίστην ἐπέγνωκας :~

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν κύριον ἐσχηκας. πίστιν σεμνή. ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες :~

Ὕμνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες. ξύλῳ δεινῶς. μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα :~

Στῆσον μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνὴ δέσποινα. παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν. τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα :~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. τῶν προστρε.

Κάθισμα. ἦχος, α΄. Τὸν τάφον σου.

Τὸ αἷμά σου σεμνή, ὡς ἀλάβαστρον μύρου. ἐνώχας Χριστῷ. τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ. ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν. πᾶσαν φάλαγγα ἀποσοβοῦσα δαιμόνων. δυνάμει τοῦ πνεύματος:~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, πανάγια Παρθένε. ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀπαύστως ἱκέτευε σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεί σε δοξάζουσιν:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα. κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα. θρηνοῦσα ἐφθέγγετο μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου. συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη. Θεὲ ὑπεράγαθε:~ ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἐνετρύφας ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη μάρτυς χριστώνυμε. θεωρίαις τοῦ νυμφίου σου. καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα:~

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστῖνα ὁ δείλαιος. ἀθεώτατος πατὴρ καὶ δῆμος. αἰκισμοὺς βασάνων ἐπηπείλησέ σοι.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη τῆς ἀγαπήσεως. νικηφόρον με ἀνάδειξον. ἐν τῷ πάσχειν μάρτυς ἀνεκραύγαζες:~ Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν. ἄνθος φέρουσαν τὸν Χριστόν. Θεοτόκε μῆτερ ἀειπάρθενε:~

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὡς ἄγγελον ἐν σώματι μάρτυς γεγενημένην. οὐράνιοι ἄγγελοι. τροφῇ ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω Χριστῖνα μάρτυς. ὅθεν σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν:~

Ἁρπαγῆς πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα. ὡς ὑπὲρ φυγῶν. ὑπορροῖς θείου πνεύματος. καὶ πρὸς τὸν κτίστην κατέπαυσας:~ Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζώωσόν με. ζωὴν ἀναμάρτητον. ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα:~ ᾠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθης σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκύτατε ἐραστοῦ ἀθλοφόρε. καὶ εἰς ὀσμὴν τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες θέλγομαι. τῷ πόθῳ σου παμβασιλεῦ. καὶ ἀγάπῃ τῇ σῇ σφαγιάζομαι:~

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον μάρτυς, ὁ γεννήτωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν. βαρβαρικὴν ἐπεδείξατο γνώμην. καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε. τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβής. τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως:~

Ὡς κρῖνον ταῖς τῶν μαρτύρων κοιλάσιν. ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον. μυρεψικὴν ἀποστάζουσα χάριν. καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐμύρισας, χριστώνυμε μάρτυς σεμνή. τῶν ἁγίων ἀγγέλων συμμέτοχε:~ Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι προφῆται. μυστήριόν σου Παρθένε τὸ βάθος. προφητικῶς, προκατήγγειλαν θείῳ καταλαμπόμενοι πόρρωθεν πνεύματι. μητέρα σε παναληθῆ. τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι:~ ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κδ΄. Τῆς ἁγίας μάρτυρος Χριστίνης.

Τὴν Χριστῖναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον αἷμα τοῦ μαρτυρίου.
Πέλτοις Χριστῖνα εἰκάδι ἠδὲ τετάρτῃ βλήθη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου. Οὐρβανοῦ πρὸς στρατηλάτου θυγάτηρ. ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγών. καὶ τοὺς ἑαυτοῦ θεοὺς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο. καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν. ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. διὰ οὖν ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται. καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται. ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα. ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς. καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται. εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται. καὶ ὑπὸ τοῦ κυρίου τὸ θεῖον βάπτισμα δέχεται. καὶ ὑπὸ θείου ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. ἔπειτα γυμνωθεῖσα ζώνην, εἰς φρουρὰν κατακλείεται. τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος. ὃς αὐτῇ τῇ νυκτί, ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς, Δίωνος δέ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτα·

ξέτασιν ἄγει τὴν μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται. καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. μετὰ δὲ τὸν δίωνα, ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονίαν ἐδέξατο. καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν. καὶ ἑρπετοῖς ἰοβόλοις, ἄφλεκτον φυλαχθεῖσαν καταδικάζει. καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥυῆναι φασί. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα τῷ θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο :~

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὕμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ. τῷ παφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα. ἀνεβόας τὴν σὴν δροσίζοντι καρδίαν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Μόνου θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα. οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων. οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν παρθένε μελῳδοῦσα. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας. ἐπομβρίζεις δὲ νῦν ἰάσεων πελάγη. παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων :~ Θεοτοκίον.

Νόμους παρθένε ὑπερβᾶσα. τοὺς τῆς φύσεως τῇ θείᾳ σου συλλήψει. ὑπὲρ φύσιν θεὸν ἐκύησας βοῶσα. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων. θείᾳ κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας. τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῷ μέσῳ ἀγώνων μάρτυς βυθῷ. ὅθεν παραδείσου τοὺς ἀκλύστους λιμένας. κατέλαβες βοῶσα. ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι. μάρτυς ἀθλοφόρε, ἰοβόλων ὄφεων. θεὸς γὰρ τὸν θάνατον. καταπατήσας θείᾳ ταφῇ. σοῦ τῶν προσευχῶν καθυπακούει χριστιανὴ. πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως. ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι. καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπῳδαῖς ἀμήνορα θηρία ἐκοίμισας. καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς ἔμεινας τῇ κτίσει μελῳδοῦσα χριστιανή. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε :~ Θεοτοκίον.

Κραταιὰ βοήθεια, τῶν πιστῶν ἀειπάρθενε. ῥῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος. σφοδρῶς πολεμοῦντός με. καὶ ταπεινῶσαι ἀπαύδοντος. σὺ γὰρ ἀπλανὴς τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων. ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε :~

Ὁ εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα. τὸν σὸν νυμφίον χριστιανὴ μάρτυς πολύαθλε :~

Ὡραῖον σου τὸ κάλλος. ὃ ὑπὲρ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει Χριστὸς. ἐπουρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν :~

Συνήφθης ἀσωμάτων, ἔνδοξε χορείαις. καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συνετέταξαι. ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν πανοικτίρμονα :~

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη. μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. τοὺς σὲ τιμῶντας χριστιανὴ καταφαιδρύνουσα. Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε παρθένε. τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον. καὶ αἰωνίου φλογὸς ῥῦσαι πρεσβείαις σου :~

Ὁ εἱρμός. Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς ἄχραντον καὶ τίμιον, τοῦ δεσπότου σε σκεῦος. χριστιανὴ χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν. ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν μαρτύρων καύχημα. καὶ τῶν παρθένων ἡ δόξα. ἰατὴρ δὲ δαψιλὴς ἀνεδείχθης πρὸς θεοῦ. τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὑφαίρουσι τὸν τόκον σου, ἀσωμάτων αἱ τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν παναμώμητον οἱ πιστοὶ δοξάζομεν. ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων. ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας :~ Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ. ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας. δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν. τὸν δόλιον κατεπάτησαν. ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Ὄλβον λιποῦσα πατρικὸν. χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς. δόξαν ἤρατο ἡ μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον. καὶ τῇ πανταχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος. τῷ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ, κατεπάτησε τὸν τύραννον. ὅθεν ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες ἔλεγον. πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ μάρτυς, καὶ χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς θεός. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε χριστὲ τοῦ σταυροῦ σου ἡ δύναμις. ὅτι καὶ χριστίνα ἡ μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο. ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυράννων. διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Ἐφόρουν ὡς ὅπλον κραταιὸν, χριστίνα μάρτυς κατέχουσα. χερσὶ τὴν πίστιν ὡς θώρακα. ἐλπίδα θυρεόν. ἀγάπην τόξον. τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας, ἐνίκησας ἀνδρείως. τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως. τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν χριστῷ. ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα ἦχος πλ. α.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο. συναφεία ἀκηράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν. κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν. ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς καὶ βασάνοις δριμυτάταις. διπλῷ στέφει διὸ ὡς σε κατέστεψεν. καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν

δυσώπησον. παρθενομάρτυς χριστώνυμε. τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν. καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον. τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον. τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄχραντον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον αἷμά σου. χέων ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν. κατεδέξω δέ μοι ἀναμάρτητε. διό σε ὁρῶσα, προσηλωμένον ἡ μήτηρ σου. ὀδυρομένη παρθένος κατεξαίνετο. τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος. κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι. τῶν ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς. σὺ ὁ ἄδυτος ἥλιος. ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου. δόξα ἦχος α. κυπριανοῦ.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηυλίσθης ἔνδοξε. κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν χριστὸν ποθήσασα χριστίνα πανεύφημε. αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη. καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα. πρέσβευε τῷ ἐκ τῶν ἁγνῶν λαγόνων σου σωθῆναι ἡμᾶς παναγία παρθένε:~

Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ υἱὲ, ἡ παρθένος ἔλεγεν. ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, χριστὸν κρεμάμενον. τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ ἀπαράτρεπτε δέσποτα. ὡς πάλαι συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ' ἀνάστηθι καὶ συνδόξασον μάθαινατε. τὴν μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ταῖς συνήθεσι καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ζήτει εἰς γυναῖκας μάρτυρας. ἀπόστολον ζήτει δεκεμβρίῳ. δ'. Ὁμοίως καὶ εὐαγγέλιον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κε. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας ἄννης τῆς μητρὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους. ς. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α.

Τῶν

[illegible] ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες δικαίων, καὶ προπατόρων Χριστοῦ. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἁγίων. δοξάζομεν ἀπαύστως. ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον. τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σεπτὰν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς:~ Ὅμοιον.

Ἡ πρὶν ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα. τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας. σήμερον μετέστη. πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν. τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν:~ Ὅμοιον.

Μνήμην δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ. τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου. πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν. μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν. τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπὲρ φύσιν, Θεοῦ καὶ παρθένου μητρός:~ Ἕτερα στιχηρὰ ἦχος, ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδὲ φωταυγὴς πανήγυρις. καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος. ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος. τῆς Ἄννης τῆς ἀεικλεοῦς. ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσασα. ἡ ἔμψυχος κιβωτός. ἡ τὸν ἀχώρητον λόγον χωρήσασα. ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος. ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἡ ζωῆς τὴν πηγήν, παραδόξως τέξασα. τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην ἁγνήν. μεθίσταται ἐκ ζωῆς. τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον. ἡ Ἄννα ἡ ἀεικλεής, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια. συνευφραινομένη δήμοις, τῶν ἀγγέλων σήμερον. ἧς ὑπὲρ νῦν τὴν ἁγίαν ἑορτάζομεν πανήγυριν:~

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν. τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου. τιμῶμεν πανάλβως ἐν θείῳ πνεύματι. ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας. καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα. καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου. ἀξιάγαστε Ἄννα τὴν σεβάσμιον μετάστασιν:~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων ῥάβδον ἁγίαν τὴν θεοτόκον βλαστήσαντες. ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός. τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον. ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία. Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα. οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπεραχράντῳ παρθένῳ, μετ' ἀγγέλων χορεύουσιν. ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι. οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντες λέγομεν. οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ παρθένου Μαρίας, προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες. πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος. ἐπὶ τοὺς παράφρονας, πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε. μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν. καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου:~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς. καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς. καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι. καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κς εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον. οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος, εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. ἢ δόλος ἀπατήσει ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν κῷ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ ἦχος, α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας φαιδρῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. σὺ φέρων ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν μητέρα τοῦ θῦ λόγου βαστάσασα. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας. καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν. καὶ σὲ νῦν μεταστήσασα πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωήν, τῇ μετ᾽ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς. σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ἦχος, β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί. δεῦτε ἑορτάσωμεν ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπὲρ φύσιν, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, μαρίαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ λυτρωτής. ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται. ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν προπατόρων εὐλαβῶς. συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον. ὅτι ἡ ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς κν. αὐτῷ παρεστῶσα καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμόν. τοῖς πιστεῖ τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν:~ ἦχος, δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τῶν δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. ἰωακεὶμ καὶ ἄννης τῶν θεοπατόρων σήμερον. ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν μητέρα τοῦ σρς μαρίαν τὴν ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν. ζεῦγος ἁγιόλεκτον. ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε. τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα χν τὸν θν, αὐτὸν ἱκετεύσατε. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. α'.

Ὦ μακαρία δυὰς ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε. ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ ἰωακεὶμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. μακαρία ἡ μήτρα σου ἄννα, ὅτι τὴν μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν. ἣν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς

Εἰς τὸν ἀπ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος. πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα. ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωσαμένη καλῶς. καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον. σεμνῶς ὠδινήσασα, θεοτόκον τὴν ἄμωμον. ἀμνὰς τιμία. ἡ κυήσασα δάμαλιν. τὸν ἐξαίροντα ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα. λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον. Ἄννα προμήτωρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος. ὃν νῦν ἐκδυσώπει. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ ἄ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψεσι. τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς. ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα. Χριστοῦ τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος. καὶ ἡ ἔνθεος Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες. λαμπάδα τὴν ἄσκιον. οἱ ἀνθυμνοῦντες τὴν χάριν, τὴν θεοτόκον τὴν ἄχραντον. μεθ' ἧς δυσωπεῖτε. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ Μακάριοι πάντες οἱ φοβού.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον γῆν κόσμῳ ἀνθήσασα. ἡ νόμῳ, ἀδιαλείπτως ἐμμελετῶσα θεοῦ. καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα. δεσμὰ τῆς στειρώσεως ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου. καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα. καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, προμήτωρ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν θεοτόκον κυήσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ Δόξα καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα. τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς. καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ καὶ παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν. καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν. μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας. ἁγνὴν θεομήτορα θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον. ἔνθα εὐφραινομένων κατοικία ἐν δόξῃ. χαίρουσα νῦν μετέστης τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ. πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καὶ οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας εἰς ϛ΄.

ᾠδὴ α΄. ἦχος, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν. καὶ βίου διόρθωσιν καὶ νῦν μοι αἴτησαι. προσελομένῳ τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην. εὐφημῆσαι σήμερον Ἄννα πανεύφημε:~

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας. διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μετέστηκας. ἀπολαβοῦσα χαρᾶς ἀνεκλαλήτου. φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε:~

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν. ἀσπόρως ἣν ἔτεκε θυγάτηρ ταύτης ἁγνή. καὶ παρίσταται πολλῇ σὺν παρρησίᾳ. κυρίῳ πρεσβεύουσα σωθῆναι πάντας ἡμᾶς:~ θκ.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος. καὶ πᾶσαν κατηύγασεν, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν. καὶ διέλυσεν ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας. ἁγνὴ πανάμωμε, καὶ παμμακάριστε:~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες. καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διό σου τὴν κοίμησιν Ἄννα γεραίρομεν:~

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου. ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα. ἁγνὴν θεομήτορα Ἄννα θεόκλητε:~

Ἥλιος ὥσπερ, τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος. ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ. τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ. δι' ἧς τῆς θεότητος αὐγὴ ἐπέλαμψεν:~ θκ.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας [illegible] σοί. ἀνατιθέντες σῳζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες περιφρουρούμεθα:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς. ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε:~

Καθ. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου.

Τῆς μητρὸς τοῦ δεσπότου καὶ ποιητοῦ. μήτηρ γεγονυῖας Ἄννα πανάκλεης. αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀμέμπτως φυλάττουσα. διὰ τοῦτο θαυμαστῶς, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, ἐν φωτὶ πρὸς ἀνέσπερον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, τὴν ἁγίαν σου μνήμην. τελοῦντες ἐν πίστει, φωτιζόμεθα πάντοτε. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Πάλιν τὸ αὐτό. ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας. καὶ τοῦ νομοθέτου, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας. διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις, ἐποφείλει σοι. ἐκτελοῦσα σου χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον:~

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα. τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοὶ οἱ ὡραῖοι ὡς θηλάσαντες. τὴν θηλάσασαν Ἄννα Χριστὸν τὴν σοφίαν ἡ [illegible]:~

Ὡς βιώσασαν, ἀμέμπτως. τὴν ἀμέμπτως βιώσασαν. θεοτόκον κόρην, λόγον τοῦ πατρὸς ἀποκυήσασαν. καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας. θεουμένη σε ταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα:~ Θεοτ.

Τῆς παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἅλωνος. ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα. δι᾽ οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις κράζουσα. παντοδύναμε δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου:~ ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς. τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανόν, ποιητὴν τὸν σήμερον σὲ μεταθέμενον. πρὸς τὰ ἐπουράνια μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε:~

Ταῖς ἀΰλοις τάξεσιν, ἀΰλῳ τῷ νοΐ. συγχορεύεις περιχαρῶς. πληρουμένη λάμψεως τῆς πλουτοδότιδος. ἀλλ᾽ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου:~

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς. εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν ἁγνήν. ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν. ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν:~ Θεοτ.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν. τῶν πιστῶν σκέπην [illegible] σοί. τὴν ἐλπίδα τίθημι τῆς σωτηρίας μου. παναγία δέσποινα, θεοῦ μὴ παρίδῃς με:~ ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετά.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ θεοῦ οἱ προπάτορες. Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα. οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι. ἐπαξίως ἐν ᾠδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἁπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται. ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε. διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, ἐκλαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου. μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα σώφρον Ἄννα. χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως:~ Θεοτ.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη βασίλισσα. τὸν τοῦ παντὸς βασιλέα. καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα. μετὰ τόκον, χερουβὶμ ἀνωτέρα πανάμωμε:~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν. τὴν τούτων πιστῶς αἰτούμενοι βοήθειαν. τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας. ὁ θεὸς γενοῦ μεθ᾽ ἡμῶν. ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας:~ ὁ οἶκος

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιοῦσα ἀγάλλεται. καὶ ὡς οὖσα μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς θεοῦ, κραυγάζει πιστῶς. μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου μητέρα ἐν γῇ. ὁ τούτοις δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε'. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Στίχ.

Μήτηρ

Μήτηρ τελάτα μήτερ παρθένου κόρης.
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.
Ἀ ἐν ταύτῃ, ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη ἡ προμήτωρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ. θυγάτηρ Ματθὰν τοῦ ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός. ὅστις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρου βασιλέως Περσῶν. πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. οὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς. Μαρίαν. Σοβήν. καὶ Ἄνναν. ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγημε δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν θεοτόκον. ὡς εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν θεοτόκον, θυγατέρας ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν. αὕτη οὖν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀπογαλακτίσαι. ἀναθεῖναί τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ παντοκράτορι. νηστείαις καὶ προσευχαῖς καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιΐαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις, ἐν τῷ δευτέρῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ξε. καὶ ρ. τῶν ἐν τῇ ε. συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Ἀγοιβελίαρ ὠριγένους οἱ λόγοι.
Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ λόγου.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἄνθιμος ὁ αἱρετικός γεγονὼς πρότερον Τραπεζοῦντος ἐπίσκοπος· μετατεθεὶς δὲ καὶ προχειρισθεὶς ἀρχιερεὺς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλ' αἱρετικὸς ὤν, ἐξεβλήθη παρὰ τῶν ὀρθοδόξων. καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, πρεσβύτερος ὢν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. καὶ ξενοδόχος τῶν Σαμψῶν, ὑπὸ Ἀγαπητοῦ πάπα Ῥώμης. ἐπὶ τούτου ἐπανάσταν τῶν Σεβῆρος καὶ Πέτρος ἀμφοῖ πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες. συνιστῶντες καὶ τὰ ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς ὀρθοδόξους. διά τοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας σύνοδον, ρξε. ἁγίων πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν θεόν:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίων πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα. πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ. μετετέθης πρὸς φῶς ἀνακράζουσα. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα. ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν. ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες. ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ:~

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος. τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας. θεόφρον κραυγάζουσα. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων.

Θεοτ.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς. ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν. ἀπεκύησας λόγον πανάμωμε. τὸν τερπναῖς ὡραιότησι. καταφαιδρυνόμενον τοὺς σὲ ἀνυμνολογοῦντας:~

ᾠδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης θεοῦ. ἡ στεῖρα τὸ πρίν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ. ὥσπερ τῆς στειρώσεως. οὕτω τῆς νεκρώσεως. ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπετάσας. τῶν ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο. πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε. καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε μετὰ τὴν πάροδον. θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας.

Ἁγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, ἁγίας ἀειπαρθένου μήτηρ γέγονας. ἥτις τὸν παναγίον λόγον ἀπεκύησεν. ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν

σιν ἡμῖν παρέχοντα. θεόφρον ἀξιάγαστε ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ϛʹ.

Η ὄχλοις συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα. ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ πνεύματος. θεογεννήτορ δέσποινα νῦν καθοδήγησον. λιμὴν χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν. ἐκύησας ἁγνὴν θεομήτορα. ἣν συγχορεύεις ἀξιάγαστε :~

Εκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος. στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ κύριον. τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον. ἄννα, πανσόφως μεταστήσαντα :~

Εδέξατο ἄλυπος ζωή, καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημε. ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. δικαίων συνευφραινομένη συστήμασι. καὶ θείων ἀσωμάτων στρατεύμασιν. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :~

Η μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον. φέρει πλουσίων χαρισμάτων. ὑμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε. καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα. ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε :~ ϛʹ.

Μαρία κυρία τοῦ παντός. παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι. σὺ ἐλευθέρωσον αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας. δουλείας τῆς ἡμᾶς λυτρωσάμενον. τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι :~ ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Χαρμοσύνως ὑμνήσωμεν τὴν θεόκλητον ἄνναν. τὴν θεοῦ αὕτη γὰρ τὴν παρθένον μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα. ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα. χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην. θεοπρεπῶς προσλαβόντος, σήμερον ἐν ὑψίστοις. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου :~

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, αʹ.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰτίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν χριστέ. τὸν παραδόξως ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου. πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν. μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν. τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς. θεοῦ καὶ παρθένου μητρός :~ ὅμοιον.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν προπατόρων χριστοῦ. ἰωακεὶμ καὶ ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων. δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα κύριον. τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωήν. τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον :~ ὅμοιον.

Ηὗρες τὰς ἀΰλους χορείας, καὶ τῶν δικαίων σκηνάς. ἔνθα ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος ἁγίων, χαρᾷ ἑορταζόντων. ἄγεται νῦν, τῶν δικαίων τὰ πνεύματα. ἰωακεὶμ καὶ τῆς ἄννης οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίζομεν :~

Δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος, βʹ.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί. δεῦτε ἑορτάσωμεν ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, μαρίαν τὴν θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ λυτρωτής. ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. ᾠδή, γʹ. καὶ ϛʹ. Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος, δʹ. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς, Εν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν. πρὸς γαλάτας. Αδελφοί, ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν. ἀλληλούϊα ἦχος, αʹ. σελα δὲ τῶν δικαίων. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν. Εἶπεν ὁ κύριος. οὐδεὶς λύχνον ἅψας. κοινωνικόν. Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ.

Μηνὶ

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κϛʹ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. ἦχος, πλ. δʹ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωήν. ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος. ἱερὸν τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἀνιέρους κότας μυήσας. σὲ τοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι. καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ἀθλητῶν. αἵματι λουσάμενος θεομακάριστε :— Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε. διὰ τὸν φόβον ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος. φανεροῖς γινόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον. τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι. τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως. καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα διὰ Χριστόν. τὸν δι' ἀγαθότητα παθεῖν ἑλόμενον :— Ὅμοιον.

Ἕρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον. καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς. τοῦ κυρίου τοὺς μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας. καὶ τὸν δόλιον κτείναντας. καὶ λυσαμένους λύτρον μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον. ἀνευφημήσωμεν. ἱερῶς δοξάσωμεν, καὶ τὴν αὐτῶν. μνήμην ἑορτάζοντες πανηγυρίσωμεν :—

Ἕτερα τῆς ἁγίας. ἦχος, καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφή, ἀντωνίου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλεν. προθύμως ἐναθλήσασα. καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνή. ὑπὲρ τῶν δούλων σου. τῶν πιστῶς τιμώντων σε μνείαν ποιοῦ. πάντοτε πρὸς κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς :— Ὅμοιον.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν δεσπότην Χριστόν. ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας., τὰς πληγὰς καρτερώτατα. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν. αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. καθυπομείνασα, τῶν στεφάνων ἔτυχες τῶν παρ' αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε θεομακάριστε :— Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς πανεύδοξε, τίς δὲ ἰσχύσει εἰπεῖν. τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα. καὶ τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τρόπαια. ὑπομονήν τε καὶ τὴν πρᾳότητα. ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος. ὅθεν συνόμιλος. τῶν ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευή. νύμφη τοῦ παντάνακτος, σκεῦος τοῦ πνεύματος.

Δόξα, ἦχος, πλ. βʹ.

Παρθενομάρτυς ἀθλοφόρε Παρασκευὴ πανεύδοξε. τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας. αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων. ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου. καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως μάρτυς πανασίδιμε :— Καὶ νῦν θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἁγίας, ἦχος, δʹ. Ὡς γενναῖον ἐν.

Πολυώδυνα βάσανα. ὑποστᾶσα πανεύδοξε. ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας. καὶ τῶν ἑλλήνων σεβάσματα. ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. τῷ γὰρ σθένει τοῦ σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας. τὸν καυχώμενον, καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων, θρόνον θεῖναι. ὑπὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὡς ὑπὸ στρουθίον παιζόμενος :— Ἄλλο. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα. καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν. θεϊκῇ προνοίᾳ ἄγγελος τάχιστα. τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξεν. τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον. οἷα πάλαι τοῖς παισί, τοῦ τετάρτου ἡ ὅρασις. μεθ' ὧν ἔκραζεν. σοῦ δὲ ἔλεος μέγα, πανοικτίρμον. ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ δὲ πανύμνητον ὄνομα :— Ἄλλο.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Καθαρότητα σώματος. καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε ὤφθης ἄμωμος. σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἴχνος ἐβάδισας. μόνου τοῦ μύρου σεμνή. Παρασκευὴ ἀοίδιμε. καὶ νῦν πρέσβευε τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων. λύσιν δοῦναι. ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου :—

Δόξα, ἦχος, πλ. βʹ.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὴν ἱ-

κλὴν

κὴν χορείαν ἐν ᾠδαῖς κροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Παρασκευὴ ὁσία καὶ θεοτίμητε. χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις, τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Ἕτερον τῆς ἁγίας, ἦχος α'.

Τὴν σπουδήν σου τῇ κλήσει κατάλληλον. ἐργασαμένη φερώνυμε. τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι. Παρασκευὴ ἀθληφόρε, ὅθεν προχέεις ἰάματα. καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανένδοξον. καὶ ὑπερένδοξον. ἐπαινέσωμεν μνήμην. Ἑρμολάου Χριστοῦ μεγαλύνοντες :~

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε. τοῦ μεγάλου γὰρ λόγου. ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος :~

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας. ἀνομούντων τὰ θράση. πανασίδιμε μάρτυς Ἑρμόλαε :~ Θεοτοκίον.

Ἵλεόν μοι παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι παναμώμητε. ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης. φοβερᾶς καταδίκης ἐξαιροῦσα :~

Ἕτερος τῆς ἁγίας. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τό.

Ὑμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου. μάρτυς πανεύφημε. χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν. Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν κύριον δεήσεσι.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, μάρτυς τὸ ἄτονον. ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς καὶ πονέμων προσκύνησιν. ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασιν, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται :~

Μαρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνέφανας τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς. καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ. καὶ τυράννων ὠμότητα. ἀθλητικῶς πα-

λαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν ἐκήρυξας :~ Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ἐκ σῶν ἀχράντων δέσποινα αἱμάτων πήκτεται. ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς. καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας. ἀπατεῶνος δήγματι. τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο :~

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ πανουργοῦ σοφὲ πνεύματος. τοῦ δυνατοῦ, πάτερ ἐν κακίᾳ τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας :~

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ παντοκράτορι ἅγιε. πάντας γνωστοὺς. λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος :~

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφέ. πνεύματος. τὸν ποιητήν, ὁ Πανταλέημων, καὶ νομίμως ἐνήθλησεν :~ Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πανάμωμε. ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος. καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων. ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου :~

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐμαίρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον πνεῦμα, καὶ φαιδρὸν δέδειχεν. ἐξεικονίζον ἄριστα. τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν :~

Ῥωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας. μάρτυς Χριστοῦ, ὑπέφερες. οἷά τις ἀδάμας στερρότατος :~

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας. τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος. καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς :~ Θεοτοκίον.

Ἐν μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν προέξαρχος. μήτηρ θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. ἡ ἐκκλησία.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἱδρῶς τὴν ζωήν σου διατελῶν. ἱερὸς ἀνεδείχθης τοῦ λυτρωτοῦ. φωτίζων τοὺς πίστει σοι. προσιόντας ἑκάστοτε. καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐν θέως ἀπήστραψας. ὅθεν τὴν φωσφόρον καὶ ἁγίαν σου μνήμην. τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Τῆς ἁγίας ὅμοιον.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ. ἀνετέθης ὡς μάρτυς διηνεκῶς. αὐτῷ ἀνη-

ρέστη

ρέστησας, τῷ σεπτῷ τῶν ὅλων. καὶ τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας. καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας. ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐν δόξῃ ἡτοίμασεν εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. παρασκευὴ ἀξιάγαστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν :~

Θκ. ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ. σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί. πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος. ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου :~

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαι σου πάτερ, θείῳ ὁδούμεναι ὑποσκελίσαν. τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος. καὶ ὁδοὺς εὐθείας πολλοῖς ὤφθησαν :~

Ἱερεὺς ἱερώτατος, μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας. ἀξιάγαστε ἑρμόλαε. διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε :~

Ῥωμαλαίῳ φρονήματι. τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος. μαρτυρίου στέφος εἴληφας. ἀνδρικῶς ἀθλήσας ἱερώτατε. Θκ.

Ὥσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν δεσπότην θεοχαρίτωτε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς. ἁμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας :~

ἄλλος. Τῆς ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε.

Ἰαμάτων τυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἔνδοξε. τὰς θείας πηγάζεις χάριτας ἑκάστοτε. τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσιν :~

Ῥυπίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως ἔχουσα. ἁγιασμόν τε σώματος. ἐπικτησαμένη, ἀγγέλους τεθέασαι. μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :~

Ὡς κατάπληκτον, σημεῖον φρικτῆς ἡμέρας. τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ. ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι. σταυρόν τε καὶ κάλαμον, στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι :~ Θκ.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας, ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς. τὸ χαῖρέ σοι δέσποινα πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους. πρὸς φῶς καθωδήγησας. καὶ μισθὸν ἐκομίσω. τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος :~

Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται ἕρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος ἑρμόλαος. ἅμα τῷ ἑρμοκράτει. ἱερολογίαις δοξάζονται :~

Ὑπὲρ σεπτῆς τριάδος. οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες μαρτύρων. μυριάσιν ἀγγέλων. νῦν ἐν οὐρανοῖς συναγάλλονται :~ Θκ.

Σὲ προστασίαν καὶ καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν. κεκτημένοι παρθένε. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως :~

ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν τύραννον ἔκτεινας. ῥήσεσι ταῖς πανσόφοις. πρὸ βημάτων ἐμφρόνων τὸν Χριστὸν καταγγείλασα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι. κατῄσχυνας τῶν εἰδώλων. τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι :~

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι. χορεύουσα σὺν παρθένοις. ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, παρασκευὴ ἀοίδιμε :~

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα. τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα :~

ᾠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόλαος ὁ γενναῖος ὁπλίτης. ἑρμοκράτης τε καὶ ἕρμιππος ἅμα. μίαν στερρῶς, ἐπεδείξαντο γνώμην. ἕνα θεὸν τὸν πάντων κηρύξαντες, καὶ θνήξαντες διὰ Χριστοῦ. οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο :~

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων. ἑαυτοῖς προσφοινίξαντες χλαῖναν. θεοπρεπῆ ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε. δεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν. μετὰ πασῶν τῶν ἄνω δυνάμεων :~

Μεμύηται τὴν ἐν πυρὶ θείῳ. διὰ σοῦ παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθήν. καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου περίδοξος γέγονεν. ἑρμόλαε, μεθ' οὗ Χριστὸν τὸν θεὸν

ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε :~ Θ.

Ο κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει. διηνεκῶς. ἀπογνώσεως κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι :~

ἄλλος. Θύσουσι μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρνοις τεθεῖσαν σοι. μεγίστην πάνσεμνε πλάκα. καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε μάρτυς. ὁ δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισεν :~

Νέαν σε, πρὸς τὴν μάρτυρα θέκλαν δοξάζομεν. οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ. καὶ ἀπίστους πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν ῥυθμίζουσαν :~

Ἐρρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος. μελισταγὴς τῶν χειλέων. καὶ τὴν γνῶσιν πάντας διδάσκουσα. παρρησία, παρασκευὴ μαρτύρων ἀγλάϊσμα :~ Θ.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα. ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν :~ θʹ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον ἦχος δʹ. Ὁ ἐπιφανεὶς σήμερον.

Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἱατρεῖον. ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοί. μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε. ὁσιομάρτυς παρασκευὴ ἀοίδιμε :~ ὁ οἶκος.

Ἡ τοῦ νυμφίου σου φωνὴ καλέσασα ὡς νύμφην. στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε θεόφρον. παρασκευὴ πανευκλεὴς καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε. μεθ' ὧν εὐφραινομένη μέμνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτήν σου. καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερόμεν σοι τοὺς ὕμνους. ὁσιομάρτυς παρασκευὴ ἀοίδιμε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κςʹ. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος, παρασκευῆς. Στ.

Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον,

Ἑαυτὴν ἀγῶσι σεμνὴ εἰς κατοικίαν.

Παρασκευὴν ἕκταν ἐν εἰκάδι χαλκὸς ἐνὶ ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀντωνίνου. ἐκ κώμης τινός. ἐν ὁρίοις τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. γέννημα χριστιανῶν γονέων. ἀγάθωνος καὶ πολιτείας προσαγορευομένων. οἵτινες τὰς ἐντολὰς τοῦ κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες. ἐτύγχανον ἄτεκνοι. προσηύχοντο δὲ τῷ θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ δημιουργὸς θεὸς ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς ἑβδομάδος. καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, ἐπωνόμασαν αὐτὴν παρασκευήν. αὐτὴ δὲ ἐκ σπαργάνων μεϊκῶν τῷ θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νουθετουμένη, σχολάζουσα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσμένως καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκμαθοῦσα, καὶ διηνεκῶς τὰς ἱερὰς βίβλους ἀναγινώσκουσα. τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς. αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καί τινες ἰουδαῖοι, διέβαλλον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα ἀντωνῖνον, λέγοντες. ὅτι γυνή τις ὀνόματι παρασκευή, κηρύσσει ἰησοῦν τὸν υἱὸν τῆς μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἔκθαμβος ἐγένετο, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ. ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσῃ τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος. εἰ δὲ μὴ πεισθῇς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. ἡ δὲ ἁγία στερρωτάτῳ λογισμῷ, πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ μου. θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ γῆν μὴ ποιήσαντες ἀπολέσθωσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς μάρτυρος. οὗ γενομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλα-

βής

θῆς διεφυλάχθη. ἐπὶ τῷ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν κύριον. εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν, ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης ἐκκαυθέντα σφοδρῶς, καὶ ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν. οὗ γενομένου, ἡ ἁγία ἑστῶσα ἐν μέσῳ ὤφθη τοῦ λέβητος δροσιζομένη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἔφη. ῥᾶνον με ἀπὸ τοῦ λέβητος ὦ παρασκευή, ὅπως γνώσωμαι ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαίονται δῆθεν. ἡ δὲ ἁγία πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ βασιλέως ἔρριψε. καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ βασιλεύς, λέγων ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν θεὸν ὃν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας εὐθύς, ἐπίστευσεν ὁ βασιλεὺς ἀντώνιος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν. καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος. ἡ δὲ ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἰησοῦ. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν ἀσκληπιός τις. προσήχθη ἡ ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ σταυροῦ χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησεν εἶναι. καὶ τὸν χριστὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. ἐπὶ τούτῳ ὁ βασιλεὺς ταραχθεὶς ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα δράκοντα φοβερώτατον ἔξω τῆς πόλεως. ᾧ ἐκ συνήθους τοὺς καταδίκους θανάτῳ, κατάβρωμα παρεῖχον. ἐπεὶ δὲ ἡ ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων μέγα ἐβρύχησε, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πολύς. ὡς οὖν ἡ ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηρός, εἶπε. θεῖον ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ θεοῦ καὶ ὄλεθρος. ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου σταυροῦ ποιησαμένη εἰς αὐτόν. ὁ δέ, μέγα συρίξας διερράγη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίστευσαν.

ἡ δὲ ἁγία ἀπελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν πόλιν ἐν ᾗ ἐβασίλευε βασιλεὺς ἕτερος ὀνόματι ταράσιος. καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ βασιλεύς παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ θεὸν ἀληθινὸν τὸν χριστὸν ἐκήρυξεν. καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος περιτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. θείου δὲ ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἡ ἁγία διέμεινε. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγών, τὸ στερρὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. τελευταῖον δέ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. οὗ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπτη μονάς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων ἑρμολάου. ἑρμίππου, καὶ ἑρμοκράτους. στί.

Ἕρμιππος ἑρμόλαος ἠδ' ἑρμοκράτης,
Ἑρμῆν σέβοντας ᾔσχυναν παρρησίᾳ.

Ἑρμολάου δ' ἑκκαιδεκάτῃ ταμὲν αὐχένα χαλκός.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν νικομηδείᾳ ἐκκλησίας ὑπῆρχον πρεσβύτεροι. περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων ἁγίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ μαξιμιανοῦ τοῦ τυράννου. κρυπτόμενοι δὲ ἔν τινι δωματίῳ. ἐπεὶ ὁ ἅγιος παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παράγιος τῶν χριστιανῶν ἐμηνύθη, πρὸς τοῦ μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ ἑρμολάου ἔφη τοῦ πρεσβυτέρου. αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν μαξιμιανὸν ἄξοντες. καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. ἐρωτηθέντες οὖν οἱ ἅγιοι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ συλίτου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου γενομένου. καὶ τοῦ ὁσίου ἱππαρχίου τοῦ τζηρομήτου. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριήλ. πέραν ἐν χαλδαίοις. καὶ τοῦ ὁσίου ἰωάννου τοῦ παλαιολαυρίτου. καὶ

τοῦ ἁγίου μαυρικίου. καὶ τῶν ἁγίων ἀπ-
πίωνος καὶ ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίστεως ὅσιε. πρὸς φῶς θεογνωσίας, πλῆθυν τῶν σωζομένων. μελῳδοῦσαν ὡδήγησας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν βοῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰς συμφρονοῦντων, ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος ἕρμιππος. ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ μαρτυρίου, πόνον τίνουσι ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε, ἡ θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα. ἐκ πάσης ἁμαρτίας καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περίσωζε. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ὑπὸ κυρίου, σὺ φρουρουμένη πρὸς βήματος ἀσεβῶν. μάρτυς, τὰς μαχαίρας ἔστεγες καρτερῶς. φλεγομένη καὶ ὑπὲρ ψάλλουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός μου καὶ κύριε:~

Φλέξαι μὴ δ' ὅλως, τοὺς παρανόμους καὶ ἔμμαλλον τὸ πῦρ. κόρη, ὁ χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ. καθὼς παῖδας διεσώσατο. πυρὸς τοῦ βρέμοντος. ἀδαεῖς νεανίας, χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπειρον πᾶσαν σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτεινάμενοι. ὄντως τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοί. ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζον. χριστὸς δὲ κύριος, πλαστουργὸς ὑπάρχει πάντων ἐκήρυττον:~ Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα:~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ ἱερὸς ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος. τῷ διὰ σπλαγχνίαν δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον. τεθέντι ἀναίμακτον, θυσίαν προσενήνοχε. καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως. εὐπρόσδεκτος θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσεισιν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον. ὁ παντελεήμων καὶ τὸ ζῆν δρεψάμενος. σὲ τῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει χριστοῦ. τὸν θαυματώσαντα ἀναστήσας πρὸς ὕψος. ἀνῆλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν σωτῆρα. δοξάζων εἰς αἰῶνας ἑρμόλαε τρισμάκαρ:~

Ὁ ἱερὸς ἑρμόλαος. ὁ παμμέγιστος ἕρμιππος. καὶ ὁ ἑρμοκράτης οἱ στερροὶ ἀδάμαντες. σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο. οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. θύματα δεκτὰ δὲ ἑαυτοὺς τῷ δεσπότῃ. προσήγαγον βοῶντες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε:~ Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα. τοῦ παμβασιλέως πανάγια δέσποινα. ὑμνοῦμεν δεόμενοι. ναοὺς ἡμᾶς ἀναδεῖξον. τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρίσαντας πάσης. κακίας ἁμαρτίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Οὐκ ὄντας θεοὺς ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα. μάρτυς ἀπέδειξας. καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας. ἐν εὐφροσύνῃ τῷ χριστῷ ἀπαύστως μέλπουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ναοῦ δομηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σεμνή. ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισται ξόανα. ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου σταυροῦ. διὸ εὐφρανθεῖσα μυστικῶς. ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας. πάντα τὰ ἔργα:~

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου χριστὲ παρασμάνη ἡ ἀμνή. τρωθεῖσα ἔδραμε, πυρὸς τὴν ἔκαυσιν κράζουσα. εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου μύρου σου. νῦν συναθλοῦσα καρτερῶς δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω. εὐλογοῦσα τὸ θεῖον σου ὄνομα:~ Θεοτοκίον.

Ἐν μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης θεοῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε. μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν μαρία θεόνυμφε.

Ὁ εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας.

ᾠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν χριστὸν ὁμολογῶν πανοίδιμε. ὁμολογήσαντα ὁμολογίαν ἐπὶ πιλάτου καλήν. καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν. τὴν γῆν μὲν ἡγίασας. τῷ θείῳ αἵματι.

ματι. οὓς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας. Ὤφθητε τοῦ φωτὸς λαμπάς, θείῳ πυρὶ πνεύματος ἀναπτόμενοι. Ἕρμιππε σὺν δόξῃ. σὺν Ἑρμοκράτει καὶ ὁ Ἑρμόλαος. καταφαιδρύνοντες ψυχάς, πιστῶς θείᾳ χάριτι. καὶ ἐκδιώκοντες δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν παναοίδιμοι.

Ἐν στόματι ἀπαύστῳ λαμπρῷ, γεγηθότι τε φρονήματι μέλψωμεν. τοὺς ἀθλοφόρους Χριστοῦ. τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς. καὶ νῦν τὰ αἰώνια ἀπολαύοντας. καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας:~

Ἥλιε ἄδυτε Χριστέ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι. Παντελεήμονος καὶ Ἑρμοκράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ. μὴ ἀποστήσῃς ἀφ' ἡμῶν. Λόγε τὰ ἐλέη σου. ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι:~ Θκ.

Φεῖσαί μου σὺ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον. μετὰ τὴν κύησιν. ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα. τὰς ἀνομίας παρορῶν. καὶ τὰς ἁμαρτίας μου. ὡς ἀναμάρτητος ἐλεήμων. ὡς θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥᾳστώνης βιοτῆς καὶ προσκαίρου. μάρτυς θεόφρον ἀντηλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρᾶν. τοῦ σοῦ νυμφίου ἐπειγομένη φανῶς. ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε:~

Ἀκούσασα φωνῆς βεβαιούσης. παρασκευή, σοῦ τὰς αἰτήσεις. θείας ὅπου ὅθεν καὶ τὸν δρόμον προθύμως σεμνὴ διανύσας. καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες. κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον:~

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι. παρασκευή, Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ θείῳ ναῷ σου. προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ πίστει. καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν:~ Θκ.

Ὤφθης χερουβὶμ ἀνωτέρα. καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα. ἄχραντε παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον τέξασα. τὸν τῷ πατρὶ συνάναρχον, κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον. ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, σθένει τῷ τοῦ κυρίου σου. τυράννων ἔλυσας θράσος. ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως. καὶ πρὸς Χριστὸν ἀπείληφας βραβεῖα νίκης πάνσοφε. παρασκευὴ πανθαύμαστε. ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου:~ Θκ. ὅμοιον.

Μαρία καθαρωτάτη, χρυσοῦν θυμιατήριον. τῆς ἀχωρίστου τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσεν, καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον:~

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ κυρίου χοροβατοῦσα σεμνή. ἅμα παρθένοις μάρτυς ταῖς φρονίμοις ἐκείναις. ἐκεῖθεν ἐκόμισαι χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα. καὶ ἐκδιώκειν τε πνεύματα μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι:~

Ῥήξασα κράτος τυράννων, εἰδωλοθύτων σεμνή. καὶ πρὸς θεὸν τὰς βάσεις ἀναθεῖσα παρθένε, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης. οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ. οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν. τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν:~

Ἀσκήσει πρῶτον τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε. τὸ δεύτερον ἀθλοῦσα, κομωθεῖσα τὴν φρένα. τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης. μάρτυς Χριστοῦ οὐρανοχάλκατον φάσγανον. ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε. [illegible] τὸ α. Δόξα ἦχος δ.

Ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία. τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τὸ τῆς παρθένου ἐγκώμιον. ὦ παρθενία ναὸς θεοῦ. ὦ παρθενία ἀγγέλων δόξα. ὦ παρθενία ἀγγέλων συμμέτοχε:~

Καὶ νῦν Θκ. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν. ἀκολουθίαν ζήτει δεκεμβρίῳ, δ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ. Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, γ'.

Δά τορουῦ τὰ αὐτά. ἦχος, δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς παντελεήμων. ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας. τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν. καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος. τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας. τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν μάρτυς δεξάμενος. στεφανηφόρος, καὶ ἀήττητος στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ὅμοιον.

Ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος. ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας. τῆς μεγίστης ἀντεχόμενος θεοσεβείας, καὶ πεικὴν μισήσας δυσσέβειαν. τότε σοι τὴν ἔνθεον, αἴγλην δεδώρηται. τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης τοῦ θεοῦ λόγος ὁ μεγαλόδωρος. θείᾳ προγνώσει, προειδώς σου, παντελεῆμον σοφὲ τὴν λαμπρότητα. ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὅμοιον.

Ὁ ἐξ ἀΰλων πηγῶν τοῦ σελὰς τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν. καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος. καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσι παμμακάριστε. πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξόν σου καὶ πανίερον. καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύγασον. θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς καὶ χρηστότητι. ἣν δυσώπησον πᾶσι. δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε:~

Δόξα ἦχος, πλ. δ'. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀναργύρου. τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικήν. καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, παντελεήμων ὁ στερρὸς ἀθλητής. καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος. τὸ προκείμενον. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν. ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν. καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς κύριος ὁ θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην. ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς, καὶ μετ᾽ ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ εἰμὶ θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν θεὸς ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἔτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐγώ εἰμι. καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό. οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς. ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος ἰσραήλ:~

Σοφίας σολομῶντος.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ καὶ οὐ μή.

Σοφίας σολομῶντος.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. καὶ

Ζήτει ταῦτα ἐν τῇ κε' μαΐου, τοῦ παρόντος εἰς τὴν λιτήν. [illegible] ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω. καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, μάρτυς παντελεῆμον. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ᾽ ἀγγέλων χορεύεις. ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε ἱερὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

ἦχος, β'. Ἀνατολίου.

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, παντελεῆμον μάρτυς ἔνδοξε. καὶ πνεύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει χριστοῦ. καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε ἱερὲ παμμακάριστε. τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθηράν. καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος:~

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀπεσείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε. καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς, ἐμφρόνως δεξάμενος. ὑπὸ δὲ [illegible] ἐκαρποφόρησας, κα-

τὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν. καὶ ἰατρὸς ἄμισθος ἐδείχθης, παντελεῆμον μάρτυς ἔνδοξε. βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, ἄνδρα κείμενον χαμαιπετῆ νεκρὸν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα. καὶ πρὸς χριστὸν ἀνάξαμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, ἀνῆψας τὸν παῖδα ἀναστήσας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ μνήσθητι καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον :~

ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Μάρτυς εὐσεβὴς, ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πρὶν διορθώσω τὴν ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ ἑρμολάου στοιχηθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ βάπτισμα ἐτέλεσας. παντελεῆμον μάρτυς ἔνδοξε τοῦ ἐλεήμονος θεοῦ. τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως. τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου :~

ἦχος, πλ. β. τριήμερον.

Ἡ παμφαὴς τοῦ μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασι. καὶ ἀπαύστως διαδίδει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. ἱκετεύει γὰρ ὁ παντελεήμων τῷ χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα ἦχος, ὁ αὐτός. Βυζαντίου

Δεῦτε φιλομάρτυρες ὁμόφρονως ἅπαντες εὐφημήσωμεν τὸν τοῦ χριστοῦ ἀθλοφόρον. τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον. καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδησάμενον. τὸν φωστῆρα τῆς οἰκουμένης, καὶ ἄσβεστον ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν. παντελεῆμον μάρτυς ἔνδοξε, γενοῦ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία. καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς κύριον. ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς :~

καὶ νῦν θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν στίχον προσόμοια ἦχος, α. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεῆμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος. μετ' ἐγκωμίων ἀγόντων, φιλομάρτυσι χρέος. ὁ

Ἰούλιος.

τος γὰρ τὸν μόνον, ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον. τὴν συμπάθειαν ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο :~

στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας. ἐμμελετῶν τῇ πράξει, τὴν ἐπίβασιν ἄνωθεν, μάκαρ θεωρίας. τῷ ἀληθῶς, ἀναργὺρος γενόμενος. τοῖς κακουμένοις ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον :~

στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο. παντελεῆμον μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως. ἅπασαν ἰδέαν, τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον. πρὸς τὸν χριστὸν, καὶ σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν, τὸν σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντα.

Βυζαντίου. δόξα ἦχος, πλ. δ.

Μαρτυρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, πρὶν τὴν ἀθεΐαν βδελυξάμενος. τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος. ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ αὐτόνομον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔννομον, κεκτημένος παντελεῆμον μάρτυς τοῦ χριστοῦ. ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν θ.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μῆτερ ἀνύμφευτε. καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἀπολυτίκιον ἦχος, γ.

Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

καὶ θεοτόκιον ὅμοιον ζουλη. ταυτα καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος. εἰς δὲ τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ μετὰ τὴν α. στιχολογίαν. ἦχος, α. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Μάρτυς τὸ εὐσεβὲς, σὺ ἐτήρησας μάκαρ. πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διορθώσω. ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ θεοῦ παντοκράτορος. ἰατρεύειν σὺ τῶν ἀθεμίτων τὰ ἄλγη. μάρτυς ἔνδοξε παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι :~

Δίς. Στ. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν παναγία παρθένε. ὃν ἔτεκας θεὸν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι. δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι. καὶ διόρθωσιν βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ ἀεί σε δοξάζουσι:~

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα ἦχος, γ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον. καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον. ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες μαρτύρων καλλονή. πίστει ἑορτάζοντες τὴν ἁγίαν σου μνήμην. μάρτυς παναοίδιμε τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας. μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν σρᾶ Χριστὸν μεγαλύνομεν:~

Στ. ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη. καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς μυριάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται πανάμωμε. τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου. τίς ἐκδιηγήσεται καὶ τὴν τούτων κακίαν. ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή. τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι:~

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη. τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητά. τὸν ζωοδότην δοξάζουσα. τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα:~

Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ στ. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖρας σου παρθενομῆτορ. ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ. καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντας. πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου:~

Εἰ βούλει τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. προκείμενον ἦχος, δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στ.

Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐλαῖς τοῦ.

Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον μαρτυρικόν. ὁ, μ΄. δόξα,

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. καὶ νῦν, Ταῖς τῆς θεοτόκου, ἐλέησόν με ὁ θεός. πεντηκοστάριον. ἦχος, β΄.

Ἐλεήμονα Χριστοῦ. Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει. θεῖε ἰατρέ. ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με:~

Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου. καὶ κύριε ἐλέησον ιβ΄.

Καὶ οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. Καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς΄. τῆς θεοτόκου. ᾠδή, α΄. ἦχος, β΄. Θεοφάνους. Ὁ εἱρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ. τὴν φαραωνῖτιδα. πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις. σαρκωθεὶς ὁ λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον, ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον. ἐν γυναιξὶ θεός σε ἐκλεξάμενος. σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον. ὃν δυσώπει πανάμωμε. μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Ψαλμικῶς ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷα περ βασίλισσα. τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος. βασιλέως ἔστηκας. ὃν ἱκέτευε δεξιὸν παραστάτην με. δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως θεόνυμφε:~

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν. πᾶσιν ἀτοπήμασι. τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον. ὅλην ἀνεκαίνισας. ἀλλὰ δέομαι τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα. ἀποχερσωθεῖσαν δεῖξον καρποφόρον θεόνυμφε:~

Κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Παντελεήμονα τὸν πανάριστον μάρτυρα μέλπω.

ᾠδή, α΄. ἦχ, ς΄ εἱρμός. Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, περὶ τῆς τελειώσεως. τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν [illegible] ἤγειρας. νῦν δέ με πανόλβιε. νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι. ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον:~

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστήρ. φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν. καλλονῇ τε σώματος. τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος. τῷ δεδοξασμένῳ λόγῳ καθωραΐσθης ὡραιότατος:~

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστόν, μάκαρ ἐνδυσάμενος. διὰ λουτροῦ τοῦ βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον. καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος. πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα:~

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος. καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος. ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι. καὶ στεφάνῳ τῷ

τῶν

τῶν χαρίτων κεκόσμηται. θείαις ἀγλαΐαις
μάκαρ ἀποστίλβον τὴν λαμπρότητα. Θκ.

Εὐλογίαις πάναγνε, σεμνὴ φύσιν τὴν ἐπά-
ρατον. παρακοῇ γενομένην τοῦ κτίσαντος.
τὸν Χριστὸν γεννήσασα. ἐστεφανώσας καὶ φθορᾶς
ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεννητοτόκε, πάντες οἱ
πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν :~ Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί, πόντον ἐρυθρὸν καὶ
» ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες. ἀναβάτας τρι-
» στάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑπο-
» βρυχίους. ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. ᾄσωμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται. ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος. ὡσεὶ κρίνον κύριε. ἡ τῶν
ἐθνῶν στειρεύουσα. ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ
» σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου :~

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου προελθεῖν·
σιν. ὁ ποιητὴς πανάμωμε. ἀφθαρσίας στο-
λὴν δωρούμενος. τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν
ἀτοπήμασι :~

Υπέρτιμον ἐκύησας, θεὸν λόγον δέσποινα.
ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε. οἰκτειρῆσαι τὴν τα-
πεινήν μου ψυχήν. ἡ δυνμῶν ἀτιμίας σκυ-
θρωπάζουσαν :~

Τὰ τραύματα θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου
ἄχραντε. τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου. φαρ-
μαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως. δραστικῶς σου φαρ-
μάκῳ προσποίησον :~

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ πνεύματος, ἐπακούσας γέ-
γονας. ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομέ-
νη σπόρον πολύτιμον. καὶ τεκοῦσα τελσμά-
καρ σωτηρίαν ψυχῶν :~

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα δρακοντείου δήγμα-
τος. καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας. θεοπνεύ-
στως ἀναγεννώμενος. καὶ βασιλεῖ τῶν ὅ-
λων παριστάμενος :~

Ηλλοίωσας τὸ ἄθεον τῶν τυράννων πρό-
σταγμα. καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες. αὐτὴ
πάντων τοῦτον κτησάμενος. καὶ γέγονας
θεόφρον μεγαλέμπορος :~

Μητρός σου τὴν δυσσέβειαν ἀγαπήσας ἔμβδο-
ξε. τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀλήθειαν τὴν
πολυτάλαντον. ὡς ἔχεφρων τὸ κρεῖττον
ἐκλεξάμενος :~ Θκ.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν κύριε. ἐν
ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ παρθένε ὃν νῦν
δυσώπησον. ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν :~ Καταβασία.

Τὸ ξόανον δυνατῶν ἠθέτησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐ-
» στερεώθη. ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ. καὶ τὴν πί-
στιν κηρύξας τῷ σῷ πατρί. ἀνείλκυσας πα-
νάφημε. τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας. καὶ τυράν-
νων μὴ πτήξας τὸ ἄθεον φρόνημα. τῶν
δαιμόνων κατῄσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θρά-
σος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμε-
νος. τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμά-
των ἰώμενος. παντελεήμον πανάφημε.
πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ. Θκ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί. συλλα-
βοῦσα ἀφλέκτως μήτηρ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύη-
σας τὸν τὰ πάντα συνέχοντα. καὶ ἐν ἀγ-
κάλαις ἔσχες τὸν πάντα βαστάζοντα. τὸν
τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτί-
σεως. ὅθεν παναγία δυσωπῶ σε παρθέ-
νε. καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι
πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίστασθαι,
πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. δέσποινα
ἁγνὴ ἁγία θεοτόκε. τὴν σὴν βοήθειαν τό-
τε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέ-
λεις πανάμωμε :~ ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγε-
» λος. ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσω-
» σας. ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγά-
ζω σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἐσταγόνασί μοι, κατανύξεως ὄμβρον δέ-
σποινα. ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας
μου καύσωνα. καὶ τῆς ἀθυμίας μου. τὰς σφα-
λερὰς ἐπηλύσεις ἀναστέλλουσα :~

Ῥομφαία με, ἡ δύνης πληγωθέντα καὶ κεί-
μενον. θαυματίαν ἄχραντε. μὴ ὑπερίδης
ἀλλ᾽ ἴασαι. λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι. τοῦ σταυ-
ρωθέντος υἱοῦ σου καὶ θεοῦ ἡμῶν :~

Ἀλυτήσασα, δεσποτείαν ἁπάσης τῆς κτί-
σεως. δυνῶς με πτωχεύσαντα. χάριτος
θείας

θείας ἀξίωσον. ὅπως μεγαλύνωσε. ὡς ἀ-
γαθήν μου προστάτην τὴν παναμώμητε:~

Ἄλλος. Τοῦ ἁγίου. ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τοῦ δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπει-
ρας. τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι. σαυτὸν γυ-
μνάζων πρὸς ἄθλησιν. ἥν περ καὶ διήνυ-
σας. τὰς διαιῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Ἀμέσως τῷ θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας.
σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων
σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα. τῶν
ἀσεβῶν, ἀθλοφόρε κατεπάτησας:~

Τετρωμένος, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμε-
νος. τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστη-
σας δύναμιν. μάρτυς, καὶ νενίκηκας. τὴν
δυσσεβῆ, τυραννίδα τροπωσάμενος:~

Ὁ πρεσβύτου, συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατού-
μενος. πρεσβύτου σε ῥήμασι, τὸν ἐντελεή-
μον ἐξώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν. καὶ
πρὸς πολλῶν σεῖαν τὴν ἐκλύτρωσιν:~

Θκ.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον.
παρθένον νεάνιδα, καὶ μητέρα θεώμεναι. μό-
νη γὰρ ἀμφότερα. πρὸς ἐν σοὶ συνῆψας παρ-
θένε παναμώμητε:~

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστὲ ὁ
θεός. ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς παρθένου ἵνα ἐκ
„ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας. δόξα τῇ
„ δυνάμει σου κύριε:~

ᾨδὴ ε. Ὁ εἱρμός.

Μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὲ ὁ θεός. διὰ
σοῦ γὰρ δέσποτα. τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφω-
„ τον πατέρα σου. ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας προ-
„ σαγωγὴν ἐσχήκαμεν:~

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἁγνὴ ἄχραντε ὁδήγη-
σον. ὁδὸν εἰς ἀλήθειαν με. νῦν εἰς ἀνοδείας
τε καὶ βάραθρα. χαλεπῶν συμπτωμά-
των, ἀλόγως κρημνιζόμενον:~

Ζοφώσας φρένι, ἑαυτὸν ἀγνώμονι παρθέ-
νε ἁγνή. ἀσώτως ἐβίωσα. χώραν εἰς μα-
κρὰν παθῶν πλανώμενος. ἀλλ' ἐπίστρεψον
σπεῦσον ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν:~

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρρύτων πότισον τὸν
δοῦλον σου. φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον. προσβο-
λαῖς τῶν δαιμόνων, παρθενομήτορ ἄχραντε.

Ἄλλος. Τοῦ ἁγίου. Ὁ φωτισμὸς τῶν.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ μαρ-
τυρίου. περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ.
καὶ καρτερίᾳ σαθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπο-
μένων χαίρων ἐκραύγαζες ἕτερον ἐκτὸς
σου θεὸν οὐ γινώσκομεν:~

Ἀθλητικῶν, περιιστάμενος μάκαρ ἀγωνι-
σμάτων. θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου τῶν
ἀθέων, δυσσεβῶν τυράννων. καὶ μανίας
τῆς δεισιδαίμονος. τὸν ἀγωνοθέτην Χριστὸν ἐν-
δυσάμενος:~

Νεανικήν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων, καὶ ῥωμα-
λαῖον. ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος,
πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλαίως ὑπέστης. καὶ
ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι. χάριτι τοῦ θείου
σταυροῦ κρατυνόμενος:~

Ἀσυμφανῆ, διεχρύσατο λέσχην τῶν πλα-
νωμένων. τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ
ἀθλοφόρος. καὶ πολλοῖς σωτηρίας παρα-
δόξου γέγονεν αἴτιος. τῇ σῇ συνεργίᾳ Χριστὲ
δυναμούμενος:~

Θκ.

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δε-
δοξασμένη. καὶ τῶν προφητῶν αἱ προα-
γορεύσεις, σὲ προετύπουν προφανῶς ἐπ'
ἐσχάτων. ἐσομένην θεοῦ γεννήτειραν. ἄλ-
λον γὰρ ἐκτός σου ἁγνὴ οὐ γινώσκο-
μεν:~

Καταβασία.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον φά-
ος. ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ. τὸν
„ δημιουργὸν ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡ-
„ μῶν ἀπεύθυνον:~

ᾨδὴ ς. Ὁ εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος. τὴν
„ ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου. ἐπι-
„ καλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με
ἀνάγαγε:~

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα. ἐν τῷ
κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι δέσποινα. ἀλλ' ἀ-
νενῶς προσβλέψαι μοι. τὸν κριτὴν καὶ
υἱόν σου δυσώπησον:~

Λογισμοῖς παροργίζων σε κύριε. καὶ ταῖς πονη-
ραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν. εἰς ἱλα-
σμὸν προσάγωσαι. τὴν μητέρα σου, οἰκτεί-
ρον σῶσόν με:~

Κατακρίσεως ῥῦσαι με δέσποινα. τὸν αὐτο-
κατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν. ὡς
τὸν

τὸν κει τὴν κυήσαντα. καὶ θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ κύριον:~ Ψῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια. καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε:~

Στεφανίτης ἐδείχθης ὑπεράριστος, σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες καὶ αἵματος. καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος. παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας:~

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες. τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος. τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι. διαθλήσας θεόφρον ἐν χάριτι:~ Θκ.

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς θεός. ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἁγνὴ περιέχεται. περιγραφῇ τοῦ σώματος. ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος:~ Καταβασία.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς κύριον. καὶ ἐπήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος. καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν κομισάμενος. ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον. ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα. ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς κύριε:~ Ὁ οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην. τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν. τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος. μάλιστα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ τοὺς ἑαυτῶν ναούς. ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ἀγαπητοὶ τὴν θεραπείαν παρέχει. σπουδάσωμεν οὖν πιστοὶ ἀδελφοί. ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς. τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας. Σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ΄. Ψῦ ἁγίου ἐν δόξῃ μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Γαλατόμικτον μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ. ἐκ πόλεως Νικομηδείας. πατρὸς μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἕλληνος. ὕστερον δὲ χριστιανοῦ γενομένου ταῖς τοῦ υἱοῦ νουθεσίαις. μητρὸς δὲ Εὐβούλης ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβομένης. ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, παρὰ Εὐφροσύνου, δόξαν μεγίστην ἔχοντος. ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίστιν, παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μανθάνει. δι' ἧς παῖδα τινὰ ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. βαπτίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ, γέγονεν οὕτως. τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ βασιλέως, τίς αὐτῷ θεραπείας γένοιτο αἴτιος. ὁ Παντολέων εἶπε. τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα. ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. ὁ δὲ Παντολέων ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐρωτηθείς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι, μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως σαλευθείς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ κύριος ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου, θαρρεῖν παρακελεύεται. καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου ἔνθα ὁ ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπερρίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ. διαμείνας οὖν ἐκ τούτων ἀβλαβής, θηρίοις ἐκδίδοται. ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθείς, δεσμεῖται τροχῷ καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. εἶτα δεξάμενος, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο. καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ. πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, καὶ ἀντὶ Παντολέοντος καλοῦσα Παντελεήμονα. καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός.

κηρός. ἐπιδὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. τότε ὁ ἅγιος μάρτυς ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι. καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ ἐκκλησίᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλός, ξίφει τελειοῦται.

Αὐγὴν ἐφ᾽ ἀρῶν σαρκικῶν τυφλὸς λύχνων,
Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

ᾨδὴ ζ´. Ὁ εἱρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισί. δρόσον τὴν τοῦ πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σκέπη, βεβαία ἀντίληψις καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντας με δαίμονας πολέμησον. ἀεὶ τοὺς ζητοῦντας τοῦ θανατῶσαι με:~

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας παρθένε τὸν ἄνθρωπον. διό με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον. καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ. ταῖς μεθοδίαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου:~

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν παναμώμητε. τοὺς παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν. ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον. ὅθεν ἱκετεύω σε πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλον σου:~ Ἄλλος.

Τοῦ ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν λιμὴν πανάγιος. τοῖς ἐν θαλάσσῃ παναοίδιμε. χειμαζομένοις γεγένησαι. φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε. ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου. τὴν ἀποκειμένην τοῖς πιστοῖς, τῷ Χριστῷ κραυγάζουσιν, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἁγίων ψυχαί, καὶ δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσωμάτων τάξις ἀγγέλων προσεδέξατο συγχορευτήν σε μακάριε. ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεῖς ἀγαλλόμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός:~ Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρίν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρήσασα. νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι. τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ υἱοῦ σου, προσελθόντι πανάμωμε. εὐλογημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα:~ Καταβασία.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ. ἐν Βαβυλῶνι παῖδες. καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. ὁ τῶν πατέρων:~

ᾨδὴ η´. Ὁ εἱρμός.

Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι. τὰς ἐνεργείας διεμέριζε. τῷ θείῳ προστάγματι. τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα. τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα. ψάλλοντας εὐλογεῖτε. πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη. δι᾽ ἐμμελείας θείων πράξεων. ψυχή μου πρεσβεύουσα ὑπὲρ σοῦ τὴν θεομήτορα. καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον. ἔχουσα προστασίαν. ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον:~

Ἔλυσας δεσμοὺς τῆς πάλαι καταδίκης. θεοκυῆτορ τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον. κακίας τῆς καρδίας μου. ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ κτίσαντος:~

Δόξης τοῦ πατρὸς ἀπαύγασμα τεκοῦσα. τῇ ἀδοξίᾳ σκυθρωπάζουσαν. πταισμάτων, καρδίαν μου, θεοτόκε καταφαίδρυνον. καὶ δόξης με ἀνάδειξον. μέτοχον αἰδίου. ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε:~ Ἄλλος.

Τοῦ ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχὴν ἀμβλυωπείαν. τοῦ πατρὸς θεραπεύσας. ἀποδίδους τὸ φῶς. τοῖς πιστοῖς παμμάκαρ προσφεύγουσι. καὶ πρὸς τὴν στρατιὰν Χριστοῦ καθοδηγοῦσα:~

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθείς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης. καὶ θεόκλητος ὤφθης. προσηγορίαν Χριστοῦ, τῇ θείᾳ θεόφρον τιμώμενος. καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ῥητορικὴν ἀποβαλών, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν. τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει. τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος. τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός. τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον. τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες. τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ. τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν. καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες. δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογεῖτε:~

ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος. σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε. τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι. συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν:~

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον. ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. ξύλῳ ἐμπαγεὶς ὁ υἱός σου τὸν γλυκασμόν. τῆς ἀθανασίας ἐπήγασεν ἄχραντε. διὰ τοῦτο σὲ γεραίρομεν:~

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν βασιλέα Κύριον. ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα. ᾅδου τὰ βασίλεια κόρη, ὃν ἐκτενῶς. δυσώπει τῆς ἄνω. βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε:~

Ἀγάθυνον δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου. ἡ δομῶν κακωθεῖσαν, ταῖς ἐπηλύσεσιν. ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετανοίας με. ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε:~

Ἄλλος. Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον. ἔνθα κατασκηνώσας μακαριώτατε. τὸ μακαριώτατον τέλος ἀπολαβεῖν. ὄντως ἠξιώθης. συνὼν τῷ δεσπότῃ σου. εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον:~

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως. συστάζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι. τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτόν, παμμάκαρ χυθέντι. παρ' οὗ χαίρων εἴληφας. τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου:~

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα. Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι μαρτύρων τὴν ἀρετήν, καὶ ἄλογος φύσις. διό σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν:~

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται. θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος. καὶ παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχών, παντὶ θλιβομένῳ. καὶ λιμένα ἀΐδιον. καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα:~

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον. ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας. τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα τοῖς ὡς θεόν. αὐτὸν ἀνυμνοῦσι. καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη. Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε. σαρκοφόρος ὡς ὤφθη, ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν ἀναργύρων. τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων μαρτύρων. ὅθεν τὰς νίκας, τῷ βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν ἄγε σεῖαν. μετὰ τῆς θεομήτορος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων:~

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἔλεον θεοῦ μιμούμενος, παντελεῆμον σαφῶς. ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβών, τὸ ὄνομα. καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γὰρ ἠλέεις ἅπαντας. διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν. τρέφων ἰώμενος. καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν. θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστοῦ, πανόλβιε:~

Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός. τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα. παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος. ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος. λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας καὶ ζοφερᾶς πλά-

νης

Κ[ύ]μης ἐκ λυτρούμενος τοὺς σοὶ προστρέχοντας. ἀλλ' ἀεὶ θεόφρον τοῦ σώματος. τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, ἀνθυβόλως ἀντέθηκας. καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι. καὶ τοὺς ὁρῶντας μάρτυς κατέπληξας. τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν. ἀνθεῖ νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν προσειληφώς. πίστει τε καὶ χάριτι καταλαμπόμενος:~ Δαντόρου ὑπὲρ τὸ ἀ.

Δόξα, ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Εὐήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο. καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως. καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. ἀλλ' ὦ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανσεβάσμιε. ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων. μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν. τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. τυπικά, γ'. καὶ ς'. ἀπόστολον. ζήτει κυριακῇ ὀκτωβρίου κς'. εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων προχόρου, νικάνορος, τίμωνος, καὶ παρμενᾶ. στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προεπιμήθητε. διακονεῖν ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις. καὶ φωτισμοῦ καὶ τῆς χάριτος ἔνδοξοι. καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς οὐρανούς. σὺν ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι:~

Φωστῆρες καὶ ὡς λαμπάδες πυρὸς χάριτι. ἀποδειχθέντες τοῦ κόσμου. τὸ τῆς γνώσεως φέγγος ἠστράψατε πλουσίως. καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς κακίας ἐπαύσατε. καὶ μετ' ἀποστόλων ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκήνωσατε τὸ ἄδυτον:~

Ἀνευφημείσθω νικάνωρ ὁ ἱερώτατος. καὶ παρμενᾶς καὶ τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ πρόχορος ὁ θεῖος. οἱ πληρωταὶ, τῶν τοῦ λόγου προστάξεων. καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς θεὸν ἡμῶν θερμότατοι:~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν. ὡς δυναμένη προστάτις, τῶν πιστῶν θεοτόκε, προσάγουσα τῷ κτίστῃ. τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου. ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν παναμώμε:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα. μήτηρ ἁγνή, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸν ἄνθρωπον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. ὁ κανὼν. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ ἡλίου. Ἰωσήφ. ᾠδὴ, α'. ἦχος, δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μετέσχει τῇ πρὸς τὸν θεῖον πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες. τοὺς τὴν ἡμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας. παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε:~

Ἐθέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ μακάριοι. καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι. αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα:~

Λαμπτῆρες ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος. φωταγωγοὶ γεγόνατε ψυχῶν. παρμενᾶς τε καὶ πρόχορος. καὶ τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ νικάνωρ ὁ θεόπνευστος:~ Θεοτοκίον.

Πορεῖαι αἱ τοῦ θεοῦ παναμώμε. ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν. γεγενημέναι, ξένως τοκετῷ. ἀσυγκρίτῳ ἑνώσει τε. ὅθεν ὡς πάντων δέσποιναν τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν:~

ᾠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ὄντες πυρὶ καὶ, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώ-

γνώσεως. τοῖς ἐπὶ γῆς ἔνδοξοι, ἐν ἁγια-
σμῷ ἐστάλάξετε:~

Τοῦ πνεύματος ἐκλογή, ὡς πεπλησμένοι τῆς
αὐτοῦ χάριτος. διακονεῖν πάνσοφοι, χρεί-
αις τῶν ἁγίων ἐτάχθητε:~

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν ἀοίδιμον καὶ τὸν σο-
φὸν Τίμωνα. καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον.
καὶ τὸν ὑψηλόνοιαν Νικάνορα:~ Θεοτοκίον.

Στάλαζοντα γλυκασμόν, καὶ ἀπολύτρω-
σιν κακῶν τέτοκας. τὸν ἀγαθὸν κύριον, ἄχραν-
τε παρθένε πανάμωμε:~

Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου. καὶ
σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει. Νικά-
νορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδο-
ξοι ὅθεν σήμερον τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην.
ἑορτάζομεν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς
μακαρίζοντες:~ Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἁγνή, θεοτόκε παρθένε. ἡ μόνη
τῶν πιστῶν, παράστασις καὶ σκέπη. κινδύ-
νων καὶ θλίψεων. καὶ δεινῶν περιστάσεων.
πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπί-
δας. κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν
σῶσον. ταῖς θείαις πρεσβείαις σου:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος μήτηρ. νεκρὸν ἐπὶ
σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα. υἱέ μου συνάναρχε
τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. τίς ἡ ἄφατος οἰκο-
νομία σου αὕτη. δι' ἧς ἔσωσας τὸ τῶν ἀχράν-
των χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα:~

ᾨδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Ἀναλάμψαντες τῷ ὕψει τῆς ἐκκλησίας,
ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι. τὸν τῆς δυσσεβείας,
σκοτασμὸν διελύσατε. καὶ κόσμον ἐφωτί-
σατε, οἱ τοῦ εὐεργέτου ἀπόστολοι:~

Ὑπουργῶν τῷ κατὰ χάριν εὐαγγελίῳ. Νικο-
μηδείας γέγονας. Πρόχορε παμμάκαρ,
ἄριστος διδάσκαλος. καὶ θεῖος προτόθρο-
νος. ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος:~

Ἱέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνορ μάκαρ. σφα-
γιασθεὶς ὡς πρόβατον. σὺν τοῖς δισχιλίοις,
εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι. καθ' ἣν τετελείωται, στέ-
φανος ἡμέραν ὁ πρωτόαθλος:~ Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας Χριστὲ λόγον, σωματω-
θέντα πάναγνε. ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.
ὅθεν καταχρέος σε, παρθένον δοξάζο-
μεν. καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν:~

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Σὺ κύριε τοὺς σούς, μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγ-
γας. ἀπέστειλας ἐγειρούσας. ἐκ μνημάτων
ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε:~

Τίμων ὁ ἱερός, ποιμὴν Βόστρων γενόμενος.
ἠνέγκατο μαρτυρίου. τὸ μακάριον τέλος
πυρὶ καταφλεγόμενος:~

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι κε-
κοίμηται ἐκτελέσας. σὺν σπουδῇ θερμο-
τάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα:~ Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθη-
μεν. πανάμωμε τοῦ ἀδύτου. καὶ τῆς πρὶν
τυραννούσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος:~

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄλη-
κτον. καὶ τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐ-
σπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος. θανατοῦ-
ται, ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος:~

Ὁ μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι. τῆς
τοῦ κυρίου ἀγάπης. προσταγαῖς ἀνόμων πυ-
ρὸς ἐν μέσῳ τελειοῦται, ὁλοκαύτωμα θεῖον
γενόμενος:~

Ἡ θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως.
ὑμῶν ἀπόστολοι μνήμη. ἁγιάζει πάντων
τὰς διανοίας. τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων
ταύτην μακάριοι:~ Θεοτοκίον.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων ἀγγέλων γεραίρουσι.
καὶ ἀποστόλων χορεῖαι. καὶ μαρτύρων δῆ-
μοι θεοκυῆτορ. τὸν γὰρ πάντων, βασιλέα
ἀφράστως ἐκύησας:~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων
Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Τετρὰς μαθητῶν τοῦ θεανθρώπου λόγου.
Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ μύστων ξυνελήλυθε τετράς.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις, ὑπὸ
τῶν ἀσεβῶν. διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον
τῆς πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
υἱὸν θεοῦ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν στέφα-
νον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐσταθίου τοῦ ἐν ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν. καὶ προσαχθεὶς κορνηλίῳ τῷ ἡγεμόνι ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθείς, παῤῥησίᾳ ὡμολόγησε τὸν χριστόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς. καὶ τοὺς ἀστραγάλους ῥυπτηθείς, καὶ χοιρινίοις περιληφθείς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως ἀγκύρας, ἕως τοῦ σαγκάρου ποταμοῦ. ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ ἡγεμόνος. ἐκεῖσε δὲ γλωσσοκόμῳ βληθεὶς ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. κατ' εὐδοκίαν δὲ θεοῦ, ἐπιστὰς θεῖος ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηράν. καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ ἅγιος ἀβλαβής, ψάλλων. ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ ἡγεμὼν καὶ αἰσχυνθείς, ἀνασπάμενος μάχαιραν ἀνεῖλεν ἑαυτόν. ὁ δὲ ἅγιος μάρτυς δεξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς θείας δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς, ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος ἀγγέλου, τὸ πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἀγκύρᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀκακίου. Καὶ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἐν τοῖς διακονείας. καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, κιντυλιανοῦ, δάδα, μαξίμου, καὶ καλλιμίκου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς βιγλεντίου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτῃ διανοίᾳ χριστὸν ἀγαπήσαντες. μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς. πανάοιδιμοι ἀσύγκριτον κλῆρον εἰλήφατε. τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον :~

Ὑπὸ τοῦ λόγου, τοῦ ἐκ παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος. λόγῳ τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς. τῶν πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε. τούτους μετάγοντες πρὸς τὴν ὁμολογίαν θεόληπτοι.

Ἤθλησας ξένως, νικάνωρ ἀναιρούμενος. γνώμῃ, δυσσεβῶν ἑβραίων καὶ τῷ χριστῷ. ὡς ἀρνίον προσαγόμενος. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ ἐβόας τῆς δόξης σου :~

Λόγῳ τὸν λόγον, τὸν τοῦ πατρὸς κόρη τέτοκας. λόγῳ οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν. καὶ δοξάζεις τοῦτον πάναγνε. λόγον παρέχοντα τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν :~

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἰλύος ἐῤῥύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος. τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι πάνσοφοι. καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως. ἀναβιβάσαντες θεῷ ἀρέσαντας καλῶς. καὶ βοῶντας πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

Ὁ θεῖος τιμάσθω παρμενᾶς, ἐν θείοις ᾄσμασιν. ἅμα τῷ τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος πρόχορος. καὶ νικάνωρ ὁ θαυμάσιος. ὡς μαθηταὶ τοῦ ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον :~

Ὑμᾶς μετὰ πέτρον καὶ λοιπούς, προκρίτους κύριος. μαθητὰς εἵλετο. συνταττομένους μὲν ἔνδοξοι, τοῖς λεχθεῖσιν ἑβδομήκοντα. ἐκλελεγμένους δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις πίστεως. τῶν ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι :~ Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ θεηγόρων αἱ φωναὶ πέρας ἐδέξαντο. ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον κύριον. ἐπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον. εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν θεοχαρίτωτε. τῶν βοώντων πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~ Ὁ εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὤφθητε σκηνὴ τοῦ λόγου, πᾶσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην. πρόκριτοι σεπτοὶ διακόνων. ἁγίων χρείαις διακονήσαντες. καὶ σὺν τῷ λόγῳ πάνσοφοι. δόξης ἀῤῥήτου ἀπολαύοντες :~

Σήμερον ἡ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει. τίμων παρμενᾶ καὶ νικάνωρ. σὺν τῷ προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι. ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς μαθηταὶ τοῦ θείου λόγου. καὶ σὺν ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων ἐπαγαλλόμενοι. μεθ' ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε. ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι :~ Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν παρθένε, περιχαρῶς τοῦ ἀρχαγγέλου. χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων. τῶν ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα. καὶ προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν μαρτύρων τὸ στεφάνωμα :~

Λίθος

Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθ΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλινίκου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδότης. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια ἦχος, πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον καλλίνικε. ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος. τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεικόνισας. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες. καὶ ἀμεσιτεύτου μακαριότητος. σὺν τοῖς τάγμασι τῶν ἀγγέλων πέφυκε καὶ ἀθλητῶν. ὑπὲρ ὧν ἀγαλλόμενος σκιρτῶν ὡσπερ ἔνδοξε:~ ὅμοιον.

Μάρτυς παμμάκαρ καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς. τὸν ἀόρατον Κύριον, σύμμαχον ἄμαχον. κεκτημένος ἀμέσως. ἀθανασίας μεγάλα τρόπαια. τὸν ἐξαλείφειν γλῶττε καὶ θάλασσαν. κατακαυχώμενον. τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου καταβαλών. καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου καταποντίσας ῥοῇ:~ ὅμοιον.

Τὸν τῆς ἀσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ πνεύματος. τοῦ ἁγίου γενόμενον. τὸν στρατιώτην τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον. ὄντως θησαύρισμα. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα. τὸν θαυμαστὸν. σήμερον καλλίνικον ὕμνοις τιμήσωμεν:~

Ἕτερα τῆς ἁγίας. ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ὡς παρθένον καὶ μάρτυρα. ὡς Χριστοῦ νύμφην ἄφθορον. ὡς τῷ θείῳ πυρὶ διαλάμψασαν. ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν. ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν. ὡς ἀθλήσασαν στερρῶς. καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν. εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότη. καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν. τὴν φωταυγῆ καὶ σεβάσμιον:~ ὅμοιον.

Νυμφευθεῖσα ἐν πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως. ὥσπερ προῖκα προσήνεγκας σεμνὴ πολυτίμητον. τῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς. τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν. καὶ πρὸς θάλαμον. εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον. στεφηφόρος. Θεοδότη ὑπὲρ μαρτύρων, τῶν σε τιμώντων πρεσβεύουσα:~ ὅμοιον.

Ὡς γενναίαν ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα μάρτυρα. ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος. καὶ τὸν τῆς ἀπάτης πόλεμον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν. εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε. καὶ χωρήσασαν, παραδείσου πρὸς πλάτος. Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν ἐπιτηδείου μεθέξεως:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον. ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε θεῖον οἴκημα. καὶ ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα. χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις. καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. χαῖρε κλίμαξ μόνη, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα. πρὸς οὐράνιον καὶ ἀκήρατον δόξαν. χαῖρε κράτος ὀρθοδόξων βασιλέων, καὶ ἄρραγες φυλακτήριον:~ σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι. συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Κανὼν ἐν ᾧ ἡ ἀκροστιχὶς τῶν ἁγίων οὐ ἡ ἀκριβής.

Ἀθλητὰ καλλίνικε. τὴν ᾠδὴν δέχου δίμεμῶς. ᾠδὴ α΄. ἦχος, δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἅρματα φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἀπέρριψεν εἰς θάλασσαν. ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινὸν ἐνδόξως δεδόξασται:~

Ἅρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς. τεισάντας ἐπόρθησας τοῦ νοητοῦ αἰγυπτίου. ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ μαρτύρων κλέος καλλίνικε:~

Θείαν περιβολήν, ἐνδυσάμενος σοφὲ στολὴν τὴν ἐπίγειον. ἀπεξεδύσω παμμάκαρ. καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας. καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας:~

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς. δεσμοῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου. καὶ ἀμέ-

x μέγην

μέργητον τοῦ τὸν ἔρριψας εἰς γῆν καλλίνικε. καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας:~ Θκ.

Ἣν ὑπὲρ τῶν προφητῶν προεώρακε χορός. ὡς πύλην οὐράνιον. καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον. σὲ παρθενομῆτορ ἄχραντε. θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν:~

Ἕτερος κανών. Τῆς ἁγίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Τὴν ὑπερσοῦ θῦμοι μάρτυς ἴθυνον τρίβον.
ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τῆς θείας φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρυνέσθαι. τοὺς ὑμνητάς σου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον. μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα:~

Ἡ θείῳ δυναμωθεῖσα πυρί, καὶ καταισχύνουσα. τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν. Θεοδότη πανεύφημε. πνευματικῇ φαιδρότητι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, μάρτυς ἐχώρησας. τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς. κοσμουμένη λαμπρότατα. καὶ τὰς βουλὰς ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε:~ Θκ.

Παρθένος τῷ βασιλεῖ παρίστασθαι σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ. τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπερύμνου θεομήτορος. καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας:~ ᾠδ. γ'.

Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα. στερέωσόν με Κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς. καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε:~

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος ὁ μάρτυς ἀνέκραξεν. ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν. εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων. ἀκολουθῶν τῷ πάθει. σῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος:~

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως. τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής. ἐν τοῖς ἥλοις διαρρήξας. τὴν κεφαλὴν συντρίβεται. καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμὼν τῇ παλάμῃ τὰς ἀκάνθας. μαχαίρᾳ τῇ τοῦ πνεύματος. τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς ἐγεώργησας παμμάκαρ. εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους περισσάξας τῷ δεσπότῃ σου. Θκ.

Ἀνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας. σὺ μόνη μήτηρ γέγονας. ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ. συλλαβοῦσα θεῖον λόγον. καὶ γαλουχοῦσα παρθένος. ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περιελεγχθεὶς ὁ δυσσεβὴς τύραννος. ταῖς φυλακαῖς ὤετο. αὐτίκα κατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου:~

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς ἄτονον. μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξεν. καὶ ἡ τοῦ σωτῆρος ἐπίπνοια:~

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας. ὅθεν δειναῖς μάστιξι. κατατεμνομένη ὑπέφερες:~ Θκ.

Θυμίαμα προσηνές. ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἄνθραξι. τῷ νοητῷ ἄνθρακι. τῷ ἐκ τῆς παρθένου σοὶ γέγονας. Ὁ εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. ᾠδ. δ'. ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνδοθεν ἐν τῇ ψυχῇ σου. ἔχων ἔνδοξε τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας. καὶ ὁμιλήσασα βασάνοις διήνυσας, τὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. μάρτυς καλλίνικε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Ἕτερον τῆς ἁγίας ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα. καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραιώσασα. διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων. τούτῳ κατηγγύωσαι ὥσπερ ἄμωμος μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν οὐρανίων θαλάμων. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε:~ Θκ. ὅμοιον.

Τῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν. ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν. ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα:~ Σταυροθκ. ὅμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνὰς καὶ παρθένος. ὃν ἀπεκύησεν υἱὸν ἡπλωμένον. ἐπὶ σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχήν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα. ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ

ἀχάρι-

ἀχάριστος δῆμος. ἀλλ᾽ εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν. ταῦτα νῦν πάσχεις, ὑμνῶ σου τὸ ἀσπλαγχνον:~ ᾠδὴ δ᾽. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα ὁ θεός, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων. παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ πνεύματι. καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας. τῶν ἀσωμάτων μάρτυς καλλίνικε:~

Λίθος ἔντιμος ἀληθὴς ᾠκοδομήθης τῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας. καὶ εἰς γῆν κατέβαλλες. τῇ ἀκλινεῖ ἐν στάσει τῶν ἄθλων σου:~

Ἰοβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν θωπείας ὄντως ἀπώσω μάρτυς. ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον:~

Νῦν ὡς βάτον τὴν ἐνσιμᾶ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας. ἀκατάφλεκτον ἑώρακε. τὸ πῦρ τῆς θεότητος. ἐν τῇ νηδύϊ φέρουσαν ἄχραντε:~ ἄλλος. Δι᾽ ἀγάπησιν.

Ἐπτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ δεσπότου. τῶν ἀλγεινῶν βασάνων. οὐκ ἐκάθαμνε θεόφρον. τὸν νοῦν μετέστησας πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον:~

Ὁ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν παραδείσῳ. καταπατεῖται κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίους. θεοδότης μάρτυρος οὔσης θεόφρονος:~

Ἡ νυμφευσαμένη νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ. διὰ σαρκὸς θανάτου πρὸς ζωὴν μετετέθης. αἰωνίας λήξεως τυχοῦσα πανεύφημε:~ Θεοτοκίον.

Μεμνημένη τὰ θεῖα τοῦ ἐκ παρθένου καὶ θεοῦ κόρης. σαρκωθέντι ἐβόας. σύ μου εἶ φιλαμε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις:~ ᾠδὴ ε᾽. Ὁ εἱρμός.

Ἀνατειλόν μοι κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου. ὅτι πρὸς σὲ χριστὲ τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τῆς εἰρήνης βασιλεῦ:~

Ἰλύϊ περιέπεσα ἀνυποστάτῳ κύριε. καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἁμαρτίας μου. καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων. ἐμπαγεὶς κραυγάζω σοι, σὺ γενοῦ μοι βοηθός:~

Κρηπῖσι καθηλούμενος τοὺς πόδας μάρτυς ἔψαλλες. ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ μαρτυρίου σου πλου-

σίως κατετέρφθην. ἀθλοθέτα δέσποτα. ὑπομένω στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίῳ σῷ τὸ ἔλαιον. καλῶς ἐμπορευσάμενος. τοῦ μαρτυρίου τὰς λαμπάδας σου. ἐφαίδρυνας παμμάκαρ. δι᾽ ἧς ὅλος γέγονας ἱερεῖον ἄμωμον ὁλοκαύτωμα δεκτόν:~ Θεοτοκίον.

Τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα. καὶ ἀποστόλων καύχημα. καὶ τῶν μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. ὑπάρχεις θεοτόκε. θεῖον λόγον φέρουσα ὑπὲρ λόγον πανάγνε. τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρός.

ἄλλος. Σὺ κύριε μου φῶς εἰς τόν.

Ὁ νοῦς σου εὐσεβῶς. τῇ ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἐνούμενος θεοδότη. τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, ἀτόνως κατεφρόνησεν:~

Ἰθύνουσα τὸν σὸν λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην. ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας:~

Μακρότης ἡμερῶν. καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι θεόφρον. ἀντὶ κόπων ὧν ἴδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων:~ Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι δωρεαί. ταῖς παρθένοις καὶ μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ παρθένου. τοῦ χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης θεομήτορος:~

ᾠδὴ ς᾽. Ὁ εἱρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος. ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος. σὺν τῷ προφήτῃ κραυγάζω. ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου κύριε:~

Ἡ τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος. ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στερρὰν βακτηρίαν. τῶν λύκων ὤφθη διώκτεια:~

Ἐξηλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου. καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανέτειλεν. ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε. τῆς τριάδος ὁ πλοῦτος ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν:~

Ὡς τῆς πίστεως κῆρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα. τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος τὴν ψυχὴν στερροτέραν. τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κωφά. Θεοτοκίον.

Διαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος. ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος. τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον θεόνυμφε. ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται:~

ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥομφαῖαι, αἳ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλι-
πον. νῦν γὰρ νεάνιδας τοῦτον, καὶ παρ-
θένοι κόραι καταπατοῦσι. τῇ δυνάμει τῇ
τοῦ σταυροῦ περιφανῶς ῥωννύμεναι:~

Τὴν τῶν σιν, τῆς προμήτορος Εὔας ἀνόρθω-
σαν. αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης. τοῖς τῆς νί-
κης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι. καὶ ποικίλα
περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια:~

Ὑπέστης, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσο-
φε. τοῦ σοῦ νυμφίου τῷ πόθῳ. Θεοδότη μάρ-
τυς πυρπολουμένη. καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀ-
πάτης ἀνδρείως κατέσβεσας:~ Θκ.

Στόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι.
τὰς τῶν τυράννων θωπείας. ἀπεκρούσω
μάρτυς τὸν ἐκ παρθένου. σαρκωθέντα. θεο-
λογοῦσα τῆς θεομήτορος:~ ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κθʹ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Καλλινίκου.

Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ.
Τὸν νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.
Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ φλὸξ Καλλίνικον κατέ-
δαψε:~

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. ἦν δὲ ἀγα-
θὸς διαφερόντως. στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ
τοῦ κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένε-
το σωτηρίας. καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνό-
σι, παρῄνει ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν
ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι. ὅθεν συλ-
ληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σακερ-
δῶνα. ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοί-
αις βασάνοις. καὶ κρηπῖσι σιδηραῖς, ὀρθῶς
ἐχούσαις ἥλους ὑποδεθείς, κελεύεται τρέ-
χειν μέχρι τῆς πόλεως Γάγγρας. ἀπεχού-
σης σταδίους, πʹ. διιππεύσας οὖν τὰ ἑπτά, ἐ-
πειδὴ τῷ δίψει οἱ ἀπάγοντες αὐτὸν στρα-
τιῶται συνεχεθέντες οὐκ ἔτι προσω βαίνειν
ἠδύναντο, ἀξάμενος ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐ-
ξήγαγεν ὕδωρ. ὅπερ καὶ νῦν εἰς ἔτι πηγά-
ζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον
πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδω-
κε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, πλησίον τῆς
Ἰουστινιανοῦ γεφύρας. καὶ πλησίον τοῦ πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδό-
της. καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς. Στ.

Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,
Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας. εὐσεβὴς οὖσα,
καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ θεοῦ, καὶ
τὰ τέκνα αὐτῆς, τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύου-
σα, κατὰ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ ἁγία
μάρτυς Ἀναστασία. συσχεθεῖσα δὲ παρὰ
Λευκατίου τοῦ ἄρχοντος, ὃς αὐτὴν πρὸς
γάμου κοινωνίαν προσεκαλεῖτο, οὐκ ἔπει-
σε. διὸ καὶ παρεπέμφθη Νικητίῳ τῷ ἄρχον-
τι Βιθυνίας. ὑφ' οὗ ἅμα τοῖς τρισὶ τέ-
κνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖ-
σα, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο.
τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ μαρτυ-
ρίῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων Μάμαν-
τος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου. καὶ
τῶν ἁγίων Βενιαμὶν καὶ Βηρίου, πλησίον
τῶν παλατίων τοῦ ἑβδόμου. καὶ μνήμη
τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ στρατιώτου, καὶ
Κωνσταντίνου τοῦ πατριάρχου Κωνσταν-
τίνου πόλεως. καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως
Θεοδοσίου τοῦ νέου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ, ζʹ. Ὁ εἱρμός.

Πῦρ φλέγων ἄγγελος ἐν καμίνῳ ἐξετίνα-
ξεν. οἱ παῖδες ἐδροσίζοντο. καὶ ὑμνοῦν-
„ τες ἔλεγον. αἰνετὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρ-
„ χων θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ἠδονῆς μοι πρόξενα τὰ τῶν κολάσεων φο-
βερά. οὐ γὰρ πῦρ οὐ μάστιγες. τοῦ ἀληθοῦς
ἐραστοῦ. ὁ μάρτυς ἐβόα χωρίσει με:~

Ἀνδρούμενος ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ χριστοῦ. εἰς
γῆν τὸν ἀντίπαλον. ἐκπαλαίσας ἔρρι-
ψας. καὶ φθονωνύμως ἐδείχθης. κατὰ τῶν
τυράννων Καλλίνικος:~

Διάβολον ᾔσχυνας, ἀγγέλους ηὔφρανας,
τοῖς ἄθλοις σου ἔνδοξε. καὶ χριστῷ ἐκραύγα-
ζες. αἰνετὸς εἶ ὁ μόνος θεὸς τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν:~ Θκ.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου παρθένε ἄχραντε
Εὔας τῆς προμήτορος τὴν ἀρὰν ὑπάρχεις
γάρ.

γὰρ. μήτηρ τοῦ πάντων δεσπότου. τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα :~ ἄλλος.

Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραάμ.

Ἐστεφωμένη, τῆς βασιλείας μάρτυς τῶν οὐρανῶν. τρίβον τὴν στενὴν διώδευσας ἀκλινῶς. διαθλήσεως κραυγάζουσα. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~

Θηριωδείας, τῆς ὠμοτάτης ἐπεδείξατο. ἔργον θεοδότη μάρτυς ὁ δυσσεβής. κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ σου κράζουσαν κύριε :~

Ὑπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα. δόξαν καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ χριστός, θεοδότη ἐδωρήσατο. εὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κύριε :~ θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας. μόνη σὺ ζωὴν ἀθάνατον τὸν χριστόν. θεονύμφευτε γεννήσασα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Τὰ σύμπαντα δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ συνεστήσω. γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας ὡς οἶδας τὸν πυθμένα. τῇ βάσει πηξάμενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. διὸ πάντες ὑμνοῦμεν ἀναμέλποντες. εὐλογεῖτε πάντα :~

Χαίροις ἐμφύφημα τῶν ὁπλιτῶν τῆς ἀληθείας. χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς πίστεως καὶ κλέος. χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν μαρτύρων φωσφόρος. ὁ τὴν πλάνην σκεδιάσας. καὶ τῇ ἀθλήσει σου τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, καλλίνικε πάνσοφε :~

Ὁ τύραννος ἠσχύνθη τῇ τῶν ἀγώνων σου ἐνστάσει. ἡττήθησαν δῆμοι τοῖς μώλωψί σου μάκαρ. τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατερρώθη ἡ πλάνη. κατεφλέχθη δὲ πάντα. καὶ ἠφάνισται τῶν εἰδώλων τεμένη. πυρὶ ἐναθλοῦντός σου :~

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε τῇ πρὸς θεὸν σου παρρησίᾳ καλλίνικε χρώμενος. ἱκέτευε ἀπαύστως. τῆς ποίμνης σου πρόστηθι. ἐξαιρούμενος ταύτην. τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος. καὶ στηρίζων τὴν πίστιν. ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται :~ θεοτοκίον.

Ἐν πνεύματι προφῆται, σὲ τὴν παρθένον προσ-

τυποῦσι. σκηνὴν ὡσεὶ καὶ τράπεζαν. καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν. καὶ ὄρος παναγιον καὶ νεφέλην καὶ πλάκα. κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον, πύλην ἔνθεον. δι' ἧς πᾶσιν αὐτοῖς ἠνοίχθη ὁ πάλαι παράδεισος :~

ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Οὐδὲν ἀθλοφόρε τῶν δεινῶν. οὐ πῦρ οὐ μάστιγες οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν. ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρῆξαι τὴν συνάφειαν. πρὸς τὸν δεσπότην καὶ στοργήν, δι' ἧς ἐκραύγαζες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον :~

Νυμφῶνα τὸν τιμίων καὶ καθαρόν, ὁ σὸς νυμφίος χριστός, σοὶ νῦν δεδώρηται διπλαῖς ἐκλάμπουσαν χάρισι. καθορῶν σε πανσεβάσμιε. ὃν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες, εὐλογεῖτε πάντα τὰ :~

Τῷ πόθῳ κατάδηλον ἰσχύν, ὁ ἐραστής σου χριστὸς σαφῶς ἐνέπνευσεν. δι' ἧς τὴν ἄθεον ἤλεγξας. ἀθεότητα πανόλβιε. καὶ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ἔφερες ψάλλουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :~ θεοτοκίον.

Ῥήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν θεομακάριστε. μακαριότητος ἐν θεὸν. εὑρηκότων σε ὑπόθεσιν. τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν λόγον γεννήσασαν ὧ βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον. ὁ εἱρμός: Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ. ᾠδὴ θ΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου θεοτόκε ἄχραντε. χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~

Ὑφάνθη σοι ἄνωθεν ὁ χιτὼν τῆς πίστεως. δι' οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρόν. ἐν σταδίῳ μάρτυς ἔνδοξε :~

Μεμηνὼς ὁ τύραννος ἀπεκλύειν ᾤετο. θωπείαις τὸν μάρτυρα. ἀλλ' αὐτὸς ἐν πίστει ἐστερέωτο :~

Ἐτέθης ὁλοκαύτωμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα. καλλίνικε ἔνδοξε. τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσενεχθεὶς θεῷ :~

Ὡραῖοι οἱ πόδες σου ἀθλητὰ καλλίνικε. τοῖς ἥλοις πειρώμενοι. καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι :~ θεοτοκίον.

Σκέπην σε κεκτήμεθα καὶ λιμένα πάναγνε. καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν. καὶ βεβαίαν ἐλπί-

ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί:~

ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴλεον γενέσθαι θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον νυμφίον. ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει μάρτυς ἀξιοθαύμαστε. διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος:~

Ῥήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παρρησίᾳ τοῦ δεσπότου. οἷάπερ παρθένος καὶ μάρτυς, δι' ἀμφοτέρων ἀρεστήσασα. τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στεφανώσαντι:~

Ὅλη εἶ καλὴ θεοδότη, πεποθημένη τῷ δεσπότῃ. ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί. σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι:~ Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτειρα ὤφθης, τοῦ τῶν ἁπάντων βασιλέως. σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως. καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ὁ εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρῶν αἱμάτων μύρον ἔβλυσας. ὡς ἐν θεῷ ζῶντι ζῶσα. καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι. θεοδότη φρουροῦσα τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε:~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα. μὴ καταλίπῃς ἀγαθή, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς. πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον κύριον. χεῖρας εἰς μεσιτείαν. τοῦ κόσμου ἐφάπλωσον:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ'. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων Σίλα, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ πνεύματος πάνσοφοι. τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε. καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε. τὸν ζόφον μειώσαντες. ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ. ὡς τοῦ λόγου ἀπόστολοι. ὅθεν σήμερον, γηθόμενοι τελοῦμεν. τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην. ἁγιασμὸν κομιζόμενοι. ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι. ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον. καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι. ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθεΐας ζιζάνια. καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους, τῶν ἀμνῶν. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν ἀπόστολοι:~ ὅμοιον.

Συνελθόντες τιμήσωμεν. καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν. Σίλαν τὸν πανάριστον καὶ Ἀνδρόνικον. Ἐπαινετόν τε καὶ Κρήσκεντα. καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν. τοὺς τῆς πίστεως κήρυκας. τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων. καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας. πνεύματι θείῳ ἐξαίροντας:~

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε. καὶ δεινῶν παραπτωμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον. ἀρχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν. ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι. μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους. καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν:~ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄκακον. τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθὸν ἰάσασθαι. πάντως τοῦ κόσμου πανάξαντε. οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸν σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ ζωώσαντα τὰ σύμπαντα. σύ με ἔνδυσον γυμνωθέντα ἁπάσης. ἀφθαρσίας. ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου. περιβολὴν θείας χάριτος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἀποστόλων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Πανακλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ λόγου. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παριστάμενοι θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε. φέγγει τε λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ ἅγιοι. φωτισμὸν πνευματικόν. ἅπασιν αἰτήσασθε. ἐκ τοῦ τῶν φώτων πατρός. καταπεμφθῆναι ἡμῖν πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν:~

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης ἥλιον. ἔνδοξοι θεασάμενοι, κόρης θεόπαιδος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες. καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα:~

Νόμον

Νόμον ἐνθέον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες.
πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε. τὴν ἀνομίαν
αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί. Κρίσκη καὶ
Ἀνδρόνικε. Σύλα καὶ Σιλουανέ. καὶ κατα-
σπείραντες τὴν γνῶσιν τὴν θεῖον :~

Ἐπαινέσωμεν ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον. κα-
θαρὰ γενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον. καὶ
τοῦ λόγου μαθητήν. καὶ τῶν ἰαμάτων, πη-
γὴν καὶ μέγαν κήρυκα. τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν,
καὶ πίστεως ἑδραίωμα :~ Θεοτοκίον.

Ὑπερύμνητον θεὸν ἀρρήτως τέτοκας. σάρ-
κα ἐκ σοῦ φορέσαντα δι' ἀγαθότητα. ὑπε-
ρύμνητε ἁγνή. ὅθεν ἐν φωναῖς εὐχαριστη-
ρίοις ὑμνολογοῦμεν σε. καὶ μακαρίζομεν
ὡς πάλαι προεφήτευσας :~

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ δεσπότου. καὶ
λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας. τοὺς
πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστείᾳ, σοφοὶ ἐλύ-
σατε, μεγαλοκήρυκες. καὶ θεῷ προσήξα-
τε διὰ πίστεως :~

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενό-
μενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας. ἠλάσατε
διακηρύοντες τοῖς ἀνοῖς. τῆς θεογνώσεως,
τὸ φῶς πανεύφημοι. διὰ τοῦτο πάντοτε
μακαρίζεσθε :~

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαβὶδ
τῶν ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος. διδάσκων
τὰ παθήματα τοῦ σωτῆρος. καὶ τὴν ἀνά-
στασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν. ἐκ μνημάτων ἅ-
παντες τῆς ματαιότητος :~ Θεοτοκίον.

Εὑρών σε τῶν ἀγγέλων καθαρωτέραν. ὑ-
πέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν. ὁ φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον θεός. καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ
σοῦ σαρκούμενος. ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνω-
ριζόμενος :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρες μέγιστοι, τὴν οἰκουμένην. ἀσεβεί-
ας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες ἀσεβῶς.
εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε. θαυματοφόροι
Χριστοῦ ἀπόστολοι :~ Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, παρθενομῆτορ.
ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ σοί. καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζοντας. πᾶσι
παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου :~

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα. τὸν
υἱόν σου πάναγνε σπλάγχνα μητρῷα γοε-
ρῶς. σπαραττομένη ἐκραύγαζες, οἴμοι πῶς
ἔδυς τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον :~

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἴχνη τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος. διελθόν-
τες τὴν οἰκουμένην καθάπερ ὑπόπτε-
ροι. ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς. θεο-
φόροι κινδυνεύοντας. καὶ γαληνὸν πρὸς
ὅρμον ἐπωκείλατε :~

Στηρίζων παρειμένας ἔνδοξε. διανοίας τῷ
λόγῳ Σύλα. σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι. πε-
πόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς, πει-
ρασμοῖς περιαντλούμενος. καὶ τὸν σωτῆρα
ἅπασι κηρύττων φανῶς :~

Αἰνείσθω Κρίσκης καὶ Ἀνδρόνικος. καὶ σὺν Σύ-
λα μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον. ἐ-
παινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέ-
λου χρηματίζοντες. βότρυες γλυκὺ στά-
ζοντες θεῖον :~ Θεοτοκίον.

Θαυμάτων ὑπερέχον πέφυκε. τὸ ἐν σοὶ γε-
νόμενον θαῦμα. νομίμων γὰρ ἄνευθεν.
τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστόν. ἀποτίκ-
τεις, τὴν παράβασιν. τῶν προπατόρων
λύοντα παράβασιν :~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἤρθη τῶν σῶν, μαθητῶν ὑπεράνω τῶν οὐ-
ρανίων. ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων.
ἐπὶ γῆς σου τὴν σεπτὴν παρουσίαν. καὶ
τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν. λόγε τοῦ θεοῦ
Ἰησοῦ ὑπεράγαθε :~

Τὸ διαυγὲς καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ
παρακλήτου. τῶν πεπλανημένων τὴν
ὁδηγίαν. Θεσσαλονίκης τὸν περίδοξον πρό-
μαχον. ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα. τὸν
Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσωμεν :~

Ἀνδρειωθεὶς φερωνύμως σου λόγῳ τῇ συμμα-
χίᾳ. πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις. ἐπι-
στηρίζων παρεθείσας καρδίας. ἐπηρείαις
τοῦ πολεμήτορος. καὶ φωταγωγῶν εἰς
θεοῦ κατανόησιν :~ Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Δαβὶδ προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμέ-
νον.

νον. ὅρος τοῦ θυμῶν ὅρος πιόν. ἐν σοὶ γὰρ κόρη, ἐγνωρίσθησαν τούτου, αἱ πορεῖαι σαρκωθέντος ὑπὲρ τῶν πτωχεύσαντος. καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ἡμᾶς ἐπαναγάγοντος:~ ᾠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός

Ἱερὸς κήτους ἐγκάτοις ὁ ἰωνᾶς ἐβόησε. σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι. ἵνα ὡς λυτρωτῇ. ἐν φωνῇ αἰνέσεως. ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι:~

Ὑμνῳδοὶ πρὸς κήρυκα καθαραῖς συνῳδίαις. τοὺς καταγάγοντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα. εἱλκύσατε σοφοὶ ὕψος, πρὸς οὐράνιον. ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως:~

Μονάδα μὲν οὐσίᾳ. χαρακτῆρσι τριάδα δὲ θεομακάριστοι. ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες. πολύθεον ἀχλὺν παντελῶς ἐλύσατε. καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε:~

Νευρώσας σου Χριστὲ τὸν λογισμὸν κρίσκε χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, χαλκηδόνος ἀρχιποίμενα. ὡς τούτου μαθητήν, ἀσεβῶς ἀπέδειξε. πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα:~ Θεοτοκίον.

Ὡραίωσε κάλλει ὁ ποιητὴς ἀγράφως, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε. καὶ ὡραίως ὑπὲρ ἅπαντας. υἱοὺς τῶν γηγενῶν. ὤφθη σωματούμενος. παναγία παρθένε πανύμνητε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων. σύλα. σιλουανοῦ. κρίσκεντος. ἐπαινετοῦ, καὶ ἀνδρονίκου.

Τοὺς κήρυκας σου σιλουανὸν καὶ σύλαν.
Ἐπαινετὸν τε, πῶς ἀκηρύκτους λίπω.
Ἀμφὶ φωκταμέτην μοῦσα θεοῖο ἐνὶ τριακοστῇ.
Ἴσως κηρύξαντας ἐν χαλκηδόνι καὶ γαλλίᾳ.
Ὅσοι εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀειδήλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ διδάξαντες. καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες. ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν, τῷ θεῷ ἀπέδωκαν:~ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἰουλίττας.

Ἥτις ὥρμητο ἐκ πόλεως καισαρείας καππαδοκίας. ἣν καὶ ὁ μέγας βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν. τοίνυν δίκης αὐτῇ συνεστώσης, πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμὼν καὶ ἀγροὺς καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευήν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. ἀρχομένης γὰρ τῆς γυναικὸς ἀναδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν τυραννίδα. καὶ παραυτὰ αὐτὸς διαβάλλων αὐτὴν ὡς χριστιανήν. καὶ οὐδεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύσασαν τοῖς τοῦ βασιλέως θεοῖς. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα. ἐρρέτω εἶπεν ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα. ἐγὼ γὰρ τὸν ἁπάντων δημιουργὸν καὶ κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. καὶ παραυτὰ ὁ ἄδικος κριτὴς, πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμινος περισχοῦσα τῆς ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο. τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Τὰ σκάνη τὰ χωρήσαντα πᾶσαν τοῦ παρακλήτου τὴν χάριν. καὶ τὰ δοχεῖα τῆς πλάνης ἀνακαλοῦντας. γεγενημένους δεκτικοὺς θεῷ. σύλαν καὶ σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως:~

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν. ἐπαινετὸν τὸ θαυμαστόν· συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ. τὰ δι᾽ αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα. βασιλείας τε συμμετέσχε. τῆς αὐτοῦ καλῶς ἀγωνισάμενος.

Ὑμνείσθω κρίσκης ᾄσμασι θείοις. ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς. τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας. καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ ἑαυτοῦ. τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν. καὶ πολλοὺς, ἀκατακρίτους δείξας:~ Θεοτοκίον.

Λῦσον μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων. τῇ μεσιτείᾳ σου ἁγνή. καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ υἱοῦ σου πρόσδησον. μακρυνόμενον καθ᾽ ἑκάστην ἐξ αὐτοῦ διὰ ἡδονῶν ἀτόπων:~

ᾠδὴ η΄. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς. οἱ ἄγρυπνοι τοῦ λόγου ὑπηρέται. ἕως οὗ ὕπνου βαρέως πιστοὺς, πλάνης ἐλυτρώσαντο. καὶ φωτὸς ἡμέρας υἱοὺς ἀναπέδειξαν:~

Ἐνόμενοι ἅρμα τοῦ θεοῦ. ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνίοχον τα. πρὸς ἐπουράνιον μύσαν ὑμᾶς.

ὑμᾶς. ἀπόστολοι ἔνδοξοι. καὶ τὰ ἅρματα τῆς πλάνης συντρίβοντα:~

Ο πάνσοφος σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω. καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς. κρίσκης καὶ ἀνδρόνικος. οἱ φωστῆρες. οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες:~ θ.

Υμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, τριάδα χαρακτῆρσι. τελουμένην χωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ. καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα:~ Ο εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ. οἱ ὅσιοι τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες. ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα:~ ᾠδὴ, θ΄. Ο εἱρμός.

Η τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα τὸν θεὸν ἐξαναστείλαντα. σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα. εὐλογημένη πάναγνε, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ιατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων τε γεγόνατε σεπτοί. πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθάραντες. τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνύντες ἀμφοτέρωθεν. θεοφεγγεῖς ἀπόστολοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε:~

Ωφθητε τῇ ζέσει, τοῦ πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες. καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε. καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάλψατε. καὶ πρὸς τὸ ἔαρ πάνσοφοι, τῆς σεβείας ὡδηγήσατε:~

Ε τησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες. σιλουανὸν καὶ σίλαν καὶ ἀνδρόνικον. καὶ τὸν μέγαν ἐπαινετὸν, καὶ κρίσκεντα τὸν πάνσοφον. ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Η ἁγιωτάτη, καὶ πλήρης χαρισμάτων θείου πνεύματος. καὶ ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος. ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα. τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφοὶ προτρέπεται:~ θεοτ.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων ἐν δόξῃ, πάλιν ἔρχεσθαι, θεότητος. κρῖναι τὴν οἰκουμένην πᾶσαν δυνάμει. ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως δέσποτα τεκούσης σε. καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με. κατεγνωσμένον, ἁμαρτήμασιν:~

Ο εἱρμός. Η λοιπὴ ἀκολουθία. καὶ ἀπόλ.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λα΄. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου εὐδοκίμου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος, εὗρες εὐδόκιμε. εὐδοκιμήσας θείαις ἀρεταῖς φερωνύμως. καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις. μὴ συγχωσθείς. ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν. καταυγάσας τὰ συστήματα:~ ὅμοιον.

Η ἐλεήμων καρδία, καὶ ἀσυμπάθητος. ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος. ὀρφανῶν ὁ προστάτης. γυμνῶν καὶ πενομένων, ὁ σκεπαστής. σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα. τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου ὁ πληρωτής. εὐφημείσθω νῦν εὐδόκιμος:~ ὅμοιον.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ θεὸν ἐζήτησας. καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, εὐδόκιμε θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν. παρὰ θεοῦ ἐκομίσω πανάληθῶς. ὡς ἐν τέλει πεφανέρωται:~

Δόξα ἦχος. β΄.

Η αὐτὸς δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γίνεται. μεθ' ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριστοῦ εὐδόκιμε. ὅπλον γὰρ ἔσχες σταυρὸν καὶ κράτος. τριάδα ὁμοούσιον πιστήν. διὰ τοῦτο μετ' ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀείμνηστε:~ Καὶ νῦν θεοτ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μῆτερ τοῦ θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

σταυροθεοτ. Ο τε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ανθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινὸς, πρώην ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου μητρός. νεύματι τοῦ φύσαντος, αὐτὸν γεννήτορος. καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται. ἑκὼν ὁ τοῦ κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ παρθένος. τοῦτον ἐν σταυρῷ καθορῶσα. λύπῃ τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο.

Απολυτίκιον. ἦχος, δ΄.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονάς. τηρεῖ μετὰ θάνατον ἀδιάλωβητον, τὸ σῶμά σου ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ. μάκαρ ἐπολιτεύσω. μὴ

μολύνας

μολύνας τὴν σάρκα. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἶτα οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνῳ μάκαρ σοῦ τοὺς παναισεβεῖς τρόπους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκώς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι ταῖς θείαις ὁλολαμπὴς γενόμενος. φωτισμόν μοι αἴτησαι. ἀοίδιμε ὑμνοῦντι σου τὰ σεπτὰ προτερήματα. οἷς ἀοίδιμε δοκιμήσας ἔτυχες ὧν ἤλπισας ἀοίδιμε:~

Μυριπνόους σέργων διδαχάς. καὶ ταῖς ἀναβάσεσι. τῶν ἱερῶν γραφῶν ἐνασχολούμενος, ἡδονῶν ἐξέκλινας. παμμακάριστε τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον. καὶ τῇ εὐωδίᾳ, θείων δωρεῶν καλλωπιζόμενος:~

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν καὶ θεῷ συγγινόμενος. ταῖς παννύχοις στάσεσι. μὴ καμπτόμενος ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας:~

Ὡς παστάδα ἔμψυχον θεοῦ, καὶ θυμιατήριον. τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος. τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν θεοτόκον κραυγάζοντες. χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως:~

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ῥημάτων ζωηῤῥύτων πηγὰς ἐκχέων. ἐξέπιες τὸ ῥεῦμα τῆς σεπτῆς. ἐμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες θεῷ ἀοίδιμε. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου κύριε:~

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως. διένειμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις. οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι πραξάμενος τα. ὑπὲρ καὶ ἔτυχες, βοῶν ἀοίδιμε. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος:~

Οἰκειωθεὶς τῷ κτίστῃ ἀγάπῃ θείᾳ. ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν. παμμάκαρ ἀοίδιμε ὅθεν χαίρων. θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔλεγες. ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου κύριε.

Ὑπάρχουσα ἀγγέλων τιμιωτέρα. τὴν κτίσιν τῶν ἀγγέλων τῇ σῇ μηδύϊ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας θεομῆτορ. βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι. ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου δέσποινα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν:~

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ. τοῖς πειρασμοῖς ἀοίδιμε ἀοίδιμε. θαύματα πηγάζεις δέ, καὶ νοσήματα παύεις. καὶ τὸν ὑπεράγαθον, τοῦ θεοῦ θεῖον λόγον. ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσωπῶν. ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον. Φανέντος κατάλαβε.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντός. ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου θεόνυμφε. ῥῦσαί με τῶν παγίδων τοῦ δολίου βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ πέτραν τῶν χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκ τερμῶν ὃν ἐσωμάτωσας:~ Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας τοὺς πεπτωκότας ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ. ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου υἱὲ τὸ πάθος δι᾽ ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε σταυρὸν τοὺς ἥλους καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι᾽ ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας:~

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν πρῶν φυλάττων ἀλώβητα. ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας. βίον ἀκηλίδωτον. καὶ ἀσυμπαθῆ τὴν γνώμην ἀξίαγαστε:~

Ὁ ὑσύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια. οὐ δόξα, ἐπίκηρος. σοῦ τὸν πρὸς κύριον ἔρωτα, ἤμβλυνεν ἀοίδιμε. ἀλλ᾽ ἀοίδιμε δοκιμήσας ὄντως θείαις πράξεσιν:~ Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον. θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου. ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε:~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός. τῶν.

Αἴγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος. νόμῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος. νύκτα τοῦ βίου ἀπροσκόπως διέβης. θεωρίαις θείαις πτερούμενος. μάκαρ

καρ, καὶ πρό: θείαν ζωὴν κατεσκήνωσας.
Ηιῶ ἐστὶ σοι, θαῦμα μέγα ὁρᾶται καὶ θάμ-
βους πλῆρες. πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως
χρονίαν. διατηρεῖται ἀδιάλυτον μάκαρ.
σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον κρίμασιν,
οἷς οἶδε θεὸς ὁ δοξάζων σε :~
Εὖγε τῆς σῆς, πρὸς θεὸν παρρησίας εὖγε τοῦ
πόθου. οὗπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες.
εὐδοκιμήσας φερωνύμως καὶ λάμψας, πα-
ραδόξως θείαις λαμπρότητι. καὶ κατα-
φαιδρύνας, πιστῶν τὰ συστήματα :~ Θκ.
Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα παρθε-
νομῆτορ. πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούν-
των. τοῦ λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ κινδύ-
νων ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων. καὶ
αἰωνιζούσης φλογὸς καὶ κολάσεως :~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σταλαγμοῖς γλυκυτάτοις ἐστάλαξαν. μά-
καρ οἱ ἱδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν. καὶ ἰαμά-
των ἔλλαμψιν. εἰς χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.
Ἐν αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἀνεβλάστησας. ἄμπε-
λος πολύφωτος εὐκληματίσασα. καὶ ἀ-
ρετῶν τοὺς βότρυας. γεωργῷ τῶν ψυχῶν
ἐθησαύρισας :~
Βασιλείαν θεοῦ ἐπεπόθησας. καὶ κατὰ παθῶν
βασιλεύσασα, ἀοίδιμε. κατ' εὐδοκίαν κρείττο-
να. τῆς χαρᾶς τῶν δικαίων ἐπέτυχες. Θκ.
Ἐκλεκτὴ τῷ θεῷ ἐχρημάτισας. ὡς ὡραιοτά-
τη χωρίον εὐρύχωρον. τούτου παρθένε γέ-
γονας. καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα :~
Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῷ αὐτῷ μηνί, λα΄. τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου
εὐδοκίμου.

Τὸν θεῖον εὐδόκιμον ὢ βίος γέλως.
Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκστῆναι βίου.
Δέχεται εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν
τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς βασι-
λείας, θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ οἱ γεννή-
τορες σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ. πλούσιοι
γὰρ ἦσαν. καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο. βα-
σίλειος καὶ εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα.
καππαδόκαι τὴν γένεσιν. διὸ καλῶς ὁ
εὐδόκιμος ὑπ' αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς
ἀρετήν, κανδιδάτος ὑπὸ θεοφίλου τιμᾶ-
ται, καὶ στρατοπεδάρχειν τάσσεται πρό-
τον μὲν κατὰ τὴν τῶν καππαδόκων. ἔπει-
τα κατὰ τῶν χαρσιανῶν. ζυγός τις δικαιο-
σύνης καὶ κανών, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων.
ἐλεημοσύνας ὅτι πλείστας, ἐκτελῶν κα-
θεκάστην. καὶ ἐν ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε
καὶ καρποφορῶν. χήραις καὶ ὀρφανοῖς ἐ-
παρκῶν. καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν
μετερχόμενος ἦν. οὗτος τοίνυν ὁ μακάριος
κατὰ θεὸν πολιτευόμενος. νόσῳ σωματικῇ
κατασχεθείς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ θεῷ πα-
ρέθετο. οἱ δὲ προσήκοντες τὴν αὐτοῦ κέ-
λευσιν ἀποπληροῦντες. μετά γε τῶν ἐν-
δυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι.
θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ δοξασθέν-
τα. ἃ μὴν ἀδύνατον μὲν κατὰ μέρος λέ-
γειν. γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετα-
κομιδή, πρὸς τὸ βυζάντιον ἰουνίῳ ϛ΄. ἡ δὲ
ἁγία αὐτοῦ κοίμησις ἰουλίῳ, λα΄ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων
τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς ὑπεραγίας δε-
σποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς ἐν βλαχέρναις. ἔν-
θα ἀπόκειται ἡ ἁγία σορός. καὶ προεόρ-
τια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ ζωοδότου. σαρκὸς κα-
τεκράτησας ὀρέξεων πανόλβιε. καὶ νοῦν
ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ οὐσία. μέλπων
συντονώτατα ὁ ὤν, εὐλογημένος καὶ ὑ-
περένδοξος :~
Τὰ ἄνω βασίλεια τὴν ἄνω πόλιν. θεοῦ
τὸν παράδεισον. δικαίων τὴν ἀπόλαυ-
σιν. τρυφὴν τὴν ἄνωθεν, τὸν ὄλβον τὸν
ἄσυλον. φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κα-
τηξιώθης μάκαρ εὐδόκιμε :~
Ῥεόντων τὸ ἄστατον κατανοήσας, ψυχῆς
τὰ κινήματα θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας.
ἐξ οὗ ἐλλαμπόμενος θείαις λαμπρότησιν.
βίου τὰ προσκόμματα σοφὲ ἀνεμποδί-
στως ὄντως παρέδραμες :~ Θκ.
Ὃν ἔτεκες δέσποινα ἀεὶ δυσώπει. δουλείας
ῥυσθῆναί με, παθῶν τε κατακρίσεως.

καὶ

καὶ τῆς συνεχούσης με δεινῆς πωρώσεως. καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με ἀεί, ἐπηρείας θεοχαρίτωτε:~

ᾠδὴ η'. Ὃν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερόν, περὶ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ μέλλων ἐκχεῖσθαι. κατανύξει καρδίας θερμοὺς ἐκχέεις κρουνούς, δακρύων ἀναποτεφροῦντας σου. τῶν παθῶν καμίνους ἀοίδιμε θεόφρον:~

Ὅλον ἀνέθηκας σαυτόν, πρὸς τὸν κύριον σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον. καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς. Χριστέ μου ἰλύος με λύτρωσαι. τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Σύνεσιν ἔχων θεϊκήν, πληρωτὴς δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς σέργων τείνων. τὰς ἀνωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας ἐμπείρως ὡς φρόνιμος. ὑπεραλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Θεοτ.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ δημιουργός, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνὴ δημιουργεῖται. καὶ γαλακτοτρέφεται ὁ διατρέφων πνοήν. παρθένε θεοτόκε ἅπασαν. ὅθεν ὡς θεοῦ σε δοξάζομεν μητέρα:~

ᾠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλυνας. καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς νυμφῶνας ἀγγέλων. συνὼν τῷ δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως:~

Ὡς ὄρθρος ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου. τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ὡς ἀληθῶς. υἱὸς ἐγνωρίσθης. θεόφρον ἀοίδιμε, διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν:~

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώμῃ λαμπρυνόμενος. ταπεινώσει καρδίας ὡραϊζόμενος. ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς μονὰς ἐπέβης ἐπαύλεις. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε ἀοίδιμε:~

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον. τὴν σεπτὴν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν. σὺ γὰρ τοῦ κυρίου θεράπων καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐργάτης. ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε ἀοίδιμε:~

Θεοτ.

Φωτὸς ἐν διαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος. καὶ σκηνὴ καθωράθης θεοχαρίτωτε. γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος τοὺς γηγενεῖς. ἀνάγουσα κόρη. διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν:~

Ὁ εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος υἱὸς θεὸς καὶ κύριος.

Ἐξαποστειλάριον. ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν ἀοίδιμος ὤφθης. κατὰ παθῶν τῶν παντοδαπῶν. καὶ νῦν εἰς ἔτι ὑπάρχεις πηγὴ θαυμάτων τηλαυγής. ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων:~

Θεοτ. Ὅμοιον.

Ἡ κραταιά σου σκέπη ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. ἡμᾶς ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φυλάττει πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες. καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἡ α'. ὥρα, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ Ἰουλίου μηνός.